



24255, 500 II. C. J.

THOMASHA KEMPENSARJA B U K V E,

V' katirih je sapopadenu tu pod-
vuzhenje, koku en sledne, bodi ka-
kerfhnega stanu ozhe, ima, inu samo-
re po Kristusovimu navuku, inu shiv-
lenju svoje shivlenje pellati, vishati,
rovnati, inu sa Kristusam v' pravi
brumnosti hoditi.

V'to Krajnsko fhpraho fkerbnu,
inu sveštu prestavlene fkusi dva Mash-
neka Petrinarja, inu Fajmashttra is gorenške
Krajnske strany, inu k' duhovnemu nuzu
tem krajnzam na dan dane v' Injtu 1745.
Sdej pak pobulshane, inu k' tretjemu.
na svitlu dane.

Na pervolenje vikshi Gosposke.



V'Lublani se najdejo per Marii Anni Raab,

THOMAS KEMPENAR B U K V E

V katirih je zapopadani tu pod-
vuzenje, koku en ledne, bodi ka-
keshnega stanu ozbe, ima, im samo-
re po Kristolovim pravku, im shiv-
jenju svoje shivljenje, vishati, vishati,
tovar, im sa Kristum v pravi
drumnoti bodici.

V to krajnko spirno krepau,
im svetu predstavene kruz dva Malh-
neka Petrinari, im keshnshita is gorenke
Krajnke kesh, im k, duhovnem nuzn
ten krajnkom na dan dane v lujcu 1742.
Sed pak pobolishane, im k, keshnshita
na lujcu dane.



Na percolenju vishati Gopoke



V Ljubljani is najdejo per Marii Anni Rado

IN=030004997

Kratku Podvuzhenje.

Koku se imajo lete bukvize, inu tudi druge bukve tega podvuzhenja s'nuzam te dushe brati.

1. **U**sake dan k'temu branju en gvishen zhafs odlozhi, inu taistega stanovitnu dershi. Aku te bode eno potrebnu dellu, ali opravilu sadershalu, inu od tega branja odvernili, ahtej se, inu fkerbi v'eni drugi uri letu spolniti. Kir mi usake dan k'shivotnemu dellu, inu opravilam svoj zhafs naloshemo, se ja spodobe, inu je potreba tudi k'nuzu te dushe en gvishen zhafs odlozhiti, inu oberniti.

2. Skus eno sveto misel, inu dobro manengo se k'temu branju perpravi, tu je: obudi inu imej serzhne shelle fkusi tu branje en boshji nauk sadobiti k'nuzu tvoje dushe, shelli taistega volnu goriseti, satu, de bi tvoje shivljenje pobulshal, v'brumnosti rafsil, sa Kristusam fkus te zhednosti stanovitnu hodil, inu use greshnu nagnenje tega shivota doliterl.

3. Pousdigni tvoje serze pruti Gospu du Bogu, inu is' shivo viro virjemi, de je on polek tebe, tebe vidi, inu tebi perstopiti perpravlen stoy, nisku se pred njim ponishej, profi sa gnado, inu luzh, de bi tu, kar bodesh bral, prov sastopil, inu profi sa pomuzh, de bi te v'te-

mu branju sadoblene navuke v' djanju dopolnil.

4. Beri pozhalu, inu nekar prehitru, rajshi mejn, koker veliku; v'zhasu enu malu prejenej, ali prenehej; ter v'ferzu taistu, kar si bral, spremisli, dej boshjimu noterdajanju prostor, preudari sam per sebi, koku bi enu, inu drugu v' djanju mogel spolniti. Sem ter kje s' ozhmy per branju po bukvah skakati, inu si sbirati, malu prida pernese, inu je enu prasnu dellu; nar bulshi je od kraja, inu po versti brati, kader se ene poufod dobreh naukov polne bukve beró. Kar pak tebe, inu tvoj stan susebnu sadeva, inu amgrede, vezhkrat preberi, satu de sam per sebi bel spremislis, inu se nauzhiti samoresi, koku bi lete ali une zhednosti mogel v'refnizi sado-biti, lete, ali une slabusti, ali hude navade opustiti, tu greshnu nagnenje premagati, inu dolitreti.

5. Med branjam pogostu obudi svete shelle tu dopolniti, kar tu branje tebe opomina sturiti; de skus letu branje ne le samu ta sastopnost resvetlena bode, ampak veliku vezh tvoja vola v'lubesni pruti Gospud Bogu, inu temu blishnemu ushgana, inu v'ferzhnemu poshellenju ene prave brumnosti, tudi v'superstanju zhes use pregresnu nagnenje uterjena bode.

6. Ene inu druge v' tem branju samir-
kane, inu sa tvoj stan nuzne navuke v'
glavi obdershi, inu ohrani, de bodesh
na taiste zhes dan tudi spomnil, inu nje
perpravlene imel, koker enu dobru oro-
shje, s' njimi te skushnave od tebe od-
biti, inu tu greslhu nagnenje premoj-
striti; ali pak, de nje bosh nuzal sa ene
ojstroge v' teh zhednosteh, koker v' po-
hlevnosti, poterpeshlivosti, v' lubesni
pruti Gospud Bogu, inu temu blishnemu
rahti, s' vezhi brumnostjo se Bogu perjet-
nega sturiti, inu v' resnizi sa Kristusam po
njegovemu navuku, inu exemplu hoditi.

7. Kir bosh imel tu branje skleniti?
prosi Gospud Boga sa gnado, de bi mogel
ohraniti, inu obdershati tu seme tega
navuka, katiru je skus tu branje v' to sem-
lo tvojiga ferza vershenu, de bi taistu
obilne, inu dober sad ob svojimu zhasu
perneslu.

Na tako visho se imajo bukve teh navu-
kov brati, aku ozhemo skus branje en
nuz sadobiti. Lohku pak je letu sturiti,
dokler takefhne dobre shelle, inu svete
naprejusetja se s' misljo, inu taku bres
use samude sture. Inu deslih bi tebe kej
pomudilu, na porajtej na tu, nabosh ni-
kol tvoj zhas bel dobru dopernesil, ko-
ker skus svete misli inu shelle. Oh ko-
ku veliku vezh zhasa k' posvejtnem, na-
potrebnem, nanuznem, inu v' zhasu k'

škodlivem, inu pregrešnem rezhem
obernemo.

Kir se bodo lete bukvize na to visbo
brale, bodo sagvišnu nuzne postale,
taku, de bodo ljudje po Kristusovemu
navuku, inu exemplu shiveli, po njego-
veh stopinah, koker brumni kristiani
hodili: ter to usem svetem flushabne-
kam Kristusovem perpravleno krono v'
vezhnemu veselju sagvišnu sadobili.

Letu je skus lete nekedej v' latinški
shprahi vendane bukvize shellil, de
bi ljudje sadobili, ta imenitne, po use-
mu svejtu snan, inu od usih stanov teh
ludy, taku dobru duhovneh, koker de-
shelskeh veliku preshteman Uzhenik
Thomas Kempensis, katire je bil en Cho-
rar Ordna S. Augushtina, je bil rojen,
inu prebival v' spudneh nemshkeh deshel-
lah blisu tega mejsta Köllen, inu v' ve-
liki svetusti umerl v' temu lejtu 1471.
star 92. lejt.

Lete slate bukvize savol teh lepeh,
inu sveteh navukov so v' use forte shpra-
he, ja zelu koker sprizha Henricus
Sommalius en imeniten Jesuviar, v'
turshko shpraho prestavlene ble. Nobene
bukve sunej svetega Pisma, niso bile tul-
kukrat na novezh utisnene, koker so bi-
le lete; sakaj use forte ljudje, duhovni,
inu

inu deshelfki, mladi inu stari, shene,
inu moshje, ti uzheni, inu gmejn ludje,
vednu taishte beró, inu ozhitnu obstoje,
de uselej eno veliko luzh fkus tu branje,
inu en trofht te dushe sadobe.

De bi tedej tudi ti lubi Slovenzi, inu
Krajinzi tega velikega nuza, katir se
fkus branje, ali poslushanje teh bukviz
sadobi, se mogli poslushiti, inu k'isve-
lizhanju njih dush se dejleshne sturiti,
se je ta muja perloshila taishte v'krajnsko,
okuli Lublane navadno shpraho preloshi-
ti, s'tako fkerbjo, inu spregledanjam,
de tudi ti gmejn ludje bodo taishte lohka
sastopili. Sakaj eni inu drugi nauki v'
tih bukvizah sapopadeni, so teshku tu-
di tem latinzam sastopiti: de se pak bo-
do mogli sastopiti, so takeshni navuki sa-
te gmejn ludy taku reslosheni, koker
taishte ti lashe, inu nemshke iskladovzi
iskladajo, reslozhjo, inu sastopiti odka-
sujejo. Dokler per temu dellu, tu je,
de so se leté bukvize v'krajnsko shpra-
ho prestavile, so se takeshni moshje po-
mujali, katiri so te shtiri shprahe, la-
tinsko, nemshko, lashe, inu krajn-
sko dobru snali, inu sastopili, de fkus
tu, kar je v'latinski shprahi bilu teshku
sastopit, je nekej ta nemshka, nekej tu-
di ta lashe, inu fkorej leta narvezh res-
lozhila, kajsens navuk je othl ta uzhenik
nam naprejnesti.

Ta dobrutlive Gospud Buh nej dopolni
te gorezhe shelle taisteh, katiri so se sa
tu dellu mujali, de bi se skus tu branje
teh bukviz boshja zhaft gnerala, de bi
tudi ti lubi Slovenzi, inu Krajnzi ta nuz,
katirega drugeh shprah ludje so dosegli,
inu skus tu vednu branje taistega dose-
gujejo, obilnu sadobili, v' pravi brum-
nosti gori jemali, po Kristusovemu navu-
ku, inu exemplu skerbnu shiveli, po
nje goveh stopinah stanovitnu hodili, inu
to nebesko krono v' vezhnemu isveli-
zhanju dosegli.

Molitur pred branjam.

O JEsus! resvetli mojo sastopnost, de
bodem taistu, kar bosh ti k' meni
govoril, prov sastopil; ushgi mojo vo-
lo, inu dej meni to gnado, de bodem
taistu, kar bodem sastopil, gori usel, inu
v' djanju dopolnil.

Molitur po branju.

O Gospud! vishej moje pote, inu shiv-
lenje po tvoji besedi, inu dodejli
meni to gnado, de bodem po taistemu,
kar fim sdej bral, inu sastopil, moje djanje
rovnal. Amen.

Samerkvanje.

*Teh poglavitnih Dejlov, katiri se v' letih
Bukvah snajdejo.*

P e r v e B u k v e.

- I. P. D. Od rovnanja nashiga shivlenia
po Kristusovimu shivlenju, inu od sani-
zhvanja posvejtne rezhy. Plat. 1
- II. P. D. Od ponishnega sposnanja nashie
flabusti. 4
- III. P. D. Od navuka te refnize. 6
- IV. P. D. Od spregledanja nashiga djanja. 10
- V. P. D. Od branja svetiga Pisma. 12
- VI. P. D. Od naspodobniga poshellenja. 13
- VII. P. D. Koku se imamo prasniga sa-
vupanja inu preusjetnosti varvati. 14
- VIII. P. D. De se imamo prevelike perjas-
nosti varvati. 16
- IX. P. D. Od pokorshne, inu podloshnosti. 17
- X. P. D. De se imamo od preobilniga go-
vorjenja sdershati. 19
- XI. P. D. Od sadoblenja tega myru inu ajf-
ra v' brumnosti gorijemati. 21
- XII. P. D. Od prida teh teshav, inu su-
pernih rezhy. 24
- XIII. P. D. De imamo tim skushnavam su-
perstati. 25
- XIV. P. D. Koku se imamo krive inu fer-
beshne sodbe ogibati. 30
- XV. P. D. Od dobrih is lubeshni doperne-
senih dell. 32
- XVI. P. D. Koku se imajo drugih ludy tadli,
inu pomankanje poterpeshlivu prenesti. 33
- XVII. P. D. Od Klofhterskiga, inu duhov-
niga shivlenja. 36
- XVIII. P. D. Od exempelnov inu navukov
svetih Ozhakov. 37

XIX. P. D. Od shivlenja inu opravila enga brumnega Duhovnega ali bogaboječhiga Kristjana.	41
XX. P. D. Od lubesni te samote, tiga mol- zhanja, inu odložhenja od teh posvejt- nih rezhy.	46
XXI. P. D. Od grevenge inu shaluvanja te- ga serza.	52
XXII. P. D. Od premishluvanja zhlovesh- kih nadlug.	55
XXIII. P. D. Od premishluvanja te smer- ti, inu k'nje perpravlanja.	60
XXIV. P. D. Od sodbe inu shtrafeng tih gresnikov.	65
XXV. P. D. Od praviga pobolshanja nashi- ga zeliga shivlenja.	71

D r u g e B u k v e.

I. P. D. Od snotershnega djanja, ali sader- shanja.	79
II. P. D. Od pohlevniga podvershenja.	84
III. P. D. Od enga brumnega myrniga zhlo- veka.	85
IV. P. D. Od enga zhistega serza, inu do- bre manenge.	88
V. P. D. Koku imamo sami sebe sprashvati.	90
VI. P. D. Od veselja ene dobre vesty	92
VII. P. D. Od lubesni pruti JEsusu zhes nise drugu.	94
VIII. P. D. Od snotershne perjasnosti s'Jes.	96
IX. P. D. Od pomankanja usenga troshta.	100
X. P. D. Od hvaleshnosti sa gnado boshjo.	105
XI. P. D. Koku malu lublenkov je Jesufo- viga krisha.	108
XII. P. D. Od imenytne zeste svetiga krisha.	112

T r e t j e B u k v e.

- I. P. D. Od snoternega Kristusoviga govorjenja k' eni virni dusi. 122
- II. — De refnyza od snotrej bres sunajnih besedi k' nam govory. 124
- III. — De se besede boshje imajo s' ponishnostjo poslushati, inu de njih veliku taishte napremisli. 126
- IV. — De se ima v' refnyzi inu ponishnosti pred Bugam hoditi. 130
- V. — Od zhudne mozhy prave lubesni pruti Bogu. 133
- VI. — Koku se kashe, de edn pravo lubesn. ima. 138
- VII. — Koku nuznu inu dobru je, to gnado te brumnosti pod enim ponishnim serzam fkrivati. 142
- VIII. — Koku se imamo sa mejhne pred Boshjimi ozhmy dershati. 146
- IX. — De ulse rezhy k' Bogu, koker timu poslednemu konzu se imajo vishati, inu rovnati. 148
- X. — Koku sladku inu dobru je ta svejt sanizhvati, inu samemu Bogu flushiti. 150
- XI. — De shelle tega serza se imajo spregledati, inu nasajdershati. 153
- XII. — Od podvuzhenja k' poterpeshlivosti, inu vojskvanja super shivotno shelę. 155
- XIII. — Od pokorsihne enga ponishnega podloshneka po exemplu Jes. Kristuf. 158
- XIV. — Koku se imajo te fkrivne sodbe boshje premishluvati, de se v' dobrem stanu na preusamemo. 161
- XV. — Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v' ulimu temu, kar mi shelmo, inu profimo. 163
- XVI. — De ta pravi trosht se ima v' famimu Bogu jiskati. 166

XVII.

- XVII. P. D. De ufa nasha fkerb se ima Bo-
ga isrozhiti, 168
- XVIII. — De te zhasne reve inu teshave se
imajo po navuku inu exemplu Kristuso-
vimu poterpeshlivu prenesti. 170
- XIX. — Od prenesenja te kervyze, inu ko-
ga imamo sa engä resnizhnu poterpesh-
liviga dershati. 172
- XX. — Od sposnanja nashhe lestne slabusti
inu od revshene nashiga shivlenja. 175
- XXI. — De se v' Boou ima zhes vse dobru-
te, inu dary pozhivati. 178
- XXII. — Od premishluvanja mnogitirih do-
brut Boshjih. 183
- XXIII. — Od shtitirih rezhy, katire velk
mir ti dushi perneso. 186
- XXIV. — De se imamo anati radovedni-
ga sprashuvanja od drugih ludy sader-
shanja. 190
- XXV. — V' komu stojy stanovitn myr tiga
ferza, inu enu pravu gorijemanje v' ti
brumnosti. 191
- XXVI. — Koku imenytna je prostost tiga
ferza, katira se vezh fkus ponishno mo-
litvo sadoby, kakor fkus branje. 194
- XXVII. — De ta samolestna lubesn nash od
vezhne dobrute narvezh sadershuje. 196
- XXVIII. — Super te hudobne jesike tih
opravlivzov. 199
- XXIX. — Koku se ima Buh v' eni nadlugi
ali britkusti na pomuzh klizati. 200
- XXX. — Buh se ima sa pomuzh profiti, inu
na njega saupati, de bode supet gnado
dodejluv. 202
- XXXI. — Ufse stvary se imajo na stran pu-
stiti, de se ta Stvarnik najde. 206
- XXXII. — Koku ima ta zhlovek sam sebe
satajiti, inu ufse shelle krotiti. 209
- XXXIII.

- XXXIII. — Od nastanovytlosti tega ferza
inu koku se ima ta manenga k' Bogu,
koker k' poslednimu konzu vishati 211
- XXXIV. — De enemu, katir Boga lubi,
Bug zhes ufse rezhy, inu v' useh rozheh
dopade. 213
- XXXV. — De ta zhlovek ni shiher pred
skushnavam v' temu shivlenju. 215
- XXXVI. — Zhes te prasne inu krive sodbe
tih ludy 218
- XXXVII. — Koku ima ta zhlovek sam sebe
is praviga ferza popolnoma v' Boshjo vo-
lo isrozhiti, de on to pravo frajost svo-
jiga ferza sadoby. 219
- XXXVIII. — Koku se imajo svunajne re-
zhy v' eno dobro versto ali vorengo spra-
viti, inu koku en zhlovek v' useh svojih
navarnostih ima k' Bogu beshati. 221
- XXXIX. — De ta zhlovek se nima prena-
glu inu napokojnu v' svojih oppravilih
sadershati. 223
- XL. — De ta zhlovek nizh dobriga sam od
sebe nima, inu s' nobeno rezhjo se nima
shtemati, inu pohvaliti. 224
- XLI. — Od sanizhvanja use posvejtne zha-
sty. 228
- XLII. — De ta myr nima v' te ludy postav-
len biti. 229
- XLIII. — Od te prasne inu posvejtne uzhe-
nosti ali snanja. 230
- XLIV. — De se nimamo na sunajne rezhy
prevezh vesati. 233
- XLV. — De ni usem ludem virjeti, inu
de se ta zhlovek hitru s' jesykam spod-
takue. 234
- XLVI. — De imamo na Gospud Boga sa-
upanje imeti, kader nafs ludje sba-
dajo. inu resnashajo. 238

XLVII.

- XLVII. P.D. De use teshavne rezhy se imajo poterpeshlivu savol vezhniga shivljenja prenesti. 241
- XLVIII. --- Od tiga dneva te vezhnosti, inu od britkusti zhasniga shivljenja. 243
- XLIX. --- Od poshelenja vezhniga shivljenja, inu kajsan velik lon je taitim oblubljen, katiri se sa taitu vojskujejo. 248
- L. --- Koku se ima en troshta prasn zhlovek v' roke boshje gori ofrat. 253
- LI. --- De se ima zhlovek na te male dela vaditi, kader se vidi preflabiga k' visokim dellami, inu opravilami. 258
- LII. --- De se zhlovek nima sa uredniga te gnade ali troshta, ampak sa uredniga tega terplenja dershati. 259
- LIII. --- De gnada boshja temi, katiri posvejtnu mislijo, na bode dodejlena. 262
- LIV. --- Od mnogiteriga nagibanja ali gnanja te nature, inu te gnade. 264
- LV. --- Koku pokashena inu spazhena je nasha natura, inu koku mozhna je gnada Boshja. 270
- LVI. --- De imamo fami sebe satajiti, inu sa Kristufam po poti tiga krisha hoditi. 274
- LVII. --- De ta zhlovek nima zagliviga ferza ratati, kader v' enu al drugu pregreshenje pade. 277
- LVIII. --- De se mi nimamo podstopiti visoke rezhy inu te fkrivne boshje sodbe isprashvati, inu gruntati. 280
- LIX. --- De use upanje, inu sanashanje se ima famu na Boga postaviti. 286

Z h e t e r t e B u k v e.

- I. P. D. S' kaj sanim visokim shposhtu-
vanjam, inu s' kaj senim zhistem fer-
zam se ima Kristus prejeti. 290
- II. --- De v' temu Sakramentu bode ena
velika dobruta inu lubesn Boshja te-
mu zhloveku fkasana. 298
- III. --- De je dobru pogostu tu S. Ob-
haylu prejeti, inu k' temu Sakramentu
perstopiti. 302
- IV. --- De bode veliku dobrega taistem
dodejlenu, katiri andohtlevu k' temu
Svetimu Sakramentu perstopjo. 305
- V. --- Od visoke urednosti tega Sa-
kramenta, inu od stanu enga Mash-
nika. 310
- VI. --- Enu uprashtanje, koku se ima
zhlovek pred svetem obhaylam sader-
shati. 313
- VII. --- Od sprashtvanja te vesty, inu od
naprejusetja tiga pobolshanja. 315
- VIII. --- Od Kristusoviga ofra na S. Kri-
stu, inu od isrozhjenja te lestne
vole. 317
- IX. --- De imamo fami sebe, inu kar
premoremo, Bogu gori ofrati, inu
sa druge moliti. 318
- X. --- De S. obhaylu se nima lohku vcn
spustiti. 322
- XI. --- De S. Tellu Kristusovu inu sve-
tu pismu je sledni virni dushi susebnu
potrebnu. 327
- XII. De zhlovek se ima s' veliko fkerbjo
perpraviti, kader ozhe k' temu Sakra-
mentu perstopiti. 332
- XIII. --- De ena andohtleva dusha ima
is zelega serza shelleti s' Kristusam v'
tem S. Sakramentu se fkleniti. 335
- XIV.

XIV. — Od gorezhih shella k' Sakramentu tiga Altarja, katire ene brumne dushe imajo. 338

XV. — De ta gnada te ondohti se skusponishnost, inu famulestnu satajenje sadoby. 340

XVI. — De imamo nashe potrebe Kristusu naprej poloshiti, inu njega sa gnado profsiti. 343

XVII. — Od gorezhe lubesni inu velikiga poshelenja Kristusa prejeti. 345

XVIII. — De zhlovek nima radovedn sprashvavz te fkrivnosti tiga Sakramenta biti, ampak ima sa Kristusam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu to sastopnost ti sveti viri podurezhi. 349





THOMASHA

KEMPEN SARRA

Chorarja S. Augufhtina Naukov
PERVE BUKVE.

Nuznu k' duhovnemu shivlenju
opominanje.

I. POGLAVITNE DEJL.

*Od rovnanja nashega shivlenja po Kristusove-
mu shivlenju, inu od sanizhvanja po-
sveitneh rezhy.*

I. **K**atire po mojih stopinah hode, na
hode v'temi, prave Gospud. Le-
te so besede Kristusove, fkus katire
nals on opomina, de bi po njegovemu
shivlenju, inu sadershanju nashe shiv-
lenje rovnali, aku mi ozhmo resnizh-
nu resvitleni, inu od use flepote re-
sheni biti,

A

Te

Tedej ima narvezhe naša fkerb, inu flis biti, tu shivlenje Jesusa Kristusa premishluvati.

2. Ta nauk Kristusov use nauke teh Svetnikov premaga, inu katire bi boshjiga Duha imel, leta bi v' taistem nebeslko spisho fkrto neslil.

Ali se pergody, de njuh veliku, aku lih pogostu od nauka Kristusovega flishjo, vender mejhene shelle obzhutjo po taistem sturiti, dokler ony Kristusovega Duha nimajo.

Katire pak ozhe prav, inu na eno perjetno visho besede Kristusove sastopiti, je potreba, de se on possila zelu svoje shivlenje po njegovemu shivlenju vishati, inu rounati.

3. Kaj tebi nuza uzhenne rezhy od S. Trojize govoriti, aku nimash ponishnosti, bres katire ni se perjeten S. Trojize?

Sa resnizo uzhenne besede na dellajofvetega, inu pravizhnega; ampak enu brumnu shivlenje tebe stury Bogu perjetnega.

Jest veliku vezh shelim eno pravo grevengo obzhutiti, koker taisto snati reskladati.

Deslih bi ti zelu svetu pismu, inu uzheni govorjenje vseh modreh od sunej snal povedati, kaj bi tebi use letu nuzalu bres lubesni, inu gnade boshje?

Pras-

Prasnu je use drugu, napridnu, inu enu nezhi, sunaj Boga lubiti, inu nje-mu samemu flushiti.

Ta narvezhe modrust je skus sanizh-vanje polvetneh rezhy pruti nebesh-kemu kraylestvu se possifati.

4. Ena prasna rezhi je tedej, posvet-nu blagu, katiru s' zhafsam prejde, is-kati, inu v' taitem saupati.

Ena prasna rezhi je, posvetne zhashty shelleti, inu le k' visokemu stanu po-vikshuvati.

Ena prasna rezhi je, po lushteh tega shivota sahajati, inu taitu shelleti, savol katirega je potreba teshku shtrafan biti.

Ena prasna rezhi je, dolgu shivlenje shelleti; inu sa dobru shivlenje malu fkerbeti.

Ena prasna rezhi je, samu tega sedanega shivlenja se ahtati, inu te perhod-ne rezhy is misl pustiti.

Ena prasna rezhi je tu lubiti, katiru hitru prejde, inu nekar se shifat tjakej pridti, kir se vezhnu shivlenje snajde.

5. Spomni se pogostu na taitse besede S. Pisma: Tu veliku veselje na bo nasitilu to oku, inu na bo tu uhu napolnilu.

Possifej se tedej tvoje ferze od lubefni videzheh rezhy odtergati, inu k' tem navideozhem oberniti; sakaj ka-

tiri po shellah svojega shivota hodjo, omadeshejo svojo vest, inu sgube gna-do Boshjo.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od ponishnega sposnanja nashe slabusli.

1. **E**n fleherne zhlovek shelly od nature veliku snati; kaj pomaga pak tu snanje bres boshjiga strahu?

Sagvishnu en pohlevne kmet, katire Bogu flushe, je bulshe, koker en pre-usetne uzhen zhlovek, katire premish-luje, koku se nebu, inu svesde verte, ali sraven tega sam sebe samudy, sebe na ahta.

Kateri sam sebe prov sposna, malu od sebe dershy, inu se v'zhasti, inu hva-li teh ludy na reslushta.

Deflih bi jest use rezhy, katire so na svejtu, vedel, inu snal, ter bi pak lubesen Boshje na imel, kaj bi letu use meni pred Bugam pomogalu, katire bo mene le is mojiga djanja sodil?

2. Nehej tedej od nasmasnega poshel-lenja veliku snati, inu vediti, dokler per tem se veliku restresenja, inu smot-nave najde.

Katiri veliku sastopjo, othe preshte-mani, inu sa modre dershani biti.

Ve-

Veliku rezhy je, katire snati malu, al nezh prida ti dushi na donese.

Inu sagvishtnu perproft je taiste, katire na snanje drugeh rezhy se poda, sunaj samu na taiste, katire njemu k' njegovemu isvelizhanju flushjo.

Dosti besedy, inu govorjenja na nasiti to dusho, ampak enu brumnu shivlenje resh lady tu ferze, inu ena zhist vesh enu veliku saupanje k' Bogu dodejly.

3. Kulker vezh, inu bulshi ti sastopesh, tulkajn teshishi bosh is tega obfojen, aku ti po tem, koker sastopesh, na bosh svetejsi shivil.

Satorej napreusemi se tvoje uzhenosti, inu sastopnosti, temuzh s' tem vezh se imash bati savol tega tebi od Boga danega snanja.

Aku se tebi sdy, de veliku snash, inu sadoosti sastopesh, imash vender vediti, de se she veliku rezhy snajde katire na snash.

Nekar prevezh sam od sebe na der-shi, ampak s' tem vezh sposnej tvojo nasastopnost. Kaj se ozhesi drugim naprejtaviti, kir se veliku uzhenesheh, inu v' ti postavi sastopnisheh snajde, koker se ti?

Aku ozhesi kej tebi nuznega snati, inu se uzhit, sa lubu imej sa naumnega dershan, inu sa nizheser ahtan biti.

Le-

Letu je narvezhi, inu nar bel pridnu snanje sam sebe prov sposnati, inu sanizhvati.

Od sebe nezh dershati, inu od drugih uselej enu dobru, inu zhastitu preshtemanje imeti, je ena velika modrust, inu popolnemašt.

Aku bi lih ti vidil euga drugega ozhitnu greshiti, ali kako veliko hudobijo doperнести, vender bi ti na imel se sa bulshega dershati, dokler na vesh, koku dolgu bosh mogel v' temu dobremu ostati.

Mi smo fzer ufi slabi, ali vender nimash nobenga sa bel slabega dershati, koker sam sebe.

III. **POGLAVITNE DEJL.**

Od nauka te Resnize.

I. **S**rezhne je taiste, katirega ta resniza samu fkus sebe poduzhy, nekar fkus perglihe, inu besede, katire prejdejo, ampak koker so te rezhy same na sebi.

Nashe misli, inu nashi dosdevki nafs dostikrat omotjo, taku, de te rezhy malu sposnamo.

Kaj nuza veliku prepiranje od fkrivneh, inu nasnanih rezhy, savol kati-reh per Boshji sodbi na bomo posvarjeni, de njih ni smo snali.

Ena

Ena velika naumnost je, de mi nu-
zne, inu potrebne rezhy samudemo,
spruti pak se na te nashy radovednosti
dapadeozhe, inu fhkodlive podamó.
Mi na to visho ozhy imamo. inu ven-
der navidemo.

2. Kaj je nam potreba eneh, al dru-
geh rezhy naturo, inu ushafanje snati,
ali vediti?

Katiremu ta Boshja Beseda govory,
bode od dosti nanuzneh dosdevkov
reshen

Is ene besede so use rezhy sturjene,
inu use rezhy govore enu, inu leta je
ta sazhetek, tu je ta vezhne Buh, ka-
tire k'nam govory.

Bres njega namore nobeden sastopiti,
inu prov foditi.

Katiremu so use rezhy enake, kir use
rezhy k' enemu visha, inu vse rezhy
v' enim vide, leta samore v' serzu sta-
noviten biti, inu v' Bugu myren pozhi-
vati, inu obstati.

O Buh vezhna resniza! dej meni, de
bom s' tabo v' vezhni lubesni fklenen.

Meni se dostikrat stoshe veliku bra-
ti, ali slishati: v' tebi se use snajde,
kar jest ozhem, inu shellim.

Nej umolknejo usi Uzheniki, nej tihu
postanejo pred tvojim oblizhjam use
stvary, samu ti meni k' serzu govori.

3. Kulkur je vezh eden sam is sabo sglihan, inu se pohlevnega serza sam v' sebi snajde, tulkajn vezh, inu vikshi rezhy bo on bres muje sastopil, dokler to luzh te sastopnoste bode od sgorej doli sadobil.

En zhift, pohlevn, inu stanoviten duh nabo v'mnogetirem djanju restresen, dokler on use rezhy Bogu k' zhasty stury, na ishe svojiga nuza, inu v' nobeni rezhy se sa njega na muja.

Kedu tebe bel sadershuje, inu tebi na potu stoji, koker tvoje resvajenu poshellenje, inu nagnenje tvojiga serza?

En bogabojezh, inu brumne zhlovek pervezh svoje opravila sam per sebi premisli, katire on ima sunej v' djanju sturiti.

Taiste della njega na ulezhejo k' poshellenju greshnega nagnenja, ampak on taiste rovna po pravi masi, inu sastopnosti.

Kdu ima enu vezhi, inu mozhnejshi vojskovanje, koker taiste, katire se pomuja sam sebe premagati?

Inu letu bi imelu nashe opravilu biti, namrezh sami sebe premagati, od dneva do dneva mozhnejshi perhajati, inu v' tem dobrem gorijemati.

4. Sleherna popolnemaft v' letemu shivlenju ima na sebi enu pomankanje,
inu

inu use nafhe premishluvanje je s' eno temoto obdanu.

Enu ponishnu sposnanje tvoje slabu-
sti je en veliku guishnejshi pot k'Bugu,
koker enu globoku iskanje te uzhenosti.

Akulih tu snanje teh rezhy je samu
na sebi dobru, inu od Boga danu, inu
nima sanizhuvanu biti; vender ima use-
le ena zhistá vesh, inu bogabojezhe shiv-
lenje sa vezh, inu sa bulshi se dershati.

Dokler pak vezh ludy sa tu, de bi ke-
snali, koker sa enu brumnu shivlenje
fkerbe, savol tega oni pogostu fale, inu
nobenega, al malu nuza doseshejo.

5. O ke bi se tulkajn persadeli te gre-
he vonsruvati, inu te zhednosti safeja-
ti! kulkajn se pomujajo nekatiru napo-
trebnu uprafhanje naprejpernefti, gvish-
nu bi se nigdar tulkajn hudega, inu po-
hujshanja med ludstvam na pergodilu,
inu bi tulkajn preshirnosti med tem du-
hovnem na bilu.

Sa resnizo, kadar ta dan te pusledne
sodbe pride, mi na bomo uprafhani, kaj
simo brali, temuzh kaj smo sturili: Na
bomo uprafhani, koku uzheni smo go-
vorili, ampak koku kerfhanfku, inu
brumnu smo shiveli.

Povej ti meni, kje so fedej usi ti Gos-
pudji, inu Uzheniki, katire se dobru
posnal, kadar so shiveli, inu v'teh shu-
lah imenitni bili? Se-

Sedej njih perhodisha drugi ushiva-
jo, inu na vem, aku na nje spomnjo.
V'njih shivlenju so bli nikolku preshte-
mani, sdej pak je vse od njih potihnili.

6. O koku hitru preide ta zhast tega
svejta! Buh othl, de bi njih shivlenje
enaku bilu njih uzhenosti, taku bi ony
bili dobru uzhili, inu brali.

O koku njeh dosti skus svojo prasno
uzhenust na temu svejtu se pogube, ka-
tiri se boshje flushbe malu ahtajo.

Inu dokler ony rajshi othe preshte-
mani biti, koker pohlevni, satu ony
v' svojih mislih poginejo.

Taiste je sa resnizo velek, katire ima
eno veliko lubesen.

Taiste je resnizhnu velek, katire je
sam per febi majhen, inu visokust po-
svetne zhasty sa nezhdershly.

Taiste je sa resnizo moder, katire use
posemelske rezhy sa gnuj, inu blatu
shtema, de bi mogel Kristusa sadobiti.

Inu taiste je resnizhnu uzhen, katire
svoje volo sapusty, inu boshjo volo do-
polni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

Od spregledanja nashega djanja.

1. **N**i fledni besedi, inu noterdajanju
virjeti, ampak varnu, inu pozha-
fu

fu se imajo te rezhy po boshji voli pre-
udariti.

Bodi Bogu toshenu! de smo taku fla-
bi, de mi dostikrat veliku poprej kej
hudega, koker kej dobrega od enga dru-
gega virjamemo, inu rezhemo.

Ali ti bogabojezhi ludje na virjamejo
taku lohku slednimu, katire kej naprej-
pernese, dokler ony dobru vedo, de
zhloveshka flabust je k' hudemu nagne-
na, inu v'govorjenju sgol lohku faly.

2. Ena velika modrust je, v'opravi-
leh nekar prenagel biti, tudi ne svojiga
lestnega dosdevanja se terdovratnu der-
shati.

K' temu tudi flishe, de vsakega zhlo-
veka besede se nimajo virjeti, inu kati-
re se flishjo, inu virjamejo, nimajo sdaj-
zi po drugeh ludy ushesih resglasene
biti.

Posvjetuj se s' enem sastopnem mo-
sham, katire ima eno dobro vest, inu
sheli vselej rajshi od enga brumnishiga
mosha, koker se ti, poduzhen biti, ko-
ker po tvojimu smisluvanju sturiti.

Enu brumnu shivlenje stury zhlove-
ka modrega pred Bugam, inu skushe-
nega v' dosti rezheh.

Kulker ponishenshe je eden sam v'
sebi, tulkajn modrejshe, inu myrnishe
bode on v' useh svojeh rezheh.

V. POGLAVITNE DEJL.

Od branja svetega Pisma.

1. **V**' sveteh pisaneh bukvah se ima resniza, inu nekar ta modra sgovornost iskati.

Tu svetu pismu se ima s' taistem duham brati, s' katirem je sturjenu.

V' bukvah imamo vezh nash nuz, koker tu visoku govorjenje iskati.

Toku radi imamo te andohtlive, inu mejhene uzhenosti bukve brati, koker taiste, v' katerih se visoka, inu globoka uzhenost snajde.

Napusti se skus preshtemanje taistega, katire je te bukve popisal, pregovoriti, na uprashej, aku je velike, ali mejhene uzhenosti bil, temuzh ta lubesen te zhiste, inu gole resnize ima tebe k' branju ulezhi.

Na uprashej, kdu je letu dial, temuzh kar je tukej govorjenu, letu se ti k' ferzu jemli.

2. Ti ludje s' zhasam prejdejo, resniza pak tega Gospuda ostane vekumej. Bres resgleda teh pershon Buh k' nam na mnogitire vishe govory.

V' temu branju teh pisaneh naukov nash dostikrat nasha radovednost saderstuje, kir ozhmo taistu prov sastopiti,
inu

inu sgruntati, katiru bi mi imeli po nashhi perprofheni memupustiti.

Aku ozheshe en nuz sadobiti, beri ponishnu, fkerbnu, inu svestu, inu nashelli enu ime te uzhenosti perdobiti.

Uprashej rad, inu poslushej na tihem te besede teh sveteh moshov, nej tebi dopadejo ti pripovisti, inu fkrivnu govorjenje teh stareh; sakaj ni so bres urshaha taistu naprej pernefli.

VI. POG LAVITNE DEJL.

Od naspodobnega poshellenja.

1. **K**aderkuli ta zhlovek kej naspodobnega poshelly, sdajzi on sam v' sebi napokoju postaja.

Ta preusetne, inu lakomne nima nigradar pokoja; en uboge pak, inu v' duhu ponishen v' ednimu pokoju shivy.

En zhlovek, katire she ni sam sebi popolnema odumerl, bode hitru, inu v' mejheneh, inu nezhemerneh rezheh fkushan, inu premagan.

En v' duhu slab zhlovek, katire je she nikolku k' shivotnem, inu posemelskem rezhem nagnen, se tes hku samore od posvetneh lushtov popolnema odtergati.

Inu satu bode pogostu shalosten, kader se ima od taisteh lozhiti, postane
tudi

tudi zelu lohku navolen zhes taistega, katire se njemu superstavi.

2. Kir pak on taistu dopernese, kar je naspodobnu poshellil, taku bo sdajzi savol pregrehe na svoji vesti obteshan, dokler je on po svojimu shivotnemu nagnenju sturil, katiru njemu k' temu myru, katirega je on iskal, na samore pomagati.

Satorej se samu takrat ta prave myr tega ferza najde, kader se tem naspodobnem shellam, inu nagnenju soperstoji, inu nekar takrat kader se taistem flushi.

Ni tedej nobeniga myru v' ferzu enega tim shellam tega shivota podveršenega zhloveka, ne v' enem zhloveku, katire se na te sunajne rezhy poda, ampak v' enem od ajfra gorezhem, inu dohovnemu zhloveku se ta prave myr, inu pokoj snajde.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imamo od prasnega saupanja, inu preusethnosti varvati.

1. **P**rasnu je, inu nobeniga prida ni v' te ludy, ali stvary tu upanje postaviti.

Na

Na sramuj se is lubesni Jesufa Kristusa drugem flushiti, inu sa ubogega na temu svejtu dershan biti.

Nikar se sam na se naflanej, temuzh postavi tvoje upanje v' Boga.

Sturi tu tvoje, kulker per tebi stoji, toku bo Buh tvoji dobri voli perstopil, inu tebi pomagat.

Na savpej v' tvojo sastopnost, inu v' nobeniga shivega zhloveka pregnanost, temuzh veliku vezh saupej na gnado Boshjo, katire tem ponishnem pomaga, inu taiste, katiri veliku od sebe dershe, ponisha.

2. Na pohvali se s' tem blagam, aku ga imash, tudi ne s' perjati, sa tu, kir so mogozhni, ampak pohvali se s' Buegam, katire use rezhy dodejly, inu zhes use druge rezhy ozhe sam sebe nam dati.

Na preusemi se v' velikosti, inu lepoti tega shivota, katire fkus eno mejhenno bolesn resdjan, inu nashtauten postane.

Aku se sastopen, umetoven, inu pameten, nimash v' letemu sam sebi dopasti, de se Bogu na samereshe: dokler vse je njegovu, kar ti od nature dobrega imash.

3. Na shtemej se sa bulshhega, koker so drugi, de ti kje morebiti na bosh sa po-

porednisthega pred Bugam dershan: dokler on zelu dobru ve, kaj je v' temu zhloveku.

Na preusemi se v' tvojeh dobreh delah; sakaj fodba Boshja je dergazhi, koker teh ludy; inu Buh dostikrat sa slu usame, kar tem ludem dopade.

Aku ti kei dobriga na sebi imash, virjemi kej bulshega od drugeh ludy, de to ponishnost ohranesh.

Nezh na shkodje, aku se lih usem ludem nasaj postaveh: veliku pak shkodje, kader bi se le enemu samemu naprej postavil.

Per enemu ponishnemu je stanoviten myr: ferd pak, inu navolnost per teh, katiri so preusetnega ferza.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

De je imamo prevelike perjasnosti varvati.

1. **N**a resodeni slednimu zhloveku tvoje ferze; temuzh posvjetuj se v' tvojeh rezheh s' enem modrem, inu bogabojezhem zhlovekam.

Malukedej se snajde per mladeh, inu sunajneh ludeh.

Naperlisuj se tem bogatem, inu teh, kateri so visokega stanu, se ogibli.

Per-

Perdrushi se k' tim ponishnem, inu pohlevnem, k' tem andohtlevem, inu brumnem: s' letem preudari, kar k' pobushanju tvojiga shivlenja flishe.

S' nobeno sheno na imej fusebno perjasnost; ampak bres reslozhka use brumne shene Bogu perporozhi.

Poshelli Bogu famemu, inu njegovem Angelzam snan biti, inu s' njimi perjasnost imeti, teh ludy snanja pak se vari.

2. Lubesn fzer se ima pruti usem ludem imeti; al fusebna perjasnost ni dobra.

Se dostikrat pergody, de ena nasnana perfhona, is ene saflislane hvale veliku preshtemana bode; ali kader se v' prizho snajde, njena uprizhnost tem ludem te ozhy taku satemny, de ony nezh, ali zelu malu potler od nje dershe.

V' zhafsu se nam dosdeva, de drugem fkusi nasho uprizhnost dopademo, ali mi postanemo njim veliku vezh nadopadli-vi, dokler ony nad nami to porednost nashega sadershanja spregledajo.

IX. POGLAVIVNE DEJL.

Od pokorshene, inu podloshnoste.

1. **E**na velika rezh je pod enem vikshem v' pokorsheni shiveti, inu nekar svoje lestne vole oblastnik biti.

B

Ve-

veliku shihrejše je v' podloshnosti štati, koker v' oblastvanju.

Njeh došti je pod pokoršeno vezh is persylenja, koker is lubesni, inu ony imajo eno teshavo, inu zelu lohku super mermrajo.

Inu letaki na bodo enu proštu ferze sadobili, aku se is zelega ferza sa vol Boga na podvershejo.

Pojdi sem, ali kje, na bosh pokoja nefhl, koker v' enem ponishnem podvershenju pod vishanju enga oblastnika.

Domishluvanje drugeh krajou, inu ta isteh spremenjenje je njeh došti sapelalu.

2. Refs je, de en fleherne rad po svojim dosdevanju andla, inu se rajshi nagne pruti taistem, kateri s' nym dershe.

Aku je pak Buh med nami, je potreba, de mi tudi v' zhasu sa vol myru nafhe lestne dosdevke sapustimo.

Katire je toku moder, de hi on vse rezhy prov, inu popolnema vediti samogel?

Satorej na saupej prevezh v' tvojo pamet, inu domishluvanje, ampak rad poslushej tudi drugeh ludy manenge, ali nauke.

Aku je tu, kar se tebi dosdy dobru, vender pak od taistiga savol Boga odstopefh, inu enga drugega bugash bodesh

desih fkus letu v' ti brumnosti veliku gori usel.

3. Jest sem dostikrat flishal, de je bel shiher en svjet flislat, inu gori vseti, koker vendajati.

Lohku se pergody, de tu, kar eden meni, je dobru, al kir pak kdu nozhe enga drugega manengo goriuseti, aku lih ta pamet, inu en dober urshah k' temu opomina, je enu snaminje te preusethnosti, inu terdouratnosti.

X. POGLAVITNE DEJL.

De se imamo od preobilnega Govorjenja sdershati.

1. **V**arvej se napokoja teh ludy, kulker moresh, - dokler tu pogovarjanje od posvetneh opravil nafs fylnu sadershuje, aku se lih s' eno dobro manengo naprej pernesejo. Sakaj sdajzi bomo fkus te prasne rezhy omadeshvani, inu samotani.

Jest bi rad othl, de bi bil vezhkrat molzhal, inu de bi med ludmy na bil se sneshil.

Ali sakaj taku radi govormo, inu med sabo se pogovarjamo, kir se mi vender malukedaj bres fkode nafhe vesty k' molzhanju nasaj povernemo?

Satu se pak mi taku radi fkupej pogovarjamo, dokler ishemo fkus nafhe pogovarjanje se potrofhtat, inu shelmo nafhe ferze ohladiti, katiru fkus mnogitere misli trudnu postane.

Mi radi govormo od teh rezhy, katire sa lubu imamo, inu katire shelmo; nam tudi dopade dostikrat misliti, inu govoriti od teh nam superneh rezhy.

2. Ali, Bogu se usmili! letu use je dostikrat sabstojn, inu bres usega prida.

Dokler takefhni sunajni trofhti niso ena mejhena fhkoda tega snotrefhnega boshjiga trofhta.

Sategavolo imamo zhujti, inu moliti, de nam ta zhafs napridnu naprej na pojde.

Aku je tebi perpushenu, inu se spodobi govoriti, govori, kar samore k' pobulshanju tvojiga shivlenja flushiti.

Huda navada, inu sanikernost v' dobrem gorijemati, veliku ftury, de mi nafhe ufta na varjemo.

Vender pak k' duhovnemu gorijemanju veliku pomaga enu andohtlevu pogovarjenje od duhovneh rezhy, slasti, kader se nekatiri enakega ferza, inu duha v' Bugu fkupej sdrushjo, inn snidejo.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Od sadoblenja tega myru, inu ajfra v' brumnosti gorijemati.

1. **M**i bi samogli veliku myru imeti, ke bi se mi v' drugeh ludy govorjenje, inu djanje na meshali, katire nam nezh am na gredó.

Koku more taiste dolgu per myru ostati, katire se v' ptuje fkerby mesha, inu k' sunajnem rezhem perloshnost ishe, ter malu inu poredkem svoje shivljenje spregleduje?

Isvelizhani so ti fami sa se fkerbni, sakaj ony bodo veliku myru imeli.

2. Sakaj so bli nekateri Svetniki toku bogabojezhi, inu taku visoki premishluvauzi nebeshkeh rezhy?

Sategavolo, dokler ony so se possifali fami lebe dolitretti, inu ulemu posvejtnemu poshellenju odumreti; satu so ony samogli s' zelem ferzam le Boga dershati, inu bres use sadershbe fami sa se fkerbeti.

Mi smo pervezh od lestnega hudega nagnenja noteruseti, inu sa te prejdeozhe rezhy prevezh fkerbemo.

Tudi malukedej eno pregreho provdo konza premagamo, inu ni smo k' v-fakdanemu pobulshanju ushgani, satu ostanemo taku mersli, inu mlazhni.

3. Aku bi mi bli sami sebi popolnema odumerli, inu snotrej bi na bli v' posemelskeh rezheh samotani, taku bi samogli te boshje rezhy saftopiti, inu tu nebesku premishluvanje nikulku pokushati, inu obzhutiti.

Nasha zela, inu nar vezhi sadershba je v' letemu, de ni smo od resbersdanega nagnenja, inu naspodobniga poshellenja prosti, inu se tudi na ahtamo po tem bogabojezhemu potu teh svetnikou hoditi.

Kader nafs tudi ena majhena supernost sadene, sdajzi zaglivega serza postanemo, inu se k'zhlovefhem trofham oberujemo.

4. Aku bi se mi pomujali koker terdni moshje v' temu boju stati, sagvishtnu bi mi to pomuzh tega Gospuda od nebes nad nami vidili.

Sakaj on je perpravlen pomagati tem, katiri se vojskujejo, inu v' njega gnado savupajo, kir on nam perloshnost da se shtritati, satu, de bi mi premagali.

Aku mi nafhe duhovnu gorijemanje le v' letih sunjaneh opravilah postavemo, bo hitru nasha brumnost en konz imela.

Ali nastavimo to fkiro na korenino, de mi od greshnega nagnenja ozhisheni, bodemu enu myrnu serze sadobili, inu posedli.

5. Aku bi mi slednu lejtú le en sam greh is našhe vęsti isterbili, bi mi hitru prov brumni ludje pošali.

Ali mi nad nami dostikrat dergazhi obzhutimo, de smo se bulshi, inu brumnejshi v' sazhetku našhega preobernenja snaidli, koker smo sdej veliku lejt po šturjeni našhi oblubi.

Nash aifer, inu pobolshanje bi szer imelu od dneva do dneva gorijemati, sdej pak bo sa veliku porajtanu, kader edn en dejl svojiga perveva ajfra samore obdershati.

Aku bi si mi eno mejheno filo od sazhetka šturili, taku bi mi potler use rezhy samogli lohku, inu s' veseljam šturiti.

6. Teshku je szer te rezhy, katireh se je eden pervadil, sapustiti, ali she bel teshku je svoji lestni voli superštati.

Ali aku ti te mejhene, inu lohke rezhy na premagash, kedej bodesh te bel teshke rezhy premagal?

Superštoj v' sazhetku tvojimu nagenju, inu odstavi tvojo hudo navado, de te kje s' zhasamo morebiti v' vezh teshave na perpele.

O ke bi ti samerkal, kaj bi sam sebi s' en myr, inu drugem s' enu veselje šturil, kader bi se dobru sadershal, menim de bi si ti k' tvojimu duhovnemu gorjemanju veliku vezh fkerby persadel.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od prida teh teshau, inu superneh rezhy.

1. **D**obru je sa nafs, de mi v' zhasu teshave, inu supernosti imamo, sakaj skus letu sami k' sebi pridemo, inu sposnamo, de ni smo v' nashemu prave-mo kraju, inu de nashhe upanje v' nobe-no rezh tega svejta na postavemo.

Je tudi dobru, de mi v' zhasu supergovorjenje terpemo, inu de bode hudu, inu kervu od nafs dershanu, deslih mi dobru steremo, inu menemo. Letu nam dostikrat k' pohleunosti pomaga, inu nafs od prasne posvetne zhasy obvarva.

Sakaj takrat ishemo veliku vezh Boga k' snoterni prizhi, kader od sunej bodemo sanizhuvani, inu kader nam ljudje malu virjamejo, ali savupajo.

2. Satega volo bi se imel ta zhlovek taku v' Bugu terditi, de bi niemu na bilu potreba veliku zhloveshkeh trosh-tov iskati.

Kader zhlovek enga dobrega serza kej terpy, bode skushan, ali s' hudemi misli nadleshen, takrat on sastope, de je nje-mu Buh bel potreben, kir on samerka, de on bres njega nezh dobrega na samore.

Ta

Takrat tudi on shaluje, sdihuje, inu profe, de bi on od teh nadlug, katire on terpy, refhen bil.

Takrat se njemu stoshe dalej shiveti, inu sam sebi to smert shelly, de bi le enkrat mogel od tega svejta odlozhen biti, inu s' Kristufam prebivati.

Takrat on tudi dobru samerka, de na temu svejtu tu papolnema sashihranje, inu prave myr na more obstati.

XIII. POGlavITNE DEJL.

De imamo tem skushnavam superstatz.

1. **K**oker dolgu mi shivemo na temu svejtu, na moremo bres nadlug, inu skushnau biti. Dokler je per Jobu pisanu: Tega zhloveka shivljenje je ena skushnava na ti semli.

Satorej ima en sledne zhlovek v' svojih skushnavah fkerben biti, inu v' molitvah zhujti, de ta hudizh na najde mesta, inu perloshnoste njega sapellati; sakaj ta hudizh nigdar na saspy, ampak hode okuli, ter ishe, katiriga bi on mogel poshreti.

Nobeden ni taku popolnema, ne taku svet, katire bi v' zhasu skushnave na imel, inu mi namoremo do konza bres skushnau biti.

2. Vender so te fkušhnave temu zhloveku dostikrat slu nuzne, akulih so superne, inu teshavne; sakaj v'leteh bo- de ta zhlovek ponishan, ozhishen, inu poduzhen.

Ufi Svetniki so fkus mnoge britku- sti, inu fkušhnave hodili, inu so na svetufi gorjemali.

Inu katiri ni so othli te fkušhnave prenesti, so postali hudobni, inu so na- frezhen konz useli.

Ni nobeden duhovne stan taku fvet, nobeden krej taku shiher, kir bi se fkušknave, inu supernosti na sneshle.

3. Ta zhlovek ni nigdar do konza shiher pred fkušhnavami, koker dolgu on shivy; sakaj tezhy, inu je noter v' nami, od katirega mi bomo fkušhani, dokler smo mi v' naspodobnemu poshel- lenju rojeni.

koker hitru ena fkušhnava, al super- nost odyde, sdajzi verh lete ena druga pride, de taku mi uselej imamo kej ter- peti, sakaj smo ta frezhne stan nashe perve nadolshnosti sgubili.

Njeh dosti othe tem fkušhnavem ube- shati, padejo pak she navarnishi v'taiste.

Skus samu beshanje na samoremo tai- ste ptemagati, ampak fkus poterplenje, inu pravo ponishnost postanemo mi mozhnejshi, koker ufi nashi sovrashneki.

4. Katire se samu sunej tim fkušhnavam ugane, inu to korenino von na isdere, leta ti meiheno pomuzh fkus letu sadoby, ja te fkušhnave se fhe s'tim hitrejshi, nasajpovernejo, inu so navarnishi, inu teshishi.

Ti bosh s'zhasama, inu fkus v'edno poterpeshlivoft s'boshjo pomuzhio lohkeishi, koker fkus lestno terdobo, inu napokoishno te fkušhnave premagal.

Usemi v'tvojih fkušhnavah pogoftu svjet od drugeh, inu na bodi ojster pruti taistem, kateri so v'fkuškniavah sapopadeni, ampak veliku vezh taiste potrofhtej, koker shellish, de bi se tebi sturilu.

5. Useh hudeh fkušhnav sazhetek je nastanovitnost tega serza, inu enu meihenu saupanje v'Boga.

Sakaj koker en zholnizh bres zholnarja, inu vesla bode od valov sem ter kje pognan, inu fukan, ravnu taku bo en sanikern, toshliv zhlovek na mnoge vishe fkušhan, kader on svoje dobru napreusetje sapufty.

Koker ta ogn tu shelesu fkušha, taku ta fkušhnav engu pravizhnega zhloveka.

Mi dostikrat na vemo, kaj premoremo ali ta fkušhnav da na snanje, kaj smo mi, inu kaj samoremo.

Mi

Mi inamo fusebnu v' sazhetku teh fkuſhnav zhujti: dokler ta fovrashnek bode takrat narloshejſhi premagan, kader ſe fkuſ te urateza naſhega ſerza po nobeni zejni na perpuſty, inu ſe nje-mu sdajzi, koker poterka, ſaperſtoji.

Satu je prov govoril taiſte, katire je djal: ſuperſtoj temu sazhetku, fzer bo-de preposna ta arznija, kadar bo ta bo-lesen fkuſ dolguſt tega zhafa ſe pre-vezh ukoreninela.

Sakaj pervezh pride v' tu ſerze ena prasna miſl, po tem enu mozhnu dosde-vanje, na tu enu hudu reſluſhtanje, inu po tem enu greſhnu nagnenje, inu per-volenje.

Na takſhno viſho ta hudobne duh po malem, inu lohku popolnema v' tega zhloveka pride, kir ſe on njemu od sa-zhetka prov ſuper na poſtave.

Inu zhe dalej ta zhlovek odlashta te-mu fovrashneku ſuperſtati, s' tem ſlabej-ſhi od dneva do dneva ſam v' ſebi per-haja, ſpruti pak ta fovrashnek ſuper njega mozhnejſhe.

6. Nekateri terpe narteshiſhe fkuſh-nave v' sazhetku ſvojiga k' dobremu pre-obernenja, nekateri pak na ſvojimu konzu.

Nekaterim pak je uſe njih shivejozhe dny hudu, inu britku.

Ne-

Nekateri bodo zelu mehku fkuhani po ushafanju, inu poshilanju boshje modrusti, inu pravize, katira preudari, inu prevaga ta stan, inu saflushenje teh ludy, ter visha use rezhy k'isvelizhanju svojih isvoleneh.

7. Satu mi nimamo zaglivi postati, kadar bomo fkuhani, ampak imamo she s'vezhem ajfram Boga na pomuzh klizati, de se on zhes nafs usmili, inu nam v'useh nadlugah na pomuzh pride, katire to fkuhnavo po govorjenju S. Paula taku visha, de mi taisto samoremo prenesti.

Ponishejmo tedej nafhe dushe v'useh fkuhnavah, inu nadlugah pod to mogozhno roko boshjo, sakaj on taiste katiri so pohlevni v'duhu, varva, inu poviksha.

8. V'teh fkuhnavah, inu teshavah bode iskasanu, kulker je ta zhlovek na svetusti goriusel, dokler tukaj je vezhi tu saflushenje, inu bo ta zhednost, al tugent bel na snanje dana.

De se ta zhlovek andohtliv, inu gorzh snajde, kader on nobene teshave na obzhute, na letu ni veliku dershati, de pak on ob zhafu te supernosti se poterpeshliviga iskafhe, takrat je enu upanje, de bo on v'fvetusti gorijemal.

Nekateri bodo pred velikemi skušnjavimi obvarvani, bodo pak od teh mejhenih usakdaneh dostikrat premagani, de skus letu bodo v' pohlevnosti obderšani, inu de v' velikeh skušnjavah nigdar sami v' sebe na saupajo, kir se ony v' teh mejhenih taku flabi snajdejo.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imamo krive, inu ferbeshne sodbe ogibati.

1. **O**berni tvoje ozhy sam na se, inu varvej se drugeh ludy djanje soditi.

Kader ta zhlovek druge ludy sode, se sabstojn muja, v' ti sodbi pogostem faly, inu se lohku pregreshy: sam sebe pak isprashuvati, inu soditi, je vselej enu nuznu dellu.

Koker nam je ena rezh per serzu, taku tudi taisto pogostem sodemo: sakaj mi sa vol fusebne lubesni, katiro mi sami pruti sebi imamo, sgubemo lohku to resnizhno sodbo.

Ke bi Buh vselej ena zhista misl nashega poshellenja bil, bi se mi na pustili taku lohku omotiti, kader se kje eden nashemu dosdevanju superpostave.

2. Je pak dostikrat kje kej od snotrej skritu, ali se kej od sunej perdru-
she

she, katiru nafs na enako visho mote, inu sapeluje.

Njeh dosti na fkrivnem sebe ishejo v'teh rezheh, katire ony sture, inu letega se na spomnjo.

Menjo tudi, koker de bi v' enem dobrem myru stali, kader use rezhy po njeh voli, inu misli se gode: kir pak dergazhi se sgody, koker ony shelle, takrat se ony sdajzi spreminejo, inu shalofni postanejo.

Sa vol tega, kir ludje ni so ene misli, inu manenge, ustajajo pogostem ardrije, inu prepiranje med prejatlam, inu fosedam, med duhovnem, inu bogabojezhem.

3. Stara navada se teshku opusty, inu od tega, kar eden sam per sebi obsode, se nobeden rad na pusty odverniti.

Aku se ti na tvojo pamet, ali ume- talnost vezh fanefesh, koker de bi se skus to podloshnost pruti JEsusu Kri- stusu pustil vishati, bosh malukedej, inu posnu en resvitlen zhlovek postal; sakaj Buh ozhe, de bi mi njemu bli po- polnema podversheni, inu de bi ena pruti njemu gorezha lubesn vezh, ko- ker usa nasha pamet premogla.

XV. POGLAVITNE DEJL.

Od dobreh is lubesni doperneſeneh dell.

1. **S**a nobene rezhy tega ſvejta, ne sa nobeniga zhloveka lubesni volo ſe nima kej hudega ſturiti: vender k'nuzu enga potrebnega ſe ſme enu dobru dellu shiher v'zhatu opuſtiti, ali tudi v'enu bulſhi ſpreoberniti.

Kader ſe letu pergody, tu dobru dellu na bo opuſhenu, ampak v'enu bulſhi ſpreminjenu.

Tu ſunanje dellu nezh na nuza bres lubesni, kar ſe pak is lubesni ſtury, kokerkuli je taiſtu majhenu, inu porednu, vender zelu nuznu, inu radovitnu poſtane.

Dokler Buh veliku vezh preudari, is kajsene ſhelle, inu lubesni ta zhlovek della, inu koku velika je ta lubesn, koker koku veliku je tu dellu.

2. Veliku della taiſte, katire ima veliko lubesn. Taiſte veliku della, katire eno rezh prov ſtury.

Taiſte pak prov ſtury, katire vezh ta gmejn nuz iſhe, koker ſvoji leſtni voli ſluſhiti.

Dostikrat ſe nam dosdeva, koker de bi bila prava lubesn, inu je le lubesen tega shivota: dokler tu shivotnu nagen-

n-

nenje, lestna vola, upanje tega poura-
zhanja, inu poshellenje enga perloshne-
ga shivlenja se fkorej uselej perdrushjo.

3. Katire ima eno pravo, inu popol-
nema lubesn, v' nobeni rezhi sam sebe na
ishe, ampak samu shelly, de bi v' useh
rezheh zhaft boshja se sgodila.

On tudi pruti nobenemu ni navoshliu,
kir nobenega susebnega veseja na lube;
tudi nozhe sam v' sebi se resveseliti, am-
pak on shelly v' samemu Bogu zhes use
tu drugu svoj lusht, inu vesele imeti.

On nobenemu zhloveku kej dobrega
na perpishe, ampak on use Bogu perle-
sty, od katirega so use rezhy od sa-
zhetka perfhle, inu v' katiremu usi
Svetniki k' sadnemu se reslushtajo, inu
pozhiivajo.

O katire bi eno iskro prave lubesni
imel, taiste bi sagvishtnu obzhutil, de
use posemelske rezhy so ena prasna
rezh, inu enu golu nezh.

XVI POG LAVITNE DEJL.

*Koku se imajo drugeh ludy tadli, inu poman-
kanje poterpeshlivu prenesti.*

i. **K**ar zhlovek na sebi, inu na drugeh
ludēh na samore pobulshati, mo-
re poterpeshlivu prenesti, dokler Buh
dergazhi na oberne, nu na saukashe.

Spomni, de je morebiti bulshi sa te, de bodesh na takeshno visho fkuhan, inu se poterpeshlivosti uzhih, bres katire nafhe saflushenje fe nima veliku shtemati.

vender imash ti sa take sadershbe moliti, de bi tebi milostuv Buh perpomogel, drugeh ludy pomankanje volnu prenesti.

2. Kader se ti enga she enkrat, al dvakrat opominal, inu on tebe na buga, s' tem se ti nimash prepirati, ampak letu use Bogu perporozhiti, de bi se njegova svejta vola, inu zhaft v' useh njegoveh flushabnekek sgodila, katire dobru ve tu hudu na dobru oberniti.

Ahtej se, poterpeshlivu drugih ludy slabusti prenesti, bodi si kar ozhe, dokler tudi ti veliku imash, katiru drugi od tebe morejo terpeti.

Koku ti ozhesh enga drugega po tvoji voli, inu dopadenju imeti, kir ti sam sebe na moresh sturiti, koker bi othl.

Mi radi imamo druge popolnema, inu svete, inu vender nozhmo nafhe lestne slabusti, inu tadle pobulshati.

3. Mi shelmo, de bi drugi ojstru svarjeni bli, mi pak nozhmo svarjeni biti.

Mi sa slu usamemo, kader se drugem kej dopusty, inu vender nozhmo, de bi se nam kej doliudarilu, sa katiru mi profemo.

Mi ozhmo, de bi drugi fkus postave, inu sapoudi na tefnem dershani bli mi pak nozhemo terpeti, de bi le nam kej doliudarilu.

Je tedej ozhitnu, de mi nashega blishnega malukedej taku fodemo, inu fhtemamo, koker fami sebe.

Ke bi pak ufi ludje popolnema, inu fveti bili, kaj bi mi imeli savol Boga eden od drugega terpeti?

4. Sedej pak je Buh taku postavil, inu saukasal, de bi se uzgili eden tega drugega butare nofiti; sakaj nobeden ni bres pomankanja, nobeden bres teshave, nobeden ni sam sebi sadofti, nobeden ni sam sebi sadofti moder, temuzh mi moremo eden drugega prenesti, eden drugega trofhtati, eden temu drugemu pomagati, eden tega drugega poduzhiti, inu opominati.

Kulker pak mozhy, inu brumnnsti je en fledne imel, letu bode nar bel na snanje danu ob zhafsu te fkuhnave, inu supernofti.

Te fkuhnave pak, inu perloshnosti k'temu grehu na fturę tega zhloveka flabega, ampak one ifkashejo, koku je en fledne ufhafan.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

Od Klosterskega, inu duhovnega shivljenja.

1. **T**i se moresh uzhit v' veliku rezhezham sebe premagati, aku ozheshe myr, inu sloshnost, tu je pravo glihengo s' drugemi imeti.

Ni ena mejhena rezh v' teh klostersh, ali v' drugeh duhovneh drushbah prebivati, inu bres usenga pertoshenja biti, ter do smerti svest obstati.

Srezhen je taiste, katire bo tamkaj prov shivil, inu svoje shivljenje frezhu sklenil.

Aku ozheshe dobru, inu prov obstati, inu gorijemati, je potreba, de se dershishe sa engo ptujiga na semli, inu od svojiga pravega domu prezh odstavljenega zhloveka.

Ti moresh savol Kristusa naumen postati, aku ozheshe enu pravu duhovnu shivljenje pellati.

2. Duhovne gvante nositi, inu obric okuli hoditi, k' enemu duhovnemu shivljenju malu pomaga, ampak spreobrenenje tega shivljenja, inu enu do konca obilnu samorjenje naspodobnega nagnenja stury engo pravega duhovnega zhloveka.

Katire kej drugega ishe v' duhovnemu shivlenju, ali stanu, koker samu Boga, inu svoje dushe isvelizhanje, na bode drugega neshil, koker teshave inu shalost.

Tudi taiste namore dolgu myrn obstati, katire se na pomuja ta narmajnshe, inu ussem drugem podvershen biti.

3. Ti se semkej pershil drugem flushiti, inu postrezhi, inu nikar zhes druge gospoduati: tudi imash vediti, de se k' poterplenju, inu k' dellu poklizan, inu nekar, de bi ta lube zhafs v' lenobi, inu v' prasnemu pogovarjanju dopernashal.

Tukaj bodo ti ludje skufhani, koker tu slatu v' temu ognju.

Tukej na more nobeden obstati, aku se nozhe is zelega serza savol Boga ponishati.

XVIII. POG LAVITNE DEJL.

Od exempelnov, inu naukov teh sveteh. Ozhakov.

1. **P**oglej te shive podobe, inu exemplne sveteh Ozhakov, v'katireh je ta prava svetust, inu enu prov brumnu duhovnu shivlenje se pustilu viditi, bosh vidil, koku mejhenu, ja sgol nezhi je taistu, kar mi steremo.

O kaj je nashe shivlenje! kader se temu shivlenju teh Svetnikov pergliha!

Ti Svetnike, inu perjatli Kristusovi so Gospud Bogu flushili v' lakoti, inu sheji, v' vrozhini, inu v' mrasu, v' nagoti, inu v' stroshini, v' dellu, inu utrudanju, v' zhujenju, inu postih, v' molitvah, inu v' svetemu premishluvanju, v' mnogem pregananju, preklinanju, inu saframovanju.

2. O koku mnoge, inu teshke britkusti so preterpeli ti Apostelni, Marterniki, Sposnuvauzi, Divize, inu usi ti drugi, katiri so othli po Kristusoveh stopinah hoditi! sakaj ony so svoje lestne dushe na temu svejtu sovrashili, de bi taiste mogli k' vezhnemu shivlenju ohraniti.

O kaj s' enu ojstru, inu samotnu shivlenje so ti sveti Ozhaki v' pushavah pelali! koku dolge, inu teshke skushnave so ony preterpeli! kulkukrat so bli od hudizha nadlesheni, inu na use vishe skushani! kulkukrat so ony Bogu svoje pogostne, inu gorezhe molitve goriofrual! koku terde, inu ojstre poste so ony dersnali! s' kajsensem flisam, inu ajfram so ony k' ti duhovni popolnemasti, inu svetusti hiteli! kajsenu vojskuvanje so ony imeli! de bi to pregreho premagali; kajseno zhitto, inu
pra-

pravo manengo so ony pruti Bogu ime-
li, inu stanuvitnu obdershali.

Ta dan so ony s' teshkem dellam, inu
to nuzh s' dolgo molitvo dopernefli;
inu vender tudi po dnevi ony ni so v'
svojih ferzeh od snotrejne molitve pras-
nuali.

3. Ony so vefs svoj zhafs v' pridnem
opravilu dopernefli; slejdna ura je njem
kratka naprepperfhla, katiro so ony k'
flushbi boshji obernili.

So tudi v' zhatu od prevelike flatku-
sti svetega premishluvanja na to potre-
bo shivotne spiske posabili.

Ony so se usemu blagu, usi oblasti,
zhashty, tem perjatlam, inu shlahti odpo-
vedali, toku, de ony sgol nezh ni so
shelleli imeti od tega svejta; ony so si
kumej to golo potrebo svojiga shivlenja
usele; ja njem se je teshku sdelu temu
shivotu tudi v' potrebi strezhi, inu flu-
shiti.

Satu so ony na zhasneh rezheh ubo-
gi inu srotni bli, ali v' gnadi boshji, inu
v' zhednosteh so bli bogati.

Ony so bli na sunajneh rezheh po-
trebni; od snotrej pak so bli s' boshjim
trofhtam, inu gnado naspishani.

4. Temu svejtu so bli nasnani, inu
ptuji; per Bogu pak so bli eni susebni,
inu domazhi perjatli.

Ony so sami febe sa nezh dershali, inu so bli pred tem svejtam sanizhvani, pred boshjim oblizhjam pak so bli shlahtni, inu lubesnivi.

Ony so stali v'eni pravi ponishnosti so shiveli v'eni volni pokorshini, inu so hodili po potu ene stanovitne lubesni, inu poterpeshlivoſti, inu savol tega so ony od dneva do dneva v'temu duhu gorijemali, inu velike gnade od Boga doſegli.

Ony so k'nemu muſhtu, inu nauku uſem brumnem od Boga dani; satorej bi njih ſveti nauki naſs imeli vezh k'pobulſhanju opominati, koker tu ſhtivilu teh mlazhneh k'dolijemanju v'ti brumnosti nagibati.

5. O koku velek, inu urozh je bil ta aifer teh duhovneh, kader so pervezh ſvoj ſtan, ali orden sazveli!

O kajsena veiika andoht je bila v'ti molitvi! kajsene velike ſhelle k'brumnemu shivlenju! kajsena krotkuſt, inu oſtruſt tega shivlenja! kajsenu veliko ſhpofhtuvanje, inu pokorshena ſe je pouſod puſtila viditi med tem duhovnem pod njih poſtavo, inu vikſhem oblaſtnikam!

She sdej iſkashejo, inu ſprizhujejo te ſapushene ſtopine, katire so ony ſa ſabo popuſtili, de ſo ony ſa reſnizo eni ſve-

ti, inu prou bogabojezhi moshje bili, katire so se taku terdnu vojskuvali, inu ta sveit pod noge perpravili.

Sdej bo taiste sa velikega dershan, katire te klosterfke postave ozhitnu na prestopi, inu katire s' poterpeshlivoftjo dopernelle, inu preterpy, kar je njemu bilu od njegoviga vikshega naloshenu.

6. O te toshlivofti, namarnosti, inu sanikernosti nashega ftanu, de mi taku hitru od tega pervega ajtra odstopemo, inu se nam od velike lenobe, inu namarnosti she toshi dalej shiveti!

O Buh othl, de bi v' tebi tu posheljenje v' teh zhednosteh gorijemati na bilu salpalu, kir se ti tulkajn dobreh nauk ov inu exemplov teh brumneh mosh zelu dostikrat sposnal, inu vidil!

XIX. POG LAVITNE DEJL.

Od shivlenja, inu opravila enga brumnega duhavnega, ali bogabojezhiga Kristjana.

1. **E**nga brumnega duhovnega zhloveka shivljenje ima s' ufemi zhednostu oziranu biti, de se on od snotrej takeshen snajde, koker se od sunaj od ludy vide.

Inu zelu spodobnu bi imelu od snotrej v' temu zhloveku veliku vezh do-

brega biti, koker se od sunaj more samerkati, dokler ta ussegavidejozhe Buh nafs vide, inu ogleduje; katirega bi mi imeli poufod zhaftiti, inu koker ti Angelzi zhifti pred njegovem oblizhjam hoditi.

Mi imamo nafhe napreusetje usake dan ponoviti, inu fami sebe k' enemu gorezhemu ajfru obuditi, koker de bi mi fhe le donefs bli sazhele Bogu flushiti, ali k' pobulshanju nafhega shivlenja se preoberniti, inu imamo rezhi: Gospud moj Buh! pomagej ti meni v' dobrem naprejusetju, inu v' tvoji sveti flushbi, ter dodejli meni sdej, inu donefs popolnema sazheti, dokler fhe nezhi ni, kar sem dadusehmalu sturil.

2. Kakershnu je nafhe naprejusetje, takershnu je tudi tu gorijemanje nafhega pobulshanja, katire ozhe v' ti brumnosti gorijemati, temu je potreba veliko mujo si persadeti.

Kir pak en zhlovek dostikrat opefha, inu omaga, deflih mozhnu si naprej-usame, koku se bo taistemu godilu, katire si malukedej, ali ne taku terdnu kej dobrega naprej na usame?

Sdej pak tu opufhanje nafhega napreusetja se na mnoge vishe pergody, inu tu sanikernu opufhanje sveteh opravi grede malukedej bres shkoda naprej.

Teh

Teh pravizhneh ludy naprejusetje vi-
se vezh na gnadi boshji, v' katiro ony
vselej v' njih opravilah saupajo, koker
na njih lestni modrusti.

Ta zhlovek si sizer naprejusame, Buh
pak stury, koker on ozhe, inu temu
zhloveku ni vedeozhe, koku Buh njega
vishat ozhe.

3. Kar se od duhovnega djanja, inu
navadnega opravila savol ene andohti,
ali savol tega blishnega lubesni, al nu-
za venस्पुsty, letu se supet lohku mo-
re potler spolniti.

Aku se pak taistu is ene toshlivosti
tega ferza, al is namarnosti sanikernu
opusty, je polvarenja urednu, inu se
bres shkcode na bo obzhutilu. Elisej-
mo se po dobrem, kulker moremo, nam
bo vender lohku kej smankalu v' dosti
rezheh.

Mi si imamo uselej kej gvishnega na-
prejuseti, fusebnu super te sadershbe,
katire nafs od duhovnega opravila kej
vezh sadershujejo.

Mi imamo use nashe sunanje, inu sno-
trejne opravila pregledati, inu srovna-
ti; sakaj ene inu te druge so nam k' na-
shimu pobulshanju, inu gorijmanju nuz-
ne, inu dobre.

4. Aku ti namorefh pogostem sam
sebe inu tvoje opravila ipregleduvati,
ven-

vender imash letu usaj v' zhasu sturiti, narmejn enkrat v' dnevi, namrezh s' jutrej, ali s' vezher.

S' jutrej sturi enu dobru napreju setje; s' vezher pak spregledej, inu sprashuj tvojo vest od tvojiga djanja, koku se ti po dnevi sadershal v' besedah, djanju, inu v' misleh; morebiti, de se ti ta dan Boga, inu tvojiga blishnega vezhkrat reshalil.

Brani se koker en mosh super ufo hudobo tega hudizha; bersdej tvoje nasmanu poshellenje k' jedi, inu pitju, taku bosh loshej samogel tvoje telefnu nagenje premagati.

Nigdar na prasnuy, de bi sgol nezha imel opraviti; ali pishti, ali beri, ali moli, premishluj, ali kaj dellej k' gmein nuzu.

Vender se ima tu shivotnu, al teh rok dellu s' maso dopernefti, inu se nima na enako visho od usakega na se useti, inu opraulati.

5. Tu dobru opravilu inu djanje, katuru ni tem drugem gmejn, nima ozhitnu sturjenu biti; sakaj fusebnu djanje se bel shiherna f'kriunem opravla.

Varvej se pred lenobo v' gmejn opravileh, inu nabodi bel nagnen k' tvojim fusebnem, inu lestnuvolnem opravilam; temuzh kader se do konza inu svetu do-

dopernefil tvoje opravilu, katiru se bil dolshan sturiti, inu je bilu tebi sauka-sanu, inu zhes letu vezh zhafa imash, takrat feshi na tvoje susebnu djanje, inu opravi taistu, koker bo tebi tvoja andoht noterdala.

Na morjo ufi ludje enaku opravilu imeti; sakaj enu flushe enemu, tu drugu temu drugemu.

Tudi po vishi, inu perloshnosti tega zhafa vezh sort tega opravila temu zhloveku dopadejo; sakaj nekatere rezhy so spodobne inu dopadejozhe v'delovnek, inu druge v'prasnek.

Drugeh rezhy opraukov mi poterbumo ob zhasu te skushnave, inu supet drugeh ob zhasu tega myru, inu pokoja.

Nam pridejo druge rezhy na misl, kader smo shalofni, inu druge, kader smo, v' Gospodu veseli.

6. Na sledni visoki prasnek, se imajo nashe dobre della, inu opravila ponoviti, inu se ima sa pomuzh, inu proshno teh Svetnikov s' vezhem ajfram profiti.

Od enga prasneka do tega drugega bi si mi imeli k' ferze useti, inu misliti, koker de bi se mi imeli is tega lvejta lozhiti, inu k' temu vezhuemu prasneku goriuseti biti.

Satu se imamo ob sveteh zhafeh s' velikem flisam perpraulati, inu bel andohtlevu se sadershati, ter nashe sapoudi,

inu postave fkerbnejshi ohraniti inu dopolniti, koker de bi mi imeli v' kratkem od Boga tu plazhilu, inu lon nafhega della sadobiti.

7. Aku pak nam ta zhas, inu ta smert bo na dalej odloshena, imamo sa gvishtu dershati, de k' nafhemu konzu ni smo she sadofti perpravleni, inu de smo she taiste tulkajn velike zhashty nafhega isvelizhanja nauredni, katira ima nad nami ob svojimu zhasu resodejta biti; satu se imamo k' nafhemu obhodu she s' vezhem flisam perpraulati.

Dokler isvelizhan je taiste hlapez (prave sam Kristus) katirega ta Gospud, kader pride, zhujezhaga najde, sa resinizo jest vam povem, on bode njega zhes use svoje blagu postavil.

XX. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesni te samote, tega molzhanja, inu odlozhenja od teh posvetnek rezhy.

1. **I**shi en perloshen zhas sam sa se fkerbeti, sam na se merkati, inu premisli vezhkrat te dobrute, inu dary boshje.

Sapusti use taistu, kar tvoji radovednosti dopade, preberi, inu pregledej takestne rezhi, katire tebi bodo vezh
k'ob.

k' obshalvanju tvoje pregrehe, koker
k' nasmasnemu opraviu flushile.

Ti naidesh obilne, inu perloshne
zhafs k' bogabojezhemu premishluvan-
ju, aku se od napridnega govorjenja,
inu poslushanja prasneh, inu novih re-
zhi ozhesi odtergati.

Ti narvezhi Svetniki, kulkerkuli so
mogli, so se ogibali snanja, inu perjas-
nosti teh ludy, inu so si svolili na ti-
hem Bogu flushiti.

2. Eden je rekal: kulkurkulikrat sem
jest med ludmy bil, tulkukrat sem jest
porednishe damu pershil.

Letu sami pogostu samerkamo, kader
se dolgu eden s' drugem pogovarjamo.
Sagvisihu veliku lohkejsi je zelu mol-
zhati, koker v' govorjeniu prov se sa-
dershati, inu nekar se pregresiti.

Lohkejshe je doma skrit biti, koker
sunaj sadoosti se varvati.

Katire tedej ozhe na snotrejne, inu
duhoune rezhy se podati, se more s' Je-
susam tega ludstva, inu drushene ogibati.

Nobeden shiher na dan na pride, am-
pak katire je rad sam per sebi, inu na
tihem.

Nobeden shiher na govory, ampak
taiste, katire rad molzhy.

Nobeden namore bel shiher drugem sa-
poveduati, ampak katire je rad pokorn.

No-

Nobeden bel shiher na ukasuje, ampak katire se je nauzhil volno pokorsheno ifkasuati.

Nobeden se bel shiher na vesely, ampak katire tu sprizhvanje ene dobre vesty sam v' sebi ima.

Vender pak je teh sveteh ludy shihroft vselej boshjiga strahu polna bila.

Inu ni so nezah mejn fkerbni, inu do konza pohlevni bili, aku so se lih na temu svejtu s' velikemi zhednosti, inu s' gnado boshjo svejtili.

Ali teh hudobneh shihroft pride is te preusethnosti, inu ferbeshnosti, katira bode h' konzu sapellala, inu k' shpotu sturjena.

Ti si nimash nidgar eno shihroft na letemu svejtu oblubiti, aku lih bodesh sa enga brumnega duhounega, al andohtlevega pushavneka dershan.

4. Dostikrat so ti po zhloveshkkemu preshtemanju narbrumnishi tesku padli, inu se pregrasihili, satu kir so ony sami v' sebe prevezh saupali.

Satorej je dostirem med njimi veliku nuznishi, de ni so zilu bres fkušnnav, ampak de s' taistemi bodo pogostu nadleshani, de bi ony na menili, koker de bi bli v' enemu sashihranju, savol kati-rega bi se morebiti preuseli, inu bi se
s'tem

s' tem loshej k' sunajnem trofhtam, inu reslushtanju podali.

O kajseno dobro vesh bi taiſti ohranil, katire bi nobenega mineozhega veselja na iſkal, inu bi se is ſkerbiny sa ta poſvetnu prevezh na obloshil!

O koku velik pokoj bi taiſte ushival, katire bi use nanuzne ſkerby na ſtran poſtaval, inu bi ſvete, inu boshje rezhy premisluval, ter use ſvoje upanje v' Boga poſtaval.

5. Nobeden ni boshjiga trofhta ureden, koker taiſte, katire se v' eni ſveti, inu grenki grevingi ſkerbnu ſkuſha, inu vade.

Aku se ozheſh is zelega ſerza sgrevati, pojdi v' tvoje ſerze, inu deni od sebe use napokojſhene tega ſvejta, koker ſtoji piſanu: V' vaſheh ſerzeh se vi imate sgrevati, ſakaj v' tvojimu ſerzu bodeſh neſhil, ker se doſtikrat sunej sguby.

Zhe vezh eden v' ti kamerzi ſvojiga ſerza prebiva, s' tem ſlajſhi ona njemu poſtane; katire pak se taiſte prov na poſluſhi, timu toſhliva naprejpride Kader se boſh od ſazhetka tvojiga pobulſhanja te kamerze prov navadil, inu v' taiſti varnu prebival, bode ona potler tebi ena lubesniva perjatelza, inu k' enemu perjetnemu trofhtu poſtala.

6. V' molzhanju, inu pokoju ena an-
dohtleva dusha na brumnosti gorijemle,
inu se uzhy te fkrivnosti svetega pisma.

Ondi ona najde te potoke teh sols, s'
katirmi se ona usako nuzh umiva, inu
snashe, de ona svojimu Stvarneku tul-
kajn perjasnishi postane, kulkajn bel de-
lezh od use posvetne napokojshe ne ona
odlozhena prebiva.

Katire se tedej od svojih snanzov, inu
perjatlov odterga, k' temu se bode Buh is
svojimi svetimi Angelzami perblishal.

Bulshi je na fkrivnem sam edin biti,
inu sam sa se fkerb imeti, koker zhudesha
dellati, ter sraven sam sebe samuditi.

Hvale je vrednu nad enem brunnem
duhovnem zhlovekam, malukedej ven-
hoditi, se ogibati od drugeh ludy viden
biti, ne shelletti druge ludy viditi.

7. Pokaj ozhesi taistu viditi, kar se
tebi na spodobi imeti? Ta svejt prejde,
inu use njagovu poshellenje.

Te shelle tega shivota ulezhejo v'zha-
su tega zhloveka k' temu sprehajanju, ka-
dar pak ura tega sprehajalisha pretezhe,
taku ti nezh drugiga s'tabo damu na per-
nesesh, koker eno tesko vest, inu enu
restresenu ferze.

En vesel ishod pernese dostikrat en
shalosten prihod, inu enu veselu zhu-
jenje stury enu shalostnu jutru.

Taku

Taku use shivotnu veselje gre zilu flatku noter, al h'konzu grise, inu mory.

Kaj bi ti mogel dergi viditi, kar doma na vidish? Polej! pred tabo je tu nebu, semla inu elementi, is katireh so use rezhy sturjene.

8. Kaj ti samoresh dergi viditi, katiru bi moglu pod sonzam dolgu obstati?

Ti mejnesh morebiti, de se bodesh s' tem nafitil, kir ti veliku videsh? ali tega na bosh dosegil.

Aku bi tudi use rezhy vidil, katire so na semli, kaj bi letu use skupej drugega bilu, koker en prasne pogled.

Pousdigni tvoje ozhy k'Bogu v'nebu, inu profi sa tvoje grehe, inu sanikernosti.

Pusti te napridne, inu prasne rezhy tem v'tu posvejtnu salublenem; ti pak merkej na taistu, kar je tebi Buh sapovedal.

Sapri sa tabo te dure, inu poklizhi k' sebi Jesusa tvojiga lubega.

Ostani per njemu v'ti kamerzi, dokler ti na bosh dergi vezhega myru najdil.

Aku bi ti na bil vonkej shal, inu bi na bil nove marnje, inu pogovore flishal, taku bi ti bil bel v'dobremu myru obstal.

Satu kir tebi v'zhasu se islushta nove rezhy flishati, moresh potler napokoj v'tvojimu ferzu terpeti.

XXI. POGLAVITNE DEJL.

Od grevenge, inu shaluvanja tega serza.

1. **A** ku ozhefh kej v' dobrem gorijema-
ti, ohrani se v' boshjimu strahu,
ina na bodi prevezh proft, ali pres'hirn;
ampak dershi tvoje pozhutke v' enemu
duhovnemu strahu, inu na isdej se ene-
mu naspodobnemu veselju.

Isdej se v' to serzhno grevengo, taku
bodesh to andoht najdil.

Ta grevenga k' velikemu dobremu ta
pot pokashe, inu odpira, katiru pak hi-
tru nasha pres'hernost poguby.

Ene veliku zhudu je, de se kedej en
zhlovek na letemu s'vejtu prov veseliti
samore, katire vide, inu premishluje,
de se on tukej sunej svojiga pravega do-
mu snajde, inu de njegovi dushi mnoge
navarnosti naprejstoje.

2. Namarnost nashega serza, inu sa-
nikernu resgledanje nasheh tadlov, inu
pomankanja stury, de mi te bolezhine
nasheh dus'h na obzhutemo, ampak se do-
stokrat namarnu smejamo, kir bi bel
spodobnu imeli se jokati.

Ni nobena prava frajost, ne pravu ve-
selje, koker v' boshjimu strahu s' eno
dobro vestjo shiveti.

Srezhen je tais'te, katire use smote, inu
sadershbe tega restresenja od sebe djati,
inu

inu k'eni svetī grevengi perstopiti samore.

Srezhen je taiste, katire od sebe odloshy use taistu, kar bi moglu njegovo vest omadeshuvati, inu teshko sturiti.

Vojskuj se po moshku; ta navada bo s' navado premagana.

Aku ti bosh snal druge per myru pustiti; bodo tudi ony tebi tvoje della v' myru dellati pustili.

3. Nekar na ulezi na se drugeh ludy opravila, inu nekar se na meshej v' rezhy teh viksheh.

Tvoje rezhy oberni pervezh sam na se, inu pred vseni perjatlami opominej fusebnu sam sebe.

Aku nimash perjasnosti, ali lubesen teh ludy, na shaluj savol tega, ampak letu li ti pusti teshku biti, de se taku dobru, inu pametnu na sadershish, koker bi se enemu bogabojezhemu duhounemu, inu flushabneku boshjimu spodobilu.

Veliku nuznishe, inu dostikrat veliku shihrejshe je, de ta zhlovek v' letemu shivlenju nima veliku troshtov, fusebnu telesneh.

Mi pak smo sami sebi kervi, de boshjiga troshta nimamo, al poredkim nad nami obzhutemo, kir ta pokoj enga sgrevanega serza na ishemo, inu te sunajne posvejtne troshte od nafs do konza na savershemo.

4. Sposnej se sa naurednega boshjiga trofhta, ampak veliku vezh sa vrednega velikega terplenja, inu shaluvanja.

Kader se ta zhlovek popolnema sgrevan snajde, takrat njemu zel svejt teshak, inu grenak naprejpride.

En brumen zhlovek najde dosti urshahov shaluati, inu se jokati.

Ali on sam lebe pogleda, ali svojiga blishnega premishluje, dobru ve, inu sposna, de nobeden tukej bres nadluge na shivy.

Ja kulku vezh on sam sebe premishluje, tulkajn vezh on shaluje.

Urshah ene prave shalosti, inu snotrejne grenkusti so nafhi grehi, inu hudobne della, v' katireh smo mi taku samotani, de malukedej te nebeshke rezhy samoremo prov spremishluati.

5. Aku bi ti bel pogostu na tvojo smert, koker na tvoje dolgu shivljenje mislil, taku bi se ti bres zvibla hitrejshe pobulshal.

Kader bi ti tudi fkerbnejshi na perhodne martre tega pekla, inu teh viz vezhkrat spomnil, jest dobru virjamem, de bi ti veliku rajshi use nadluge, inu shalosti terpil, inu bi se nobene ojstrusti tvojiga stanu na bal.

Dokler pak mi si take rezhy k'serzu na usamemo, inu she posvejtnu perlisvanje

je lubemo, satu mersli, inu sanikerni ostanemo.

6. Dostikrat pride is pomankanja tega duha, de se ta revni shivot taku lohku pertoshe.

Satu Boga tvojiga Gospuda pohlevnu profi, de on tebi enga prov sgrevanega duha dodejly, inu rezi s' Prerokam Davidam: Spishej mene o Gospud! s' kruham teh sols, inu dej meni enu s' solsamu dobru merjenu pitje.

XXII. POGĽAVITNE DEJE.

Od premishluvanja zhloveshkeh nadlug.

1. **T**i si revn, inu nadlushen, bodi kir-
kuli ozheshe, inu kamerkuli se
oberneshe, aku se ti k' Bugu na oberneshe.

Sakaj se prestrashehe, kir se tebi na
gody, koker ozheshe, inu shellish?

Kdu ima use rezhy po svoji voli? ne
ti, ne jest; ne obeden zhlovek na semli.

Nobeden ni na temu svejtu bres nad-
luge, inu britkusti, aku je lih Krajl, ali
Papesh.

Kdu pak mejnish ima kej bulshega?
sagvishtnu taiste, katire savol Boga kej
terpeti samore.

2. Njeh veliku katiri so flabi, inu
bolehni, pravjo: Poglej kajsenu dobru
shivlenje une zhlovek ima? koku bogat,

koku velek, inu mogozhen, koku pre-
fhteman je on?

Al pomirkej na tu nebesku blagu,
inu bodesh videl, de vse tu zhasnu je
enu golu nezh, nagvishtnu, inu teshav-
nu, kir se nigdar namore bres fkerby,
inu strahu ushivati.

Ni dobru temu zhloveku teh zhasneh
rezhy dosti imeti, ampak njemu je ena
fredna rezh sadosti.

Sa resnizo ena revna rezh je na temu
vejtu shiveti!

Kulku brumneshe shelly en zhlovek
biti, tulkajn grenkejshe njemu tu sedajne
shivlenje napreipride: dokler on te sla-
busti zhloveshke strohlivosti ozhitnu
vidi, inu veliku bel obzhuti.

Sakaj jesti, piti, zhuiti, spati, pozhiva-
ti, dellati, ali drugem potrebam te natu-
re podvershen biti, je sa resnizo velika
nadhuga, inu martra enemu andohtleve-
mu zhloveku, katire bi rad od useh gre-
hov prost, inu frej bil.

3. Sakaj ta snoterne zhlovek bode
mozhtnu s' temi shivotnemi potrebami na
temu svejtu obteshan.

Satu ta Prerok pohlevnu prose, de bi
mogel od taisteh prost, inu reshen biti,
kir prave: O Gospud, reshi ti mene od
mojih potreb!

Ali gorje taistem, katire svojo revnost na sposnajo! inu she vezh gorje taistem, katiri letu revnu, inu strohlivu shivlenje zelu sa lubu imajo!

Sakaj nekateri taistu na takeshno vi-sho lubjo, de, akulih kumej svojo potrebo imajo, inu si taisto s'dellam, ali s'petlanjam sadobe, bi se malu nebeshe-kega krajlestva ahtali, aku bi njim bilu dopushenu uselej tukej shiveti.

4. O-teh naumneh, inu navirneh serz! katire so taku globoku v'teh posemel-fkeh rezheh sakopane, de njim nezh drug-ega, koker te posemelfke rezhy, na dishy.

Ali leti revni ludje bodo she na njih konzu s'njih shkodo obzhutili, koku prasnu, inu golu nezh ni bilu, kar so ony taku mozhnu sa lubu imeli.

Ti Svetniki boshji pak, inu usi andoht-levi perjatli Kristusovi ni so mirkali na te rezhy, katire so temu shivotu dopad-live bile, ne na te rezhy, katire so v'le-temu zhasu imenitne, inu v' velikemu preshtemanju bile; ampak use njih vpan-je, usa njih misl je bila navishana pruti temu vezhuemu, inu nebeshkemu blagu.

Use njih poshellenje je bilu pousdig-nenu k'tem stanovitnem, inu navidjo-zhem rezhem, de bi ony skus lubesn tega vidjozhega na bili ulezheni na te prasne posvejtne rezhy.

Lu-

Lubesnive moj brat! nikar na pogubi tvoje savupanje k' tvojimu duhovnemu gorijemanju, inu pobulshanju; she vselej imash zhafs, inu uro.

Sakaj ozhes'h tvoje naprejusetje odlafhati, inu na dalej ulezhi? Ustane gori, ter perzej sazhti, inu rezi: sdej je zhafs sturiti, sdej je zhafs se vojskuati, sdej je ta perloshne zhafs se pobulshati.

Kader se tebi hudu gody, inu se s'terplenjam obdan, takrat je zhafs, per Bogu kej sadobiti.

Tebi je potreba fkus ogn, inu vodo prejti, aku ozhes'h k' pokoju pridti.

Aku sam sebi sylo na sturish, na bosh ta greh premagal.

Koku dolgu mi letu slabu truplu nofemo, na moremo bres greha biti, ne bres terplenja, inu otoshnosti shiveci.

My bi radi pokoj imeli od use reve, inu nadluge, dokler pak smo to nadolshnost fkus to pregreho sgubili, smo tudi ob ta pravi, frezhni isvelizhanski stan obropani.

Satorej moremo poterpeshlivi biti, inu na boshjo milost zhakati, taku dolgu, de te nadluge prejdejo, inu de nashemu shivotu bode tu shivljenje usetu.

6. O koku je velika ta zhloveshka slabust, katira je uselej k' temu grehu nagnena!

Donefs se ti tvojih grehov spovešh, inu jutri supet taište, katireh se se spo-vedal, ponovish.

Sdej oblubesih se pred greham varvati, inu zhes eno uro taištega supet dopernefesh, koker de bi si nigdar na bil na-prejusel.

Tedej se imamo spodobnu ponishati, inu nigdar kej velikega od sebe dershati, kir smo taku flabi, inu nastanovitni.

Tudi se zelu hitru fkus nafho sanikernost sguby, kar se je s' veliko mujo fkus gnado boshjo kumej sadobilu.

7. Kaj bode she h'konzu s'nami; kir mi v'sazhetku smo taku lejni, inu mlazhni?

Gorje nam! aku se mi na takefhno vi-sho k' pokoju nagnemo, koker de bi she sdej myr bil, inu shihernost, kir v'nafhemu shivlenju nekar ena stopina ene prave svetusti, inu brumnosti se na snajde.

Bi bilu dobru potreba, de bi mi she supet, koker dobri sazhetneki, (novizi) k' brunnemu shivlenju poduzheni bili, satu de bi se s'zhasam nad nami tu upanje enga pobulshanja, inu duhovnega gori-jemanja ifkasalu.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od premishluvanja te smerti, inu k' nje perpravlanja.

1. **Z**elu hitru bode letukej enkrat po tebi djanu; satu pogledej, koku se ti sadershish; sakaj donefs je ta zhlovek, inu jutri njega ni vezh sgledati.

Kader on enkrat spred nasheh ozhy pride, tudi hitru is nasheh ferz se isnide.

O' naumnost, inu terdoba nashega ferza! de mi le samu na te uprizhne rezhy mislimo, inu te perhodne na premishlujemo.

Ti bi se imel v' useh tvojih mislih, inu djanju taku sadershati, koker de bi imel donefs umreti.

Aku bi ti eno dobro vest imel, bi se ti te smerti na bal.

Bulshi bi blu pred greham se varvati, koker te smerti se bati, ali pred njo be-shati.

Aku ni se donefs perpravlen, koku bodesh jutri?

Juter je en nagvishen dan, koku ti vesh, aku bosh jutershne dan doshivil?

2. Kaj nuza dolgu shiveti, kir se taku malu pobulshamo?

Ah dolgu shivljenje nafs uselej na pobulsha, temuzh she dostikrat, inu vezh gmira to pregreho!

O Buh othl, de bi bili mi le en sam dan na letemu svejtu prov, inu dobru dopernefli.

Njeh dosti fhtejejo te lejta njeh preobernenja, ali vender je dostikrat mejhen ta fruht, al prid njeh pobulshanja.

Aku je strashnu vmreti, je morebiti she navarneshi dalej shiveti.

Srezhen je taiste, katire to uro svoje smerti uselej pred ozhmy ima, inu se ufake dan k' smerti perpraula.

Aku se ti kedej videl enga zhloveka umreti, spomni, de po taistemu potu tudi ti pojdes.

3. Kader bo tu jutru v'prizho, spomni, de ti vezhera na bosh doshivil.

Kader pak vezher pride, na podstopi se, sam sebi tu jutru oblubiti.

Satu bodi uselej perpraulen, inu shivi taku, de ta smert nigdar tebe naperpraulenega na najde.

Veliku ludy umerje na naglem neofkerbleni, inu naprevideni: sakaj Syn tega zhloveka pride ob ti uri, ob katire se nam na sdy.

Kader bode ta posledna ura pershla, bosh sazhel veliku dergazhi misliti od tvojiga pretezhenega shivljenja, inu bosh slu obshaluval, de se taku sanikern, inu namarn bil.

4. O koku frezhen, inu moder je taiste, katire se pomuja v'svojimu shivlenju takeshen biti, kakerfhne febi voshi v'svoji smerti snajden biti.

Sakaj ta zhlovek ima veliku upanja frezhno smert sturiti, aku on ta svejt popolnema sanizhuje, aku ima enu gorezhe poshellenje v'teh zhednosteh gorijemati, aku on lubi to krotkust, inu pohlevnost, aku on fkerby, inu se pomuja to pokuro dellati, aku je k'ti pokorshini volan, aku on sam sebe sataji, inu savol Kristusove lubesni use forte supernosti, inu nadluge volnu prenele.

Ti samoresh veliku dobrega sturiti, dokler se sdrau; kader pak bodesh bolan, na vem, aku bosh kej samogel.

Malu ludy se pobulshajo po bolesni, koker ti malukedej svety ratajo, katiri veliku okuli romajo, inu v'en dan po boshjih poteh hodjo.

5. Nikar se veliku na sanashej na tvoje perjatle, inu tvoje blishne, tudi na odlashej tvoje isvelizhanje na ta perhodne zhas, sakaj ti ludje bodo posabili na te poprej, koker ti mislesh, inu menesh.

Veliku bulshe je tedej sdej per zaitu se prefkerbeti, inu kej dobrega na une svejt poslati, koker na drugeh ludy pomuzh po smerti saupati.

Aku

Aku se ti sdej sam sa se nas kerben, kdu bode ob perhodnemu zhasu sa te fkerbil?

Sdej je ta preslahtne zhas, sdej so ti dnevi tega isvelizhanja, sdej je ta perjetni zhas, v' katiremu lohku samoreshtulkajn naflushiti, s' katirem bodesh mogel vezhnu shiveti.

Ali, bodi Bogu potoshenu, de ti ta lepe zhas taku nanuznu potrateh!

Bi utegnili k' temu pridti, de bi ti k' tvojimu pobulshanju, inu pokuri le en sam dan, ali le eno samo uro shellil; jest pak navem, aku bodesh taisto sadobil.

6. Oh moj lubesnive, is kajsene velike navarnosti se ti moreh ven spraviti, inu od kajsenga velikega strahu reshiti, aku bosh sdej uleskusi v' boshjimu strahu shivil, inu to smert pred ozhmy imel!

Possiej se sdej na vso visho taku shiveti, de se v' ti uri te smerti bosh mogel veliku vezh veseliti, koker bati.

Sdej se uzhi temu svejtu odumreti, de bosh takrat sazhel s' Kristusam shiveti. Uzhi se sdej use posvetnu sanizhvati, de bosh ta zhas prost h' Kristusu mogel pridti.

Kashtigej sdej tvoj shivot fkus pokuro, de takrat bodesh mogel enu gvishnu saupanje imeti.

7. O ti naumne zhlovek! sakaj si ti domishlujesh dolgu shiveti, kir enga samega dneva gvishnega nimash? O

O koku je blu njeh veliku sapelaneh, kir so na naglem bli is tega shivota smakneni!

Kulkukrat fè flishal praviti: Leta je s' mezham okuli pernesen, uni je utonil, en druge si je is visokega doli nrat ulomil, leta se je per jedi sadavil, une je per igraju konz usel.

Eden je v' ognu, en drugi fkus oroshje, une od kuge, en druge fkus pobojsvoj konz sturil; inu taku njeh useh konz je ta smert, inu tu zhloveshku shivlenje prejde per ti prizhi, inu zelu hitru mine, koker ta lenza.

8. Kdu menish ti, bo na te spomnil po tvoji smerti, inu kdu bo sa te molil?

Sturi, sturi sdej moj lubesnive, karkuli samoresh sturiti, dokler na vesh, kedaj bo tebi umreti, inu koku se bode s' tabo po tvoji smerti godilu.

Sdej kir imash zhafs, spravlej tu naumerjezhe, inu vezhnu blagu.

Nezh na drugu, koker na tvoje isvelizhanje spominej, inu fkerbi samu sa tu, kar je boshjiga.

Sturi si k' perjatlam te Svetnike boshje, inu zhasti taiste, shivi, inu sturi po njeh djanju, de ony, kir bosh s' tvojim snivlenjam obmagal, bodo tebe v' te vezhne prebivalsha goriuseli.

9. Saderfhi se na ti semli, koker en romar, inu ptuji, katirega nezh am na gredó te opravila tega svejta.

Ohrani prostu tvoje serze. inu poudignenu k' Bogu, sakaj tuke nimash nobenega stanovitnega mesta.

Tjakej poshilej tvoje molitve, inu ufakdanu sdihvanje is folsami, de tvoj duh po smerti ureden postane k' vezhnemu Bogu se prestaviti, inu preseliti. Amen.

XXIV. POGlavITNE DEJL.

Od sodbe, inu shtrafeng teh greshnekov.

i. **V**' useh rezheh versi tvoje ozhy na ta konz, inu gledej gori, koku bosh obstal pred tem oistrem Sodnikom, katiremu nezh ni skritu, katir se naupty s'daruvanjem utolashiti, tu sgovarjanje gori na usame, ampak use zhistu po pravi pravizi bode sodil.

O ti revni, inu naumne greshnek, katir v' zhasu oblizhja enga serditega zhloveka se bojish! kaj bosh Bogu, katir use tvoje pregrehe ve, inu sna, odgovoril?

Sakaj se ti na previdesh sa ta dan te sodbe, v'katire nobeden od tega drugega na bode mogel isgovorjen, ne shirman biti? dokler enufakatiri bode od svoje lestne butare sadofti obteshan.

Sakaj se sdej na preskerbifh v' temu zhasu, v' katiremu je tvoje dellu rodovitnu, tvoje jokanje ushez, inu perjetnu, tvoje sdihvanje bo uslishanu, kir tvoja shalost, inu terplenje tebi k' sadoftisturjenju, inu ozhishtenju samore flushiti.

2. Ene velike, ali vender ti dushi nuzne vize ima en poterpeshlive zhlovek, katir, deflih se njemu hudu, ali kerviza gody, vender vezh savol enga drugega hudobe, koker savol kervize, katiro on terpy, shaluje; katire sa svoje supernike rad mole, inu njim is serza odpusty; katire na odlasha odpushtanje od drugeh profiti, katire se rajshi zhes druge usmile, koker serdy, katire sam sebi pogustu sylo della, inu se muja tu mesu svojiga shivota temu duhu popolnema podloshnu sturiti.

Veliku bolshe je sdej se od greha ozhistiti, inu uslo hudobo opustiti, koker taisto na perhodne zhase k' ozhishtvanju hraniti.

Sa resnizo mi sami sebe sapelemo skus naspodobno lubesn, katiro pruti nas hemu shivotu imamo.

3. Kaj bo ta ogn tankej drugega zeral, koker tvoje grehe?

Kolker vezh ti sam sebi sdej pregledash, inu tvojimu shivotu sanashash, tul-kajn, teshishi, bosh mogel potler terpeti,

ti, inu si vezhi urshah, shgan, inu pezhnen
biti perhranesi.

V' kakerfhneh rezheh se eden vezh
pregreshy, v' takerfhneh bode tudi te-
shishi potler shtrafan.

Tamkej bodo ti lejni, inu toshlivi v'
boshji flushbi, s' gorezhmi ostmy drega-
ni, ti poshreshni, inu pyanzi, bodo s'
veliko lakoto, inu shejo martrani.

Ti nazhisti lotri, inu perjastiki teh
naspodobneh lushtov bodo s' gorezho
smolo, inu smerdejozhem shveplam po-
livani: inu ti navoshlivi bodo koker
eni resjeseni, inu stekli pesji od velike
martre lajali, inu tulili.

4. Na bode nobenega greha, katiri bi
na imel svojo lestno shtrafengo, inu mar-
tro.

Tamkej bodo ti preusetni, inu napuh-
neni s' usem shpotam, inu framoto na-
polneni: inu te lakomne bode ena rev-
na froshina, inu potreba stiskala.

Tamkej bo ena ura teshishi v' ti mar-
tri, koker tukej stu lejt v' ti nar ojstrej-
shi pokori.

Tamkej ti ferdamani obenega pozhit-
ka, nobeniga troshita nimajo, letukej bo-
de saj v' zhasu od rev, inu nadloh pre-
nehanu, inu en troshit od peratlov prejet:

Bodi sdej skerben, inu obshaluj tvoje
grehe, de bosh na ta dan te lodbe s'temi
isvolenmi shiher — E 2 Ta-

Takrat bodi ti pravizhni s' veliko stanovitnostjo gori uftali super taište katiri so njih na letemu svejtu stiskali, inu doli terli.

Takrat bo stal soditi te druge, katir se tukej ponishnu podvershe sodbi teh ludy.

Takrat bo enu veliku saupanje imel ta uboge, inu ponishne, ta preusetne pak bo stal v' velikemu strahu.

5. Takrat se bo ozhitnu vidilu, de je na temu svejtu moder bil taišt, katire se je sa Kristusa volo nauzhil naumen, inu savershen biti.

Tazhas nam bodo dopadle use reve, inu nadluge, katire smo poterpeshlivu prenesli: Usa hudoba bode takrat utihnela, inu prenehala.

Takrat se bodo veselili ti bogabojezhi; ti pregreshni pak bodo shaluvali.

Takrat se bo tu v' pokuri kashteganu truplu vezh veselilu, koker de bi se bilu uselej v' lushteh, inu veseluvanju gori redilu.

Taištekrat se bo en sanizhvan, al savershlive gvant svejtil, inu enu shlahtnu, shidanu oblazhilu bo satemnjenu.

Takrat bo ena uboga hisha vezh velala, koker enu kralevu poslazhenu poslopje, al dvor.

Takrat bo enu stanovitnu poterplejne vezh velalu, koker usega svejta oblast.

Takrat bo ena pohleuna pokors'hena vezh poviks'hana, koker usa posvetna modrust, inu pregnanost.

6. Tazhafs bo ena zhista, inu dobra vest enga vezh veselila, koker usa sastopnost teh uzheneh ludy.

Takrat bo sanizhvanje posvetnega blaga vezh presntemanu, koker usi shazi, inu saloge teh ludy.

Takrat bosh vezh potroshtan od ene serzhne molitve, koker od ene shlahne drage gostarije.

Takrat se bosh tvojiga molzhanja, katuru si dershal, vezh veselil, koker tvojiga dolgega govorjenja, inu modrega pogovarjanja.

Takrat bodo veliku vezh velale te svete della, koker te obilne lepe besede.

Takrat bode enu terdu shivlenje, inu ojs'tra pokura dopadlivishe, koker usi posvejtni lushti.

Uzhi se sdej tu mejhenu terpeti, de bosh mogel takrat od velikega terplenja reshen, inu prost biti.

Poskusi poprej letukej, kaj bi imel tamkej terpeti.

Aku ti sdej kaj majhenega namores'h terpeti, koku bosh mogel te vezhne martre terpeti?

Aku tukej enu mejhenu terplenje tebe taku napoterpeshlivega stury, kaj bo ta peklenfke ogn sturil?

Pole sa refnizo ti namorefh dvoje veselje enu na drugu imeti, tukej na letemu sve tu se veseliti, inu potler s'Kristusam kraluvati.

7 Debslih od sazhetka tega svejta noter do danashnega dneva uselej v'zhashty, inu veselju bil shivil, inu bi sdej leto uro mogel umreti, kaj bi tebi use letu pomagalu?

Use je tedej golu, inu prasnu, sunej Boga lubiti, inu njemu samemu flushiti.

Katire Boga is serza lube, se na boji ne smerti, ne martre, ne sodbe, ne pekla; dokler ena serzhna lubesn stury en shiher pot, inu prihod k' Bogu.

Katirega pak she vselej grehe dopernashati lusht obhaja, ni zhudu, aku se she te smerti, inu sodbe boji.

Zhe tebe she ta lubesn od greha na obdershuje, je vender dobru, de saj ta strah tega pekla tebe od greha nasajdershy.

Katire pak she ta strah boshji na stran postave, na more dolgu v'temu dobremu obstati, temuzh pade she poprej v'te saderge, inu mreshe tega hudizha.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

Od pravega pobolshanja nashega zelega shivlenja.

1. **V**' boshji flushbi bodi zhujezh, inu flisek, ter pogostu premisli, pokaj si na ta svejt stvarjen, ali sakaj si ta svejt sapustil?

Ni le refs, de sa tega volo, de bi Bogu flushil, inu en bogabojezh zhlovek postal?

Imej tedej en gorezh ajfer k' tvojimu pobulshanju, inu duhovnemu gorjemanju, sakaj ti bosh tu plazhilu tvojiga dela v' kratkem prejel, inu se na bo sa naprej per tebi ne strahu, ne terplenja snajdlu.

Letukej se ti refs bosh she en mejhen zhafs trudil, inu mujal, bosh pak po temu en velik pokoj, ja zel tu vezhnu veselje neshil.

Aku bosh v' temu dobremu djanju svešt, inu urozih obstal, bode bres usega zvibla tudi Buh v' temu polonanju svešt, inu obilen.

Dobru, inu terdnu upanje imash ohraniti, de bodesh k' premaganju pershl, vendar si nimash nobenu sashihranje oblubiti, satu de leju, inu preuseten na postanesih.

2. Kader ob enemu zhasu je en zhlovek shalosten bil, inu med straham, inu

upanjem taku rekozh omahuval, se se s' shaloftnem serzam v' zirku podal, inu v' molitvi pred oltarjam na svoje kolena padil, ter sam per sebi na takšno visho mislil, inu rekal: O Buh othl, de bi jest vedel, aku bom v' temu dobremu, do konza stanoviten obital! Na letu je on sdajzi en boshji odgovor v' svojemu serzu saflishal, katire je njemu dial: kader bi ti letu vedil, kaj bi ti sturil? sdej taistu sturi, kar bi ti takrat shellil sturiti, taku bodesh dobru sashihran.

Sdajzi je bil on dobru potroshtan, inu poterden, ter se je boshji voli isrozhil, na katiru je v' njemu ta teshavna zaglivoft potihnela.

Inu ni othl dalej radovednu, ali firbezhnu sprafhuati, de bi vedil, kaj se ima s' njim sa naprej goditi, temuzh on je fkerbnu sprafhual, katira bi ta Bogu dobru dopadliiva inu popolnema boshja vola bila, savol tega, de bi semogel usaku dobru dellu prov sazheti, inu prov dopernefti.

3. Ta krajleve Prerok prave: savupej na Gospuda, inu sturi dobru, inu prebi-vej na semli, inu bosh tvojo pasho imel v' njenemu blagu.

Enu je, katiru njeh dosti od duhoune-ga gorijemanja, inu terdnega pobulshanja

ia nasaj dershy, namrezh ta grosa te teshave, inu muja tega vojskuvanja.

Nar bel pak pred drugemi taisti ludje v' teh zhednosteh, inu tugenteh gorijemlejo, katire se pomujajo serzhnu premagati taiste rezhy, katire njim nar teshejshi, inu nar supernishi naprejpridejo.

Sakaj ta zhlovek na takešno visho veliku vezh v' temu duhu gorijemle, inu saflushe vezhi gnado, kader sam sebe premaga, inu se snotrej mory.

4. Ali nimajo ufi na enako visho sami sebe premagati, moriti, inu dolitreti.

Vender pak eden, katire susebno skerb ima Bogu flushiti, deslih v' zhasu vezh skushnjav, inu nagnenja k' temu grehu ima, je terdneishi k' pobulshanju svojiga shivlenja, koker en druge sfer dobrega sadershanja, inu brumen zhlovek, katire je vender mejn k' ti brumnosti, inu tugentam ushgan, inu gorezh.

Susebnu dve rezhy pomagajo k' enemu pravemu pobulshanju: tu pervu je, de eden sam sebe is sylo od taistega odterga, h'katiremu je njegova hudobna natura narvezh nagnena. Tu drugu je s' ajfram se mujati, tu dobru dosezhi, kar eden narbel poterbuje.

Pomujaj se tudi, taistih rezhy susebnu se varvati, inu nje premagati, katire tebi na drugeh ludeh dostikrat ni so dopadlive.

5. Poufod ifhi, inu gledej na tvoje pobulshanje, de kader kje dobre exempelne, inu nauke videsh, ali flishefh, sam febe k' enakemu djanju obudish.

Aku pak na drugeh kej svarjena urednega samerkash, taku varvej se, de taistu na sturish, ja aku ti kej takefhnega sturil, possisej se berfh, ke berfhse pobulshati.

Koker tvoje oku druge samerka, taku tudi drugeh ozhy so na tvoje djanje odperte.

O koku lepu, inu perjetnu je viditi, andohtlive, k' dobremu ushgane ludy, katiri so dobrega, inu pohlevnega sader-shanja!

O koku pak je toshlivu, inu teshaunu takefhne ludy viditi, katiri se naspodobnu sadershe, inu taistu, h' katiremu so poklizani, na dopolnjo!

O koku shkodlivu je, kader eden od dobrega naprejusetja svojiga pokliza odstope, inu svoje misli na tu, kar ni njemu narozhenu, oberne!

6. Spomni na taistu, kar si sebi naprejusel, inu postavi si pred ozhy to podobno tega krishanega Odreshenika.

Kader tu shivlenje Jesusa Kristusa pregledash, se imash slu framuvati, de se fhe nise bel possisal, po njegovih stopinah hoditi, akulih si se she dolgu na temu boshjimu potu snefhil.

En

En bogabojezh zhlovek, katire skerbnu, inu andohtlevu se v' temu presvete-
mu shivlenju, inu terplenju Jesusa Kri-
stusa vadi, inu skusha, najde obilnu v'
taistemu use, kar je njemu nuznu, inu
potrebnu, tudi njemu ni potreba sunej
Jesusa Kristusa kej bulshega iskati.

O koku hitru, inu sadošti bi mi bli
poduzheni, ke bi Jesus ta krishane v'
nashe ferza pershl.

7. En od lubesni ushigane brumne
zhlovek goriusame, inu lohku prenese,
kar bo njemu naloshenu.

En sanikern, inu mlazhen zhlovek
ima nadlugo zhes nadlugo, inu terpy brit-
kusty po usch krajih, dokler njemu man-
ka ta snotrejne trofht; tega sunanega
trofhta pak iskati ni njemu dopushenu.

En duhovne zhlovek, katire shivy
bres duhovnega strahu, inu podloshno-
sti, je v' navarnosti enga teshkega pa-
danja.

Katire reshirnost, inu samopashnost
lube, inu ishe, bode uselej v' britkusti
shivil, sakaj njemu se bo sdej na eni re-
zhi, sdej na ene druge mersilu.

8. O koku dobru, inu jrov sture ti
duhovni, katiri v' temu klosterfkemu
stanu pod ojtrem postavam shive, inu
po enemu voskemu potu hodio.

Ony gredó malukedej vonkej, inu shive od tega svejta odlozheni, ony uboshnu jedó, grobe, inu ojstre gvante nosjo, veliku dellajo, malu govore, dolgu zhujejo, inu sgudej ustajajo, ony dolgu moljo, pogostu beró, inu se v' ufi podloshnosti inu ojstrusti ohranjo.

Pogiej te Carthajfarje, Cistercienfarje, inu drugeh ordnov duhovne ludy, Menihe, inu Nune, koku ob pulnozhi Gospud Boga zhaft, inu hvalo dajati gorjustajajo.

Sategavolo bi blu naspodobnu, de bi ti v' takehnemu svetemu djanju takrat toshliv, inu lejn bil, kader ena taku velika drushba teh duhovneh sazhne boga zhaftiti, inu hvaliti.

9. O de bi nam nezh drugega na bi-ju opraviti, koker samu Boga nashega Gospuda s' zelem ferzam, inu jesikam zhaftiti, inu hvaliti!

O de bi nam nigdar na bilu potrebnu jesti, pyti, spati, inu druge potrebe opravlati, temuzh uselej Bogu nashemu Gospudu zhaft, inu hvalo dajati inu njemu samemu v' duhovnemu djanju, inu pravilu flushiti! taku bi mi veliku trezhnishi bli, koker smo sdej, kir temu shivotu savol mnogeh potrebshen moremo strezhi.

Buh othl, de bi mi teh telesneh potrebnost na imeli, temuzh de bi samu tu duhov-

duhovnu spishanje nafhem dufham dohajalu, katiru (Bogu se usmili) iylnu po redkem pokufhamo.

10. Kadar ta zhlovek taku delezh pride, de on od nobene stvary trofhta na ishe, takrat njemu Buh fhe le sazhne popolnema dobru difhati, tudi bo njemu use, karkuli se pergody, usezh.

Takrat se on tudi na bo sa kej velikega veselil, ne sa kej mejhenega shalual, ampak on bo postavil zelu svoje ferze s' velikem saupanjam v' Boga, katire je njemu use v' useh rezheh, katiremu sagvislanu nezh na pogine, inu na odumerje, temuzh njemu use rezhy shive, inu k' njegovi voli bres prenehanja flushjo.

11. Spomni se uselej na ta konz, inu de ta sgublene zhafs na pride vezh nasaj.

Bres fkerby, inu muje na bosh nobeno zhednost sadobil.

Aku sazhnesht toshliv, inu mlazhen perhajati, bosh tudi sazhel k'tvoji fhkodi hudu obstajati.

Aku pak se bosh s' enim ajfram na te duhovne rezhy podal, bosh en velik myr najdel, inu meja muje obzhutil savol gnade boshje, inu savol lubesni te zhednosti.

En v' ajfru gorezh, inu bogabojezh zhlovek je k' usem rezhem perpravlen.

Ena

Ena vezhe muja je greham, inu gresnemu nagnenju superstiti, koker v'shivotnemu dellu se mujat, inu truditi.

Katire se teh majnsheh tatlou na ogible, inu navarje, s'zhasam v'te vezhi pade.

Ufelej se bosh na vezher resveselil, aku bosh ta dan dobru, inu nuznu dopernefil.

Zhuj sam zhes se, obudi sam sebe, nej bo sa druge koker ozhe, le sam sebe na samudi.

Tulkajn bosh na brumnofti goriusel, inu sam sebe pobulshal, kulkur bosh sam sebi fyle perloshil. Amen.

Konz teh perveh Bukuv.



DRUGE BUKVE.

Opominanje k' notrejšhnemu duhovnemu djanju, ali shivlenju.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snotreshnega djanja, ali sadershanja.

1. **T**u boshje kralestvu je noter v' vafs, prave ta Gospud. Spreberni se s'zelem serzam k' temu Gospodu, ter sapusti ta revne svejt, inu tvoja dusha bo neshla ta pokoj.

Uzhi se sunajne rezhy sanizhuati, inu k' tem snotreshnem se podati, taku bodesh vidil tu boshje kralestvu v' tebe pridti.

Sakaj tu kralestvu boshje je en myr, inu veselje v' svetemu Duhu, katiru tem pregreshnem na bode danu.

Kristus bode k' tebi pershl, inu tebi njegov trofht pokasal, aku bodesh njemu od snotrej enu urednu prebivalshe perpravil.

Ufa njegova zhaft, inu zir je od snotrej, inu tamkej on ima svoje dopadanje nje.

On ima v' navadi pogostu tega snotreshnega zhloveka obiskati is fladkem pogovaram, perjetnem trofhtam, s' velikem

kem pokojam, inu s' eno prezhudno perjasnostjo.

2. Aj dufha bodi svešta, inu perpravi temu shenenu tvoje serze, de se on usmili k' tebi pridti, inu v' tebi prebivati.

Sakaj on taku govory: Aku mene kdu sa lubu ima, bode moje govorjenje dershal, inu moj Ozha bo njega lubil, inu mi bodemo k' njemu pershli, inu stanovanje per njemu sturili.

Dej tedej Kristusu enu mestu v' tebi, inu usem drugem ta prihod odpovi.

Kader ti Kristusa imash, si bogat, inu imash usega sadoosti. On bode tvoj prekerbilenik, inu v' useh rezheh tvoj svešte namestnek, de tebi na bode potreba upanje na te ludy postaviti.

Sakaj ti ludje se hitru spremine, inu preydejo, Kristus pak ostane vekumaj, inu tebi na strani stoji stanovitnu noter do konza.

3. Ni dobru veliku saupanje na engabega, inu mertuashkega zhloveka postaviti, aku je lih enemu nuzen, inu ushezh, tudi nimash sa vol tega veliku shaluvati, aku kdu tebi v' zhasih se superni iskashe, ali superrezhe.

Katire so doness s'tabo, bodo morebiti jutri zhes tebe, inu tudi supet spruti, koker se veter oberne.

Postavi use tvoje saupanje na Gospu-
da, njega se boj, inu njega lubi: On bo
sa te govoril, on bode tebi dobru sturil,
koker bode sa te bolshe.

Ti letukej nimash obenga obstojezhe-
ga kraja, tukej si ti le en unani inu ptuji,
kirkuli bodesh, tudi na bosh pokoja imel,
aku na bosh s' Kristusam do konza sdru-
shen, inu sklenen.

4. Kaj se letukej okuli sebe oserashe,
kir leta krej ni mestu tvojiga pozhivanja.

V' nebeshkeh rezheh se imash ti gori-
dershati, inu ima biti tvoje stanuvanje; te
posemelske, inu zhashne rezhy imash
raunu koker memugredoZh pogledvati.

Use rezhy preydejo, inu ti s' njemu ured.

Glej gori, de v' njeh na obtizhish, se
na ujamesh, inu konz na usamesh.

K' temu narvikshemu ima tvoja misl,
inu h' Kristusu tvoja molituv bres prene-
hanja pousdignena biti.

Aku na moresh, ali na snash visoke,
inu nebeshke rezhy spremishluvati, po-
zhivej, inu ostani v' Kristusovemu ter-
plenju, inu prebivej rad v' njegovih sve-
teh ranah.

Sakaj kader ti andohtlivu k' tem ranam,
inu preslahrtem Jesusovem snaminam
perbejshish, bosh veliko muzh v' super-
nosteh, inu nadlugah neshil, tudi na bosh

veliku porajtal na sanizhvanje teh ludy, opravlive beledе bosh lohku prenefil.

5. Kristus je tudi bil na letemu svejtu od ludy sanizhuvan, inu v' ti narvezhi potrebi od svojih snanzov, inu perjatlov med shpotam, inu framoto sapushen.

Kristus je othl terpeti, inn sanizhuvan biti, inu ti se imash sa kaj pertoshiti?

Kristus je supernike, inu opraulauze imel, inu ti ozhesht sgol perjatle, inu dobrutneke imeti?

Koku bode tvoja poterpeshlivoft kronana, aku se tebi nima nezh supernega pergoditi.

Aku nobeno nadlugo nozhesh terpeti, koku bodesht Kristusov perjatel?

Ti imash s' Kristusam, inu sa Kristusa terpeti, aku ozhesht s' Kristusam kraluvati.

6. Ke bi ti enkrat v' tu dobrutlevu ferze Jesusovu bil popolnema pershl, inu bi bil le enu malu negovo gorezho lubesn sposnal, bi savol tvojiga lestnega nuza, al shkode nezh fkerby na imel, ampak bi se veliku vezh na usemu tebi sturjenemu saframuvanju resveselil, dokler JEsusova lubesn stury; de ta zhlovek sam sebe sanizhuje.

Eden, katir Jesusa sa resnizo lube, ter je en snotreshne zhlovek, inu je prost od naspodobnega poshellenja, se lohku samore k' Bogu oberiniti, inu se v' du-

v' duhu sam zhes se pousdigniti, inu v' njemu is ushitkam pozhivati.

7. Taist je resnizhnu moder, inu vezh od Boga, koker od ludy poduzhen, katiremu use rezhy le toku dopadejo, koker so one same na febi, inu nekar koker se imenujejo, ali bodo preshtemane.

Katir od snotrej brumnu hoditi, inu le enu malu te sunane rezhy preudarit sna, na ishe susebnega mesta, inu na zha-ka posebnega zhasa svoje duhovne opravila dopernafhati.

En duhovne snotreshne zhlovek sam febe hitru fkupej sprave, dokler se v'te sunajne rezhy nigdar do konza ne reslje, al poda.

Njemu tu sunajne dellu ni fhkodlivu, ne druge opravila, katire so v' zhasu potrebne, samuzh koker se pergode, taku se on taisteh poslushe.

Katir je od snotrej dobru vstavlen, inu uglihan, na porajta veliku na teh ludy prezhudnu, inu prevershenu djanje

Tulku bo ta zhlovek sadershan, inu restresen, kulker on te sunajne rezhy na se ulezhe.

8. Ke bi s'tabo prov italu, inu bi ti dobru ozhishten bil, use rezhy bi tebi k' tvojimu nuzu, inu pobulshanju pomagale.

Kir ti sam sebi nifi popolnema mer-
tov, ne od teh posvejtnezh rezhy odlo-

zhen, sa tu tebi veliku rezhy na dopade, inu te pogoftu reshaljo.

Nezh ni na sveitu, kar bi tega zhloveka serze toku mozhnu omadeshuvalu, inu samotalu, koker ta naspodobna lubesn teh stvary.

Aku ti od sunej nozhesh potroshtan biti, bosh v' stanu te nebeshke rezhy spremishluvati, inu pogoftu enu snotreshnu veselje imeti.

II. POGLAVITNE DEJL.

Od pohlevnega podvershenja.

1. **N**ekar veliku na porajtej, kdo bi s'tabo, ali super tebe bil; ampak letu sturi, inu fkerbi, de bo Buh s'tabo v' vseh rezheh, katire ti dellash.

Imej eno dobro vest. inu Buh bode tebe dobru branil, inu varval.

Sakaj taistemu, katiremu bo Buh othl pomagati, na bo nobenega zhloveka hudobija mogla fhkodvati.

Aku ti snash molzhati, inu terpeti, bosh bres vsega zvibla to pomuzh tega Gospuda vidil.

On ve zhas, inu visho tebe prostega sturiti, sa tu se ti imash njemu zhes dati.

Bog sna tebi pomagati, inu od vsega shpota te reshiti.

Dostikrat je zelu dobru, de drugi ljudje

je sa nashe tadle vedó, inu taiste fvarę,
de se mi v' vezhi ponishnosti ohranemo.

2. Kader ta zhlovek savol svojih tad-
lov, inu pomankanja se ponishuje, hitru
te druge potolashe, inu taistem, katire
je on reshalil, lohku sadoſti ſtury.

Buh odrefhi, inu brane tega ponishne-
ga, lube, inu potroſhta tega pohlevne-
ga, on ſe nagne k'temu pohlevnemu, on
dejly velike gnade temu pohlevnemu,
inu kir ta zhlovek ſam ſebe ponisha nje-
ga k' vezhni zhasti pousdigne.

Temu pohlevnemu resodene ſvoje
ſkrivnosti, inu v' sladkuſti njega k' ſebi
ulezhe, inu vabi.

En ponishen zhlovek je per pozhitku,
inu v' myru, akulih ſhpot, inu ſramoto
prejme; ſakaj on ſtoji v'Bugu, inu ſe na
njega, ne pak na ta ſvejt ſanaſha.

Nekar na miſli, de bi bil kej na brum-
nosti goriuſel, aku ſe ſa tega narmajn-
ſhega, inu nar bel ſavershlivega med
uſemi na dershiſh.

III. POG LAVITNE DEJL.

Od enga brumnega, myrnega zhloveka.

Poſtavi narpoprej ſam ſebe v'ta pravi
myr, inu po temu boſh ſamogel
tudi druge ludy myrne ſturiti.

En myren zhlovek je bel nuzen koker en uzhen.

Katir po svojimu hudemu nagnenju shivy, tudi tu dobru na hudu ulezhe, inu lohku tu hudu virjame.

En brumne, myrne zhlovek use rezhy na dobru obrazha.

Katire je v'dobremu myru, si od nobe-nega kej hudega na dosdeva: katire-mu pak se sdy, de njemu ni sadoosti stur-jenu, inu postane napokojn, bode od mnogeh dosdevkov sem ter kje majan, inu gnan, on sam ni per myru, inu druge na pusty per pokoju.

Dostikrat kej rezhe, kar bi na imel rezhi, inu dostikrat vonspusty, kar bi njemu nuznu, inu spodobnu bilu sturiti.

On misle, inu mirka, kaj so drugi dolshni sturiti, taistu pak pusty na strani, kar je on dolshan sturiti.

Satu imej ajfer inu fkerb pervezh sam sa sebe, potem samoresh tudi sa tvojiga blishnega fkerbeti.

2. Tvoje djanje dobru snash naprejpurnesti, inu isgovarjati, drugeh ludy isgovore pak nozhesh goriuseti.

Bi blu spodobneshe, de bi sam sebe krivega dellal, tvojega brata pak, ali blishnega isgovarial.

Aku ozheshe, de bi se tebi pregledalu, ali persaneslu, preglej, inu persanesi tudi tem drugem.

Po-

Poglej, koku delezh si she od ene prave lubesni, inu pohlevnosti, katira se na sna super nobenega serditi, inu navolna biti, koker fama super sebe.

Ni velika rezh s' dobrem, inu krotkem shiveti, dokler letu flehernemu po naturi dopade, tudi en sledne ta myr rad ima, inu taiste lube, katiri s' njim dershe.

Ali per terdeh, preversheneh, resvajeneh, inu nam superneh ludeh biti, inu myrnu s' njimi shiveti, tu je ena velika gnada, enu hvale urednu, inu zelu moshku djanje.

3. Se najdejo ludje, katiri nikar le is fami fabo, ampak tudi s' drugem se myrnu sadershe.

Tudi so ludje, katiri fami is fabo myru nimajo, inu tudi druge per myru na puste, drugim ludem so teshavni, ali fami sebi so she uselej teshavnishi.

So tudi ludje, katiri fami sebe per myru ohranjo, inu se possisajo tudi druge ludy k' myru perpraviti.

Vender ima nash myr v' letemu revnemu shivlenju vezh biti v' enimu pohlevnemu potreplenju, koker de bi nobeno supernost na imeli, inu na obzhutili.

Katir bel sna terpeti, se bo per vezhemu myru ohranil. Leta je en sam svoj premagauz, inu Gospod tega sveja, en periatel Kristusov, inu en irbezh teh nebes.

IV. POGLAVIVNE DEJL.

Od enga zhistega serza, inu dobre manenge.

1. **S**'dvema perutmi bode ta zhlovek od posemelskeh rezhy pousdignen, fkus perprofheno, tu je: fkus manengo samemu Bogu flushiti, inu dopasti, inu fkus zhistost tu je: fkus poshellenje svoje serze bres vsega greha ohraniti.

Perprofhena ima biti v'ti manengi, zhistost v'temu poshellenju. Perprofhena use rezhy visha k' Bogu, zhistost pak objame, inu pokusha Boga.

Use, kar sturish, na more tebi shkodvati, aku si od snotrej od usega naspo-dobnega poshellenja prost.

Takrat bosh ti to snoterno frajost ushival, kader na bosh nezh drugega, koker boshje dopadenje, inu kar je temu blishnemu nuznu, shelil, inu iskal.

Aku bi tvoje serze prov bilu, bi tebi use rezhy, inu stvary ble k'nemu shpe-glu tega shivlenja, inu k' enem bukvam svetega nauka.

Nobena stvar ni taku mejhena, inu savershliva, al flaba, katira bi to do-bruto boshjo na okasuvala, al naprej na postavelala.

2. Aku bi ti od snotrej dober, inu od greha zhist bil, bi ufe rezhy bres sadershbe vidil, inu dobru sapopadel.

Ene zhistu ferze predere nebefa, inu pekov.

Koker je en fledne od snotrej ushafan, taku on tudi od sunej sode.

Aku se na letemu svejtu enu veselje snajde, sagvishtnu taistu en zhlovek, katir enu zhistu ferze ima, ushiva.

Aku se pak v'enemu kraju, ena tesha-va, al britkust snaide, leto nar bel sposna, inu obzhute, ena hudobna vest.

Koker enu shelesu, kader se v'ogn postave, to erjavino sguby, inu zelu ognjenu postane, raunu taku ta zhlovek, katir se popolnema k' Bogu preoberne, sguby, inu odlözhe to lenobo, inu se v'enga novega zhloveka spreoberne.

3. Kadar ta zhlovek sazhne lejn, inu toshliv perhajati, se tudi enga mejhene-ga della boji, inu en sunajne trofht rad goriusame.

Kader pak on sazhne sam sebe popolnema premagvati, inu serzhnu po bohji-mu potu hoditi, sa mejn dershy te rezhy, katire so njemu poprej teshavne naprej pershle.

V. POGLAVITNE DEJL.

Koku imamo sami sebe spremishluvati.

1. **M**i nimamo sami sebi prevezh virje-
ti dokler nam dostikrat gnada,
inu sastopnost perpomanka.

Ena mejhena luzh je v' nashi pameti,
inu mi taisto zelu lohku fkus nasho sa-
nikernost sgubemo.

Tudi dostikrat na samerkamo, de smo
od snotrej taku slu flepi.

Pogostu hudu steremo, inu kar je huj-
she, se she isgovarjamo.

V'zhafu bodemo is enga hudobnega
poshellenja k'eni rezhy napellani, inu
letu dershemo sa en ajfer.

Maihene rezhy na drugeh svarmo,
al tadlamo, inu velike rezhy sami na
sebi pregledamo.

Kar mi od drugeh ludy terpemo, taistu
sdajzi obzhutemo, inu sa veliku dershe-
mo, kar pak drugi od nafs terpe, letu sa
nezh dershemo, inu na tu na porajtamo.

Taist, katir bi svoje rezhy prov, inu
dobru preudaril, bi na imel kej hudega
od enga drugega misliti, inu soditi.

2. En snotreshne zhlovek to fkerb sa
se usem drugem fkerbem naprejpostave;
inu katir sam na se fkerbnu mirka, loh-
ku od drugeh molzhy.

Ti nigdar na bosh en snoterfihne andohtlev zhlovek, aku na bosh od sader-shanja drugeh ludy molzhal, inu fufebnu sam na se gledal.

Aku bosh sam na se, inu na Boga prov fkerbnu mirkal, te bode malu motilu, al mudylu letu, kar ad sunej samirkash.

Kje si ti, de bi na bil sam sebi v' prizho? Inu deflih bi use rezhy pregledal, inu preiskal, kaj bi sa en nuz fkus letu sadobil, aku bi tam sebe samudil.

Aku shelish k' pravemu myru pridti, inu s' Bugam fklenen biti, je potreba, de use rezhy od sad postavesh, inu le sam sebe pred ozhmy imash.

3. Veliku bosh tedei goriusel, aku se bosh pred posvetnem fkerbmy obvarval.

Bosh pak slu doli jemal, aku bosh na zhasne rezhy kej porajtal.

Tebi nima nezh veliku, ne visoku, nezh dopadlivu, nezh perjetnu, inu lubu biti, koker sam edine Buh, inu kar je boshjiga.

Use sa prasnu, inu sa nezh dershi, kar tebi troshta od ene stvary dojde.

Ena Boga lubeozha dusha use rezhy sanizhuje, inu Boga njem naprejpostavi.

Trosht te dushe, inu pravu vetelje tega ferza je samu ta edine naismirjene, vezhne, poufod prizhjozhe Buh.

VI. POGLAVITNE DEJL.

Od veselja ene dobre vesty.

1. **T**a zhaſt enga dobrega zhloveka je tu ſprizhuvanje ene dobre vesty. Imej eno dobro veſt, boſh tudi uſelej enu veselje imel.

Ena dobra veſt ſamore veliku preneſti, inu je ramnu v' teshavnih rezheh vesela.

Ena huda veſt je uſelej bojezha, inu napokojna.

Sladku boſh pozhival, aku te tvoje ferze na bo ſvarilu.

Nekar ſe na veseli, ampak kader boſh dobru ſturil, ſe veseli.

Ti ſhudobni nimajo nigdar enu reſni-zhnu veselje, inu na obzhutjo nobene-snoterſhnega myru, ſakaj tem pregreſh-nem na bode myr, pravi ta Goſpud.

Inu kir bi ony rekli: mi ſmo v' myru, nam ſe na bo nezh hudega pergodilu, kdu nam bo ſinel ſhkodvati? nekar njim na virjemi: ſakaj ta ſerd boſhji bo na naglem gori uſtal, inu uſe njih miſli, naredbe, inu djanje bo okuli verſhenu, reſdjanu, inu k' nezh ſturjenu.

2. Enemu Boga lubeozhemu zhloveku ni teſhku ſa zhaſt ſi derſhati, nadluge, inu ſupernoſti terpeti, ſakaj v' letemu ſe veseliti, je ſe v' krishu tega Goſpuda poſhtemati.

Ena

Ena kratka hvala, inu zhaſt je, katera ſe od ludy daje, inu prejme.

S' poſvetno zhaſtjo uſelej hodi terplenje, inu ſhaloſt.

Teh brumneh veſelje, inu zhaſt je v' njih veſty, inu nekar v' uſteh teh ludy.

Teh pravizhneh ludy veſelje je od Boga, inu v' Bogu, inu njih reſveſelenje pride od te reſnize.

Katir to pravo hvalo, inu vezhno zhaſt ſhelly, ſe te poſvejtne inu zhaſne hvale, inu zhaſty na alta.

Inu katir poſvejtno zhaſt iſhe, al nekar taiſto iſ zelega ſerza na ſanizhuje, leta ozhitnu ſkaſhe, de on to nebeſhko zhaſt premalu ſa lubu ima.

En velek pokoj v' ſvojimu ſerzu ima taiſt, katir na hvalo, inu na ſanizhvanje na porajta.

3. Lohku ſe letemu ſadoſtiſtury, inu myr ſadoby, katir ima eno zhiſto veſt.

Niſi ſatu ſvetejſhe, aku boſh pohvalen, ne ſatu poredneſhe, aku boſh ſanizhvan, al tadlan.

Kar ſi ſam na ſebi, letu ſi, inu na moreſh ſa vezhega derſhan biti koker ſi pred Bugam, kateri je tvoja prizha.

Aku ti pomishleſh, kaj ſi od ſnotrej ſam per ſebe, na boſh porajtal, kar ti ludje od tebe govoré, al pravjo.

Ta zhlovek vide ta obras, Buh pak vidi tu ferze. Ta zhlovek prevaga tu djanje, Buh pak preudare te misli, inu manenge.

Ufelej dobru sturiti, inu malu od sebe dershati, je snamine ene ponishne dushe.

Ne otheti od ene, al druge stvary en trofht sadobiti, je enu snamine ene prov dobre inu zhiste vesty, inu enga snotreshnega v' Boga savupanja.

4. Katir sa se nobenega sunainega prizhuvanja na ishe, da sposnati, de se je Bogu zelu do konza isrozhil.

Dokler nekar leta, katir sam sebe pohvale (prave S. Paul) je hvale ureden, ali sa dobrega snajden, ampak ta katirega Buh pohvale.

Od snotrej s' Bugam hoditi, inu od sunej s' nobenem poshellenjam dershan, al obdan biti, je stan enga snotreshnega zhloveka.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Od lubesn pruti JEsusu zhes use drugu.

1. **I**svelizhan je taiste zhlovek, katir saftope, inu ve, kaj je JEsusa lubiti, inu sam sebe savol JEsusa sanizhvati.

Je potreba eno lubleno rezh savol lublenega sapustiti, sakaj JEsus ozhe sam zhes use rezhy lublen biti.

Ta

Ta lubesen teh stvary je sapeliva, inu nastanovitna.

Ta lubesen pruti JEsusu je svešta, inu obštojezha.

Katire se te stvary dershy, bo padel koker drugi.

Katire se s' JEsufam fklene, bode na uselej uterjen.

Tega lubi, tega si h' perjatlu ohrani, katir, kadar bodo usi od tebe odstopili, tebe na bo sapustil, inu ne bo pustil, de bi ti k' puflednemu v' pogublenje padel.

Tebi se je enkrat, al ozhefih, al nozhefih od useh rezhy odlozhiti.

2. Dershi se per JEsusu v' shivlenju, inu v' smerti, ter v' njegove roke se isrozhi, katir tebi samore pomagati, deflih bi tebe usi sapustili.

Tvoj lublene JEsus je takefhne nature, de nobeniga drugega nozhe perpuštiti, on ozhe sam tvoje serze imeti, inu v' taistemu koker en Krajl v' svojemu tronu sedeti.

JEsus bi othl rad per tebe stanvati, ke bi ti snal od useh stvary se odlozhiti.

Ti bosih lohku saftopel, de je vse sabstojn, inu sgublenu, kader bi se sunej JEsusa na te ludy sanafhal.

Na saupej, inu na naflanej se na en puhel, inu vetraft tsrst, dokler use mefu je, koker enu fenu, inu usa njegova zhaft

zhaſt bode okuli padla, koker zvetje te trave.

3. Hitru boſh ſapellan, aku boſh ſamu na tu gledal, kar ſe od ſunej na ludeh vide.

Sakaj aku ti per drugeh troſht, inu dobizhek, al pomuzh iſheſh, boſh po-goſtu tvojo ſhkodo obzhutil.

Aku JEſuſa v' uſeh rezheh iſheſh, boſh ſagviſhnu JEſuſa najdel.

Aku pak ſam ſebe iſheſh, boſh tudi ſam ſebe najdel, ali k' tvoji ſhkodi.

Sakaj kader eden JEſuſa na iſhe, je on ſam ſebi ſhkodlivſhe, koker zel ſvejt, inu uſi njegovi ſuperneki.

VIII. POGlavITNE DEJL.

Od ſnoterſhne perjaſnoſti s' JEſuſam.

t. **K**ader ſe JEſus per tebi ſnaide, je uſe dobru, inu na bo nezh ſa teſhku derſhanu, kader pak JEſuſa ni per tebi, uſe je terdu, inu teſhku.

Kader JEſus k' tebi od ſnotrej na go-vory, ſleden troſht je ſlab, inu mejhen; koker hitru pak JEſus k' tebi le eno beſedo rezhe, ſdajzi v' tvojimu ſerzu en velek troſht obzhuteſh.

Ni le Maria Magdalena ſdajzi goriuſtala od tega meſta, ker ſe je iokala, kader je Martha k' nie rekla: Mojſter je tu-kej, inu te klizhe.

O frezhna ura, v' kater tebe JEsus od
fols k' veselju tega duha klizhe!

O koku terd, inu suh si ti bres JE-
susa! o koku naspameten si, inu koku
prasne misli imash, aku sune JEsusa kej
shelish! Ni li letu tebi vezh k' shkodi,
koker de bi zel svejt sgubil?

2. Kaj tebi samore zel svejt dati, al
pomagati bres JEsusa.

Bres JEsusa biti je en teshak pekl,
s' JEsusam pak biti je en fladak paradish.

Aku bode JEsus s'tabo, nobeden svo-
rashnek namore tebi shkodvati.

Katir JEsusa najde, najde en dober
shaz, ja eno dobruto zhes ufo dobruto.

Inu katir JEsusa sguby, sguby zel
preveliku, ja vezh, koker de bi zel svejt
sgubil.

Katir bres JEsusa shivy, je ta nar ubosh-
neshe, katir je pak JEsusu v' gnadi, je
ta nar bogatish.

3. Velika kensht je per JEsusu snati
stanuvati, inu njega snati ohraniti, je
ena velika modrust.

Bodi myren, inu ponishen, taku bo
JEsus s'tabo.

Bodi bogabojezh, inu pokojn, taku
bo JEsus per tebi obstal.

JEsusa ti hitru preshenesh, inu nje-
govo gnado sgubish, aku se bosh othl
na sunajne rezhy podati.

Inu aku njega preshenesh, inu sgubish, h' komu potler pobeshish, inu koga bosh sa perjatla ifkal?

Bres perjatla na moresh dobru shiveti, inu aku JEsus na bode pred usemi drugemi tvoj perjatl, bosh pres usega trosh-ta, inu v' shalosti do konza sapushen.

Satu zelu naumnu andlash, aku tvoje saupanje, inu veselje v'enga drugega postavesh.

Bulshi je zel svejt k' sovrashniku, koker JEsusa reshalenega imeti.

Setorej sam JEsus s' med useh drugeh lubeh rezhy ima tvoj lublene, inu susebne perjatel biti.

4. Use ludy ty imash savol JEsusa, JEsusa pak savol samiga njega lubiti.

Sam JEsus Kristus ima susebnu lublen biti, katir sam bo sa doberga, inu svestiga pred usemi perjatlame snajden.

Savol njega, inu v'njemu se imajo perjatli, inu naperjatli sa lubu imeti; on tudi ima sa usakega proshen biti, de bi njega usi ludje sposnali, inu sa lubu imeli.

Nekol na shelli, de bi susebnu hvalen, al lublen bil, sakaj letu se spodobе same-mu Bogu, katir nobenega sebi enakega nima.

Satu nimash shelleti, de bi eden pruti tebi, al ti pruti enimu drugimu eno pre-

preveliko lubesen imel; ampak fkerbi, de bi JEsus od tebe, inu od ufakega brumnega lublen bil.

5. Bodi zhist, inu od snotrej myrn, inu se na pusti fkus nobeno stvar motiti, al samotati.

Ti imash eno golu, inu zhistu ferze k' JEsusu imeti, aku ozhesf sposnati, inu vediti, koko sladak je ta Gospud.

Inu sa resnizo k' temu na bosh pershl, aku gnada boshja tebi k' temu na pruti na pride, inu te h'temu na bode napella-la, de use stvary bodo od tebe von is-guane, inu opushene, ti pak samu is nim bosh sdrushen postal.

Sakaj kader gnada boshja k' zhloveku pride, takrat on k' usem rezhem mo-zhan rata; kader pak ona odstope, ta-krat rata on ubog, inu slab, inu koker bi on samu k' gaishli, inu fhtrafengi sapushen bil.

V' letemu pak nimash zagliviga serza biti, ne zagati, samuzh s'enakem ser-zam per boshji voli oftati, inu use, kar zhes tebe pride, imash Kristusu h'zhasti, inu hvali terpeti. Sakaj po ti symi pri-de tu lejt, po te nozhi bode supet dan, inu po hudemu uremenu se pu-fty tu jasnu nebu viditi.

IX. POGLAVITNE DEJL.

Od pomankanja usega troshta.

1. **N**i veliku ali teshku zhloveshki trosht sanizhuvati, kader je boshji trosht pred rokami.

Ampak bres obdvojiga, taku boshjiga, koker zhloveshkega potroshtanja shiveti, inu Bogu k' zhashty ufo revnost, inu sapushenje tega ferza radovolnu terpeti, ter sam sebe v' nezhefer iskati, ne na svoje lestnu saflushenje se osirati, letu je ena velika, ja ena ramnu velika rezh.

De si ti vesel, inu andohtliv, kader ta gnada boshja pride, letu ni obenu zhudu; sledne si tak zhas pervoshe.

Zelu lohku taist jesdari, tu je lohku brumnu shivy, katirega boshja gnada nosi.

Inu kaj se je sazhuditi, de eden svojo butaro na obzhute, katirega ta usegamogozhne kuh nosi, inu ta nar vikshi Vojarn, ali Vajvoda vodi?

2. Mi radi kej k' nashimu troshtu imamo, inu ta zhlovek teshku sam sebe zhistu flezhe.

Svete Lorenz Marternek je is svojim Maschnikam ta svejt premagal, sakaj use, kar je na temu svejtu veselu njemu naprej pershlu, je on sa nezhdershal, inu je

Je tega vikshega Mashneka Sixtusa, kati-
tirega je is serza lubil, savol Kristusa
volnu postil od sebe useti.

Is lubesni tedej tega Stvarneka je on
to lubesn enga zhloveka premagal, inu
na mesti zhloveshkega troshta je njemu
boshje dopadenje lubeshe bilu.

Taku se tudi ti uzhi enga tebi potreb-
nega, al lublenega perjatla is lubesni pru-
ti Bogu sapustiti.

Na pusti si tudi teshku biti, kader od
enga perjatla sapushen bodesh, kir vesh,
de se mi usi enkrat bodemo eden od dru-
gega lozhiti mogli.

3. Ta zhlovek more dolgu, inu pogo-
stu sam is sabo se vojskuvati, prejden se
on nauzhy sam sebe popolnema prema-
gati, inu svoje poshellenje v' Boga vi-
shati, inu oberiniti.

Kader zhlovek sam na se saupa, rad
ishe zhlnveshke troshte.

Ali taist, katir Kristusa serzhnu lu-
be, inu se te brumnosti skerbnu ahta,
na ishe troshte, inu takeshne shivotne
flatkusti, ampak ishe vezh mozhnu
skufhanje, inu terdu dellu sa Kristusa
prenefti.

4. Kader tedej Buh tebi en duhovne
trosht da, usemi taistiga s'hvaleshnoftjo
gori, inu spomni, de ta trosht je en
boshji dar, inu nekar tvoje saflushenje.

Nekar se na pousdigni, nekar se prevezh na vefeli, tudi nekar se prasnu na preusemi, temuzh bodi ponishenshe savol prejete gnade, inu fkerbnejshi, inu bojezhishe bodi v' usemu tvojimu djanju, sakaj leta ura bode preshla, inu bo supet fkuhnava pershla.

Kader bode tebi ta trosht oduset, na zagej prezej, ampak s' ponishnostjo, inu s' pohlevnem poterplenjam zhakej na nebeslku objiskanje, dokler Buh je mogozhen tebi eno vezhi gnado, inu trosht supet podejliti.

Letu ni nezh novega, ne nasnanega taistem, katiri so ta pot tega Gospuda pokufili, dokler takeshna visha tega spreminjenja, se je zelu pogostu v' velikeh Svetnikih, inu stareh Prerokeh sneshla.

5. Sa tegavolo je Prerok David v' pri-zho te gnade na takeshno visho djat: Jest sem v' moji obilnosti rekal: Jest se na bom na vekumej premeknel.

Kir je pak ta gnada odsihla, perstave, kar je on sam na sebi samerkal, inu prave: Ti si tvoje oblizhje od mene obernel, inu jest sem shalosten postal.

Vender med tem ni on na obeno visho zviblal, al zagval, ampak je tega Gospuda she fkerbnejshi profil rekozh: O Gospud! na tebe jest ozhem klizati, inu mojga Boga ozhem jest profiti.

Po

Po tem je on ta fruht svoje molitve sadobil, inu sprizhuje, de je bil uslišan, rekozh: ta Gospud je mene uslišal, inu se je zhes mene usmilil; Gospud je moj pomozhnik postal. V' kaj seni rezhi pak? Ti si moje jokanje (perstavi on) v' veselje preobernil, inu ti mene s' veseljam obdal.

Aku je Buh na takešno visho s' velikem Svetnikam andlal, nimamo mi ubogi, inu flabi zaglivi biti, aku se v' zhasu prov andohtlivi, v' zhasu pak mersli snajdemo; sakaj ta duh pride, inu supet odide, koker je njemu dopadlivu. Satorej prave Job: Sjutrej ti njega doma obisheh, inu zelu hitru njega fkuhafh.

6. Na kaj tedej ozhem jest saupati, ali na kaj bi se jest smel sanesti, koker samu na to veliko boshjo milost, inu na samu upanje nebeske gnade?

Satu akulih brumni ludje, andohtlevi bratji, svesti perjatli, ali svete bukve, ali lepi pogovori, ali perjetne pelme se per meni, inu okuli mene snajdejo; vender use lete rezhy meni malu pomagajo, inu malu dishe, aku jest od gnade boshje bom sapushen, inu v' mojimu lestnemu uboshtvu bodem pushen.

Takrat ni nobene bulshi ernije, koker poterplenje imeti, sam sebe satajiti, inu se v' volo boshjo zhesdati.

7. Jest nitem nigdar enga taku andohtlevega, inu taku bogabojezhega neshil, katiremu bi na bila v' zhasu gnada boshja odtegnena, ali katir bi na bil enu pomanshanje svoje andohti obzhutil.

Nobeden Svetnik ni bil taku visoku samaknen, inu resvetlen, katir bi na bil poprej, al potler fkuhnave terpil.

Sakaj taist ni ureden visoke boshje rezhy resgleduvati, katir ni bil savol Boga v' teh supernosteh poskuhan.

Dokler ta fkuhnava, katira spred pride, je enu snamine enga perhodnetrofhta.

Sakaj taistem, katiri so fkus fkuhnave fkuhani, je ta nebeshke trofht oblublen: satorej prave ta Gospud: katir bo premagal, letemu jest ozhem dati od dervefa tega shivlenja jesti.

8. Satu pak bode ta boshji trofht dan, de bi ta zhlovek mozhnejshi bil te supernosti prenetti, inu premagati.

Tudi na ta trofht pride supet ta fkuhnava, de bi se on v' temu dobremu na preusel.

Sakaj ta hudizh na spy, tudi tu mesu she ni do konza mertvu, satu na prenehej k' vojskuvanju se perpravlati, dokler imash

imašh te sovrašnike na desnizi, inu le-
yizi, katiri nigdar na pozhivajo.

X. POGLAVITNE DEJL.

Od hualeshnosti sa gnado Boshjo.

1. Sakaj ishesht ta pokoj, kir si ti k'del-
lu rojen?

Postavi se vezh na poterplenje, koker
na troshte, isdej se vezh ta krish nositi,
koker veselje imeti.

Katir posvetni zhlovek bi trosht, inu
duhovnu veselje rad na prejel, kader bi
on taistu uselej mogel dosezhi?

Dokler en duhovne trosht vse veselje
tega svejta, inu use lushte tega mela pre-
feshe.

Sakaj use posvetnu veselje je al zelu
prasnu, al ostudnu, inu naspodobnu, ta
duhovne trosht pak, inu veselje je lusht-
nu, poshtenu, inu spodobnu, od zhed-
nosteh rojenu, inu od Boga tem zhistem
ferzam noter ulitu.

Ali tega boshjiga troshta namore no-
beden po svojimu poshellenju uselej
ushivati, satu kir ta zhas te fkuhnave
dolgu ven na ostane.

2. Ta golfiva frajost tega serza pak,
inu veliku sam na se saupanje je bosh-
jimu obiskanju ramnu na poti, inu
supernu.

Euh

Buh dobru stury, de on temu zhloveku to gnado tega troshta dodejly; ta zhlovek pak hudu stury, de on taisto Gospud Boga s' veliko sahvalo zelo na perpishhe.

Inu satu na morejo ti darovi gnade boshje v' nas tezhi, dokler smo temu darovniku nahvaleshni, inu taiste use v' njih prvi svirek supet nasaj na islijemo.

Sakaj temu, katir je hvaleshen, bo de uselej ta gnada dodejlana, inu bo enemu preusetnemu oduseta, de bo enemu pohlevnemu dana.

3. Jest nozhem takeshnega troshta, katir meni tu resgrevanje, inu grenkust mojiga ferza odusame; jest na shellim taku resgledanje, inu premishluvanje katiru bi mene v' preusetnost napelluvalu.

Sakaj ni use svetu, kar je visoku, ni use zhistu, kar bo poshellenu, ni use Bogu perjetnu, kar je nam lubu.

Jest rad prejmem to gnado, skus katiro jest pohlevneshe sam sebe sapustiti perpravneshe, inu bojezheshhe od Boga sapushen biti postanem.

Katir je poduzhen s' darovam te gnade, inu isuzhen skus udarz odtegnjenja te gnade, na sme sam sebi kej dobrega perloshiti, ampak se bo veliku vezh sa enga revnega, inu golega sposnal.

Dej Gospud Bogu, kar je boshje, inu tebi perpishi, kar je tvojiga, tu je: Dej hvalo Bogu sa njegovo gnado, sam sebe pak krivega delej, inu sposnej, de ta saflushena shtrafenga sa ta dolg tebi slishe.

4. Podej, inu poloshi se uselej na tu nar nishishi, taku bo tebi danu tu nar vikshe, dokler tu vikshe na obstoy bres nar nishishega.

Ti pred Bugam nar vikshi Svetniki so nar ponishenshi sami pred sabo, inu sa kulkajn zhashitishi, inu vikshi so ony od drugeh dershani, tulkajn ponishenshi so ony sami per sebi.

Ony so polni resnize, inu nebeshke zhashy, inu niso shelni te prasne posvejtne zhashy, inu hvale.

Kateri so v' Bugu ustavleni, inu uterjeni, na morjo na nobeno visho preusetni biti.

Inu kir ony use, kar so dobriga prejeli, Bogu perpishhejo, na ishejo to zhash od drugeh, samuzh ony ozhjo to zhash, katira je od samega Boga, inu shele, de bi Buh v' njih, inu v' useh Svetnikih zhes use zheshen, inu hvalen bil; inu tjakaj se ony uselej obrazhajo, inu vishajo.

5. Satorej bodi hvaleshen sa tu nar majnshe, taku bosh ureden postal vezhi rezhy prejeti.

Nej

Nej bo tebi tu nar majnfhe, koker tu nar vezhe, dershi tudi tu nar flabfhi sa en fufeben dar.

Kir se ta visokuft, inu urednost tega darovnika resgleduje, na bo obeden dar sa mejhen, inu sanezhliv dershan, sakaj tu ja ni mejhenu, kar nam bode od tega nar vikfhega Boga danu.

Aku lih bi fhtrafenge, inu shlake dajal, vender bi nam use moglu perjetnu, inu dopadlivu biti, dokler on savol nafhega isvelizhanja ftury, kar kuli on zhes nafs pusty priti.

Katir to gnado Boshjo shelly obder-shati, ima sa to njemu dodejleno gnado hvaleshen, inu sa odusetu poterpesliv biti.

Nej profi, de se ona nasaj poverne, nej bo pohleven, inu nej se varje, de on njo na sguby.

XI. POGLAVITNE DEJL.

Koku malu lublenkov je JEsusovega krisha.

1. **J**Esus ima fedej dosti lublenkov svojiga nebeshkiga krajlestva, ali malu taisteh, katiri bi njegov krish nosili.

On ima veliku taisteh, katiri so njegovega troshta, al malu taisteh, katiri so njegove muje, inu britkusti shelni.

On

On ima dofti tovaršhov, katiri bi se radi njegove mise, ali malu, katiri bi se njegoviga sadershanja, inu pošta othli dejleshni šturiti.

Ufi othe se s' Kristusam veseliti, ali malu njih othe savol njega kej terpeti.

Dofti njih hodjo sa Kristusam noter do prelomnenja tega kruha, al zelu malu je taisteh, katiri bi sa njim hodili noter do pitja kelha tega terplenja.

Veliku njih hvaljo, inu zhašte njegove zhudesha, ali malu njih othe hoditi po šhpotlivoſti tega krisha.

Njih dofti imajo JEsusa sa lubu, koker dolgu se njim ena supernoſt na pergody.

Veliku njih nega hvaljo, inu njemu dobru rekó, koker dolgu kej troshta od njega prejemajo.

Aku se pak JEsus fkrije, inu le enu malu njih sapuſty, sdajzi ony al jamrajo, inu klagujejo, al v' eno veliko zaglivoſt padejo.

2. Katiri pak JEsusa savol JEsusa, inu nekar savol ſvojiga leſtnega troſhta sa lubu imajo, leti njemu dobru rekó, njega zhašte, inu hvaljo v' uſeh nadlugaſh, inu britkuſteh raunu taku dobru, koker v' temu nar vezhemu troſhtu, inu veſelju.

Ja deflih bi on njeh nigdar nothl potroftati, vender bi ony njega uselej zhaftili, inu hvalili.

3. O kulku premore ena zhiſta lubesn pruti JEſusu, katira ni s' nobeno leſtno lubesnjo, inu s' nuzam smeshana!

Niſo le uſi taiſti eni pravi najemniki, katiri uselej ta troſht, koker enu plazhilu iſhejo?

Na bodo le ony ſkus letu previshani, de ony ſami ſebe vezh, koker Kriſtufa lubjo, kir ony uselej na ſvoj nuz, inu obreſt, al dobizhek gledajo, inu miſljo?

Kje ſe bo en takſhen sneſhil, katir bi othl ſabſtojn Bogu flushiti?

4. Zelu poredkim ſe en taku andohtlev zhlovek snajde, katir bi ſe uſeh rezhy snebil, inu bi Bogu ſavol ſamega Boga flushil.

Ja kje bo eden enga taku v' duhu ubogega, inu od uſeh ſtvary golega, inu od lozhenega zhloveka najdl? ſagviſhnu en tak bi mogel, s' veliko zeno od dalneh krajov perpellan biti.

Aku lih bi en zhlovek uſe ſvoje blagu od ſebe reſdal, vender bi ſhe nezha blu.

Inu deflih bi eno veliko pokuro delal, ſhe uselej je malu.

Akulih bi eden uſe ſnal, inu ſaſtopil, vender je on ſhe delezh prezh.

Inu

Inu akulih on ima veliku brumnosti, zhednosti, inu veliku gorezhe andohti, vender njemu fhe uselei veliku manka, namrezh enu, katiru je njemu narbel potrebnu.

Kaj je taistu? letu je, de on, aku je she use rezhy sapustil, tudi sam sebe sapusty, inu de on sam od sebe zelu do konza vengre, inu nezh od lestne lubesni na ohrane. Inu de on, kader je use sturil, kar je vedil, inu sposnal, de ima sturiti, dershy, inu sposna, de fhe nezh ni sturil.

5. On nima nezh sa veliku dershati, aku lih bi samu na sebi moglu sa veliku preshtemanu biti, ampak se ima v' resnizi sa enga napridnega hlapza sposnati, koker samu boshja resniza prave: kader vi vse sturte, kar je vam sapovedanu, taku vender rezite, mi smo eni nanuzni hlapzi.

Takrat bode samogel eden prov vbog, inu v'duhu gol, al nag postati, inu s' tem Prerokam rezhi: Edin, inu vbog sim jest.

Vender ni obeden bogatishhe, obeden mogozhenshe, nobeden ni bel frej, koker taist, katir sna sam sebe, inu use rezhy sapustiti, inu sebe sa tega nar majnshega, inu nar nisheshega dershati.

XII. POGLAVITNE DEJL.

Od imenytne zeste svetega Krisha.

1. **V**eliku ludem se teshku sdy letu govorjenje: Sataji sam sebe, usemi tvoj krish na se, inu hodi sa JEsusam.

Ali veliku teshejshe bo flishan to posledno besedo: Pejte od mene vi prekleti v' ta vezhne ogn.

Katiri sdej to besedo tega krisha radi flishjo, inu po taisti svoje shivljenje vishajo, leti se tetej pred besedo tega vezhnega pogublenja na bodo bali.

Tu snamine tega krisha bode na nebeseh, kader ta Gospud bode pershl soditi.

Takrat bodo usi flushabneki tega krisha, katiri so se v' shiulenju s' tem Krishanim sglihali, s' enem velikem saupanjam k' Kristulu temu Sodniku perstopili.

2. Sakaj se tedej bojish ta krish na se useti, fkus katirega se v' tu krajlestvu boshje pride?

V' krishu je tu isvelizhanje, v' krishu je tu shivljenje, v' krishu je tu pervarvanje pred sovrashnekami.

V' krishu je tu ulivanje nebeshke flatkuste, v' krishu je muzh tega ferza, v' krishu je tu veselje tega duha.

V'krishu je ta sapopadek useh zhednost, v'krishu je ena popolnema svetust.

Nekjer ni isvelizhanja te dushe, nekjer ni upanja k'vezhnimu shivlenju, koker v'temu krishu.

Satorej usemi na se tvoj krish, inu hodi sa JEsulam, taku pojdesi v'tu vezhnu shivlenje.

On je pred tabo hodil, svoj krish na svoji rami nosil, inu sa te na svetemu krishu smert sturil, de bi tudi ti taistega nosil, inu shellil na krishu umreti.

Sakaj aku bosh ti s'njim umerl, bosh tudi s'njim shivil, inu aku ti bodesi njegoviga terplenja dejleshen, bosh tudi njegove zhasi inu veselja dejleshen.

3 Pole v'temu krishu use stoji, inu na smerti, inu umiranju je use lesheozhe, inu ni drugega pota k'shivlenju, inu k'enemu pravemu snoternemu myru, koker ta pot svetega krisha, inu usakdanega odumerjenja, inu dolitrenja teh shivotneh shellâ.

Pojdi, inu oberni se, kamerkuli ozhesi, inu preyshi, kar kuli ozhesi, na bosh najdil enga vikshega pota odsgorej, ne obenega bel shiher pota od sdolej, koker je ta pot svetega krisha.

Rovnej, inu vishej use rezhy po tvoji sastopnosti, inu voli, vender na bosh neshil, koker, de je potreba uselej kej

terpeti, ali s' volo, ali s' navolo, inu taku bosh vselej ta krish neshil.

Sakaj al bosh na shivotu eno teshavo obzhutil, al bosh na dusi britkusti tega duha imel prenesti.

4. V' zhasu bosh ti od Boga sapushen, v' zhasu bosh od tvojiga blishnega nadleshuvan, inu kar je she vezh, dostokrat bosh sam sebi nadleshen, inu teshak.

Vender pak na bosh mogel s'nobeno pomozhjo, al trofhtam od teh teshavreshen biti, ali taiste si lohkejshe sturiti, temuzh koker dolgu bode Buh othl, bodesh mogel ti taiste terpeti.

Sakaj Buh ozhe, de bi se ti uzhil te reve, inu nadluge bres uslega trofhta terpeti, inu de bi se njemu do konza podloshniga sturil, ter skus teshave, inu britkusti ponishenshi ratal.

Nobeden na more tu terplenje Kristovov taku mozhu per ferzu, obzhutiti, koker taist, katiremu se pergody takeshne rezhy terpeti, koker je on terpel.

Ta krish tedej je uselej perpravlen, inu poufod na te zhaka.

Ti na moresh njemu odjiti, tezi, inu bejsi kamerkuli ozhesi, sakaj kamerkuli pridei, taku se ti sam is sabo nosh, inu sam sebe uselej najdesi.

Oberne se gori, ali oberni se doli, oberni se noter, ali oberni se vunkej, pou-

poufod, inu v'useh rezheh boih ta krish
neshil.

Satorej je potreba, de poufod tu po-
terplenje ohranesh, aku ozheh ta sno-
terne myr imeti, inu to vezhmo krono
saslushiti.

5. Aku bosh ta krish radovolnu no-
fil, bode tudi on tebe nosil, inu k'ene-
mu poshellenemu konzu perpellal, kir
bo en konz tega terplenja, tukej pak na
letemu svejtu tu terplenje na bo nehalu.

Aku pak ti krish narad noseh, sam
sebi she teshejshe butaro nakladash, inu
vender moreh taistega nositi.

Aku en krish od sebe versheh, bosh
sagvishtu enga drugega morebiti te-
shavnshega neshil.

6. Memesh le ti temu krishu odjiti,
kir nobeden zhlovek ni mogel taistemu
ubeshati? katir Svetnik je le bil na le-
temu svejtu bres krisha, inu terplenja?

Ja Kristus JEsus nash Gospud ni bil
eno uro bres shalofti, inu terplenja,
koker dolgu je on na letemu svejtu
shivel.

Satorej je on djal: Je bilu potrebnu
Kristusu terpeti, inu od smerti gori-
ustati, inu taku v'njegovo zhaft, inu
veselje poiti.

Sakaj ti tedej en drugi pot isheh, su-
nej te prave zeste svetega krisha?

7. Zelu shivlenje Kristufovu je krish, inu martra blu, inu ti ishesht ta pokoj, inu veselje.

Ali sagvishtnu delezht falisht, aku kej drugega ishesht, koker krish, inu terplenje, dokler letu zelu shivlenje na letemu svejtu, je polnu rev, inu froshin, inu obdanu s' krisham, inu terplenjam.

Inu kulker vezht eden v' temu duhu gorijemle, s' tem teshejshi krishe on pogostu najde, sakaj ta martra, inu terplenje tega revnega shivlenja rase is lubesni, inu bode use skusi vezhi.

Aku lih pak na mnogetire vishe bode eden s' terplenjam obdan, vender na bres pomuzhi enga troshhta pushen, dokler on dobru obzhute, de njemu en fylnu velek dobizhk dojide, kir svoj krish poterpeshlivu nose.

Sakaj kader se on temu krishu volnu podvershe, bode njemu ula teshava njegovih britkust v' eno sauplivost boshjiga troshta obernena.

Inu kulkur vezht bode tu mesu s' nadlugami dolitlazhenu, inu stiskanu, tulkajn vezht bode ta duh skus noterni troshht poterden.

Ja v' zhasu bo ta zhlovek taku mozhnu poterden is tega poshellenja teh britkust, inu supernost savol lubesni k' temu krishu Kristufovemu, katiremu on
shel-

shelly v' svojemu shivlenju podobn biti, de bi on zelu narad bres terplenja, inu shalosti othl biti, dokler on virje, de on Bogu tulkajn perjetenshe, inu dopadlivshe postane, kulkajn vezh, inu tesheshe rezhy bode samogl savol Boga preterpeti.

Letu pak na stury ta muzh tega zhloveka, ampak ta gnada Kristusova premore, inu della use letu v' temu slabemu shivotu, de namrezh ta zhlovek s' enem gorehzem ajtram se na use taistu poda, inu use taistu objame, katirega se je poprej od nature uselej bal, inu ogibal.

9. Ni v' zhloveshki oblasti, ali mozhi ta krish nositi, ta krish sa lubu imeti, ta shivot doli tretu, inu se ti flushabnosti podurezhi, pred zhastjo beshati, tershmajhti volnu terpeti, sam sebe sanizhu vati, inu she shelleti sanizhuvan biti, use forte supernosti is fhkodo ured terpeti, inu nobene frezhe na temu svejtu shelleti.

Aku ti sam sebe premislish, inu resgledash, nobeno od useh letch rezhy is sam sebe na premoresh.

Aku ti pak saupashi v' tega Gospuda, taku bo tebi ta muzh od nebes dodej ena, inu tvoji oblasti bode ta shivot, inu ta svejt podvershen.

She tudi se na bošh hudizha bal, aku bo ta vera tvoje oroshje, inu tvoje snamine ta sver krish.

10. Satu podej se koker en dober, inu svešt flushabnek Kristusov molhku nofici ta krish tega is lubesni pruti tebi krishanega Gospuda.

Perpravi se velikü supernost, inu ule forte reshawe v'renu revnemu shivlenju preterperi, sakaj taku bode JEsus per tebi, bodi she ti kir kol ozhes, inu bošh resnizhnu taku neshil, kamerkol bi se fkril.

Taku more biti, inu zhes tuni nobe ne pomuzhi, de bi ti tem revam, inu teshavam mogel, odjiti, samuzh de use letu volnu preterpish.

Ta keleh tega Gospuda moresh koker is sheje piti, aku shellish njegov perjatel biti, inu tudi dejl s' njim imeti.

Trosht, inu veselle Bogu perporozhi; pusti njega s' taistemi dellati, koker bo de njemu nar bel dopadlivu.

Ti pak bodi perpravlen use reve, inu nadluge terpeti, inu dershi nje sa ta narvezhi trosht; sakaj akulih bi ti sam eden use krishe inu britkosti premogel preterpeti, vender bi tu terplenje sedanega zhasa na bilu sadošti saflushiti to perhodno zhast, inu veselje, katiru ima nam tamkej dojiti.

11. Kader bolh she taku delezh perfh, de bodo tebi te reve inu nadloge fladke naprejperfhle, inu bode tebi taiste savol Kristusa terpet dobru dishalu, takrat imash mislit, de s'tabo dobru stoji, inu de si ta Paradish na semli neshil.

Koker dolgu pak tebi tu terplenje teshku naprejpride, inu ti ishesh taistega se ogibati, koker de bi othl ubeshati, taku dolgu bo hudu sa te stal, inu ti kishi, inu nadloge, pred katiremi ti beshish, bodo od useh krajov she vezh sa tabo sahajali.

12. Aku te pak postavesh kje, kamer bi se imel, tu je k'terplenju, inu k' smerti, taku bo s'tabo hitru bolshi, inu bolh myr imel.

Aku lih bi ti is svetem Paulam v'tretje nebu sameknen bil, vender bi na bil sashihran bres supernosti, inu terplenja biti; dokler je Kristus sam od svetega Paula rekal: Jest ozhem njemu pokasati, kolku bode on mogel savol moji-ga imena terpeti.

Tedej moresh ti terpeti, aku shellish JEsusa lubiti, inu njemu stanovitnu flushiti.

13. Buh othl, de bi ti savol imena JEsusovega vreden bil kej terpeti! O kajseno veliko zhaft bi si ti s'tem sado-bil! kajsenu veliko veselje bi blu usem

Svetnikam, inu kajsen lep nauk bi ti dal temu blishnimu, na tako visho shiveti!

Slehern hvale szer to poterpeshlivoft, ali zeiu malu njeh je, katiri bi othli terpeti.

Spodob je, de bi ti kej meihnega, inu lohkejshega savol Kristusa terpel, dokler dosti ludy veliku teshejshe rezhy savol tega svejta terpe.

14. Ti sagvisihnu imash vediti, de ti enu shivljenje moresh pellati, v'katere-mu se morejo te hude shelle dolitreti, inu moriti, inu kulku vezh bosh sam sebi odumerl, tulku bel bosh sazhel Bogu shiveti.

Nobeden ni perpraven nebeshke rezhy sapopasty, ampak ta, katir se je podal savol Kristusa teshavne rezhy prenesti.

Bogu ni nezh dopadlivshega, ne tebi na temu svejtu nuznejhega, koker savol Kristusa terpeti.

Inu ke bi tebi na sbiranje blu danu, tako bi rajshi imel isvoliti savol Kristusa supernosti terpeti, koker s' dostirem troshtanjam resveseljen biti, dokler bi skus letu Kristusu, inu usem Svetnikam podobnejhe, inu bel glih bil.

Sakaj nafhe saflushenje, inu gorijemanje na stoji v' dostireh troshteh, inu

flad-

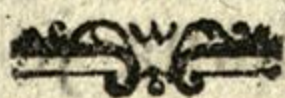
fladkusteh, samuzh v'prenesenju velikeh teshav, inu supernost.

15. Aku bi k'isvelizhanju teh ludy kej bolshega, inu nuznejshaga bilu, koker tu terplenje, sagvis'hnu bi bil Kristus s'besedo, inu s'djanjam na snanje dal.

Dokler use svoje Jogre, katiri so sa njim hodili, inu use taiste, katiri she sdej shelle po njegovih stopinah hoditi, on ozhitnu opomina, ta krish sa njim nositi, inu pravi: katir ozhe sa mano hoditi, sa satay sam sebe, inu usemi svoj krish, ter hodi sa mano.

Taku tedej ostane per tem, de, aku bi bil use bukve prebral, ter use rezhy dobru premislil, inu preudaril, se ima k'sadnemu per temu ostati, inu skleniti: De mi skus velike nadloge, krishe, inu britkusti imamo v' tu nebesku krajestvu poiti.

Konz teh drugeh Bukuv.



TRETJE BUKVE.

Od snoternega trojhta.

Dokler lete tretje Bukve so bile od tega Uzhenika spisane, inu sloshene na visho enga pogovora med Gospod Bogam, inu med tem zhlovekam, ali med Gospodam, inu hlapzam, se je v' eneh krajih perstavela ta beseda Gospod, fkus tu sastopit, de tukej govory Gospod Boh k' temu zhloveku: per te besede hlapez pak se ima sastopit, de tukej ta zhlovek pruti Gospodu Bogu govory. Na to visho enga pogovora so tudi te zheterte bukve.

I. POGLAVITNE DEJL.

Od snoternega Kristusovega govorjenja k' eni virni dushi.

I. Hlapez. Jest ozhem poslufhati, kaj Gospod Buh k' meni govory.

Gospod. Isvelizhana je ta dusha, kati-
ra tega Gosпода flifhe v' sebi govoriti,
inu to besedo tega trojhta is njegoveh
ust prejme.

Sre-

Srezhne so te ushesa, katire te besede boshjiga shuma sastopjo, inu se tega shepetanja, inu perlisvanja tega svejta na ahtajo.

Ja sa resnizo srezhne so te ushesa, katire nekar na ta sunajne glase te shitime, temuzh na to resnizo, katira od snotrej uzhy, mirkajo.

Srezhne so taiste ozhy, katire so tem sunainem rezhem saperte, tem snotrenem pak odperte stoje.

Isvelizhani so ti ludje, katiri is svojo pametjo te snoterne rezhy sapopadejo, inu skus usakdano mujo, inu poskushanje vezh, inu vezh se perpravljajo te nebeshke rezhy, inu fkrivnosti sastopiti.

Srezhni so taisti, katiri se vesele Bogu samemu flushiti, inu od use sadershbe tega svejta se otrefsejo.

Lete rezhy dobru samerkej o moja dusha, inu sapri te urata tvojih pozhutkou, de bosh mogla flifhati, kaj Gospud tvoj Buh v' tebi govory.

2. Letu pravi tvoj lubesnive Gospud: Jest sem tvoje isvelizhanje, tvoj myr, inu tvoje shivljenje.

Ohrani mene per tebi, taku bosh ta myr nefhla.

Sapusti use prejidejozhe rezhy, inu ishi te vezhne.

Kaj lo use zhasne rezhy, koker ena golhija, inu sapelluvanje, inu kaj tebi pomagajo use stvary, aku si od tega Stvarneka sapushena?

Satu sapusti use rezhy, inu sturi se perjetno, inu svesto tvojimu Stvarniku, de bosh samogla tu pravu isvelizhanje dosezhi.

II. POGLAVITNE DEJL.

De resniza od snotrej bres sunajneh besedy k' nam govory.

1. *Hlapez.* Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslusha. Jest sem tvoj hlapez, dej meni sastopnost, de bom tvoje sapovdi, ali tvojo volo vedil.

Nakloni moje serze k' besedam tvojih ust: naj folsy tvoje govorjenje, koker ta rolsa.

Nekedej so rekli ti israelski otrozi k' Mojsefu: govory ti nam, taku bomo poslusnali: Ta Gospud pak k' nam nej na govory, de bi mi kje naumerli.

Nekar taku o Gospud! jest taku na profem: ampak s' Prerokam Samuelam pohlevnu, inu shelnu tebe profem: Govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez tebe poslusha.

Nej

Nej na govory k' meni Moyses, al eden is teh Prerokov, temuzh ti o Gospod moj Buh en noterdajavez, inu resvetelnik useh Prerokov meni pred usemi drugimi govori, sakaj ti sam bres njih samorefh mene popolnema poduzhiti, ony pak bres tebe na samorejo nizheser sturiti.

2. Ony szer samorejo tem besedam ta glafs dati, ali tega duha na morejo dati.

Ony refs lepu inu dobru govore, ali aku ti molzhish, na morejo tu serze ushgati.

Ony nam naprej nesó sapifane rezhy, ali ti nam dasht taiste sapopasti. Ony nam te fkrivnosti naprej pokladajo, ti pak nam resodevasht to v'taisteh fkrito sastopnost.

Ony nam osnanujejo sa sapovdi, ti pak pomagash taiste dopolniti.

Ony nam kashejo to pot, ti pak nam dodejlish to muzh po taisti hoditi.

Ony delajo samu od sunej, ti pak poduzhish, inu resvetlish te serza od snotrej.

Ony fhkrofe, inu mozhjo od sunej, ti pak dajesh ta rast, inu rodovitnost.

Ony svoj glafs spuste v' besedah, ti pak dasht tem ushesam to sastopnost.

3. Satorej nekar meni na govori Moyses, temuzh ti moj Buh, inu Gospod, ti vezhna resniza! de kje jest morebiti na umer-

umerjem, inu mersl na ostanem, aku jest samu od sunej bom opomnen, inu od snotrej na bom ushgan.

De mene na bo teshalu per ti sodbi, de sim tvoje povele flishal, ali nisim sturil, de sim sposnal, ali nisim sa lubu imel, ne sim virjel, ali nisim dershal.

Satu govori o Gospud! sakaj tvoj hlapez poslusha, dokler ti imash te besede tega vezhnega shivlenja.

Govori meni h' karkuli s' enemu trosh-tu moje dushe, inu h' pobolsanju mojiga zelega shivlenja ozheshe, tebi pak k' vezhi zhashty, inu hvali.

III. POGLAVITNE DEJL.

De se besede boshje imajo s' ponishnostjo poslu-shati, inu de njek veliku taisle napremisli.

1. Gospod. **P**oslushej moj syn! moje besede, kir so nar flajshe besede, katire usso modrust useh teh uzhenih, inu modreh tega svejta preseshejo.

Moje besede so duh, inu shivlenje, inu nimajo po zhloveshki sastopnosti preudarjene, ne na prasnu dopadajenje ulezhenie, temuzh na tihem, inu is uslo ponishnostjo, inu s' velikem shellami goriuseti biti.

2. Hlapez. Inu jest sim rekal: Srezhen je leta, katirega ti o Gospud! vishash, inu

inu v'tvoji postavi poduzhish, de on bo-
de od tebe v'temu zhasu teh nadlug po-
troshitan, ina na ti semli zagliv na po-
stane.

3. *Gosp.* Jest (pravi ta Gospod) sim te
Preroke uzhil od sazhetka, inu she da-
dusehmal jest napreneham k' usem go-
voriti.

Ali njeh dosti je k' moji shtimi glu-
heh, inu terdeh.

Vezh ludy rajshi poslus'hajo ta svejt,
koker mene, inu rajshi hodjo po shellah
svojiga shivota, koker po mojimu dopa-
denju.

Ta svejt obeta zhasne, inu prasne re-
zhy, inu sa taiste se njemu s' velikem
shellam flushi: jest pak obetam visoke,
inu vezhne rezhy, ali k' temu so lene,
inu sanikerne te zhloveshke serza.

Kdu meni v' useh rezheh s' taku veli-
ko fkerbjo flushi, kdo je meni taku
pokorn, koker se temu svejtu, inu nje-
govimu gospodvanju flushi? Sramuj se
o Sidon! pravi to morje. Inu aku ti sa
urshah uprashash, poslushej, sakaj.

Savolenga mejhenega perhodisha, al
dobizhka se dostikrat en dolg, inu te-
shak pot tezhe, ali sa tu vezhnu shiv-
lenje bode od dosti ludy kumej enkrat
ta noga od semle gori pousdignena.

Ena mejhena, inu prasna obrest, ali blagu se s' veliko mujo, inu teshavo ishe: sa en mejhen dnar se dostikrat gerdu prepirajo, sa eno napridno rezh, ali sa eno mejheno oblubo se na boje ti ludje nuzh, inu dan se truditi, inu mujati.

4. Ali Bogu se usmili! sa tu naspremineozhe blagu, sa ta napreshazlive lon, sa to nar vezhi zhaft, inu sa vezhnu vefelje, je njeh veliku taku leni, inu toshlivi fkashejo, de ony sa use letu nozhejo tudi en nar majns'hi trud, inu mujo na se useti.

Sramuj se tedej ti sanikerni, inu toshlive hlapez! de ti posvetni otrozi se pravnish'hi snajdejo k' vezhnemu pogublenju, koker ti k' vezhnemu shivlenju.

Ony se vezh vesele v' teh posvejtnehes leshniveh rezheh, koker ti v' ti pravi vezhni resnizi.

Ony bodo fzer dostikrat v' svojimu upanju ogolfani, ali jest v' moji oblubi nobeniga na gollam, inu moja obluba taistega, katir v' mene saupa, na pusty prasnega.

Kar sim jest oblubil, bom dal, kar sim rekal, bom dopolnil, aku le ta zhlovek hode v' moji lubesni svest do konza obstal.

Jest sim taist, katir use te dobre obilnu polonam, inu use te bogabojezhe mozhau, inu ojstru poskusam. 5.

5. Pis hi moje besede v' tvojimu serzu, inu svestu pemis hluj, dokler taise bodo tebi v' tem zhatu te fku fh nave slo potre bne.

Kar na sastopes h, kader beresh, letu bos h na dan tega objiskanja dobru sposnal.

Jest v' navadi imam moje isvolene na dve vishe objiskati, namrezh fkus fku fh nave, inu troshtanje.

Inu njim usake dan naprej berem dvo je branje: enu je, de jest njeh pregrehe svarujem: tu drugu, de jest opominam v' zhednosteh, inu v' brumnosti gorije mati.

Katir moje besede ima, inu taise sa nizhuje, ima enga, katir bode njega na sodni dan sodil.

Molituv gnado te andohti sa dobiti.

6. Hlap. **O** Gospud moj Buh! Nizh bols higa nimam jest koker tebe. Inu kdo sim jest, de se postopem k' tebi govoriti?

Jest sim tvoj nar srotens hi hlapez, inu en savershen zhervizhek, veliku rev neshe, inu sanizhlivishe, koker jest vem, inu snam rezhi.

Ali Gospod spomni vender, de sim en nez h, nez h nimam, nez h napremorem.

Ti sam si dober, pravizhen, inu svet ti samorefh use rezhy, ti ftrifh use rezhy, inu use napolnesfh, lamega gresfh-neka goliga, inu prasniga pustifh.

Spomni na tvoje usmilenje, inu napolni moje ferze s' tvojo gnado, sakaj ti nozhesh, de bi ena tvojih stvary sabstojn bla.

7. Koku si morem jest v' letemu revnemu shivlenju pomagati, ak ti mene s' tvojo gnado, inu milostjo na bodesfh poterdil?

Na oberni od mene tvoje oblizhje, inu na odlashej tvoje obifkanje, inu tvoj trosht od mene na odusemi, de moja dusha na bo pred tabo, koker ena semla bres vode.

O Gospud! uzhi mene tvojo volo sturiti, uzhi mene pred tabo urednu, inu ponishnu hoditi; sakaj ti si moja modrust, kir ti mene v'refnizi sposnash, ja fhe poprej, koker je ta svejt bil, inu poprej, koker sim jest na ta svejt rojen bil, si ti mene sposnal.

IV. POGLAVITNE DEJL.

De se ima v'refnizi. inu ponishnosti pred Bugam hoditi.

1. Syn hodi poleg mene v'refnizi, inu ishi mene uselej v'ponishnosti tvojiga ferza. Ka-

Katir poleg mene v' resnizi hodi, taist bo pred hudem superstanjam, ali sapelluvanjem obvarjen, inu ta resniza bo njega od useh sapellavzov, inu opravliveh jesikov teh porędnih reshila.

Aku bo tebe ta resniza odreshila, bosh resnizhnu prost postal, inu se na bosh teh prasneh besedy teh ludy ahtal.

2. *Ellap.* O Gospod! refs je, koker ti pravefh, taku, te profem, nej se meni sgody; nej mene tvoja resniza podvuzhy, obvarje, inu k' enemu frezhnimu konzu ohrani.

Tvoja resniza nej mene odreshi od usega hudega poshellenja, inu naspodobne lubesni, taku bom jest v' veliki frajosti tega serza s' tabo hodil, inu shivil.

3. *Gosp.* Jest te ozhem uzhit, kar je pravizhnu, inu per meni dopadlivu.

Spremifli tvoje grehe s' eno veliko zhes nje nejovolo, inu shalostjo, inu na dershi od sebe, de bi ti kej bil savol tvojih dobrih dell.

V' resnizi si ti en greshnek, inu si mnogemu hudemu nagnenju podvershen, inu samotan.

Sam od sebe se uselej k' nizhemer obrazhafh, hitru padesh, hitru bosh premagan, hitru bosh smoten, hitru jenash.

Nimash nizheser, s' kom bi se mogel pohvaliti, veliku pak imash, savol ka-

tirega se ti morešh sa nezh dershati, sakaj ti si veliku flabšhe, koker samorešh sapopasti.

4. Nezh tedej med usem rezhem, katire ti šturish, sa veliku na dershi.

Tebi nezh nima naprejpridti, de bi blu kej velikiga, shlahtnega, prezhudnega, preshtemanja urednega, visokega, sa refs hvale, inu poshellenja urednega, sunej samu letu, kar je vezhnu.

Pusti si to vezhno refnizo zhes use dopasti, nej tebi uselej superna bode tvoja zel velika revnost, inu naurednost.

Nezh se taku na boj, nezh taku na sanizhuj, nezh taku od sebe na odrivej, koker tvoje grehe, inu pregreshe navade, katire tebi imajo bel superne biti, koker karkuli s' eneh rezhy fhkoda, ali poguba.

Nekateri na hodjo svestu poleg mene, temuzh is ene radovednosti, inu preusethnosti ozhjo moje fkrivnosti vediti, inu te visoke boshje rezhy sapopasti, sebe pak, inu svoje isvelizhanje ony samude.

Lety pogostu v' velike fkušnave, inu grehe savol svoje preusethnosti, inu radovednosti padejo dokler se jest njim superpostavem.

5. Boj se sodbe boshje, prestrašhi se pred serdam tega usegamogozhnega. Na poshelli sgruntati della tega narvikshiga,

ga temuzh spregleduj tvojo hudobo, kajsene velike pregrehe ti dopernesil, inu koku veliku dobrega ti sanikernu samudil.

Nekateri nosjo svojo andoht v' besedah, inu v' bukvah, eni v' pildeh, eni pak v' sunajnah snaminah, inu podobah.

Nekateri mene imajo v' svojih ustih, ali malu v' svojih serzah.

Drugi so, kateri v' pameti resvetleni, inu v' shellah ozhišheni po vezhneh rezheh sdihujejo, od posvetnih pak s'teshavo shlišhjo, inu tem potrebam te nature is shaloštjo flushjo, jnu leti obzhutjo, kar ta duh te resnize k' njim govory.

Kir on njih uzhy zhasne rezhy sanizhuvati, inu nebesške sa lubu imeti, ta svejt sa nezh dershati, nuzh inu dan nebesa shelleti.

V. POGlavITNE DEJL.

Od zhudne mozhy prave lubesni pruti Bogu.

1. *Hlap.* Jest tebe zhasnim Ozha neheshki! o Ozha mojiga Gospoda JEsusa Kristusa, de ti se usmilil na me ubogega spomniti!

O Ozha te milosti, inu Buh uslega trofhta! jest tebe sahvalet, de ti mene uslega trofhta naurednega s'tvojim obiskanjam v' zhasu resvesellish.

Jest tebe zhaſtim, inu hvalem s'tvo-
jim edinu roienem Synam, inu s'tem
Troſhtarjam ſvetem Duham uſelej, inu
vekumej.

Ali moj Goſpud, inu Buh! kir mene
lubesh, kader boſh ti v'moje ſerze
perſhl, taku ſe bo uſe v'moji duſhi reſ-
veſelilu.

Ti ſi moja zhaſt, inu veſelje mojiga
ſerza.

Ti ſi moje upanje, inu moje perbej-
ſhaſhe na ta dan moje britkuſti.

2. Dokler pak ſim jeſt v'ti lubesni
ſhe ſlab, inu v'teh zhednoſteh ſhe na-
popolnema, inu pomankliv, taku je me-
ni potrebnu, de bom jeſt od tebe po-
troſhtan, inu poterden. Satu obišhi, inu
poduzhi mene vezhkrat s'tvojim ſvetem
ukam.

Odreſhi mene od hudobnega, inu
greſhnega nagnenja, inu osdravi moje
ſerze od uſega naſpodobnega poſhellenja;
de bom od ſnotrej sdrav, inu dobru ozhi-
ſten, tebe lubiti perpraven, k'terplenju
mozhan, inu ſtanoviten poſtal.

3. Ta lubesen je ena velika rezh, inu
ena zel velika dobruta, katira ſama uſe,
kar ſe teſhkega ſnajde, lohku ſtury,
inu uſe, kar je ſuperniga, ſerzhnu pre-
neſe.

Sakaj ona tu teshavnu preneše, bres teshave, inu kar je grenku, letu flarku, inu shmahtnu stury.

Ta shlahtna lubesn k' JEsusu nafs nagajna velike rezhy sturiti, inu nafs obudy, uselej bel, inu bel svete rezhy shelleti.

Leta lubesn ozhe na visokem biti, inu v' nobenih nifkeh rezheh nozhe sadershana biti.

Ta lubesn ozhe prosta, inu od usoga posvejtnega poshellenja odlozhena biti, de bi njenu snotrejnu resgledanje, inu poshellenje na bilu sadershanu, inu ona fkus en zhasni dobizhek na bla premagana, inu fkus nobeno nadleshnost na bla pod noge perpravlena.

Nezh ni flajshhega, nezh mozhnejshhega, nezh vikshhega, nezh shirshhega, nezh veselejshhega, nezh polneshega, nezh bulshhega v' nebeseh, inu na semli, koker ta lubesn; sakaj ta lubesn je s' Bogam rojena, inu namore nigdar sunej, koker v' samemu Bogu zhes use stvarjene rezhy pozhivati.

4. Katir lubi, se usdigne, tezhe, se vesely, je prost, inu se napusty dershati.

Da use rezhy sa use rezhy, inu ima use rezhy v' useh rezheh: sakaj ona pozhiva v' enemu nar vikshemu, katir je zhes use, is katirega use dobru pride, inu is'haja.

On na gleda na ta dar, samuzh se k' darovniku zhes ufe darove oberne.

Lubesn dostikrat na sna mase, temuzh ona je zhes ufo maso urozha, inu gorezha.

Ta lubesn na obzhute to teshavo, inu na porajta na dellu, inu mujo; lubesn shelly vezh sturiti, koker samore;

Lubesn se na prestrashe savol namogozhnosti, sakaj ona mejni, de je nje ufe mogozhe, inu de ona more ufe sturiti.

Satorej je ta lubesn k'nsem rezhem dobra; ona dopolne, inu stury veliku rezhy, katire izer taist, katir na lube, je preflab sturiti, inu obmaga.

5. Ta lubesn zhuje, inu akulih ona na spy, taku vender ni saspana.

Ta lubesn akulih se muja, na postane trudna; od syle na bo presylena, ne od strahu ostrafhena, temuzh koker en shiv plemen, inu koker ena gorezha bakla, na kvishku unkej udare, inu ufe sadershbe predere.

Katir lube, ta ve, inu sna, kaj ta glafs pomeni.

En velek glafs fo v'teh usheseh boshjih gorozhe shelle te dushe, katira prave: Moj Buh, moja lubesn, ti si vefs moj, inu jest sim usa tvoja.

6. Reshiri ti mene v'lubesni pruti tebi, de jest v'teh fnotrejneh usteh moji-
ga

ga serza se nauzhim pokuſhati, koku flatku je lubiti, v' tvoji lubesni se restajati, inu plavati.

Nej mene ushge ta lubesn, de pojdem verh mene od velike andohti, urozhine, inu sazhudenja.

Pusti mene peti to pesem te lubesni, de jest bodem mogel sa tabo moj lube Boh gori na kvishku hoditi, nej se veseluh restaja moja dusha od lubesni v' tvoji zhashty, inu hvali.

Nej jest tebe lubem vezh, koker sam sebe, ja de tudi sam sebe na lubem, temuzh le savol tebe, inu de jest lubem use taishte v' tebi, katiri tebe resnizhnu lubio, koker ta postava te lubesni, katira se is tebe vensvejte, letu sapove, inu ukashe.

7. Ta lubesn je hitra, zhista, brumna, vesela, mozhna, poterpeshliva, svesta, modra, milostliva, moshka, inu nigdar na ishe sama sebe.

Sakaj kir eden sam sebe ishe, tam on od prave lubesni odpade.

Ta lubesn je previdna, pohlevna, inu dobra, nekar mehka, nekar preshirna, inu se na ahta teh prasneh rezhy, ta lubesen je tresna, zhista, stanoviuna, krotka, inu v' useh pozhutkeh dobru savarvana.

Ta lubesen je podloshna, inu pokorna tem naprejpoftavlenem, inu vikfhem, fama febi fe sdy frotna, inu savershena, Bogu pak je andohtleva, inu hvaleshna: v' Bogu je use njenu upanje, inu saupanje, akulih on nje vefs trofht odusame: dokler bres terplenja fe na shivy v' lubesni.

8. Katir po fvojiga lublenega voli shiveti, inu use terpeti ni perpravlen, ta ni ureden en prave perjasnek, inu lublenek imenovan biti.

Taistemu, katir enga lube, fe spodobu, de on use teshke inu grenke rezhy savol fvojiga lublenga rad gor usame, inu savol nobenega supernega perpadka fe od njega na lozhe.

VI. POG LAVITNE DEJL.

Koku je fkashe, de eden pravo lubesen ima.

1. *Gosp.* Syn! ti fhe ni fi en mozhan, inu moder lublenek.

Hlap. Gospud! sakaj?

Gosp. Satu, kir ti savol ene mejhene supernosti od sazheteh rezhy odstopefh, inu opustish, inu prevezh shelnu te trofhte ishesh.

En mozhan lublenek ftoji ftanoviten v' teh fkuhnaveh, inu na verjame kmalu temu golufnemu noterdajanju tega

fov-

sovrashnika. Sakaj koker v' frezhneh rezheh, taku tudi v' superneh jest nje-mu dopadem.

2. En moder lublenek vezh mirka na to lubesen tega darovnika, koker na ta dar tega lubejozhega.

On veliku vezh gleda na njegovo dobrovolnost, koker na svoj dobizhek; on zhes use prejete rezhy tega lublenega nar vezh preshtema.

En pravi lublenek na pozhiva v' temu daru, ampak v' meni, kir sim zhes use dary.

Satu ni use sgublenu, deslih ti v' zhasu mejn dobrega od mene, inu od mojih Svetnikov obzhutish, koker bi ti sizer rad othl.

Taist dober, inu flatke obzhutek, inu poshellenje, katiru ti v' zhasu obzhutesh, je en sad te prizhjozhe gnade boshje, inu enu predpokufhanje nebeshkiga kraj-lestva: Na katiru se ti nimash prevezh sanesti, sakaj taistu pride, inu odyde.

Vojfkovati se pak super noterpadejozhe hudobne shelle tega serza, inu tu noterdajanje tega hudizha sanizhuvati, je enu ozhitnu snamene te zhednosti, inu enga velikega saflushenja.

3. Satorej na pusti se od nasnaneh misl posvetneh rezhy, nej bodo kakerfhne othe, veliku shaliti, ali mamiti.

Oh.

Ohrani eno pravo manengo pruti Bogu, inu enu mozhnu naprejusetje.

Tudi nimash sa eno smotnavo dershati, kader bosh ti v'zhafu naglu k'boshjim rezhem pousdignen, inu sdajzi te shelle teh posemelskeh rezhy po svoji navadi tebe nadleshvajo.

Sakaj taiste ti veliku vezh s'navolo terpish, kuker de bi te nieh ahtal, ja koker dolgu so taiste tebi superne, inu se njem superstaveh, so tebi k'safusenju, inu nikar k'pogubi.

4. Ti imash vediti, de ta star sovrashnek se na use vishe pomuja, tvoje shelle k'dobrem umoriti, inu od andohtleva opravila nasaj dershati, koker od zhaftenja teh Svetnikov, od brumnega spremishluvanja mojiga terplenja, od nuznega spomina zhes grehe, od savarvanja lestnega ferza, inu od terdnega naprejusetja v'zhednoiteh gorijemati.

Dosti hudobneh misl tebi ta fatan noterdaje, de bi on mogel tebi eno toshlivoft, navolo, inu strah sturiti, inu tebe od molitve, inu svetega branja odverniti.

Njemu je superna ena ponishna spoved, inu aku bi on samogl, bi sturil, de bi se ti od boshje mise prezh dershal.

Ali nekar njemu na virjemi, inu nekar se njega na ahtej, akulih bo on vezh-
krat

krat te fhtrike njegovega sapelluvanja tebi pod noge vergel.

Njega krivega dellej, aku tebi v' zhasu naspodobne, inu nazhiste misli noterpadejo, inu rezi k' njemu: poberi se prezh ti nasnashne duh! framuj se ti nasrezhne, ti si raunu nazhist, inu nagnusen, de takešhne rezhy k' mojim ushesam nosešh!

Odstopi od mene ti hudobni goluf! na bosh nobeniga dejla nad mano imel, ampak JEsus bode per meni, koker en mozhan vojshak, inu ti bosh na shpotu ostal.

Jest ozhem rajšhe umreti, inu use martre prestati, koker tebi pervoliti.

Umolkni, inu ostani mutašt, jest te na bom vezh poslušhal, deslih bi ty koker dolgu bi othl, mene drashil. Gospud je moje resvetlenje, inu moje isvelizhanje, koga se bom jest bal?

Aku bodo lih fhotorji okuli mene stali, vender moje serze se na bode ustrašhilu, sakaj Gospud je moj pomozhnik, inu Odreshenik.

5. Vojškuj se koker en dober vojshak, inu aku ti is slabusti padesh, usemi ti supet she vezhi muzh, koker je ta poprejshena bila; imej enu dobru upanje k' moji obilni gnadi, inu mozhnu se varvej pred preusethnostjo, inu prasnem dopadenjam.

Skus

Skus letu dosti ludy bo v' eno smoto spellanu, inu pade v'zhafu v' eno nasodravljivo flepoto.

Ta padez, inu pogublenje teh preuseth, katiri (inu tu je naumnu) veliku sami od sebe dershe, nej bo tebi k' enemu opominuvanju, inu savarnosti, s' katirem se bošh ti uselej v' ponishnosti ohranil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

Koku nuznu, inu dobru je, to gnadn te brumnosti pod enem ponishnem serzam skrivati.

1. Gosp. Syn! tebi je nuznu, inu varnu, de ti to gnado te brumnosti fkrivash, inu savol taiste sam sebe na pousdigujesh, od taiste veliku na govorrish, ne veliku, inu pogostu taisto preudarjash, temuzh veliku vezh ti sam sebe sanizhujesh, ter se bojish, koker de bi taista bila enemu naurednemu dana.

Se ni prevezh na ta stan sanesti, katir le prov lohku samore v' en drugi stan preverniti, katir bode vels dergazh.

Spomni, kader se ti v' gnadi snajdes'h, koku reven, inu ubog si ti bres gnade.

Dokler tu duhovnu gorijemanje na stoji tulku v' letemu, de si ti s' duhovnem troshtam obdan, temuzh v' letemu, de sam

sam sebe goriisrozhih, tu odtegnjenje gnade boshje pohlevnu, inu poterpeshlivu prenelesh, taku, de takrat od ajfra v' molitvi is toshlivoſti na odstopeſh, inu v' drugeh dobreh dellah, katire v' navadi imash dopernafhati, namarn na poſtaneſh.

Temuzh kulkur ti samoreſh, inu saſtopeſh, radovolnu ſturi, kar na tebi ſtoji, inu savol nobene otoshnoſti, ali britkuſti tega ſerza, katiro per ſebi obzhuteſh, te navadne della popolnema na opuſti.

2. Sakaj veliku njeh je, katiri kader njim dobru na gre, sdajzi napoterpeshlivi, al toshlivi poſtanejo.

Ta pot tega zhloveka ni uſelej v' njegovi oblasti, ampak Buh je taiſt, katir ta troſht daje, kader ozhe, kulkur ozhe, inu komu on ozhe, koker njemu dopade, inu nekar vezh.

Nekateri nasavarni ludje ſo ſami sebe savol te gnade te andohti pokasili, dokler ſo ony vezh othli ſturiti, koker ſo samogli, inu niſo to myre ſvoje ſlabuſti preudarili, temuzh ony ſo ſe veliku vezh derſhali tega poſhellenja ſvojiga ſerza, koker tega, kar je njem njeh pamet noterdajala.

Inu dokler so se ony vezheh rezhy, koker je bilu Bogu dopadlivu, podstopili, satu so to gnado hitru sgubili.

Kir so bli svoje gnejsdu she v'nebesa postavili, so ony ubogi postali, inu revni bli sapusheni, sa tu de bi ony, kir so ponishani, inu revni postali, se uzhili nekar is svojimi perutmi letati, temuzh pod mojim perjam saupati.

Katir so she novaki, inu naskusheni na potu tega Gospuda, morejo zelu lohku sapellani, inu is pota isrineni biti, aku ony skus svjetuvanje teh sastopneli se nabodo pustili vishati.

3. Aku pak ony ozhjo vezh svoje lestne pameti se dershati, koker tem dobru skushenem virjeti, bodo ony en navarn konz vseli, aku se od svojih misl, inu naprejusetja na bodo pustili odverniti.

Katiri sami sebe sa modre, inu sastopne dershe, malukedej drugeh vishanje ponishnu goriusamejo.

Veliku bulshi je meihenu sastopiti s'ponishnostjo, inu meihenu snaci, koker shaze te uzhenosti posesti s'enem prasnem, inu preusetnem dopadenjam.

Bulshi je tebi mejn imeti, koker veliku, is katirega bi utegnil preuseten postati.

Taist na andla pametnu, katir se do konza temu veselju isda, inu na svojo po-

poprejdno froshino, inu na ta pravi strah tega Gospuda posabe, inu na premisle, de bi on to dodejleno gnado lohku sgubil.

Tudi taist nima sadofti dobre sastopnosti, katir se ob zhasu ene supernosti, inu ene fleherne teshave zaglivu sadershy, inu enu majnshe savupanje, koker se spodobe, k' meni ima.

4. Katir ozhe ob zhasu tega myru prevzh shiher biti, se bo dostikrat ob zhasu tega vojskuvanja zagliv, inu bojezh sneshil.

Aku bi ti snal uselej sam v' sebi meihen, inu ponishen oftati, k' temu tudi tvojiga duha dobru mafsati, inu vishati, bi taku hitru v' navarnost, inu v' greh na padel.

En dober svejt je, de ti po tem, kir si she tega duha te andohti prejel, premislis, kaj bi se tebe pergodilu, kader se bo ta luzh te gnade od tebe lozhila.

Kader se pak letu she sgody, spomni, de ta luzh se samore supet nasaj verniti, katiro sim jest tebi k' eni navarnosti, meni pak k' eni zhasy na en zhas odusel.

5. Tebi je dostikrat enu takeshnu skufhanje bel nuznu, koker de bi ti uselej use rezhy frezhne po tvoji voli imel.

Sakaj tu saflushenje nima is tega prehtemanu biti, de eden vezh perkasn, inu trohtov ima, ali de je on v' bukvan

dobru uzhen, inu skufhen: ali de je on v'en vikshi stan postavlen.

Temuzh v'tem stoji tu saflushenje, de je eden v'eni pravi ponishnosti gruntan, inu boshje lubesni polhen, de on utelej, inu v'useh rezheh samu boshjo zhaft, inu hvalo ishe, inu sam na sebe nezh nadershy, sam sebe v'resnizi sanizhuje, inu de on vezh veselja ima, kader bo od drugeh sa malu ahtan, inu sanizhvan, koker de bi bil v'zhafty dershan.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

Kaku se imamo sa majhene pred Boshjimi ozhmy dershati.

1. *Hlap.* **B**i se le jest imel podstopiti s' mojim Gospudam govoriti, kir sim prah inu pepel? Aku bi se jest sa vezh dershal, pole! ti si zhes mene, inu moje pregrehe pravizhnu spri-zhuvanje dajejo, katiremu namorem superrezhi, ali govoriti.

Aku pak jest sam sebe sa mejhenega dellam, inu zelu sa nezh dershim, tudi od usega lastnega preshtemanja neham, ter sam sebe k'enemu prahu, inu pepelu sturim, koker tudi kej drugega nim, bode tvoja gnada pruti meni milostva, inu tvoja luzh se bo k'mojimu ser-

zu perblishuvala, inu use preshtemanje, bodi she taku mejhenu, koker kuli ozhe, bode v' ti dollini moje nezhemernosti pogrosnenu, inu bo poginilu na vekumej.

Ondi ti meni mene pokasheh, kdu sim jest, kaj sim bil, inu kam sim pershl; sakaj jest sim en nezh, inu letega ni sim sposnal.

Aku bom jest sam per sebi pushten, pole! jest sim en nezh, inu gola slabust. Koker hitru pak ti mene pogledash, sdajzi mozhan postanem, inu bom s' novem veseljam popolnen.

Inu je prov enu veliku zhudu, de bom jest taku hitru od tebe pousdignen, inu taku dobrutlevu od tebe objet, kir s' moja lestno tesho se uselej v' to globozhino ulezhem.

2. Letu della tvoja lubesen, katira meni bres mojiga saflushenja napruti pride, inu v' tulkaju potrebah pomaga, mene v' teshekch navarnosteh obvarje, inu (de jest resnizo povem) od ramnu veliku hudega me odreshy.

Kader sim jest sizer sam sebe naspodobnu sa lubu imel, sim se pogubil, kir sim pak tebe samega iskal, inu zhistu lubil, sim fkupej tebe inu mene neshil, inu is lubesni she globokejshe sebe pogrosil, inu k' nezhemer sturil.

Dokler ti o moj nar lubesnivefhe! andlafh s'mano zhes use moje saflushenje, inu zhes use letu, kar bi jest imel saupati, ali profiti.

3. Bodi zheshen, inu livalen moj Buh, sakaj aku tim lih usega dobriga naureden, taku vender tvoja preshlahtna, inu bres konza velika dobruta na neha tudi tem nahvaleshnem, inu delezh od tebe odvernenim dobru sturiti.

Obernî nafs k'tebi, de bodemo hvaleshni, pohlevni, inu prov andohtlevi, kir si ti nafhe isvelizhanje, ufa muzh, inu terdnust.

IX. POGLAVITNE DEJL.

De use rezhy k' Bogu, koker k' temu poslednemu konzu se imajo vishati, inu rounati.

1. Gosp. Syn! jest bi imel tvoj nar vikfhe, inu posledne konz bit, aku resnizhnu shellish isvelizhan biti.

Skus leto manengo bodo ozhishene tvoje shelle, katire so pruti tebi, inu tem stvarëm dostikrat naspodobnu obernene.

Sakaj aku ti sam sebe v'eni rezhy isheshe, sdajzi doli jemleshe, inu sam v'lebi usahneshe.

Satorej use rezhy pred usem k' meni rounej, inu obrazhej, sakaj jest fim tai-
sti, katir fim use rezhy dal.

Eno sledno rezh premisli, koker je ona is te nar vezhi dobrute ven per-
fhla; satu se imajo use rezhy v'mene, koker v'njeh sazhetek, inu svirek rovnati.

2. Is mene ta mejheni, inu ta veliki, ta ubogi, inu bogati, koker is enga shi-
vega studenza sajemajo to shivo vodo.

Inu katir meni is frej vole, inu ra-
dovolnu flushjo, bodo gnado sa gnado prejeli.

Katir pak se bode othl sunej mene po-
hvaliti, ali v'eni posebni dobri rezhi se reslushtati, ne bode v'enemu pravemu veselju uterden, inu njegove serze na bo isbirjenu, temuzh on bode na mnogitire vishe sadershan, inu s'britkustjo obdan.

Sategavolo nimash ti kej dobrega sebi perpilati, tudi nekar temu zhloveku muzh, al imenitnost perrajtati, ampak use dej Bogu, inu njemu isrozhi, bres katirega ta zhlovek nezh nima.

Jest fim use dal, jest ozhem tudi su-
pet imeti, inu s' veliko ojstrustjo to sa-
hvalo, inu hvaleshnost pogirjem.

3. Leta je ta resniza, skus katiro bo-
de ta posvejtna prasna hvala pregnana.

Inu kir bo ta nebeshka gnada, inu prava lubesn noter v'tebe perfhla, na bo

tamkej obena navoshlivost, ne tefnoba tega serza, inu ta lestna lubesn na bo tebe pod se usela.

Dokler lubesn boshja use premaga, inu reshire uso muzh te dushe.

Aku imash eno pravo sastopnost, se bosh v' meni famemu veselil, inu v' mene famega saupal. Dokler nobeden ni dober, koker sam Buh, katir ima zhes use rezhy pohvalen, inu v' useh rezheh zheshen biti.

X. POGLAVITNE DEJL.

Koku sladku, inu dobru je ta svejt sanichvati, inu famemu Bogu slushiti.

1. Hlap. **O** Gospud! jest bom supet govoril, inu nebom molzhal, jest ozhem govoriti v'te ushesha mojiga Boga, mojiga Gospuda, inu mojiga krajla, katir je na visokim.

O Gospud! koku velika je ta obilnost tvoje flatkusti, katiro si sa taiste, katiri se tebe boje, perkril, inu perhranil? Kaj si ti taistem, katiri tebe lubjo, inu is zelega serza tebi flushjo?

Sa resnizo je ena naisrezhena sladkust, katiro tem, katiri tebe lubjo, v' premishluvanju dodelysh.

To flatkust tvoje lubesni si ti meni v' temu nar vezh ifkasal, de si, kir mene
ny

ny blu, mene stvaril, inu de fi ti mene,
kir fim delezh od tebe bil safhl, supet
nasaj perpellar, de bi jest tebi flushil,
inu tebe lubil.

2. O studeuz vezhne lubesni! kaj bi
jest od tebe rekal?

Koku bi jest mogel na te posabiti, kir
fi se usmilil na me spomniti, she tudi po
tem, kir fim se she bil fkus greh po-
gubil, inu konz usel?

Ti fi zhes use upanje milost s' tvojim
hlapzam sturil, inu njemu zhes use sa-
flushenje gnado, inu perjasnost fkasal.

Kaj bom tebi sa to gnado povernil?
dokler ni usem ludem danu, de bi se ony
od useh rezhy odtergali, inu ta svejt
sapustili, ter-enu menyshku shivlenje
na se useli.

Ali je kej velikega, de bi jest tebi
flushil, katirimu so use stvary dolshne
flushiti?

Meni se nima sa veliku sdeti, tebi
flushiti; samuzh letu meni ramnu veli-
ku, inu zhudnu naprej pride, de ti en-
ga taku revnega, inu navrednega sa tvo-
jiga hlapza gori usamesh, inu k' svojim
lubim flushabnekam perdrushesh.

3. Pole! use je tvoje, kar jest imam,
inu s' katirem jest tebi flushem.

Vender ti meni spruti vezh flushesh,
koker jest tebi.

Pole! nebu, inu semla, katire si temu zhloveka k' flushbi stvaril, so tebi pokorne, inu sture usake dan, kar si njim sapovedal.

Inu letu je fhe premalu: Ja ti si fhe tudi te Angelze temu zhloveku k' flushbi stvaril, inu odlozhil.

Letu pak use tu drugu preseshe, de si se ti ponishal temu zhloveku flushiti, inu sam sebe njemu dati oblubil.

4. Kaj bom jest tebi sa tulkain taushent darov mogel uredniga dati? Oh de bi jest tebi use moje shive dny flushil:

O de bi jest le en sam dan mogel tebi eno perjetno, inu hvale uredno flushbo iskasati!

Sa resnizo si ti use flushbe, use zhafty, inu vezhne hvale ureden.

Ti si resnizhnu moj Gospud, inu jest sim tvoj uboge hlapez, katir sim dolshan is use moje mozhy tebi flushiti, inu nigdar nimam v' tvoji flushbi toshliv postati.

Letu jest ozhem, Letu jest shellim, inu kar meni permanka, ti meni skus tvoje usmilenje daloshi, inu spolni.

5 Velika zhaft, inu ena imenytna rezh je tebi flushiti, inu use rezhy savol tebe sanizhuvati.

Sakaj veliku plazhylu bodo usi taisti prejeli, katiri se tvoji sveti flushbi rada-

da-

davolnu podvershejo, inu podloshni sture.

Te nar slajshi troshte svetiga Duhla bodo leti neshli, katiri so savol tvoje lubesni use shivotne lushte samorili.

Taisti bodo veliko prostust, ali frajost tega serza sadobili, katiri so savol tvojiga imena na eno vosko pot stopili, inu use posvetne fkerbi sanizhuvali.

6. O perjetna, inu vesela boshja flushabnost, fkus katiro ta zhlovek resnizhnu prost, inu svet postane.

O koku svet je ta stan ene duhovne flushbe, katire tega zhloveka Bogu dopadlivega, Angelzam enakega, hudi-zham strashnega, inu usim virnem perjetnega stury!

O kajsena lubesniva, inu uselej pervoshena flushba je leta, fkus katiro se ta nar vikshi dobruta sam Puh saflushi, inu se enu veselje, katiru bode bres konza, sadoby, inu doseshe!

XI. POGLAVITNE DEJL.

De shelle tega serza se imajo spregledat, inu nasajdershati.

1. Gosp. Syn! ti se she dosti moresh uzhiti, kar se she nisi dobru nauzhil.

Hiap. O Gospud! kaj so lete s' ene rezhy?

Gosp.

Gosp. Letu je, de ti tvoje poshellenje do konza po mojim dopadajenju rovnash, inu sam sebe na lubesh, temuzh moja volo is ferza sa lubu imash, inu po taifiti tvoje shelle vishash.

Tvoje shelle tebe dostikrat kam shenejo, inu mozhnu napellujejo kej sturiti; ali premisli, zhe so savol moje zhashty, al bel savol tvojiga nuza ustale.

Aku se letu savol mene sgody, taku bodi tebi prov, inu bosh per myru, kokerkuli jest obernil bodem; aku pak kej lestnega iskanja od sad skritiga leshy, pole! tu je, kar tebe sadershava, inu okorniga stury.

2. Satorej varvej se, de si ti bres mojiga svejta kej naprej na usamesh, de tebe potler morebiti na bode grevalu, inu de tebi na bo merslu, al nadopadlivu, kar je poprej tebi dopadlu, inu kar ti koker eno bulshi rezh mozhnu poshellil.

Sakaj se nima po eni sledni shelli, katera se dobra vide, sdajzi sturiti, koker tudi se nimamo enga flehernega supernega poshellenja kmalu od sazhetka ustrahiti.

V' zhasu je nuznu, inu dobru, tudi v' dobremu djanju, inu poshellenju se nasajdershati, de skus taistega nadleshnost v' enu restresenje tega ferza na padesh, inu skus prenaglu sadershanje drugem po-

pohujšhanja na dasi, ali skus superstan-
je teh drugeh taku hitru se na pustih
od dobriga odverniti inu, smamiti.

3. V' zhasu pak je potreba sylo si per-
sadeti, inu se tem pregresnmem shellam
moshku superstaviti, inu se nekar ahta-
ti, ali je temu shivotu perjetnu, ali na-
perjetnu, samuzh se tega narvezh po-
fkerbeti, de tu mesu tudi super njego-
vo volo bode temu duhu podloshnu.

Taku dolgu ima taistu dolitretu, inu
v' flushnosti dersheuu biti, de bode k' u-
sem rezhem perpraulenu, inu de se na-
uzhy s' mejhenem sa dobru useti, inu su-
per te teshaune, inu superne rezhy ne-
kar godernati.

XII. POGLAVITNE DEJE.

*Od poduzhenja k' poterpeshlivosti, inu od voj-
skuvanja super te shivotne shelle.*

1. Hlap. **O** moj Gospud, inu Buh! koker
jest videm, meni je tu poter-
plenje she slo potrebnu, dokler v' temu
shivlenju se veliku superneh rezhy per-
gody.

Sakaj kokerkuli se jest bom pomujal,
k' mojimu myru use vishati, vender mo-
je shivljenje bres vojskvanja, inu shalosti
na more biti.

2. Gosp.

2 Gosp. Syn! temu je taku. Ali jest ozhem, de nimash ti takeshen myr iska-ti, katiri bi bres fkuhnave bil, ali de bi nezh supernega na obzhutil.

Temuzh takrat imash misliti, de si ta myr neshil, kader bosh v' mnogitireh fkuhnavah, inu supernosteh fkuhen.

Aku bi rekal, de na moresh veliku terpeti, koku bosh enkrat mogel ta ogn v' teh vizah terpeti?

Is dveh hudeh rezhy se ima uselej ta majnshe isvoliti.

Satu de bosh ti perhodni vezhni mar-tri odyti samogel, fkerbi te sedajne reve, inu nadluge savol Boga volnu pre-terpeti.

3. Menesh le ti, de ludje tega svejta nezh, ali malu terpe? Letu ti na bosh neshil, deslih bi te nar bel mehke inu terplenja bojezhe poiskal.

Ti pak pravesh: ony imajo veliku lushtov, inu veselja, inu shive po svoji lestni voli, satorej ony na svoje reve, inu nadluge malu porajtajo, inu taiste malu obzhutjo.

Bodi si, koker ti pravesh, inu akulih bi imeli, kar bi othli; ali koku dolgu menish, de bode letu terpelu?

Pole! katiri so na letemu svejtu usega obilnu imeli, inu mogozhni bili, bodo raunu, koker ta dim preshli, inu teh
lufh-

lushtov, katire so ushivali, se na bodo vezh spomnili.

Ja dokler fhe shive, na morejo ony bres grenkusti, toshlivoſti, inu bres ſtra-ha v' ſvojih luſhtih pokoj imeti.

Sakaj ramnu od taiſteh rezhy, od ka-tireh ony veſelje prejemo, obzhutjo ony doſtikrat to ſhtrafengo te ſhaloſti.

Leſu ſe njim po pravizi gody, de ta-ku ony, dokler naſpodobnu te luſhte iſhejo, taiſte nekar bres grenkusti, inu bres ſhpota na ushivajo.

4. O koku kratki, koku golufni, ko-ku naſpodobni, inu nagnufni io uſi luſh-ti tega ſvejta!

Ali letu ti ludje ſavol ſvoje pia-noſti, inu ſlepote na ſaſtopjo, temuzh koker ena naumna, inu mutaſta ſhivina ſavol enga mejheneſa luſhta tega ſhiv-lenja padejo ony v' to ſmert ſvoje duſhe.

Ti pak moj ſyn nimaſh po reſluſht-keh, inu po naſpodobneh ſhellah hodi-ti, temuzh odverni ſe od tvoje vole.

Reſveſeli ſe v' Goſpudu, inu on bo tebi dal, kar bo tvoje ſerze poſhellelu.

5. Aku pak ſe ti ozheſh reſnizhnu veſeliti, inu prov obilnu od mene potroſh-tan biti, imaſh vediti, de v' ſanizhvan-ju uſeh poſvejtneſh rezhy, inu v' odter-ganju od uſeh naſpodobneſh reſluſhtkov ima tvoj ſhegen, inu obilne troſhe biti.

Inu

Inu kulkur vezh se bosh od useh stvary trofhta odtegnil, tulku flajfhe, inu mozhnejfhe trofht bosh ti v'meni neshil.

Ti pak na morefh bres ene, ali druge shalofhti inu bres muje tega vojskvanja k'temu pridti.

Ta stara, inu ukoreninena navada bo tebi na potu stala, katira pak s' eno bulfhi navado se pusty premagati.

Tu mesu se bode superstavilu, ali letu imash ti s' enem gorezhem ajfram tvojiga duha dobru v'bersdah dershati.

Tudi ta stara peklenfka kazha bo tebe drashila, inu sapellati othla; ali fkus molituv bode ona odgnana, inu fkus tvoje nuznu opravilu bodo urata tvojiga ferza nje sadellane.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od pokorshne enga ponishnega podloshneka po
exemplu JEsusa Kristusa.*

1. *Gosp.* Syn! katiri se ozhe od pokorshene odulezhi, leta od sebe odverne gnado boshjo, inu katir ishe lestne rezhi imeti, leta sguby te gmejn rezhy.

Katir se rad, inu volnu svojimu vikshemu na podvershe, taist ozhitnu na snajne da, de tudi njemu njegovu mesu fhe ni popolnema pokorau, temuzh de
fe

se letu njemu fhe pogoftu superftavi, inu upyra.

Satorej uzhi se tvojimu vikfhemu hitru, inu volnu se podurezhi, aku shelish tvoje leitnu mesu krotku, inu podloshnu ituriti.

Sakaj veliku hitrejshi bo ta fovrashnek od sunej premagan, aku ta snoterne zhlovek sam v' sebi ni resdjan.

Tvoja dusha nima nobenega nadleshenshega, inu hujfhega fovrashneka, koker si ti sam sebi, aku se s' tvojim duham dobru nesaftopish.

Ti morefh prov refnizhnu sam sebe sanizhuvati, aku ozhesfh tvoje mesu, inu kry premagati.

Dokler sam sebe fhe prevezh sa lubu imash, satu se ti bojish enga drugega voli se popolnema zhesdati.

2. Ali je takej kej velikega, de se ti, kir drugega nifi, koker prah, inu pepel, ja enu golu nezh, enemu zhloveku savol Boga podvershesfh? dokler jest ta ufegamogozhne, inu nar vikfhe, katir fim use rezhy is nezh ftvaril, fim se temu zhloveku savol tebe ponishnu podloshnega fturil.

Jest fim med ufemi ta nar nishhi, inu ponishenshi rata, de bi ti tvojo preusethnost s' mojo ponishnostjo premagal.

Uzhi se pokorn biti, ti prah, inu pepel! uzhi se ponishn biti ti perst, inu ilovza, inu s'nogami useh ludy potep-tan biti.

Uzhi se tvojo volo prelomiti, inu ukreniti, inu se ufi podloshnosti isdati.

3. Reserdi se super sam sebe, inu na pusti v' tebi tu napihuvanje te preusetnosti prebivati, temuzh iskashi se taku mejhenega, inu podloshuega, de bodo ufi ludje po tebi hodili, inu tebe koker prah te zeste teptali.

O ti prasen, inu od usiga gole zhlo-vek! kaj se imash toshiti?

Kaj ti nagnusni greshnek smesh supergovoriti taitem, katiri tebi tvoje tadle naprej mezhejo, dokler si dostikrat Boga reshalil, inu peklenski ogn tulku-krat saflushil.

Ali moje oku je tebi pregledalu, dokler tvoja dusha je pred mojimi ozhmy draga, inu shlahtna bila, de bi ti moja lubesn sposnal, inu meni sa moje dobru-te hvaleshen bil, ter na pravo podloshnost, inu ponishnost na uselej se podal, inu s'poterplenjam sanizhuvanje prenesel.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

*Koku se imajo te skrivne sodbe boshje premišlu-
vati, de se v' dobrem stanu na preusamemo.*

1. Hlap. **T**voje sodbe o Gospud! bu-
zhe, inu germę zhes me-
ne, ter s'trepetanjem, inu is straham
tresesh use moje košty, inu moja dusha
trepezhe od sylnega strahu.

Jest stojim vefs prestrašen, inu spre-
mišhlujem, de tudi nebela niso zhiste
pred tvojim oblizhjam.

Aku si ti med Angelzami hudobyo
neshil, inu njim taisto nisi pregledal,
kaj bo tedej s' mano?

Svesde so od nebels padle, inu kaj se
smem jest podstopiti, kir sim prah inu
pepel?

Taisti, katireh della so se videle hva-
le uredne, so na globoku padli, inu ka-
tiri so ta kruh teh Angelzov jedli, tai-
ste sim vidil, de so otrobe tih svin radi
jedli.

2. Ni tedej obene svetusti tam, kir ti o
Gospud! tvojo roko odtegnesh.

Na pomaga nobena modrust, kir ti
nehash vishati.

Na pomaga nobena muzh, kir ti opu-
stish njo ohraniti.

Tam ni nobena zhistost shiher, kir ti na pervarvash.

Nobenu lestnu varvanje na pomaga, kir tvoje svetu vahtanje na perstope.

Sakaj kader smo sapusheni, se podresnemo, inu konz jemlemo, od tvoji-ga obiskanja pak bodemo supet gori usdigneni, inu oshivimo.

Mi smo fizer nastanovitni; fkus tebe pak bodemo poterdeni; mi mlazhni ratamo, al fkus tebe bodemo supet ogreti, inu ushgani.

3. O koku ponishnu, inu savershlivu bi jest imel sam od sebe dershati, inu sebe sa golu nezh fhtemati, akulih bi se kej dobrega na meni vidilu!

O koku globoku se jest imam, inu morem o Gospud! tvojim naisgruntanem sodbam podurezhi? kir jest na meni nezh drugega na morem snajdti, koker de lim enu nezh, inu enu golu nezh?

O grosnu teshka butara, inu napreplaunu morje, kir jest drugega sam na sebi na najdem, koker zelu do konza nizheser!

Kje je tedej tu saupanje, katiru sim jest na mojo brumnost, inu mozh postavlat?

Ta globozhina tvojih sodba zhes mene je ufo prasno zhast k' nezh sturila, inu pod se usela.

4. Kaj je ule mesu pred tvojim oblizhjam? Ali se bode tudi glina super tega lonzharja, katiri je no rounal, ali nje eno podobo dal, smela pohvaliti, inu pousdigniti?

Koku se bo taist s' preusetrnim govorjenjam usdiguval, katirega ferze je v' relnizi Bogu podvershenu?

Zel svejt na bo mogel taistega preusernega sturiti, katirega si je relniza podloshnega sturila, tudi skus useh ludy hvalo na bode premaknen, katir je svoje upanje v' Boga postavil, inu uterdil.

Sakaj pole! taisti, katiri taku govore, so tudi en nezh: ony bodo s' glasam ured svojih besedy preshli, inu minuli: relniza pak tega Gospuda ostane na vekumej.

XV. POGLAVITNE DEJLA

Koku bi mi imeli govoriti, inu se sadershati v' usemu temu, kar mi shelmo, inu profemo.

1. Gosp. Syn! taku imash ti v' useh rezhgh govoriti: Gospud! aku je letu tebi dopadeozhe, nej se sgody.

Gospud: aku je letu, al unu k' tvoji zhafty, nej se sgody v' tvojimu imenu.

Gospud! aku sposnash, de je meni letu k' nuzu, inu k' dobremu, taku dodej-

li meni, de se bom taistega k' tvoji zha-
sti poslushil.

Aku pak sposnash; de bode meni ta-
istu k' shkodi, inu moji dushi nanuznu,
odusemi od mene takehnu poshellenje.

Sakaj ni slehernu poshellenje od sve-
tiga Duha, aku lih se temu zhloveku
prov, inu dobru vide.

Sagvisihnu teshku je sposnati, al tebe
en dober, al en druge duh letu, al unu
sheleti naklajna, al pak bodesh is left-
nega duha k' temu napellan.

Veliku je bilu h' sadnimu sapellaneh,
katirem se je sdelu, de jih je popred en
dobr duh vodil.

2. Satorej se ima use, kar se enemu
perjetnu sdy, uselej s' boshjim straham,
inu s' ponishnem ferzam shelleti, inu
profiti, ter susebnu is satajenjam lestne
vole se ima meni use zhes pustiti, inu
rezhi:

O Gospud! ti dobru vesh, katiru je
meni bulshi, sturi meni letu, al unu,
koker ti ozhes.

Dodejli meni, kar ti ozhes, inu kul-
ker ozhes, inu kader ozhes.

Dellej s' mano, kar ti ozhes, koker
bo tebi nar bel dopadlu, inu kar bo tebi
k' vezhi zhashty.

Postavi mene, kamer ozhes, inu
sturi s' mano v' useh rezheh po tvoji voli.

Jest

Jest sim v' tvojih rokah, fukej, inu obrazhej me.

Pole! jest sim tvoj flushabnek, k' usem perpraulen; sakaj jest na shellim sebi, ampak tebi shiveti, o de bi jest letu urednu, inu popolnema sturil.

Ena Molituv.

Sa dopernesenje boshje vole.

3. Hlap. **O** dobritlive Gospud JEsus Kristus! dodejli meni tvojo gnado, de ona s' mano bode, s' mano della, inu s' mano noter do konza ostane.

Dej meni, de bodem uselej shellil, inu othl, kar je tebi bel perjetnu, inu bel lubu.

Nej bo tvoja vola tudi moja vola, inu nej se moja vola uselej po tvoji voli visha, inu s' taisto do konza fklene.

De kar bosh ti othl, ali nothl, jest enuvolnu sturil bodem, inu de jest nezhdrugega na bom mogel otheti, ali notheti, sunej kar ti ozhes'h, al nozhesh'h.

4. Dodejli meni usem rezhem, katire so na svejtu, odumreti, inu de bo meni lubu savol tebe na temu svejtu sanizhuvan, inu sa nezhdershan, ali usem nasnan biti.

Dej meni zhes use rezhy, katire se poshelle, le v' samemu tebi pozhivati, inu mojiga serza myr v' tebi postaviti.

O ti prave myr mojiga serza, ti edine moj pokoj! sunej tebe so use rezhy tes hke, inu napokojne.

V' letemu myru, tu je v' tebi edini, narvezhi, inu vezhni dobruti ozhem jest saspati, inu pozhivati. Amen.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De ta pravi trosht se ima v' samimu Bogu iskati.

1. Hlap. Use, kar bi si jest k' mojimu troshtu mogel smisliti, al poshellet, nozhem jest letukej, ampak na perhodne zhase perzhakati.

Aku bi jest she usoga svejta troshte, inu veselje sam imel, inu use reslushtke ushival, gvis hnu je, de letu use na more dolgu terpeti.

Satorej moja dusha na bodesh mogla do konza potroshtana, ne popolnema resveselena biti, sunej v' samemu Bogu, katir troshta te uboge, inu gori jemle te pohlevne.

Zhakej enu malu moja dusha, pozhakej na boshjo oblubo, taku bosh v' nebesen obitnost useh dobreh rezhy imela.

Aku

Aku bošh te posemelske rezhy prevezh shellela, bošh te nebeske, inu vezhne sgubila.

Satorej shelli te zhasne rezhy le samu koker posvojene nuzati, te vezhne pak v' posest dobiti.

S' posvejtnem rezhem na moresh nasitena biti, dokler nisi stvarjena, de bi taiste ushivala.

2. Deslih bi use stvarjene rezhy imela, vender per useh taisteh bi na mogla frezhna, inu isvelizhana biti, temuzh v' samemu Bogu, katir je use rezhy stvaril, stojy vels tvoj frezhne stan, inu isvelizhanje.

Nekar en takešhne stan, koker bo od teh naumneh perjasnekov tega svejta jiskan, inu hvalen, temuzh en take stan, na katirega brumni kristjani zhakajo, inu katirega taisti (katiri so v' duhu andohtlevi, inu zhistega serza, inu she tukej svoje prebivalšhe v' nebesih imajo) tudi v' zhasu naprej okusjo, inu she na letemu lvejtu eno flatkušt obzhutjo.

Prasen, inu kratek je fleherne zhloveshke trosht.

Ta frezhen, ta prave, inu ta resnizhen trosht je taist, katir se od snotrej od te retnize sadoby.

En bogabojezh zhlovek nose poušod is sabo svojiga troshtarja JEsusa Kristu-

fa, h'katiremu taku govory: Bodi permeni o Gospud JEsus Kristus v' useh krajih, inu uselej!

Letu bodi moj fusebne trosht, de bodem volnu, inu rad usega zhloveshkega troshta pomankanje imel.

Inu kader bode meni tvoj trosht odshtl, nej bo tvoja sveta vola, inu pravizhnu fkuhanje meni na mesti nar vezhega troshta.

Sakaj ti se na bosh uselej serdil, ne na uselej shugal, al pertil.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

De usa nasha fkerb se ima Bogu isrozhiti.

1. *Gosp.* **L**ubi Syn! pusti mene s'tabo andlati, koker jest ozhem; sakaj jest vem, kaj je tebi nuznu, inu dobru.

Ti mislesh, koker en zhlovek, ti fodish od veliku rezhy, koker tebi tu zhloveshku nagnenje noter daje.

Hlap. Gospud kar ti pravish, je relnizhnu; tvoja fkerb sa mene je vezhi, koker usa fkerb, katiro jest sam sa se samorem imeti.

Sakaj zel navarnu stoji sa taistiga, katiro ufo fkerb tebi na isrozhy.

O Gospud! sturi s' mano, koker tebi dopade, inu vishej mojo volo taku, de se ona v'to tvojo poda.

Sakaj na more dergazhi, koker dobru biti use taistu, kar ti s' mano sturish.

2. Aku ozhes'h, de bi jest v' temoti bil, taku bodi pohvalen; aku ozhes'h, de bi v' svetlobi bil, bodi supet pohvalen; aku je tebi dopadlivu mene potroshtati, bodi zhes'hen, inu hvalen; ozhes'h pak, de jest bodem bres troshta, inu v' britkusti, taku bodi na enako visho uselej zhes'hen inu hvalen.

3. Gosp. Syn taku se moresh sader-shati, aku ozhes'h s' mano hoditi.

Ti moresh taku volan, inu perpravlen k'terplenju, koker k' veselju biti.

Ti moresh tudi taku rad ubog, inu froten biti, koker bogat, inu premo-shen.

4. Hlap. Rad ozhem jest o Gospud! savol tebe terpeti, kar kuli ti ozhes'h zhes mene pustiti pridti.

Bres reslozhka ozhem jest od tvoje roke prejeti tu dobru, inu tu hudu, flatku, inu grenku, veselu, inu shalostnu inu sa use taistu, kar se meni more pergoditi, ozhem tebe sahvaliti.

Obvarvej mene pred usem greham, taku se jest se na bodem bal ne smerti, ne pekla.

De le mene na vezhnu od tvojiga ob-
lizhja na savershes'h, inu is bukuv tega
shivlenja na sbris'hesh, nez'h meni na
bo fhkoduvala, kar kuli s' ena nadluga,
ali britkust zhes mene pride.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

*De te zhasne reve, inu teshave se imajo po
nauku, inu exemplu Kristusovemu poter-
peshlivu prenesti.*

1. *Gosp* Syn! savol tvojiga isvelizhanja
sim jest is nebes doli perfhl,
inu sim tvoje reve, inu nadluge na se
usel, ne permoran, tudi ne is potrebe,
ampak is lubesni, de bi se ti poterplen-
ja uzhil, inu bi te zhasne reve volnu
nosil.

Sakaj od te ure mojga rojstva noter
do smerti na krishu, nisim jest bres sha-
lofti, inu terplenja bil.

Jest sim veliku pomankanje v'teh zhas-
nih rezeh imel, dostikrat sim krive
toshbe zhes mene flishal, fhpot, inu
framoto sim volnu preterpil, sa moje
dobrute sim nahvaleshnoft, sa zhudesha
preklinanje, inu sa moj uk supergovor-
jenje, inu tadle prejema.

2. *Hlap.* Gospud! dokler si ti v'tvo-
jimu shivlenju poterpeshliv bil, inu su-
feb-

febnu v' letemu tvojiga Ozheta sapovd
spolnil, je spodobnu, de jest revne gresh-
nek se po tvoji sveti voli poterpeshlivu
sadershim, inu koker dolgu bosh ti othl,
to butaro tega strohlivega shivlenja sa-
vol mojiga isvelizhanja nosem.

Sakaj akulih letu uprizhnu shivlenje
ramnu teshku, inu terdu naprej pride,
vender je sedej skus tvojo gnado veli-
kega saslushenja urednu, inu skus tvoj
exempel, inu tvojih Svetnikov stopine
se od nafs slabeh ludy veliku loshej pre-
nese, inu prov pele.

Ja vezhega trofhta je letu shivlenje
polnu postalu, koker je nekedej v'ti sta-
ri postavil bilu, kir so nebeshke urata
saperte stale, inu ta zesta pruti nebesam
se je temnejše videla, kir njih zelu
malu se je po nebeshkemu krajlestvu fli-
salu, inu trudilu.

Ja tudi taisti, katiri so takrat pra-
vizhni, inu tega isvelizhanja uredni bi-
li, niso mogli pred tvojo martro, inu
tvoje smerti plazhiam v'nebeshku kraj-
lestvu pridti.

3. Kajseno veliko sahvalo sim jest dol-
shan tebi dati, de si ti meni, inu usem
vernem en prave, inu dober pot v'tu
vezhnu krajlestvu pokasal?

Sakaj tvoje svetushivljenje je nash pot, inu skus sveto poterpeshlivoſt mi k' tebi gremo, kir ſi ti naſha krona.

Aku bi ti na bil naprej ſhal, inu naſs na bil poduzhil, kdu bi ſi bil to ſkerb persadel po temu potu hoditi?

Ah koku veliku bi njih bilu delezh ſad oſtalu, ke bi na bli ony na tvoj lep ozhiten exempel gledali!

Pole! mi ſmo ſhe uſelej mlazhni, aku-
lih ſmo tulkajn tvojih zhudeshov, inu
naukov ſliſhali, kaj bi ſhe blu, ke bi
mi eno taku veliko luzh inu ſvetlobo ſa
tabo hoditi na imeli?

XIX. POGLAVITNE DEJL.

*Od preneſjenja te kervize, inu koga imamo ſa
enga rejnizhnu poterpeſklivega derſhati.*

1. *Gosp.* **K**aj govorish moj lube ſyn?
nehej ſe perteshuvati, inu
ſpremiſli, kaj ſmo jeſt inu moji Svetni-
ki terpelj.

Ti ſe ſhe niſi do prelivanja tvoje
kervi voſkuval.

Zelu mejhenu je, kar ti terpiſh, pru-
ti temu, kar jih je tulkajn terpelu, ka-
teri ſo taku ſylnu bli nadlegani, taku
teſhku ſhaleni, inu na mnogitire viſhe
poſkuſheni, inu terdu derſhani.

Ti

Ti nimash drugeh ludy teshku terplenje k'ferzu jemati, de bodesh lohkejshe tvoje zelu mejhene teshave prenelil.

Inu aku se tebi one zelu mejhene nasde, gledej, al letu na stury tvoja napoterpeshlivoft.

Vender, bodi she tvoja nadluga mejhena, ali velika, fkerbi taisto poterpeshlivu prenesti.

2. Kulker bel se h'terplenu perpravnega dellash, s'tem modrejshe ti andlash inu si vezh saflusheshe, bosh tudi lohkejshe prenelil, aku se bosh k'terplenu volan, inu perpravlen snefhil.

Nikar na rezi: jest na morem letu od tega zhloveka terpeti, leto rezh jest nifim dolshan prenesti, on je meni eno veliko fhkodo sturil, inu on meni naprejmezhe, kar meni ni nigdar v'misl padlu, ali od enga drugega bodem rad terpel, inu koker bom vidil, de se ima terpeti.

Naspametna je taka misl, v'katiri se ta zhednost te poterpeshlivofti na spre-misli, inu se nagleda, od koga ima polonana biti, temuzh se vezh ta pershona, inu tu sturjenu reshaleenje preudari, inu premishluje.

3. Taist ni en prave poterpeshlive zhlovek, katir nozhe nezh terpeti, su-nej,

nej, kar se njemu sdy, inu od koger se njemu lube.

Ali en prov poterpeshliv zhlovek na gleda, od koga on terpy; ali on od svojiga Gospuda, ali vikshega, od enga svoje glihe, ali od enga, katir je men, koker on, ali od enga brumnega, inu svetega, ali od enga hudobnega, inu naurednega zhloveka bode nadleshen, ali drashen.

Temuzh bres ufega reslozhka, kar-kuli, inu kulkukrat se njemu kej od ene, ali druge stvary pergody, use letu on is sahvalo od boshjih rok goriusame, inu sa en velek dobizhek dershy.

Dokler per Bogu nobena rezh se naupty bres lona, bodi mejhena, koker ozhe, de se le savol Boga stury, inu prenese.

4. Satu bodi perpravlen k'boju, aku shellish premagati.

Bres vojskuvanja na moresh to krono te poterpeshlivofti dosezhi.

Aku nozhesh terpeti, nozhesh, inu se branesh kronan biti.

Shellish pak kronan biti, vojskuj se ferzhnu, terpi poterpeshlivu.

Bres muje se na more k' nobenemu myru pridti, inu bres vojskuvanja se na more premagati.

5. *Hlap.* O Gospud! sturi, de bode meni skus tvojo gnado mogozhe, kar se meni skus naturo namogozhe sdy.

Ti vesh, de jest malu samorem terpeti, inu de jest hitru tudi od ene mejhene supernosti, katira se meni permire, zagliviga ferza postanem.

Meni ima ena fleherna skushina ene nadluge savol tvojiga imena perjetna, inu sashelna biti, sakaj savol tebe terpeti, nadleshen, inu shalen biti, je moji dushi ramnu sravu, inu dobru.

XX. POGLAVITNE DEJL.

Od sposnanja nashe lestne slabusti, inu od revshne nashiga shivlenja.

1. *Hlap.* Jest bom sposnal mojo kervizo super sam febe, tebi o Gospud bodem mojo slabust sposnal.

Dostikrat je ena mejhena rezh, katira mene okuli vershe, inu shali.

Jest si naprej usamem, terden, inu mozhan biti, ali kader ena me hena skushnava pride, se meni ferze podyra.

V'zhafu je ena flaba rezh, od katire v'meni velika skushnava uftane.

Inu kader jest menem, de fim zelu shiher, kir jest nezha obzhutem, se snajdem v'zhafu od enga mejhenega vetra ene skushnave skorej premagan.

2. Satorej o Gospud! poglej moja rev-
sheno, inu slabuſt, katira je tebi pou-
ſod dobru snana.

Uſmili ſe zhes mene, inu potegni me
is tega blata, de v'taiſtemu na obtizhim,
inu zelu do konza ſavershen, inu pre-
magan na oſtanem.

Letu je, katiru mene pogoftu pobije,
inu pred tabo k'ſhpotu ſtury, de jeſt
taku lohku padem, inu ſe pregreſhim,
inu zelu ſlab ſim temu hudemu nagnen-
ju ſuperſtati.

Akulih v'zhaſu na pride do pervolen-
ja, vender je meni ramnu teſhku, inu brit-
ku uſeſkusi ſkuſhnave terpeti, inu uſak
dan v' voſtkuvanju ſhiveti.

Is tega bode meni moja ſlabuſt snana,
kir uſelej lohkejshe te poredne, inu na-
gnuſne miſli, inu domiſelki na mene
planejo, inu pridejo, koker odidejo.

3. O ti uſigamogozhni Buh Israel,
katir en gorezh ajfer ſa te verne du-
ſhe imaſh! O de bi enkrat pogledal na
trud, inu mujo tvojiga hlapza, inu de
bi ti njemu pouſod, kamer ſe on bo
obernil, inu v'uſeh rezheh na ſtrani
ſtal!

Poterdi mene s'nebeſhko mozhjo, de
ta ſtare zhlovek, inu tu revnu meſu, ka-
tiru temu duhu ſhe ni popolnema pod-
loſhnu, zhes njega na bo goſpoduvalu:

super

super katire se je potreba vojskvati, koker dolgu v' letemu revnemu shivlenju lapo ulezhemo.

Ah kaj je letu s' enu revnu shivlenje, kir ni obeden pred britkustjo, nadlugo, inu shalostjo shiher; kir je use polnu shtrikov, inu sovrashnikov!

Sakaj kader ena nadluga, ali skushnava prejide, pride supet ena druga, ja kir mi she s' to pervo se vojskujemo, pride dosti drugeh na naglem zhes nafs.

4. Kdu bi letu shivlenje, katiru je polnu grenkusti, inu britkusti, inu s' tulkam nadlugami, inu revami obloshenu, othl sa lubu imeti?

Koku more tudi enu shivlenje imenuvanu biti, kir tulku smerti, inu hudega rody?

Inu vender se she le sa lubu ima, inu veliku je taisteh, katiri v' njemu reslushtanje ishejo.

Dostikrat se temu svejtu naprej vershe, de je sapeliv, inu poreden, prasen, inu napriden; vender na bo lohku sapushen, dokler tu poshellenje tega mesa prevezh oblastuje.

Ali ene rezhy tega zhloveka naklajnajo, inu ulezhejo ta svejt lubiti, ene pak njega sanizhuvati.

K' lubesni tega svejta ulezhejo tu poshellenje teh ozhy, tu poshellenje tega mesa,

mesa, inu preusethnost tega shivlenja. Ali te shtrafenge, inu nadluge, katire na taiste po pravizi pridejo, sture, de se ta svejt sovraši, inu gnusji.

5. Ali Bogu se usmili! tu hudobnu reslushtanje premaga tu temu svejtu sdanu ferze, kir letu mejni, de v' obzhuclivosti se vessele snajde, dokler she ni ne boshjo slatkust, ne lubesnivošt te brumnosti ne vidilu, ne okufilu.

Taisti pak, katiri ta svejt popolnema sanizhujejo, inu se v' enemu lvetemu podvishuvanju Bogu flushiti ahtajo, posnajo to boshjo slatkust, katira je tem pravem sanizhvavzam tega svejta, ali tem, katiri se temu svejtu bodo resnizhnu odpovedali, oblublenu: ony tudi vidio ozhitnu, koku delezh, inu navarnu se ta svejt sayde, inu na kulkajn vish se sam golfa.

XXI. POGLAVITNE DEJL.

De se v' Bugu ima zhes use dobrute, inu dary pozhivati.

1. Hlap. **M**oja dusha! ty moresh ussel-lej zhes use rezhy, inu per usih rezheh le v' Bogu pozhivati: sakaj on je ta vezhni pokoj tih Svetnikov.

O prekladki inu prelubi JSsus! do-dejli meni, de nobedem v' nobeni stvarij
moj

moj pokoj inu moje velselle jiskov: ne v' frezhi, ne v' lepoti, ne v' zhafti, inu imenytnosti, ne v' posemliski mogozhnosti inu visokosti, ne v' uzhenosti inu brihtnosti, ne v' bogastvu, inu snajdnih dellih, ne v' velsellu, inu kratkozhaftnosti, ne v' hvali tih ludy, ne v' trofhtu, ne v' vupanju, inu obetanju, ne v' poshellenju inu saflushenju, ne v' darovih, katire ty ludem dodejliti, ali noter ulyti samoresh, ne v' kakimu velsellu, inu obzhutenju, kateru je po mojimu ferzu, tudi ne v' Angelih, inu Arhangelih, inu v' zeli nebeski trumi. ob kratkim: ne v' videozhih, ali navideozhih rezheh, inu ussim tem, kar kol nisi ty, moj Bog! Temuzh v' samemu tebi dodejli meni pozhivati.

2. Sakaj ti moj Gospud, inu Buh si zhes use rezhy ta nar bulshe: ti si sam ta nar vikshe: sam nar mogozhenshe: sam nar polneshe, inu nar obilneshe: ti sam nar lubesnivishe, inu nar flajshe: ti si nar lepshe, inu nar perjetni, inu sam nar shlahtneshe, inu zhafticlivshe zhes use rezhy, v' katiremu je use tu dobru fkupej, inu popolnema, je uselej bilu, inu bode.

Satu, kar ti meni sunej tebe dash, resodevash, inu obetash, letu je meni use premalu, aku jest tebe samega na

videm, inu popolnema na sadobim, inu na dofeshem.

Sakaj moje serze na more resnizhnu pozhivati; njemu ni popolnema sadofti sturjenu, temuzh de taistu v' tebi samemu pozhiva, inu taku zhes ule dary, inst stvary se pousdigne.

3. O ti moj prelubesnive JEsu Krite, ti nar zhisteshe lublenek, ti oblastnik usih stvary! kdu bo meni dal peruti ene prave prostusti, al frajosti, k' tebi se pousdigniti, inu v' tebi pozhivati.

Ah kedaj bom jest sadofti mogel pokufiti, inu viditi, koku siadak si ti o moj Gospud! inu Buh?

Kedaj se bom jest popolnema k' tebi obernil, de bom tebe taku lubil, de is lubesri pruti tebi sam sebe na bodem obzhutil, temuzh tebe samega bodem obzhutil na eno visho, katera ny usim snana, inu usso pozhutlivoft preseshe.

Sdej pak jest pogoftu sdihujem, inu nosem mojo revo, inu nadlugo is shalostjo.

Sakaj meni se veliku hudega v' ti dolini teh rev pergody, katiru mene dostokrat smote, ishali, inu otemny, pogoftu v' temu dobremu sadershuje, inu restrefa, tudi drashe, inu samora, de jest na morem obenega frej perhoda k' tebi imeti, ne tvojiga veselega obje-
manja

manja ushivati, katiru tvoji isvelizhani duhovni useskusi ushivajo.

Pusti se skus moje sluhovanje, inu skus moje obilne reve tega svejta k' usmilanju omehzhiti.

O JEsu ti svetloba vezhne zhasty, en trost te popotne dushe: per tebi so moje usta bres glasa, inu moje molzhanje govory s' tabo.

4. Koku dolgu she odlasha k' meni pridti moj Gospud, inu Buh?

Ah de bi she enkrat k' meni revnemu othl pridti, inu mene veselega sturiti! Nej istegne on k' meni svojo roko, inu mene ubogega odrefhi od use britkusti.

Pridi O Gospud! pridti, sakaj bres tebe na bo nobeden dan, ali ura vesela, sakaj ti fi moje veselje, inu bres tebe je moja misa prasna.

Jest sim reven, inu koker en jetnik is shpringarjani svesan taku dolgu, de ti mene s' luzhjo tvoje uprizhnosti na resveselish, mene prostega na sturish, inu enu perjasnu oblizhje na perkashesh.

5. Nej drugi ludje na mesti tebe ishejo, kar se njim bo lubilu, meni pak nezh drugega na dopade, inu na bode dopadlu, koker ti moj Gospud, inu Buh, ti moje upanje, inu vezhnu isvelizhanje!

Jest na bom molzhal, ne prenehal tebe ponishnu profiti taku dolgu, de se tvoja gnada nasaj poverne, inu de ti od snotrej k' meni govorish.

6. *Gosp.* Pole! tukej fim jest, pole! jest fim per tebi, kir si mene na pomuzh klizal: tvoje solse, shelle tvoje dushe, tvoja pohlevnost, inu grevenga tvojiga serza so mene nagnile k' tebi pridti.

7. *Hlap.* Inu jest fim rekal: Gospud jest fim tebe na pomuzh klizal, inu tebe ushivati shellil, jest fim perpravlen use rezhy savol tebe sa nezh dershati, inu saurezhi.

Sakaj ti si mene popred obudil, de bi jest tebe iskal.

Satorej zhaft, inu hvala bodi tebi o Gospud! kir si ti leto dobruto tvojimu hlapzu po veliki tvoji milosti iskasal.

Kaj bi imel tvoj hlapez she dalej pred tabo govoriti, sunej samu, de se on pred tabo nisku ponisha, inu de uselej sponni, de je on en greshnek, inu de nizheser ni?

Sakaj tvoje glihe ni med usim zhudami na nebeseh, inu na semli.

Tvoje della so use dobre, inu tvoje fodbe resnizhne, inu skus tvojo previdnost bodo use rezhy vishane.

Satu bodi tebi, o modrust nebeshkiga Ozheta! zhaft, inu hvala! nej te hval-

jo moje uſta, inu moja duſha, inu ſ'ma-
no uſe ſtvarjene rezhy ſkupej.

XXII. POGLAVITNE DEJL.

Od premišlunja mnogiterih dobrut boſhjih.

1. Hlap. **O**dpri o Goſpud moje ſerze
k' tvoji poſtavi, inu pod-
uzhi mene po tvojih ſapovdeh hoditi.

Dodejli meni tvojo volo ſaſtopiti, inu
ſ' veliko ponishnoſtjo tvoje dobrute uſe
ſkupej, inu uſako poſebej dobru pre-
miſhluvati, de bodem ſamogel tebi eno
uredno ſahvalo ſa taiſte dati.

Jeſt pak vem, inu ſpoſnam, de jeſt
tebe tudi ſa to nar majnſhi tvojih dobrut
uredno hvalo, na premorem poverniti.

Jeſt ſim uſih tvojih dobrut, katire ſo
meni dodejlene, nauredn, inu kader ſi
jeſt tvojo viſokuſt k' ſerzu uſamem, moj
duh pred tvojo velikostjo omaga, inu
opeſha.

2. Karkuli mi na duſhi, inu na teleſu
imamo, inu kar mi od ſnotrej, inu od
ſunej k' iſvelizhanju te duſhe. inu k' nu-
zu tega ſhivota poſedemo, letu je uſe
tvoja dobruta. Sa tega volo ſe ſpodobi,
de mi tebe, koker enga dobriga, inu mi-
loſtvega dobrutneka, od katirega ſmo
ule tu dobru prejeli, hvalimo

Deſlih je eden vezh, eden mejn prejel, vender uſe letu je tvoje, inu bres tebe na more obeden tudi to nar majſhi rezh imeti.

Katir je vezhi dary prejel, ſe nima ſhte-mati, koker de bi blu letu njemu ſavol negovega ſaſluſhenja danu, tudi ſe nima zhes druge pouſdigniti, ne tega, katir majſhi darove ima, ſanizhvat; dokler taiſt bode ſa vezhega, inu buſhega derſhan, katir ſam ſebi mejn perpiſhe, inu ſe pohlevneſhe, bel andohtlevu hvaleshnega iſkaſhe.

Inu katir ſam ſebe ſa bel revnega derſhy, inu ſa bel nauredniga ſode, leta je perpravneſhe, vezhi gnade, inu darove ſadobiti.

3. Katir je pak malu darov, inu gnad prejel, nima ſatu ſhaluvati, ne ſa ſlu uſeti, tudi nekar temu, katir vezh ima, ſatu navoſhliy biti: temuzh na tebe ſamega gledati, inu tvojo dobruto ſhe vezh hvaliti, kir ti tvoje dary, inu gnade taku obilnu, inu radavolnu bres uſega naſhega ſaſluſhenja, bres reſlozhka teh perſhon vendejliſh.

Uſe rezhy pridejo od tebe, ſatu imaſh v' uſeh rezheh pohvalen biti.

Ti veſh, kaj ſe ſlehernemu ima dati; inu ſakaj leta vezh, une pak meju ima; katiru ſe uſe tebi, nekar nam ſpodobe,

res-

reslozhiti, per katirinu useh ludy sa-
flushenje je reslozhenu, inu preudarjenu.

4. Satorej o moj Buh! jest tudi der-
shim sa eno veliko dobruto, de eden
veliku nima. savol katirega bi njemu
od sunej od ludy ena zhaft, inu
hvala dofhla, taku, de kir on to rev-
nost, inu boshtvu svojiga stanu pre-
misli, is tega nekar le v' nobeno shalost,
al zaglivoft na pade, ampak veliku
vezh trofhta, inu veselja nad tem ima.

Dokler ti o Gospud si uboge, ponish-
ne, inu od tega svejta savershene febi
sa tvoje perjasneke, inu domazhe is-
volil.

Letu sprizhujejo tvoji lubesnivi Apo-
stelni, katire si ti sa Firshte, inu Vaj-
vode zhes zelo semlo postavil.

Ony vender, kir so na letemu svejtu
shiveli, se niso pertoshili; so bli po-
hlevni, inu krotki bres use hudobe, inu
golfije, taku, de so se tudi veselili sa-
vol tvojiga imena fershmajhti, ali sa-
fhpotvanje terpeti, inu kar je temu svej-
tu supernu, so ony s' velikem veseljam
na se useli.

Sategavolo nima enga, katir tebe o
Gospud! lubi, inu tvoje dobrute sposna,
nezh taku resveseliti, koker de se tvo-
ja vola v' njemu dapolne, inu njemu do-
pade, kar ti sturish, koker si od veku-
mej namejnil.

Le-

Letu ima njemu taku dopasti, inu v' letemu ima on en takefhen trofht ime- li, de bi on ravnu taku rad ta nar majn- fhi bil, koker en druge shelly ta nar vezhe biti.

Inu de on taku dobru s'tem sadnem, koker s'tem pervem mestam sa lubu usa- me: de taku rad je savershen, inu sani- zhuvan, inu nobenega velikiga imena, inu hvale na shelly imeti, koker ke bi bil teh vezheh, inu pred drugimi na te- mu svejtu sposhtuvaneh eden.

Sakaj tvoja sveta vola, inu lubesn tvoje zhafty ima v'njegovimu serzu use rezhy presezhhi, inu vezh njega trofht- tati, inu bel njemu dopasti, koker use njemu dane dobrute, ali katire she s' zhasam njemu imajo dodejlene biti.

XXIII. POGLAVITNE DEJL.

Od jhtireh rezhy, katire velik myr ti du- shi perneso.

1. *Gosp.* Syn! sdej te bom uzhil ta pot tega myru, inu enga prov prostega serza.

2. *Hlap.* Sturi o Gospud! koker pra- vesh, sakaj meni je perjetnu letu safli- fhati.

3. *Gosp.* Moj syn! possisej se enga drugega volo vezh, inu rajshi, koker svojo sturiti.

Is-

Isvoli uselej rajshi to nar majnshe, koker to vezhi tih posemelskih dobrot imeti.

Ifhi uselej tu spodnu mestu, inu slednemu podloshen biti.

Shelli, inu proti uselej, de vola boshja bode nad tabo dopolnena.

Pole! en takefhen zhlovek pride noter v'te prave kraje tega myru, inu pokoja.

4. *Hlap.* Gospud! letu tvoje govorjenje je kratku, ali ima v'sebi veliko popolnemoft.

Je kratku v'besedah, ali polnu fkrivnosti inu obilnu v'nuzu.

Sakaj aku bi jest letu svestu dershal, bi mene taku lohku ena shalost na mogla objiti.

Sakaj kulkukrat jest en napokoj, ali teshavo obzhutem, samerkam, de fim od tega nauka odstopil.

Ali ti, katir use samorefh, inu tu gorijemanje teh dush sa lubu imafh, dodejli meni eno obilneshe gnado! de bodem mogel tvoje govorjenje dopolniti, inu moje isvelizhanje popolnema gvishnu sturiti.

M O L I T U V.

Super te hude misli.

5. *Hlap.* **O** Gospud moj Bnh! nekar na
bodi delezh od mene: moj
Buh! pride meni k' pomuzhi. Sakaj hu-
de inu prasne misli v' meni gori ustaja-
jo, inu en velek strah mojo dusho stiska.
Koku bom bres shkode skus pershl,
inu koku se bom vun istergal?

6. *Gosp.* Jest pojdem pred tabo, inu
bodem te mogozhne ponishal, jest bo-
dem urata te jezhe odperl, inu te skriv-
nosti teh skrivnel rezhy bodem tebi
resodel.

7. Sturitaku o Gospud! koker pravesht,
inu nej sginejo pred tvojim oblizhjam use
pregreshne misli.

Letu je moje savupanje, inu moj edin
trofht, de jest v' usi moji nadlugi, k' te-
bi perbeshim, v' tebe virjem, inu sau-
pam, tebe is zeliga mojiga serza na po-
muzh klizhem, inu na tvoj trofht po-
terpeshlivu zhakam.

M O L I T U V.

Sa resvetlenje te pamete.

8. *Hlap.* **O** dobrutliv JEsus! resvetli
mene s'to svetlobo te sno-
terne luzhi, speli od prebivalsha mojiga
serza ufo temoto.

Var-

Varvej mene od mnogiterih restrese-
neh misli, inu presheni use skushnave,
katire meni sylo delajo.

Vojtku se mozhnu sa me, inu satari
v' meni use k' hudemu drashlive shelle,
de skus tvojo muzh myr postane, inu
de se tvoja zhast, inu hvala v'tvoji svet
hishi, tu je v'eni zhisti vesty s' vesel-
lam poje.

Sapovi tem vetram, inu hudem vre-
menam: rezi temu murju: bodi pokoj-
nu, inu ti mersli burji mojiga napokoj-
niga ferza: potihni, inu bode sdajzi ti-
hu postal.

9. Poshli vonkej tvojo luzh, inu tvo-
jo resnizo, de bode svitile na ti semli,
sakaj jest sim ena prasna, napridna, inu
pusta semla, dokler ti mene na resvetlish.

Isly zhes mene od sgor doli tvojo
gnado, inu polivej moje ferze s' nebesh-
ko rosso: podej meni vode te andchte;
to suho semlo s' taisto poshkrofi, de bo-
de dober, inu nar bulshe sad pernesla.

Pousdigni moje ferze, katiru tesha teh
grehov doli tlazhi, inu use moje shelle
vishej k' nebeskim rezhem, de se bo-
de meni toshilu na posemelske rezhy
misli, po tem kir bom to flatkust te-
ga vezhnega isvelizhanja okusil.

Odtergej, inu smekni mene od uslega
naobstojezhega trofhta, inu vefelia teh
itva-

stvary, sakaj nobena stvarjena rezh namore moje shelle popolnema k' pokoju perpraviti, inu potroshtati.

Sdrushi mene s'abo s'eno naresveslivo sveso te lubesni, sakaj ti sam si sadofti temu, katir tebe lubi, inu bres tebe so use rezhy prasne, inu sa nizh niso.

XXIV. POG LAVITNE DEJL.

De se imamo anati radovednega sprashuvanja od drugeh ludy sadershanja.

1. Gosp. Syn! na bodi radoveden, inu prasne fkerby na imej.

Kaj tebi amgre letu, al unu? sa manno ti hodi.

Kaj je tebi mar satu, aku je leta takefhen, ali takefhen, ali pak de leta taku, inu taku govory, ali della?

Tebi ni potreba sa druge odgovor dajati, ampak sam sa se bosh mogel enkrat rajtengo dajati. Sakaj se tedej umefs meshash, inu samotavash? Pole! jest flehernega posnam, inu jest videm use rezhy, katire se pod nebam pergode: videm, inu vem, koku s'enem slednem stoji, kaj on misli, kaj on ozhe, inu h'kajsenemu zilu inu konzu je njegova manenga nagnena.

Meni tedej se imajo use rezhy isrozhiti, ti pak ohrani se v' dobremu myru, inu puſti ſlednega dellati, kar ozhe.

Use bode zhes njega ſamega perſhlu, kar kuli bo dellal, ali djal; ſakaj on namore mene golfati, inu meni ſkriti, ali pertayti eno rezh.

2. Na imej ſkerby ſa ſenzo enga velikega imena, na ſhelli tudi to perjaſnoſt ſ' doſti ludy, ne njih ſuſebno lubesn.

Dokler lete rezhy doneſo veliku reſtrefenje, inu temoto v' ſerze.

Jest bi rad tebi nebeſhke, inu ſkrivne rezhy reſodel, inu moje beſede ſ'tabo govoril, aku bi ti mojiga perhoda ſveſtu perzhakal, inu meni urata tvojiga ſerza odperl.

Bodi ſkerben inu previden, zhuj v' molitvah, inu ponishej ſe v' uſeh rezheh.

XXV. POGLAVITNE DEJL.

V' komu ſtoji ſlanoviten myr tega ſerza, inu enu pravn gorijemanje v' ti brumnoſti.

1. *Gosp.* Syn! jest ſim djal: myr vam jest ſapuſtim, moj myr vam dam, nekar, koker ga vam daje ta ſvejt, jest vam dam.

Uſi ludje ſhelle ta myr, ali tega, kar k' enemu pravemu myru ſliſhe, ſe uſi na poſkerbe.

Moj

Moj myr se snajde per teh, katiri so pohlevnega, inu krotkega serza. Tvoj myr imash v' velikemu poterplenju iskati.

Aku bodesh mene posluschal, inu se po mojimu glasu vishal, bosh samogel veliku myru ushivati.

2. *Hlap.* Kaj imam jest tedej sturiti?

3. *Gosp.* V' useh rezheh mirkej, inu gledej na se, kaj dellash, inu kaj govorish, inu uso tvojo misl na tu vishej, de bosh meni samemu dopadel, inu de sunej mene nezh na bosh shellil, ne iskal.

Tudi drugeh ludy djanje, inu besede nimash ferbeshnu soditi, inu se na mehej, inu na samotej v' te rezhy, katire niso tebi isrozhene, tedej se bo lohku sgodilu, de bosh poredkem, inu malu shalen, inu nadleshen.

De bi pak zelu nobeno shalost, ali nadlugo na obzhutil, ne obene teshave na serzu, ali shivotu na terpil, letu je en stan, katir se nekar v' sedanemu zhasu, temuzh v' vezhnemu pozhitku snajde.

Satorej nimash mejniti, de si ti ta prave myr neshil, aku nobene teshave na obzhutesh, tudi si nimash dosdevati, de takrat dobru s' tabo stoji, kader nobenega superneka na nimash; nekar na misli, de je letu ena popolnemaft, kader se use rezhy po tvoji voli gode.

Nekar se tudi sa velikega na f'htemej, inu na misli, de si v'eni susebni lubesni per Bogu, aku se v'eni veliki andohti, inu flatkusti snajdesih; sakaj v'letem usem se na sposna, de eden to zhednost lube; tudi na stoji v'letemu tu gorijemanje, inu popolnema brumnost tega zhloveka.

4. *Hlap.* V'zhim o Gospud! tedej stoji?

5. *Gosp.* V'letemu, de se ti is zelega tvojiga serza boshji voli gori ofraih, inu na ishesih le samu tvoj dobizhik, ne v'mejheneh, ne v'velikeh rezheh, ne v'letemu zhasu, ne v'ti vezhnosti, taku de enakega serza med frezho, inu nafrezho oftanesih, inu sa obedvoje Boga sahvalish.

Aku bosh v'saupanju taku mozhan, inu poterpeshliv, de ti po tem, kir tebi bode ta noterne trosht oduset; tvoje ferze perpravish she vezhi rezhy terpeti, inu de se sa pravizhnega na delash, ter na rezhesh, de vezh terpysh, koker si ureden, temuzh de moje ushafanje v'useh rezheh sa pravizhnu dershish, inu hvalish, takrat bodesih po temu pravimu, inu pravizhnemu potu tega myru hodil, inu bosh gvishnu upanje imel, moje oblizhje v'velikemu veselju enkrat gledati.

Aku bosh k' tvojimu popolnema sanizhuvanju pershl, imash vediti, de takrat bodesh obilne myr ushival, kulker se samore na letemu svejtu, koker v' eni ptuji desheli, ushivati.

XXVI. POGLAVITNE DEJL.

Koku imenytna je prošlost tiga serza katira' se vezh skus ponishno molitvo sadoby, koker skus branje.

1. *Hlap.* Gospud! letu je dellu enga popolnema brumnega mosh, nikoli svoje serze od premishlvanja nebeshkeh rezhy odtegniti, inu med veliku fkerby, koker bres use fkerby shiveti, inu hoditi, ne po navad enga namarniga, inu leniga zhloveka, temuzh s' enem prostim ferzam, katiru k' nobeni stvary s' naspodobnem poshellenjam ny pervesanu.

2. Jest tebe pohlevnu prosim o do-
brutlive Buh! varvej mene od fkerby tega shivlenja, de na bom prevezh samotan, preusdigni meni te velike potrebe tega shivota, de na bom skus reslushtanje ujet; odreshi mene od useh sadershb te dushe, de na bom skus tesho tih nadlug omagal, inu doli padl.

Na

Na pravem od teh rezhy, katire ta posvejtna perprofhena s'zelem poshel-
lenjam ishe, inu shelly, temuzh od teh
nadlog, s'katirem je dusha tvojiga hlapza
fkus gmeju prekletvo te mertvashke na-
ture obloshena, inu katire njo teshe,
inu perdershujejo, de ona v'to prostust,
ali frajost tega duha, kulkukrat se nje
slube, namore noteriti.

3. O moj Buh! ti naisrezhena flatkust,
preoberni meni v'grenkust use shivotne
trofhte, katiri mene od lubesni vezhnih
rezhy odbijajo, inu me fkus kasanje
ene uprizhne reslushtlive dobrute hudob-
nu k' sebi vabjo. Na pusti o Gospud!
de bi bil goltan, na pusty, de bi mene
messu, inu kry premagala, de bi bil od
tega svejta, inu njegove kratke zhafty
sapellan: Na pusti hudizhu, inu njego-
vi pregnanosti mene omotiti, inu dolipo-
treti. Dodejli meni muzh k'superstanju,
poterpeshlivoft k'terplenju, inu stano-
vitnost, de obstojim. Dej meni na me-
stu posvejtneh trofhtov tu flatku masilu
tvojiga duha, inu na mestu te telesne
lubesni uly meni noter to lubesn tvoji-
ga imena.

4. Pole! Jed, pitje, oblazhilu, inu
druge rezhy, katire k'ohranjenju, inu
shiulenju tega shivota flushjo, so temu
prov andohtlevemu duhu nadleshne, inu

teshke. Dej meni o Gospud! se takefh-
neh potreb s'maso poslushiti, de na bom
s'prevelikem poshellenjam v'taiste sa-
pleden. Uie rezhy saurezhyⁿⁱ potreba
dokler ta natura more ohranjena biti,
eno preobilnost pak iskati, inu po res-
lushtanju sahajati, ta postava prepou-
duje, sakaj sizer bi tu mesu zhes tega
duha se pousdigvalu.

Jest ponishnu profim, de v'leteh re-
zhesh tvoja roka mene visha, inu pod-
vuzhy, de se v'enemu, ali drugemu kej
prevezh na sgody.

XXVII. POGLAVITNE DEJL.

*De ta samolestna lubesn nafs od vezhne dobru-
te narvezh sadershuje.*

1. *Gosp.* Syn ti moresh use sa use da-
ti, inu zelu nezh tvojiga,
koker s'voje obdershati. Imash vediti,
de tebi tvoja samolestna lubesn vezh
fhkodva, koker karkuli s'ena rezh na
semli. Usaka rezh po velikosti te lubesni,
katiro k'taisti imash, se tebe mejn, ali
vezh dershy. Aku je tvoja lubesn ozhi-
shena, fama na febi, inu dobru vishana,
na bo tebe nobena rezh svesanga imela.
Nekar na poshelli, kar tebi imeti ny
dopushtenu. Nekar na shelli imeti, kar
tebe

tebe samore sadershuvati, inu te snoter-
ni frajosti obropati. Zhudnu je tu, de
se ti is zelega tvojiga serza sam sebe me-
ni na isrozhih, inu sam sebe zhes na
dash is usem tem, kar ti shelleti, inu
imeti samoresih.

2. Sakaj se skus prasnu shaluvanje
dolinefesh? sakaj se skus napotrebne
fkerby trudeh? Stoj, inu dershi se te-
ga, kar meni dopade, inu na bosh no-
beno shkodo terpel. Aku ti ishesh le-
tu, ali unu, ali ozhesh savol tvojiga
nuza, inu dopadenja tukej, ali tamkej
biti, nigdar na bosh k' pokoju pershl,
inu na bosh od fkerby prost; sakaj
v' usch rezheh se bode kej snajdlu, ka-
tiru bode na sebi kakshnu pomankanje
imelu, inu v' usakemu kraju se bode kak-
shnu superstanje pruti tebi snajdlu.

3. Satorej je sa tebe bolschi, te svu-
nanje rezhy sanizhvati, inu s' korenyno
is serza sruti, koker pak taishte dose-
zhi, ali pogmirati, inu letu imash ti
sastopiti ne le samu od premoshenja,
dnarjov, blaga, inu perhodish, temuzh
od poshellenja prasne hvale, inu zhasty,
katiru use fkupej is svetam vred prejide.
En krej malu varje, aku manka ta duh
tega ajfra; tudi na bo dolgu obstal ta
myr, katir se od sunej ishe, aku ta
stan, inu ushafanje tega serza poman-
kanje

kanje ima enga stanovitnega grunta ene prave brumnosti, tu je, aku le ti mene na bosh dershal. Spreminiti se samoresh ty, ampak ne pobolshati. Sakaj v' ti prvi perloshnosti, katira se tebi bode pergodila, inu bode gori useta, bosh ti letu, kar si se ogibal, neshil, inu she vezh.

M O L I T U V.

Sa ozhishenje tega jerza, inu sa nebeshko modrust.

4. Hlap. **O** Gospud poterdi mene skus to gnado lvetega Duha.

Dei meni muzh, de bom v'snoternemu zhloveku poterden, sprasni moje serze od use prasne fkerby.

Na pusti me skus velike shele eneh, ali drugeh rezhy, shlahtneh, ali poredneh, sem ter kje ulezhi, temuzh ituri, de jest use rezhy ders hym sa preidejozhe, kir jest s' njemi red bom enkrat preshl, sakaj nezh ni obstoiezhega pod sonzam, use fkupej je prasnu, inu голу, inu ena teshava tega duha. O Gospud! dodejli meni nebes hko modrust, de se jest nauzhim, tebe zhes use rezhy ifkati, inu najdti, tebe zhes use rezhy snati, inu lubiti, inu use tu drugu povishanju tvoje modrusti, koker je samu

na sebi, saftopiti Dodejli meni tega katir
se meni raduje, ali perlisuje, modru se
ogibati, inu tega katiri je meni super,
poterpeshlivu prenesti, sakaj letu je ena
velika modrust, de se eden od slednega
vetra teh besedy na pusty omajati, inu
te perlisnive firene, ali sapelive posvejt-
ne shelle na poslusha. Na takešno
visho se na temu sazhetemu potu prou
shiher naprejgrede.

XXVIII. POGLAVITNE DEJL.

Super te hudobne jesike teh opravlaouzou.

I. Gosp. Syn! nekar sa slu gori nause-
mi, aku nekateri nezhdob-
brega od tebe na dershe, inu pravjo, kar
ti narad flifhesh.

Ti imash she hujsherezhhy od sebe
dershati, inu imash misliti, de pobeden
ni flabeshi, koker si ti. Aku tvoje re-
zhy od snotrej dobru stoji, se na bosh
veliku ahtal teh memuleteozheh besedy.
Ni ena mejhena modrust, v' enemu hu-
demu zhasu molzhati, inu se od snotrej
k' meni oberiniti, ter se od zhloveshke
sodbe na pustiti motiti.

2. Tvoj myr inu pokoj nima biti v'
zhloveshkeh usteh, sakaj nej tvoje re-
zhy dobru, ali hudu voniskladajo, satu

nifi en druge zhlovek. Kje je ta prave myr, inu ta prava zhaft? ni le use v' meni? Satu katir na shelly ludem dopasti, inu se n'em na boy se samiriti, bo- de velek myr ushival. Od napzhene lubesni, inu prasniga strahu pride vels napokoj tega serza, inu smotnava teh pozhutkov.

XXIX. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima Buh v' eni nadlugi, ali britkusti na pomuzh klizati inu zhaftiti.

1. Hlap. **B**odi tvoje ime o Gospud! zhe- fheni na vekumej, de si le- to fkuhnavo, inu nadlugo ochl pustiti zhes mene pridti. Jest taisti na morem ubeshati; meni je tedej potrebnu k' tebi perbeshati, de meni pomagash, inu me- ni taisto na dobru obernefh.

Gospud! pole, sdej sim jest v' britku- sti, inu mojimu serzu ni dobru, kir me- ne ena velika teshava stiska.

Ja moj lubesnive Ozha! kaj bi imel jest rezhi? od usih strany me nadloge stiskajo, ohrani, inu refhi mene v' leti uri. Ali satu sim jest k' ti uri te britko- sti perfhl, de bi ti zheshen. inu po- fvizhen bil, katiru se bo sgodilu, kader bom slu ponishan, inu potler fkus te- be odreshen.

Pu-

Pusti si, o Gospud! dopasti, de mene odreshish, dokler jest uboge, kaj samorem sam bres tebe sturiti, inu kam pojdem? O Gospud! dej meni tudi sa sedeju poterplenje, Pomagej meni; o Gospud inu Buh! taku se jest na bom bal, des lih bi she tolkaj teshej obloshen bil.

2. Inu sdej, kaj bi imel jest k' temu rezhy koker letu: o Gospud! isgodi se tvoja vola: jest sim dobru saflushil taku shalen, inu obteshan biti?

Je potreba, de jest terpim, o de bi se letu poterpeshlivu godilu do taistehmal, de tu hudu ureme prejde, inu enkrat bulshe rata.

Tvoja roka pak je usegamogozhna, inu dobru samore to skushnavo od mene oduseti, inu njeno napokojnost uto-lashiti, de jest do konza na omagam, koker si ti moj Gospud, inu moja milost! poprej she dostikrat s' mano sturil.

Inu kulku teshejshe je moje terplenje, tulkajn loshejshe je tvoji desni roki, kir si ta nar vikshe, meni preloshiti.

XXX. POGLAVITNE DEJL.

Buh se ima sa pomuzh profiti, inu na njega saupati, de bode supet gnado dodejluv.

1. Gosp Syn! Jest sim ta Gospud, katir na dan te britkusti muzh dam, inu potroshtam.

Pridi k'meni, kader tebi dobru na pojde, kar narvezh sadershuje ta nebeshke, trosht, le letu, dokler se preposnu k' molitvi podash.

Sakaj prejden ti mene skerbnu profesh, veliku posvejtnehtov popred ishesh, inu se v' sunajneht rezheht veselish.

Satu se sgody, de use skupej tebi malu pomagaj, dokler na sposnash, de sim jest taist, katir lete, katiri v' mene savupajo, od njih nadlug reshim. Sakaj suvej mene ni nobene prave pomuzhi, nobenega nuzniga lvejta, ne obstojezhega pervarvanja.

Sdei, kir je vihar utihnil, svojiga duha skup spravi, inu oberni se k'meni, k'ti luzhi moje milosti. Sakaj jest sim blisu, (prave ta Gospud) de use popravem, ter tudi popolnema, inu obilnu dobru naredym.

2. Mejnesht le ti, de je meni kej preteshku? Ali de sim taistemu enak, katir eno rezh rezhe, inu taisto na stury?

Kie

Kje je tvoja vira? stoj terdnu, inu stanovitnu.

Bodi koker en stanoviten, inu terden mosh, tebi bo trofht ob pravemu zhasu pershl.

Poterpi, inu zhakej na mene, jest ozhem k'tebi pridti, inu tebe osdraviti.

Ena fkuhuava je, katira tebe drashe, inu en prasen strah, katir tebe mami.

Kaj se doby fkus to fkerb sa perhodne nadloge drugega, koker ena shalost zhes to drugo? En fleherne dan je sam sa se sadofti teshaven.

Prasnu, inu nanuznu je, de se savol perhodneh rezhy shaluje, al vesely, katire se morebiti na bodo nikoli sgodile.

2. Letu fizer per zhlovęku nizh nashaniga ny, de se njemu takshne rezhy dosdevajo, al vender letu je enu snamine eniga flabiga serza.

Dokler ta sovrashnek na porajta, aku on katirga s'refnizo, ali s'leshnivemi rezhmy omoti, inu sapele, ali aku on s'lubesnjo teh uprizhneh, ali is straham teh perhodneh rezhy enga okulivershe.

Nima se tedej tvoje serze prestrashit, ali bati.

Virvej v'mene, inu v'mojo milost sapajne imej.

Kader ti menish, de si delezh od mene, sem dostikrat she blishej per tebi.

Ka-

Kader menish, de je skorej use sgublenu, je takrat perloshnost blisu, she vezhi saflushenje skup sbirati.

Ni kmalu use sgublenu, kader ena rezh se dargazhi, koker bi ti rad imel, pergody.

Ti nimash soditi, koker se tebi sdej ena rezh dosdeva: ti tudi nimash v'eni sledni teshavi, pridi she od koder ozhe, zagov bitial bati, koker de bi upanje she bilu sginilu is taiste se vonspraviti.

4. Ti nimash meniti, de ti do konza sapushen, kader jest tebi nekatire nadluge na en zhas poshlem, ali ta pervoshene trosht odusamem, sakaj taku, inu na takešno visho se gre pruti nebesam.

Inu bres usega zvibla je sa tebe, inu druge moje flushabenke bolsi, de vi boste s' nadlugami, inu supernostmi dobru poskuseni, koker de bi use rezhy po vashi voli imeli.

Jest vem te skrivne misli: satu je k' tvojimu isvelizhanju sylnu dobru, inu nuznu, de je tebi v'zhassih pustu perferzu, satu, de se kje morebiti v'temu, kir bi tebi prov shlu, na preusamesh, inu sam sebi v'temu, kar she ni si, na dopadesh.

Kar sem jest tebi dal, samorem supet useti inu supet dati, kader bode meni dopadlu.

5. Kar

5. Kar bodem jest tebi dal, moje ostanje, inu kader bom jest taistu nasaj usel, jest nifim tebi tu tvoje odusel, sakaj moj je sledne dober dar.

Kader jest tebi nekateri teshave, ali supernosti poshlem, nimašh navolen biti, inu zaglivega serza postati.

Jest samorem sdajzi taiste tebi preusdigniti, inu use teshave v' vesele preoberniti.

Vender sem jest pravizhen, inu velike hvale ureden, kir na takešhno visho s'tabo dellam.

6. Aku bi ti pametn bil, inu resnizo sposnal, bi tebi savol supernost, inu teshav v' shalosti serze na imelu upasti, temuzh ti bi se imel veliku vezh veseleti, inu mene sahvaliti, ja letu sa enu fusebnu veselje dershati, de tebi is shalostjo teshave dellam, inu tebi na persanefem.

Koker je mene lubil moj Ozha, taku jest vafs lubem, sem rekal mojim lubem Jo-gram, katire jest nifim poslal k' posvejnemu veselju, temuzh k' velikimu vojskvanju, nekar k' zhafty, temuzh k' sanizhuvanju, nekar k' lenobi, temuzh k' dellu, nekar k' pozhitku, ampak veliku sadu v' poterpeshlivosti perneſti. Moj syn! spomni na lete besede.

XXXI. POGLAVITNE DEJL.

Ujse stvary je imajo na stran pustiti, de je ta Stvarnek najde.

1. Hlap. **O** Gospud! jest dobru poter-
bujem she vezhi gnado,
de jest kjekej pridem kir mene nobeden
zhlovek, ne nobena stvar na bo mogla
sadershuvati.

Sakaj koker dolgu mene ena rezh na-
sajdershy se na morem k' tebi frej po-
usdignit.

Shellil je un frej se pousdignit, katir
je djat: *Kdu bo meni dal perute, koker ene-
mu golobu, taku se bodem pousdignil, inu bo-
dem pokoj najdel.*

Kaj je bel pokojnu, koker enu taku
oku, katiru v' usih rezheh le na Boga
gleda? inu kdo je bel prost, koker eden,
katir na letemu svejtu nezh na shelly?

Satu je potreba zhes use stvary se
pousdignit, al per taitseh samu memu
jiti, inu sebe popolnema sapustiti, v' ene-
mu samaknenju tega serza biti, inu pre-
mishtlupati, de ti o Stvarnik useh rezhy
s' temi stvarmy nezh enakega nimash.

Aku ta zhlovek na bo od useh stvary
odvesan, na more prov frej na boshje
rezhy misliti.

Satorej se prov malu takih ludy snajde, katiri svoje shivljenje v' premishlivanju doperneslo, kir je prov malu takih, kateri se usih prejideozhnih rezhy, inu stvary ferbegajo.

2. K' temu je ena velika gnada potrebna, katira to dusho pousdigne, inu njo samo zhes sebe gori vun postavi.

Inu aku ni ta zhlovek v' duhu pousdignen, inu od useh stvary prost, ter s' Bugam vefs fklenen, karkuli on sastopi, ali kar on ima, nima sa veliku dershanu biti.

Dolgu bode taist mejhen, inu nisku leshal, katir kaj sa veliku fhtema, sunej to edino, naismirjeno inu vezhno dobruto.

Sakaj kar je sunej Boga, tu je en' nez, inu ima sa nez, dershanu biti.

Velek reslozhek je med modrustjo engga resvetlenega, inu bogabojezhega zhloveka, inu med sastopnostjo engga uzhenega, inu pridnega modrijana.

Veliku shlahtnejše je ta uk, katir doli is boshjiga noterdajanja pride, koker leta, katir se fkus zhloveshko ume talnost s' veliko mujo sadoby.

3. Veliku se njih najde, katiri shele boshje rezhy spremishlupati, inu ogleduvati, kar pak k' temu flishe, se ony na possifajo sturiti.

Ena

Ena velika sadershba je, de se le v' sunaineh rezheh saštoji, inu se malu preskerby, kar k' enemu popolnema dolitrenju tega shivota flishe.

Jest navem, kaj je tu, kaj sen duh nats vodi, inu napelluje, ali kaj mene-mo my, de my, kir sa duhovne, ali bogabojezhe dershani, inu imenuvani bodemo, vender tulkajn muje, inu tulkajn fkerby sa te prejdeoche, inu prasne rezhy imamo, inu od nasheh snoterneh rezhy, koku je s' nashimi dushami ushafanu, poredku is prov skupspraulenenem misljam preudaremo.

4. O Bogu se usmili! de kir se mi le enu mejhenu v' duhu ukup spravemo, sdajzi supet venplanemo, inu nashe della s' enem ojtrem sprafuvanjem na prevagamo.

Na pomirkamo, kje nashe shelle tizhe, inu koku nazhistu je use nashe djanje, na obshalujemo.

Kir je use zhlovestvu svoje pota, ali shivlenje blu resdjalu, inu pokasilu, satu je bil perfhl ta veliki potop.

Dokler tedej nashe snoternu poshel-lenje, inu nagnenie je slu pokasenu, na more dergazhi biti, koker de nashe della, katere so enu snamine, tega pomankanja snoterne mozhy, bodo spazhene.

Is enga zhistega ferza pride ta sad enga brumnega shivlenja.

5. Kulku, inu kaj je kdu sturil, bode uprafhanu koku velik je pak ta ajfer inu ta zhednost, is katere on della, na bode taku fkerbnu preudarjenu.

Se uprafha, aku je kdu mozhan, bogat, lep, saftopen, en dober pifar, en dober peuz, en dober dellovez, aku je pak ubog v' duhu, poterpeshliv, krotak, pohlevn, andohtlev, inu koku je od snotrej ushafan, njih malu uprafha.

Skus naturo se lete sunajne rezhy tega zhloveka ogledajo, ali fkus gnado se te snoterne rezhy vidio.

Ta natura bode dostikrat ogolfana, ta gnada ima saupanje na Boga, de na bode omotena, inu sapellana.

XXXII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe satajiti, inu use shellę krotiti.

6. Gosp. Syn! ti namoresh te popolnema frajosti ushivati, aku ti sam sebe do konza na satajish.

Koker eni jetniki v' shelesju so taisti, katiri tu lestnu, inu sami sebe lubjo, katiri so lakomni radovedni, samopafhni inu ishejo uselej zartlive, inu mehke rezhy, inu nekar tu, kar JEsusu Kristusu flishe, temuzh si dostikrat smish-

lujejo, inu pozhejnajo ene rezhy, katire vender na bodo nobene stanovitnosti imele, sakaj use bode poginelu, kar is Boga na pride.

Ohrani ta fizer kratke, ali popolnema nauk: sapusti use rezhy, taku bosh neshil use rezhy: pusti tu nasmasnu poshellenje, taku bosh pokoj najdel.

Letu sam per sebi premishluj, inu kir bosh letu dopolnil, bosh use sastopil, inu de je temu taku, sapopadel.

2. *Hlap.* Gospud! letu ni enu dellu le enga dneva, inu ni ena jigrasza teh otrok, ja v' letemu kratkemu navuku je popolnema brumnost useh duhovneh, inu bogabojezheh ludy sapopadena.

3. *Gosp.* Syn! ti se nimash sdajzi ustra-shiti, ne per ti prizhi zagov postati, kir od shivlenja teh popolnema brumneh flishish, temuzh ti se imash veliku vezh k'vikshem rezhem, pousdignit, ali faj is serzhnem poshellenjam po taistem sdihuvati.

Oh! de bi taku ty ushafan bil, inu de bi ti taku delezh bil pershl, de bi sam sebe na lubil, inu de bi ti moji, inu tega Ozheta voli, katiro sim tebi naprejnossil, se popolnema podvergil, taku bi meni fylnu dopadel, inu ushezh bil, inu bi tvoje shivlenje v'myru, inu veselju naprejshlu. Ti imash she ve-

liku rezhy sapustiti, inu aku ti taisste meni zhiftu na isrozhish, na bosht dosegel, kar shellish.

Jest tebi svejtujem, de od mene kupesh tu skus ogn ozhishenu slatu, de bogat postanesh; tu je: de kupesh to nebesko modrust, katira use posvejtnu blagu sanizhuje, inu s' nogami tepta. Postavi od sad to posemelsko modrust, use zhloveshku, inu lestnu dopadajenje na stran pusti.

4. Jest sim rekal, de imash kupiti te flabe, inu mejhene rezhy na mesti teh shlahtneh, inu pred ludmy visokeh rezhy. Sakaj ta prava, inu nebeska modrust bode dershana sa mejhenom, inu flabo, inu je skorej posablana, katira od sebe veliku na dershy, inu na ishe na temu svejtu pohvalena biti. Leta bo res od njih dosti s' ustmi hvalena, ali is shivlenjam so delezht prezht od nje, vendar je ona en preshlahtne kamen, katir je pred njimi dosti skrit, inu nasnan.

XXXIII. POG LAVITNE DEJL.

Od nastanovitnosti tega serza, inu koku se ima ta manenga k' Bogu, koker k' poslednemu konzu vishati.

1. Gosp. **M**oj syn! na saupej tvojimu na, gnenju, katiru sdej imash, kir

kir kmalu bode v'enu drugu spremenenu. Koker dolgu bodesh shivil, bosh tudi zhes tvojo volo ti nastanovitnosti podvershen, taku, de se bosh sdej vesel, sdej shalosten, sdej pokojin, sdej smamlen, sdej andohtliv, sdej mlazhen, sdej fkerben, inu marliv, sdej toshliv, sdej teshaven, sdej lohak snajdel.

Ali zhes use letu preobrazhanje stanovitnen obstoj en moder, inu v'temu duhu fkuſhen, katir se na ahta tega, kar v'ſebi obzhuti, ali od kod ta vejter te nastanovitnosti paha, temuzh mirka, de uſa njegova miſl, inu manenga k'pravimu, inu nar bulſhimu zilu, inu konzu doyde. Sakaj na takeſhno viſho bode eden samogel ſam per ſebi, inu napremaknen oſtati, inu ſe s'ozheſam ene zhiſte manenge med tulkajn fort perpadkov k'meni ſtanovitnu obrazhuvati.

2. Kulker pak zhiſteſhe je tu oku ene dobre manenge, tulkajn ſtanovitneſhe ſe hode v'tulkajn viharjov teh ſupernost, inu fkuſhnav. Ali v'doſtireh rezheh bode tu oku ene dobre manenge ſatemnenu, dokler ſe kmalu na eno dopadljivo rezh, katira naprejpride, osre, inu oberne, dokler malukedej ſe eden od madeſha leſtne lubesni ſgol proſt ſnajde.

Taku ſo nekedej ti Judje v'Bethanjo k'Marthi, inu k'Mariji perſhli, ne leſamu

samu savol JEsufa, temuzh tudi, de bi Lazarusa videli. Satu se more tu oku te manenge ozhistiti, de bode dobru, inu pravizhnu, inu zhes use druge rezhy k'meni navishanu.

XXXIV. POG LAVITNE DEJL.

De enemy, katir Boga lube, Buh zhes use rezhy, inu useh rezheh dopade.

1. *Hlap.* **P**ole moj Buh, inu use! kaj ozhem jest vezh, inu kaj bulshega, inu frezhenshega morem shelleti? O koku dopadliva, inu flatka je leta beseda! ali samu taistemu, katir lube Boga, nekar ta svejt, inu nekar te rezhy, katire so na temu svejtu.

O moj Buh, inu use! Temu katir sastopi je sadošti rezhenu, inu temu, katir Boga lube, je enu veselje, letu pogostu isrezhi.

Use rezhy so perjetne, kir si ti v'pri-zho, kir pak ti sraven nifi, so use superne, inu puste. Ti sturish pokojnu tu ferze, inu dasth en velek myr, inu pravu veselje. Ti sturish, de se od useh rezhy prov misli, inu de ti bosh v' useh rezheh zhasten, inu hvalen. Bres tebe namore nobena rezh dolgu dopasti: ali aku ena rezh ima perjetna, inu dopadliva biti, more tvoja gnada

v' prizho biti, inu s' gbirzam tvoje modrusti se ogbirzati.

2. Katiremu ti dopadesh, kaj bi njemu na dopadlu? inu katiremu ti na dopadesh, kaj njemu more k' veselju biti?

Ali modri tega svejta, inu taisti, katirem te telesne rezhy dishe, odstopajo od tvoje modrusti; dokler per uneh se use prasnu, inu golu, per teh pak ta smert snajde.

Katiri pak skus sanizhvanje posvejtnih rezhy, inu skus dolitrenje teh telesnih shella sa tabo hodjo, bodo resnizhnu sa modre sposnani, dokler oni bodo od teh prasneh rezhy k' resnizi, inu od telesnih k' duhu perpellani. Takehnem ludem dopade Buh, inu kar se dobrega v' teh stvarih snajde, letu use obernejo k' zhashty svojiga Stvarneka.

Ali vender je en velik reslozhk med perjetnostjo tega Stvarneka, inu teh stvary, med vezhnostjo, inu tim zhalsam, med nasturjeno luzhjo, inu med taisto, katira od une fvitlobo sadoby.

3. O ti vezhna luzh, katira use stvarjene luzhi preseshesh; spusti doli od visokusti tvojo fvetlobo, inu prederi use snoternu mojga serza. Ozhisti, resveseli, resvetli inu oshivi mojga duha, inu use njegove mozhy, de se jest bodem mogel tebe bres use mase tega veselja dershati.

O kedaj bo pershla ta frezhna, inu sashelena ura, de ti mene bosh s' tvojo prizhnostjo nasitil, inu de bosh meni use v' useh rezheh? Koker dolgu letu meni na bode dodejleno, na bo v' meni enu pravu, inu popolnema veselje. V' meni she uselej shivy (Bogu se usmili) ta stare zhlovek she ni do konza, inu ne popolnema umorjen. On she mozhnu super tega duha poshelly, on obudy snoterne vojske, inu na pusty per myru tu krajlestvu te dushe.

4. Ali ti o Gospud! katir zhes to bylo tega morja gospodujesh, inu to napokojnost njegovoh valovov potalashesh, ustani gori, inu pomagej meni. Reskropi te, katiri se shelle vojskovati, inu poteri taishte v' tvoji mogozhnosti. Iskashi na meni, te ponishnu profem, tvoje velike zhudesha, de bode tvoja roka visoku zheshehena; sakaj jest nimam nobenu drugu upanje, ne perbeshalshe, koker k' samimu tebi, o moj Gospud, inu Buh!

XXXV. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek ni shiher pred iskušnavam v' temu shivlenju.

1. Gosp. Syn! ti nisi nigdar shiher v' letu temu shivlenju, temuzh ti

poterbujesh usak dan duhovniga oroshja, koker dolgu ti shivish. Ti prebivash med sovrashnekami, inu ony se od desne, inu leve strany zhes tebe vojskujejo. Aku tedej na bosh okrog inu okrog tebe tu oroshje tiga poterplenja sastavil, na bosh dolgu bres rane ostal, inu zhes letu, aku tvoje serze terdu v' mene na postavesh, inu terdno volo use rezhy savol mene preterpeti nimash, nabodesh samogel to grosno vojsko prestati, ne k' premaganju teh isvolenih pridti.

Satorej moresh serzhnu skusi use predreti, inu se s' mozhno roko usim spruti stojezhim supernostam v' bran postaviti. Sakaj ta nebeska manna se temu, katir premaga, dodejly; temu lenemu pak, inu namarnemu velike reve, inu nadluge naprejstoję.

2. Aku jishih ta pokoj v' letemu shivlenju, koku bosh mogel tedej k' temu vezhnemu myru, inu pokoju pridti?

Na jishi pokoja, temuzh bodi k' velikimu poterplenju perpravlen. Tega pravega myru na jishi na semli, temuzh v' nebesih, nekar per ludeh, ne v' teh drugeh stvareh, ampak v' samemu edinemu Bogu. Savol boshje lubesni imash use volnu terpeti, namrezh teshke della, bolezhine, skushnave, sasmehvanje, stiskanje, potrebe, bolesni, kletvyne, oprav-

opravljanje, lashy, dolitrenje, safhpotvanje, svarjenje, inu sanizhuvanje. Lete rezhy pomagajo k'eni pravi brumnofti, lete rezhy fkuſhajo enga Kriftusovega Jogra, lete rezhy kujejo to nebeſhko krono. Jeſt bodem dodejlil ta vezhni lon ſa kratku dellu, inu mujo, inu ſa mineozhe safhpotuvanje to vezhno zhaſt.

3. Menefh le ti, de boſh uſelej po tvoji voli duhovne troſhte imel?

Moji Svetniki niſo uſelej take imeli, ampak ſo imeli velike teshave, uſe ſorte fkuſhnave, velike britkuſti, inu malu troſhta. Ampak ony ſo ſe v' uſeh rezheh poterpeſhlivu ſadershali, inu ſo vezh na Bogā, koker na ſe ſaupali, ſakaj ony ſo dobru vėdeli, de uſe terplenje tega ſhivlenja ni ſadoſti urednu, to perhodno vezhno zhaſt ſafluſhiti. Ozheſh ti ſdajzi imeti, kar je veliku ludy fkuſ obilne folſe, inu veliko mujo kumej doſeglu? Zhakej na Goſpuda, moſhku ſe vojkuj, inu terden bodi; na bodi naſaupliv, na verni ſe, ampak truplu, inu duſho ſtanovitnu poſtavi ſa zhaſt boſhjo. Jeſt bodem uſe obilnu polonal, jeſt bom v' vſeh tvojih teshavah per tebi.

XXXVI. POGLAVITNE DEJL.

Zhes te prasne, inu krive sodbe teh ludy.

I. Gosp. Syn! postavi tvoje serze terd-
nu v' tega Gospuda, inu se
na boj teh ludy sodbe, aku se v' tvoji
vesty pravizhen, inu nadolshen snaj-
desh. Dobru je, inu Bogu dopadlivu
na takešno visho terpeti, inu letu ni
teshku enemu, katir je is serza pohlevnn,
inu vezh na Boga, koker sam na se sa-
upa. Veliku ludy veliku govory, satu
njim ni veliku virjeti. Ali usim ludem
sadofti sturiti ni mogozhe. Deslih se je
Paulus pomujal v' Gospudu slednemu do-
pasti, inu slehernemu je use postal: ven-
der je sa sgol malu dershal od zhlovesh-
kega jesyka obsojen biti. On si je sa-
dofti persadel sa drugeh brumnost, inu
isvelizhanje, kolker je na njemu stalu,
inu kolker je samogel sturiti: de bi pak
v' zhasu od drugeh na bil sojen, ali sa-
nizhuvan, ni mogel ubraniti. Satu je
use Bogu perporozhil, katir use vide,
inu sposna, ter se je s' poterplenjam, inu
ponishnostjo pred hudobnemi ustmi, inu
pred taistimi, katiri so prasne, inu lesh-
nive rezhy super njega smishluvali,
tudi pred taistem, katiri so se po svoji
namarnosti hvalili, brañil, inu varval.

Ven-

Vender je v'zhasu odgovor dal, de bi se ti flabi nad njegovem molzhanjam na pohujshali.

3. Kdu si ti, de se bojish obsojen biti od enga mertvashkega zhloveka, katir je doness, inu jutri njega na bo vezh sgledat? Boga se boj, taku se strahu teh ludi na bosh ahtal, inu bal. Kai menesh, de eden tebi s'besedami, ali s'kervizo more shkoduvati? on sam sebi vezh, koker tebi shkodava, inu on na bo boshji sodbi ods'hl, bodi she, katirikuli ozhe. Imej ti Boga pred ozhmy, inu s'pertoshlivem besedami se na prepirej. Aku se sdej tebi dosdeva, de si dolipotlazhen, inu moresh framoto terpeti, katiro nifi saflushil, nimash satu navolen biti, de skus napoterpeshlivoost tvojo krono na pomajns'hafh, temuzh poglej veliku vezh k'meni v'nebelsa, kir sim mogozhen pred usim saspotvanjam, inu kervizo tebe obvarvati, inu slednemu po njegovemu djanju poverniti.

XXXVII. POGLAVITNE DEJL.

Koku ima ta zhlovek sam sebe is praviga serza popolnema v' boshjo volo isrozhiti, de on to pravo frajost svojiga serza sadobi.

1. Gosp. Syn! sapusti sam sebe, taku bodesh mene neshil. Odpovi se

se ufim isvolenju, inu ufi lastnyni; taku bosh uselej kej perdobil. Dokler tebi bo sdajzi vezhi gnada dodejlana, koker hitru se bodesh meni dal, inu se na bosh nasaj usel.

2. *Hlap.* Gospud! kulkukrat bi se jest imel tebi goridati, inu v'zhim bi se jest imel sapustiti?

3. *Gosp.* Uselej, inu ufako uro, taku dobru v'velikemu, koker v'mejhenemu. Jest nezh ven na usamem; temuzh useh rezhy, ozhem jest, de se ferbegash. Koku bi ti mogel dergazhi moj, inu jest tvoj biti, aku od snotrej, inu od sunej tvojo lestno volo na opustish?

Kulker hitrejshe letu sturish, tulku bulshi je tebi, inu kulker bel popolnema, inu svestejshe se letu sgody, tulkajn vezh meni dopadesh, inu tulkajn vezh bodesh is tega sadobil.

4. Nekateri se gori sdado, inu isrozhę, ali s'enem venusetkam, kir ony na Boga popolnema na saupajo, inu se ahtajo sami sebe ofkerbeti.

Nekateri se pervezh popolnema gori sdado; kader pak bodo v'eni fkuishnavi sapopadeni, se supet potler nasaj k'svoji voli, inu shellam vernejo; satorrej na morejo v'zhednostti, inu brumnofti gorijemati. Leti na morejo k'eni pravi frajosti enga zhistega ferza, ne k'ti

gna-

gnadi moje perjetne perjasnosti pridti, aku se ony popred meni popolnema gorri na sdado, inu se sledni dan meni gorri na ofrajo: bres katirega na morejo s' mano stanovitnu fkleneni oftati, inu mene ushivati.

5. Jest sim tebi dostikrat rekal, inu she sdej supet povem: sapusti sam sebe, inu pusti se meni zhes, taku bosh en velek snoterne myr ushival.

Dej use sa use, nezh na ifhi, nezh nasaj na shelli, stoj zhistu, inu stanovitnu v' meni, taku bosh ti mene imel. V'ferzu bodesh prost, inu ta tema na bode tebe doliterla. K' temu se ti flisej; letu profi, letu shelli, de bi nezh lestnega na imel; inu taku nag sa nagem JEsum hoditi, tebi odumreti, inu meni vezhnu shiveti mogel. Takrat bodo usi prasni dosdevki, hudobne smotnave, inu napotrebne fkerby nehale. Takrat bo tudi ta nasmasne strah odstopil, inu usa napzhena lubesen bo odumerla.

XXXVIII. POGLAVITNE DEJL.

Koku se imajo svunajne rezhy v'eno dobro versto ali vorengo spraviti, inu koku en zhlovek v'useh svojih navarnostih ima k' Bogu beshati.

1. Gosp. Syn! ti se imash na ufo visho possisati, de po useh krajih, v'usc-

v' ulemu tvojemu djanju, inu sunajnemu opravilu od snotrej proft, inu lam zhes febe mozhan bodesh, taku, de use rezhy bodo pod tabo, inu nikar ti pod njemi. De bosh en Gospud, inu oblastnik tvojiga djanja, inu nekar en hlapez, ne koker en kuplen flushen, temuzh veliku vezh koker en proft, inu en prave Hebreer v' to irbfhenno, inu proftutt teh otrok boshjih prestavlen, katiri te prizheozhe rezhy pod nogami imajo, inu te vezhne spremishlujejo, katiri te prejdeozhe rezhy s' tem levem ozhesam, te vezhne pak s' tem desnem ogledujejo, katiri na tu zhasnu na bodo ulęzheni, de bi se tegaištiga perjeli, temuzh veliku vezh tu zhasnu na tu ulęzhejo, de taištu njim k' temu flushe, h' katiremu od Boga koker tega nar vikshega Mojstra (katir v' svojih itvareh nezsh smeshaniga ni pustil) je odlozhenu, inu gori postavlenu.

2. Ti se nimash v' useh pergodkeh na sunani vides sanesti, ne use, kar si flifhal, inu vidil, s' telesnimi ozhmy ogle dati; temuzh v' eni fleherni rezhi s' Moyse sam v' ta tabernakel, ali utto hitru se podati, tamkej se s' Gospudam posvejtu vati; taku bosh v' zhasu boshji odgovor flifhal, inu v' dosti prizheozheh, inu perhodneh rezheh bosh dobru poduzhen

von-

vonkej pershl. Sakaj Moyfes kulku-
krat so jemu zviblue rezhy, inu upra-
shanja naprej pershle, je uselej svoje
perbeshalshe k'tabernakelnu usel, inu
k'odurazhanju teh navarnost, inu pre-
greh teh ludy je on svojo pomuzh per
molitvi iskal. Taku bi ti tudi imel v'
tu skrivnu mestu tvojiga ferza beshati,
inu tamkej boshjo milost fkerbnu na po-
muzh klizati. Se bere, de Josue, inu
ti Israefki otrozi so bli od Gabaonitar-
jov ogolfani, dokler ony popred niso
Boga sa svjet uprashali; Temuzh kir so
temu perlisnenemu govorjenju prevezh
virjeli, so bli fkus to hinaufko brum-
nost omoteni, inu sapellani.

XXXIX. POGLAVITNE DEJL.

*De ta zhlovek se nima prenaglu, inu napokoj-
nu v' svojih opraviilih sadershati.*

1. Gosp. Syn! isrozhi meni uselej tvoje
rezhy, inu jest bom ob pra-
vemu zasu taiste prov srounal. Pozha-
kej na tu, kar bom jest obernil, ter bosh
en nuz obzhutil.

2. Hlap. Gospud! rad inu volnu use
moje rezhy tebi isrozhim, dokler kar
jest menim, inu si smishlujem, meni ma-
lu samore pomagati. Ah! de bi si jest
perhodne pergodke nekar prevezh k'fer-

zu na gnal, temuzh de bi se tvojimu dopadajenju bres odlafhanja gori ofral.

3. *Gosp.* Moj syn! ta zhlovek dostikrat k'eni rezhi hity, katiro shelly: koker hitru pak on k'taisti pride, sazhne dergazhi misliti, sakaj tu nagnenje, inu poshellenje na obstane smyram na eni rezhi; ampak nafs fhe veliku vezh od ene rezhy do te druge shene. Satu ni sa mejhenu dershati, tudi v'teh nar majnfheh rezheh se snati sapustiti.

4. Sam sebe satajiti, je tega zhloveka resnizhne nuz, inu gorijemanje, inu en zhlovek, katir je sam sebe satajil, je zelu prost, inu shiher. Ali ta stare fovrashnek, katir je usemu dobremu super, na preneha s' to fkushnavo, ampak nuzh, inu dan se pomuja tega zhloveka napellati, de bi le kje mogel en ga nasavarniga v'svoje golufne saderge, inu mreshe samotati.

Zhujte, inu molite, prave ta Gospud, de v' skushnavo na padete.

XL. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nezh dobrega sam od sebe nima, inu s' nobeno rezhjo se nima shtemati, inu pohvaliti.

1. *Hlap.* **G**ospud! kaj je ta zhlovek, de ti na njega spomnish, ali kaj je ta syn tega zhloveka, de ti nje-

njega damu objiſheſh? Kaj je ta zhlo-
vek ſaſluſhil, de ti njemu tvojo gnado
dodejliſh?

Gospud! koku bi ſe jeſt mogel per-
toſhiti, aku ti mene ſapuſtiſh, ali koku
bi jeſt mogel ſ' pravizo ſa ſlu uſeti; aku
na ſturifh, kar tebe proſim?

Ja po pravi reſnizi jeſt namorem nezh
drugega miſliti, inu rezhi, temuzh:
Gospud! jeſt ſim en nezh, nezh na ſa-
morem, nezh dobrega nimam ſam od ſe-
be, ampak v'uſeh rezheh ſim ſlab, inu
ſe v'nezh uſeſkusi obrazham. Inu aku
ti meni ſ'tvojo pomuzhjo na perſtopeſh,
inu mene od ſnotrej na poduzhiſh, do
konza mlazhen, inu namarn poſtanem.

2. Ti pak o Gospud! ſi, inu oſtaneſh
uſelej enak, inu naſpreminen, uſelej do-
brutliv, pravizhen, inu ſvet na vezhne
zhafe, kir uſe rezhy v'tvoji modruſti
dobru, pravizhnu, inu ſvetu rovnafh,
inu viſhaſh.

Jeſt pak, kir ſim bel k'dolijemanju,
koker k'gorijemanju nagnen, na obſta-
nem ſtanoviten v'enemu ſtanu, ampak
koker ta zhas uſe ſkusi ſe jeſt ſpreminem.

Vender bode hitru bulſhi ſ' mano,
kader bode tebi dopadlu, inu boſh ti
meni tvojo roko k'pomuzhi podal, ſa-
kaj ti ſam bres zhloveſhke pomuzhi ſa-
moreſh meni pomagati, inu mene tul-

kajn poterditi, de se moje oblizhje na bo vezh k' enem, ali drugem rezhem obrazhuvalu, temuzh de bode moje ferze k' tebi samemu obernemu, inu v' tebi pozhivalu.

3. Satu ke bi jest dobru snal ufega zhloveshkiga trofhta se snebiti, bodi she eno andoht fkus tu sadobiti, al savol potrebe, katira mene nagajna, tebe ifkati, kir ni zhloveka, de bi mene potrofhtal, takrat bi se jest dobru mogel na tvojo gnado sanesti, inu tega daru enga novega trofhta se oveseliti.

4. Hvala bodi tebi, od katirega vse pride, kulkerkrat meni dobru grede. Jest pak fim ena prasna rezh, ja sgol nezh pred tabo, en nastanoviten, inu flab zhiovek. Od kod tedej se jest samorem pohvaliti, ali fhtemati, al sakaj shellim, de bi se kej od mene dershalu? Ali morebiti od tega, kir fim nezh? Ali letu je zelu ena prasna rezh.

Sa resnizo ta prasna zhafty shelnost je ena huda kuga, inu ena do konza prasna rezh, dokler ona od te prave zhafty sadershuje, inu to nebeshko gnado odusame. Sakaj kir ta zhlovek sam febi dopade, tebi iovrash poitane: inu kir zhloveshke hvale sashelluje, bodo njemu te prave zhednosti odusete.

5. Ta prava zhašt pak, hvala, inu svetu veselje je, se v' tebi samemu o Buh! inu nekar sam v' sebi pohvaliti, samu v' tvojimu imenu, inu nekar v' lestni brumnosti veselje imeti, ne v' obeni stvary dergazhi, koker savol tebe se reslufhati.

Tvoje svetu ime bodi pohvalenu, inu nekar moje: tvoje dellu, inu djanje bodi povikshanu, inu nikar moje: tvoje svetu ime bodi zheshenу, meni pak nima od zhloveshke hvale nizh doйти. Ti si moja zhašt, inu hvala, ti si mojiga serza veselje. V' tebi se ozhem pohvaliti, inu zel dan resveseliti, kar pak mene amtizhe, se na bom v' drugim pohvalil, koker v' moji slabusti.

6. Nej si ti Judje eden od drugega zhašt ishejo, jest pak bom taisto iskal, katira je od samega Boga. Sakaj usa zhloveshka hvala, usa zhasna zhašt, inu usa posvejtna visokust je tvoji vezhni zhašty prutipostavlena, je ena prasna rezh, inu perprofhena.

O ti moja resniza, ti moja milost, ti moj Buh, ti presveta Troyza! tebi sami bodi hvala, zhašt, muzh, inu povikshanje od vekumej, do vekumej. Amen.

XLI. POGLAVITNE DEJL.

Od Sanizhuvanja use polvejtne zhafty.

1. *Gosp.* Syn! nekar si k'ferzu na jemli, inu shal ti na bodi, aku videsh, de so drugi v'zhafty dershani, inu povikfhani; ti pak bosh sanizhuvan, inu ponishan. Pousdigni tvoje ferze k'meni v'Nebesa, taku tebi teh ludy sanizhuvanje na bo shal djalu na semli.

2. *Hlap.* Mi smo v'flepoti, inu fkus prejdeoche, inu prasne rezhy tega svejta bodemo hitru sapellani. Aku se jest prov ogledam, meni se nigdar ni nobena kerviza od koga pergodila; satu nimam urshaha se pred tabo pertoshiti. Dokler pak sim se jest dostikrat, inu mozhnu zhes tebe pregreshil, se po pravizi use stvary zhes mene usdigujejo. Satu meni po pravizi shpot, inu sanizhuvanje, tebi pak zhaft, inu hvala flishe. Inu aku se jest k'temu nozhem udati, inu perpravlen biti, de bi jest rad, inu volnu od useh stvary othl sanizhuvan, sapushen, inu do konza sa nezh dershan biti, taku jest na morem od snotrej spokojen, inu uftanuvan, al poterjen, ne v'duhu relvitlen, ne s'tabo popolnema sloshen, inu fklenen biti.

XLII. POGLAVITNE DEJL.

De ta myr nima v' te ludy postavljen biti.

1. **M**oj syn! aku ti tvoj myr postavesh na enga zhloveka, satu, kir on s'tabo dershy, inu ti s'njim shivish, bodesh nastanoviten, inu v'napokoj samotan. Aku se pak ti k'ti resnizi, katira uselej shivy, inu ostane, obernes, te na bo reshalil en perjatel, aku lih on od tebe odstope, ali odumerje. V'meni ima ta lubesen tega perjatla stati, inu en sledne, katirega ti sa brumnega dershish, inu v'temu shivlenju fylnu sa lubu imash, se ima savol mene lubiti. Bres mene nez, na vela, inu na bode dolgu terpel-la ta perjasnost, ja ni nobene prave, inu zhishte lubesni, katire jest nisim ukup sdrushil. Taku imash temu nagnenju pruti ludem, katire lubesh, odumreti, de, kar tebe amtizhe, bi shellil bres usiga zhloveishkega trofhta, inu tovarsh-tva biti. Tulkajn se ta zhlovek k' Bogu perblishuje, kulkajn se od usiga posvejt-nega trofhta odlozhuje. On tudi tul-kajn vikshe k' Bogu goriustaja, kulker globokejshe se on dolispusty, inu meju sam od sebe dershy.

2. Katir pak sam sebi kaj dobrega per-pishuje, na pusty to gnado boshjo v'se-

be pridti, sakaj gnada svetega Duha ishe uselej enu ponishnu serze. Aku bi ti snal sam sebe popolnema k' vezh sturiti, inu od use stvarjene lubesni se sprasnit, taku bi jest k' tebi s' veliko gnado perihl. Kader ti na te stvary gledash, inu se oserash, bode tebi ta pogled tega Stvarneka oduset. Uzhi se v' usih rezheh savol tvojiga Stvarneka se premagati, taku bosh samogel k' boshjimu sposnanju pridti. Use, kar se naspodobnu lube, inu ogleduje, bodi she mejhenu, koker ozhe, od vezhne dobrane nasajdershy, inu tega zhloveka omadeshuje.

XLIII. POGLAVITNE DEJE.

Od te prasne, inu posvejtne uzhenusti, ali snanja.

1. *Gosp.* Syn! napusti se skus tu lepu, inu visoku govorjenje teh ludy moliti; sakaj boshje krajlestvu na stoji v' temu govorjenju, ampak v' ti zhednosti, inu brumnosti. Mirkej na moje besede, katire ushgo te serza, inu to duho resvetle, h' grevengi napellujejo, inu use forte troshte dodejle. Nikoli satu na beri, de bi sa bel uzhenega, ali sa bel saftopnega dershan bil. Uzhi se pregreho dolitreti, sakaj letu bo tebi vezh

vezh prida perneflu, koker de bi ti veliku tefhkiga uprafhanja snal reslozhiti.

2. Po tem, kir bosh veliku bral, inu saftopil, je potreba, de se k' temu sazhetku useh rezhy povernesh. Sakaj jest sim, katir ludy kej snati uzhim, inu tem mejhenem eno bel reslozhno saftopnost dodejlim, koker ony od enga zhloveka samorejo poduzheni biti. Katiremu jest govorim, bode hitru saftopen, inu bo mozhnu v' temu duhu gorijemal. Gorje taistem! katiri dosti ti radovednosti dopadeozheh rezhy od ludy sprafhujejo, sa ta pot pak meni flushiti malu fkerbe. Pershl bode taifti zhas, kader se bode Kristus en Mojster useh Mojstrou, en Gospud useh Angelzov perkasal, ter bode saflifhal, kaj se je en usakitir navuzhil; tu je: on bode eniga fleherniga vest isprafhual. Inu takrat bode Jerusalem s' latirnami preiskanu, inu tudi te nar fkrivnishhi rezhy te temote bodo ozhitne postale, inu nobeden jesik se na bo mogel sgovarjat.

3. Jest sim, katir eno ponishno dufo hitru na en bart pousdignem, de tu ufhafanje vezhne resnize veliku bel samore sapopasti, koker de bi eden deset lejt se v' fhulah uzhil. Jest uzhim bres glasa, inu ropotanja teh besedy, bres smotnave teh dosdevkov, bres ba-

hanja, inu bres ulega prepiranja. Jest sim, katir uzhim te posvejtne rezhy sanizhuvati, na teh prizheozheh enu gnušenje imeti, vezhne iskati, vezhne rezhy sa perjetne, inu ushezh dershati, pred zhaftjo beshati, pohushhanje prenesti, use upanje v' mene postaviti, sunej mene nizhefer shelleti, inu mene zhes use rezhy s' eno gorezho lubesnjo lubiti.

4. Sakaj eden, katir je mene is zelega serza lubil, se je fkus letu veliku boshjih rezhy nauznil, inu je prezhudne rezhy govoril. On je vezh goriusel, kir je use sapustil, koker ke bi se bil na visoko uzhenost podal. Jest ene uzhy na eno gmejv visho, ene pak na eno posebno visho. Ene poduzhim lubesnivu fkus snaminja, inu podobe, drugim pak resodenem reslozhnu fkrivne rezhy. Glas, ali visha tega podvuzhenja v' teh bukvah je eden, ali vender na bodo ufi enaku poduzheni, dokler jesi sim od snotrej en uzhenik te vezhne resnize, sprashuvauz tega serza, sposnuvauz teh misl, podvishar tega djanja; jest slednemu dodejlim, kar sa urednu, inu spodobnu sposnam.

XLIV. POGLAVITNE DEJL.

*De se nimamo na sunajne rezhy prevezh
vesati.*

1. *Gosp.* **M**oj syn! potrebnu je, de ti veliku rezhy na vesh, inu sam sebe koker sa mertvega derfhis na ti semli, inu koker de bi tebi zel lvejt krishan bil. Je tudi potrebnu, de ti veliku s'gluhem ufhesam pustish memujiti,, inu veliku vezh na letu, kar k'myru tvoje veshy flishe, mislesh. Bolshe je tvoje ozhy odverniti od nadopadliveh rezhy, inu ufakega per njegovi manengi pustiti, koker se v'prepiranje podati. Aku bosh s' Bugam dobru stal, inu tvoje ozhy na njegovo sodbo obernil, bosh loshei prenefil, kader bi utegnel sa premaganiga dershan biti.

2. *Hlap.* O Gospud! koku delezh smo mi perfhli! Pole! koku mi eno mejhenno posvejtno fhkodo objokamo! koku se mi sa en mejhn dobizhk pomujamo, inu tekamo! duhovno fhkodo pustimo v'posablivoft pridti, inu se taiste zelu posnu kumej spomnemo. Kar nam malu, al nezha prida na donefe, na letu svestu mirkamo; kar je pak zel potrebnu, namarnu pustimo memujiti. Sakaj ta zhlovek se zelu na sunajne rezhy poda, inu islje, inu aku se on hitru supet nasai na

verne, inu na pobulfha, rad inu s' volo v'teh sunajneh rezheh obleshy, inu ofstane.

XLV. POGLAVITNE DEJL.

De ni usem ludem virjeti, inu de se ta zhlovek hitru s' jesikam spotakne.

1. Hlap. **G**ospud! pridi meni k' pomuzhi v'ti nadlugi, sakaj ta zhloveshka pomuzh je pusta, inu flaba. Koku dostikrat ni sem tamkej pomuzh neshil, kir sem njo menil najdti! Kulkukrat sem njo neshil, kir ni sem imel upanje taisto naidti.

Prasnu je tedej tu upanje, katiru se v'ludy postave, teh pravizhneh pak pomuzh, inu isvelizhanje je v'tebi o Gospud! Bodi zheshen, inu pohvalen o moj Gospud, inu Buh! v'useh rezheh, katire se nam pergode. Mi smo flabi, inu nastanovitni, hitru bodemo sapellani, inu spremineni.

2. Kdu je ta zhlovek, katir bi se samogel taku savarnu, inu fkerbnu v'useh rezheh obvarvati, de bi on kie v'zhasu v'enu sapelluvanje, ali smotnavo na padil?

Ali katir v'tebe o Gospud! saupa, inu tebe s'pohlevnem ferzam ishe, se taku lohku na spotakne, inu na pade.

Inu

Inu deflih on bode v' eno nadlugo padil, bodi she v' taisto, koker ozhe, samotan, hitru bode od taiste skus tebe odrefhen, inu od tebe potrofhtan, dokler ti do konza na sapustish tega, katir v' tebe upanje ima. Malukedej se snajde en taku svešt perjatel, katir bi v' uših britkusteh svojiga perjatla stanovitnu per njemu obstal. Sam edine ti o Gospud! si ta narsveštejshe v' uših rezheh, inu sunaj tebe ni nobeden takefhen.

3. Koku dobru saftopna je bila taista sveta dufha, katira je rekla: Moje serze, inu misl je na Kristula gruntana, inu ustanovitena. Aku bi taku s' mano ufha-fanu bilu, bi meni taku lohku ta zhlo-veshke strah teshave na dellal, tudi sbadanje tih besedy bi jest tulkajn na obzhutil. Kdu more use rezhy previdit, inu kdu samore fleherni perhodni fhkodi naprejpridti? Kir te previdene rezhy nafs dostikrat ishaljo, koku teshejshe nafs bodo te naprevidene ranile, inu udarile?

Sakaj pak jest revne zhlovek si nifim bulshe previdil? ali sakaj fim jest drugem taku hitru virjel?

Ali mi smo zhloveki, ja nezh drugega nismo, koker flabi zhloveki, akulih bi bli od mnogih sa Angelze fhtemani, inu imenuvani.

Gospud! komu bi jest imel virjeti, koker le tebi? Ti si ta resniza, katira na falli, inu na sapelle, inu namore falliti, ali sapellana biti. Inu she vezh: Ufi zhloveki so leshnivi, pomanklivi, nastanovitni, slabi, slasti v'govorjenju, taku, de se nima hitru virjeti, kar se tudi od sunej vide, de bi blu resnizhnu.

4. Koku modru si ti mene opominal, de bi se imel pred ludmy varvati: Inu de tega zhloveka sovrashneki so njegova derzhina, inu domazhi ludje: inu de bi se tudi na imelu virjeti, aku eden rezhe: Pole! tukej je, ali pole! tamkej je

Jest tim s' mojo lestno shkodo poduzhen, inu Buh othl! de bi letu meni k'eni savarnosti, inu nekar k'eni naumnosti flushilu.

Nekatir prave, varvej se, bodi savarn, ohrani, inu dershi per sebi, kar jest tebi povem. Inu kader jest molzhim, inu virjem, de je letu na skrivnem, on sam na more samolzhati, kar je shellil, de bi samolzhanu bilu; ampak sdajzi sda sebe ino mene, inu prezh grede. Pred takefnem naumnem govorjenjam, inu nasavarnemi ludmy obvarvej mene o Gospud! de v'njeh roke na padem, inu nekoli kej takfnega na dopernesem. Dej meni gnado resnizhne, inu stanovitne rezhy govoriti, inu odverni od mene

ne delezh en prekanen jesik. Kar jest nozhem terpeti, tega se morem jest na ufo visho anati, inu ogibati.

5. O kajsena dobra, inu myrna rezh je od drugeh ludy molzhati, inu nekar use rezky bres reslozhka virjeti, inu tudi nekar taku lohku dalej resglafiti, malu ludem sam sebe resodeti, tebe pak koker enga ogledvavza tega ferza uselej iskati, tudi nekar se pustiti od flehernega vetra teh besedy okulignati, temuzh voshiti, inu shelleti, de bi use snoterne, inu sunajne rezhy po dopadlivosti tvoje vole dopolnene bile.

O koku varnu se ohrane ta nebeska gnada od taittega, katir se ogible, de negove della med ludy na pridejo, inu se teh rezhy, katire od sunej enu sazhu-denje sture, na ahta, temuzh se s'zelem flisam na taitte rezhy poda, katire nje-mu pobulshanje tega shivlenja, inu prave ajfer dado.

Kulku ludem je fhkodvala ta zhednost, ali brumnoft, kir je bla ludem na snanje dara, inu presgudej hvalena. Koku filnu nuznu je bla ta gnada, katira je bila samolzhsna v' temu revnemu shivlenju, katiru je ena vedna fkuhnava, inu vofskuvanje.

XLVI. POGLAVITNE DEJL.

*De imamo na Gospud Boga saupanje imeti,
kader nafs ludjz sbadajo inu resnashajo.*

1. *Gosp.* Syn! stoj stanoviten, inu sa-
upez na mene. Kaj so te be-
fede drugega, koker besede, katire skus
luft letę, inu enemu kamenu, tu je,
enemu v' meni uterjenemu zhloveku na
morejo shkodvati? Aku si kriv, smisli,
de se rad ozhesih pobulshati. Aku se ti
nezh krivega na vesh, premisli, de
ozhesih rad letu savol Boga volnu ter-
peti. Ni nobena velika rezh, de v'zha-
su faj ene besede preterpish, katir she
na samorefih teshke udarze prenesti. Inu
sakaj tebi taku mejhene rezhy k' serzu
gredo? satu kir si she prevezh obzhut-
liv, inu na ludy vezh, koker je potre-
ba, porajtash. Sakaj kir se bojish sani-
zhuvan biti, nozhesh savol tvojih tad-
lov, inu pomankanja posvarjenje ter-
peti, inu isgovore k' enemu sakrivanju
ishesh.

2. Ali bel se ogleddej, inu bosh spos-
dal, de v' tebi ta svet, inu prasna lubesn
ludem dopasti she shivy. Is tega, kir
nozhesih ponishan, in savol tvojiga po-
mankanja saframuvan biti, se ozhitnu
sklene, de nisi prov pohlevn, inu nisi
temu

temu svejtu odumerl, inu de ni tebi ta svejt krishan. Ali poslushej mojo besedo, taku se na bosh deset taushent zhloveshkeh besedy bal. Pole! aku bi se use zhes tebe reklu, karkuli narhujshenga bi si eden mogel smislit, kaj bi tebi shkodvalu, ke bi ti use letu pustil memu jiti, inu sa nizh vezh, koker sa eno troho, al pleva dershal? bi se le tebi skus letu mogel en las spuliti?

3. Ali katir ni terdnega ferza, inu Boga pred ozhmy nima, bode lohku skus eno besedo tega ozhitanja, ali tadlanja reshale. Katir pak v' mene saupa, inu na shelly de bi se od njega po njegovi misli sodilu, bode bres usega zhloveshkega strahu. Sakaj jest sim sodnik, inu sposnavz useh skrivnost, jest vem, koku se je ta rezh pergodila, jest sposnam tega, katir je kervizo sturil, inu taistega, katir je kervizo terpel. Od mene je tok sklanenu skus moje perpushenje se je letu pergodilu, de bi mnogih ferz misli bile resodete. Jest bodem tega krivega, inu nadovshnega sodil, ali skus skrivno sodbo sem jest othl obedva poprej skusiti.

4. Tu sprizhuvanje teh ludy dostikrat fally, inu sapelle, moja sodba je resnizhna, bode obstalla, inu na bode okulivershena. Ona je vezh tal perkrita, inu
ma-

malu ludem v'ufaki rezhi snana: vender nikoli na tally, inu tudi na more faliti, akulih v'ozheh teh naumneh se vide, koker de bi prov na bila. Satu se ima v'ufesh fodbah k'meni tezhi, inu perbeshati, inu nekar se na lestno volo, inu dosdevanje sanesti. Sakaj ta pravizhni se na bo shalil, karkuli se bode od Boga njemu permirlu. Deslih se bo kej kriyega od njega naprej perneslu, vender na bo on na letu veliku porajtal. Inu kader bi njega drugi na eno spodobno visho isgovarjali, on na bo na letemu nobenega dopadenja imel. Sakaj on premisli, de sem jest taist, katir tu serze, inu snoterne tega zhloveka ogledam, inu kir na fodem po oblizhju, inu koker se per temu zhloveku od sunej vide. Dokler dostikrat se pred mojimi ozhmy snaj de svarjenja urednu, kar po zhloveshki fodbu se dershi hvale urednu.

5. *Hlap.* O moj Gospud, inu Buh, pravizhne fodnik, ti mozhne inu poterpesliv, katir to zhloveshko flabust, inu hudobo sposnash, bodi moja muzh, inu use moje saupanje, sakaj moja vest mene sadofti na sashihra! Ti vesth kar jest na vem, satu je bilu meni potrebnu v'ufimu svarjenju se ponishati, inu taistu krotku prenesti. Odpusti tudi meni milostvu, kulkukrat jest nifim taku sturil,
inu

inu dodejli supet meni to gnado ene vezhi poterpeshlivoſti. Dokler tvoja obilna miloſt je meni buſhe k' sadoblenju tega odpuſhanja, koker moja praviza, katiro ſi doſdevam, k' iſgovorjenju taſteh rezhy, katire ſo v' moji veſty ſkrite. Akulih ſe nezh krivega na vem, vender ſe na morem ſkus letu pravizhnega dellati, ſakaj kir tvoja miloſt odſtope, na bode nobeden ſhiv zhlovek pred tvojim oblizhjam pravizhen ſnajden.

XLVII. POGlavITNE DEJL.

De uſe teshavne rezhy ſe imajo poterpeshlivu ſavol vezhniga shivlenja preneſti.

i. Gosp. Syn! na puſti ſi preteſhko na-
 S prejpriſti to mujo, inu del-
 lu, katiru ſi ſavol mene na ſe uſel, inu
 napuſti ſe ſkus nadluge zaglivega del-
 lati, temuzh moja obluba ima tebi v'
 uſih perpadkeh muzhi dajati, inu tebe
 potroſhtat. Jeſt dobru premorem tebe
 zhes uſo miro inu obilnu polonat. Ti
 ſe na boſh tukej dolgu muſal, inu na
 boſh uſelej s' teshavami, inu is ſhaloſijo
 obloſhen. Zhakej en mejhen zhals, inu
 boſh v' kratkem konz uſiga hudiga vidil.
 Enkrat bo ena ura perſhla, v' katiri bo
 uſa muja, inu napokojſhena preſhla.

Ufe je mejhenu, inu kratku, kar s'zha-
sam pride.

2. Delej, kar dellash, svestu se mu-
jej v' mojimu vinogradu, jest bodem tvoj
lon, inu plazhilu. Pifhi, beri, poj,
sdiuj, molzhi, moli, terpi moshku ufe
supernosti, tu vezhnu shivlenje je ufega
tega, inu fhe vezhega vojskvanja urednu.

Ta myr bo pershl v' enemu dnevu,
katir je temu Gospodu snan, inu takrat
na bode dneva, inu nozhy, koker je
sdej, temuzh ena vezhna luzh, ena na-
ifkonzhana svetloba, en stanoviten myr,
inu enu shiher pozhivanje. Na pore-
zhesht takrat: kdu bo mene reshil od
tega trupla te smerti? Na Bosh tudi
upil: Gorje meni, dokler moje na ti
semli popotvanje je na dolgu potegne-
nu! sakaj smert bode okuli vershena, tu
isvelizhanje bode bres ufega pomankanja,
na bode nobena britkust, temuzh enu
isvelizhanfku veselje, inu enu lubesni-
vu, perjetnu, lepu tovarshtvu.

3. O ke bi ti bil vidil te vezhne kro-
ne teh Svetnikov v' nebesih, v' kajseni
veliki zhafty se ony sdej veselę, katiri
nekedej so bli na letemu svejtu sanizhu-
vani, inu niso bli fkorej tega shivlenja
uredni dershani, sa resnizo bi se ti no-
ter do semle ponishal, ja veliku vezh
shellil slednemu podvershen biti, koker
zhes

zhes enga famega gospoduvati. Ti bi tudi veseleh dny tega shivlenja na poshellil, ampak bi se vezh veselil, savol Boga nadluge terpeti, inu bi sa nar vezhe dobizhek dershal, sa nezh med ludmy porajtan biti.

4. O ke bi ti lete rezhy dobru sastopil, inu ke bi one tebi globoku k'serzu fhle, koku bi se ti podstopil le, enkrat se pertoshiti? Ni le muje urednu savol vezhnega shivlenja use teshavne rezhy preterpeti? Ni ena mejhena rezh, sgu-biti, al dobiti boshje krajlestvu Pousdigni tedej tvoje oblizhje pruti nebesam. Pole! jest, inu use moji Svetniki so s'mano, katiri so na temu s'vejtu veliko vojsko prestali, sdej se vesele, sdej so potroshtani, sdej so sashihrani! sdej pozhivajo, inu bodo bres usega konza s'mano v'krajlestvu mojiga Ozheta ostali.

XLVIII. POGLAVITNE DEJL.

Od tiga dneva te vezhnosti, inu od britkasti zhasnega shivlenja.

1. Hlap. **O** ti frezhnu, inu isvolenu stanuvanje tega sgurnega mejsta! o ti nar'svetleishe dan te vezhnosti, katirega ta nuzh na satemny, temuzh ta vezhna boshja resniza useskusi

resvetly, inu resfije! o uselej veseli dan, uselei shiher, inu v' svojimu stanu stano- viten, katir na bo nikoli v' eno super- nost spremenjen! O de bi se bil leta dan enkrat perkasal, inu bi usem letem zha- nem rezhem enkrat honz sturil! On fizer tem svetnikom s' vezhno svetlobo svejti, tem popotnekam pak na semli samu od delezh, koker fkus en shpegel se les- kazhe.

2. Ti nebeshki meistneki vedo, koku vesel je leta dan, ti revni otrozi Evæ sdihujejo, de ta dan njih shivlenja je grenak, inu otoshen.

Leti dnevi tega zhasa so kratki, inu hudi, polni britkusti, inu shalosti, v' katireh bode ta zhlovek s' mnogem ter- plenjam samreshen, s' mnogem straham stiskan, s' mnogimi fkerbmy napet, s' mnogo radovednostjo restresen, s' mno- gimi prasnimi rezhmy samotan, s' mno- gimi smotnavam obdan, s' veliko mujo dolitert, fkus fkuhnave oteshuvan, fkus lushte oflaben, inu s' boshtvam tepen.

3. O kedaj bo she en konz tega uslega hudega? Kedaj bom enkrat reshen od te revne flushnosti teh grehov? Ke- daj bom jest o Gospud! na tebe samega mislil? kedaj se bom jest v' tebi po- polnema veselil? Kedaj bom bres use saprege, toshlivoiti, inu teshave te
du-

dushe, inu tiga telefa v'pravi frajosti shivil? Kedaj bo she en stanoviten, terden myr, inu pokoj, en nasmeshan, inu shiher myr, en myr od snotrej, inu od sunej, inu en po useh krajih obstojezh myr?

O dobrutlive JEsus, kedaj bom jest pred tabo stal, inu tebe gledal? kedaj bom jest vidil to zhaft tvojiga krailestva? kedaj bosh ti meni use v' useh rezheh rata? O kedaj bom jest per tebi v'tvojimu krajlestvu, katiru si ti tvojim isvolenem od vekumej perpravil?

Jest sim en revesh, en vun sbandeshan, inu v'eno sovrashno semlo postavlen, vefs sapushen, kir se usakdanu voiskuvanje, inu narvezhi nesrezhe snajdejo.

4. Potroshtej mojo revsheno, pomajnshej mojo shalost, sakaj use moje shel-le po tebi sdihujejo. Dokler use je meni ena teshka butara, kar meni ta svejt k'enemu troshtu ponuja. Jest tebe shel-lim od snosrej s'zelem ferzam ushivati, ali na moren dosezhi. Jest si voshem teh nebeshkeh rezhy se dershati, ali te posveitne rezhy, inu tu premalu doli-tertut nagnenje mene sadershuje, inu brane. Jest bi othl, de bi moja dusha zhes use rezhy gospoduvala, ali jest bom posylen tudi zhes mojo volo temu shivotu

votu podloshen biti. Taku jest nasrezhen zhlovek is' sam sabo se voiskujem, inu sem sam sebi teshaven ratal, kir ta duh gori, ta shivot pak doli ulezhe, inu syle.

5. O kaj jest od snotrej terpim, kader jest v' mojemu serzu te nebeske rezhy spremishlujem, kir sdajzi meni, kader molem, ena velika tropa teh shivotneh shella na pruti pride!

O moj Buh! na odstopi delezh od mene, in na ogni se v' tvojimu serdu od-tvojiga hlapza. Sabliskej s' tvojo svetlobo, inu reskropi taiste shivotne shelle, pusti vunkej tvoje strele, taku bodo usi hudobni dosdevki tega sovrashneka k' shpotu sturjeni. Oberne moje misli usse skupej pruti tebi, sturi, de bodem na use polvejtne rezhy posabil, dodeili meni, de bodem mogel hitru use pregrešne misli saurezhi, inu sanizhuvati.

Pridi meni k' pomozhi o ti vezhna resniza, de mene nobena polvejtna, inu prasna rezh na premakne! Pride sem ti nebeska sladkust, de bo usa nasnashnost pred tvojim oblizhjam pobegnila. Od-pusti tudi meni, inu milostvu persanesi, kulkerkulikrat jest v' molitvi na drugu, koker na tebe mislim. Sakaj jest resnizhnu sposnam, de sim se navadil v' molitvi ramnu restresenu se sadershati.

Do-

Dokler dostikrat na temu mestu nisim, kir is shivotam stojim, al sedim, temuzh sim veliku vezh tamkej, kamer me mo- je misli ulezhejo, inu neso. Onda sim, kir je moja misl. Onda je dostikrat moja misl, kir je letu, kar jest lubem. Letu meni hitru na misel pride, kar mene od nature reslushta, ali kar meni savol dobizhka dobru dopade.

6. Satu si ti o Buh te resnize! ozhitnu djal: kir je tvoja saloga, ali fhaz, on- di je tudi tvoje ferze.

Aku jest nebefa lubem, tudi rad ne- beshke rezhy spremishlujem. Aku jest ta svejt lubem, se tudi v' negovi frezhi veselim, inu v' njegoveh teshavah sha- lujem. Aku jest ta shivot lubem, si do- sdevam, kar je tega shivota. Aku pak tega duha sa lubu imam, taku mene res- lushta tu, kar je duhovnega, misliti.

Dokler kar kuli jest lubem, od tega jest rad govorim, sinu flishim, inu ta- keshneh rezhy podobo s' mano damu nosem.

Ali frezhen je taiste zhlovek, katir savol tebe, o Gospud! usim stvarem flo- vu da: katir ti naturi sylo della, inu tu poshellenje tega shivota s' ajfram tega du- ha krisha: de bi tebi s' ozhishteno vestjo eno andohtlevo, inu zhisto molituv go- riofral, inu use posemelske rezhy sunej,

inu snotrej od sebe vergel, ter ureden postal med Angelske kore, al drushbo perpushen, inu gori uset biti.

XLIX. POGLAVITNE DEJL.

Od poshellenja vezhnega shivlenja, inu kajsen velik lon je taistem oblubljen, katiri je sa taistu vojskujejo.

I. Gosp. **M**oj syn! kader ti obzhutish, de bode tebi od sgorej doli tu poshellenje tega vezhnega isvelizhanja noterulitu, inu kader shellish od od prebivalsha tega shivota se lozhiti, de bi mojo svetlobo bres senze tega spreminjenja gledal, moresh tvoje serze refhirit, ter tu svetu noterdajanje s' velikim shellam goriuseti.

Veliko sahvalo vezhni dobruti dej, katira s' tabo taku milostvu andla, tebe taku lubesnivu obishe, taku gorezhe obudy, inu taku mogozhnu pousdigne, de fkus lestno tesho na posvejtne rezhy na padesh. Sakaj ti tega nimash sam od sebe, tu je od tvojih misl, ali muje inu djanja, temuzh samu is dobrute, inu usmilenja te sgarne gnade, inu boshjiga objiskanja, namrezh, de bi ti v' duhovneh zhednosteh, inu vezhi ponishnosti gorijemal, k' prihodnemu vojskvanju se per-

perpravlal, mene is zelega ferza se der-shal, inu se possisal meni s' gorezhim aj-fram flushiti.

2. Syn! ogn dostikrat gory, ali bres dima se ta plemen na kvishku na usdigne. Ravnu taku nektereh ludy poshellenje pruti nebesam je ushganu, inu vender niso prosti od skushnave shivotnega poshellenja. Satu na dellajo ony samu, inu zhitsu savol boshje zhasly, kar vender s'takeshnem shelljam od njega profio. Takeshne so tudi dostikrat tvoje shelle, katire, si ti menil, de so zhiste, inu de bodo stanovitne. Dokler taistu ni zhistu, inu popolnema, kar je s'lastnem dobizhkam, ali ushivanjam omadeshvanu.

3. Nekar-na profi, kar je tebi perjetnu, inu nuznu, temuzh kar je meni dopadlivu, inu zhasitlevu; sakaj aku ti prov sodesh, bi imel mojo volo tvo-jimu poshellenju, inu ufimu, kar poshelish, naprejpostavil, inu po taisti se sadershati. Jest vem tvoje shelle, inu tvoje pogostu sdihuvanje sim jest slishal. Ti bi she sdej rad bil v' ti frajosti te zhasly teh isvoleneh boshjih, tebe she sdej resvesely ta vezhna hisha, ta nebeshka deshela veselja polna: ali leta ura she ni pershla. Ampak en drugi zhas je she, tu je ta zhas tega vojskuvanja, te muje, inu tega skushanja. Ti shellish

s'to narvikshi dobruto napolnen biti, letu pak sdej na moresh dosezhi. Jest sim taista: zhakej na mene (prave ta Gospud) dokler pride tu boshje krajlestu.

4. Ti imash she v' mnogeh rezheh na semli skufhan, poduzhen, inu uterjen biti. En trost se bo tebi v' zhasu dal, al obilna fitost na bode dodejlana. Satu bodi mozhan, inu serzhan taku dobru v' djanju, koker v' prenesenju tega, kar je naturi supernu. Ti moresh enga novega zhloveka oblezhi, inu v' enga drugega mosha se spreberniti. Ti moresh dostikrat sturiti, kar nozhesh; inu, kar ozhesh, moresh pustiti. Kar drugem dopade, bode svoj naprejhod imelu, kar pak tebi dopade, napojde naprej. Kar drugi reko, se bo flishalu, kar pak ti porezhesh, na bo nezh porajtanu. Drugi bodo profili, inu bodo prejeli, ti pak bosh profil, inu na bosh prejel. Od drugeh ludy se bodo velike rezhy pravile, od tebe pak se bode molzhalu. Drugem se bo letu, ali unu isrozhilu, tebe pak bodo dershali, koker k'nobeni rezhy pridnega.

5. Ta natura bode v' zhasu savol letega shaluvala, inu tebi bode ramnu nuznu, aku bodesh letu s' molzhanjam prenefil. V' letih, inu takshneh rezheh bode en svest hlapez tega Gospuda skufhan,

shan, kulku on sam sebe satajiti, inu svojo volo v' useh rezheh premagat sna.

Ny skorej nobene rezhy, v' katiri bi ti imel sam sebi tulkajn odmreti, koker letu, kader ti namerzh moresh viditi, inu terpeti, kar je tvoji voli supernu: slasti pak, kader bodo tebi take rezhy ukasane, katire se tebi narodne, inu prasne sde. Inu dokler pod gospodsheno eniga drugiga stoysh, ter se na smesheni vikshi oblasti superstaviti, tok tebi teshku naprej pride, po voli eniga drugiga se sadershati, inu svojo misl, inu svojo pamet v' nemar pustiti.

6. Al moj syn! premisli, de leta tvoja muja tebi veliku nuza, de bode v' kratkimu konz imela, inu de enu veliku plazhilo njo zhaka; aku taku mislish, taku tebi tvoja muja na bode teshavna, temuzh ti bosh en velk trofht v' tvoji-mu poterplenju obzhutil. Sakaj na mestu tvoje mejhene vole, katiro ti sdej radavolnu sapustish, bosh tvojo popolnema volo na uselej v'nebesih imel. Tamkej bosh ti use, kar bosh othl, inu use, kar bosh samogel shelleti, najdel. Tamkej bodesh ti use blagu dosegel, bres strahu taistu sgubiti. Tamkej bode tvoja vola uselej enaka s' mano, inu na bode nezh sunajnega, ali sebi posebnega shellela. Tamkej se na bo tebi nobeden
super-

superstavil, nobeden zhes tebe toshil, nobeden te na bo sadershaval, nezh na bo tebi super stal, temuzh use rezhy, katire si shelil, bodo fkupej pred rokami, inu bodo tvoje zelu poshellenje popolnema nasitile, inu napolnile. Tamkej bodem jest tebi povernil to zhaft sa fhpot, ta plajsh te hvale, sa tvojo shalost, sa tvoje puslednu, inu ponishnu mestu ta sedesh tega krajlestva na vezhne zhase. Tamkej se bo ta sad te pokorshene perkasal, ta muja, inu trud te pokure bode s'ves sellam polonan, inu usa ponishna podloshnost bode zhaftitu kronana.

7. Sdej tedej se ponishnu perklajnej pod rokami usih ludy, inu na bodi tebi mar, kdu je letu, al unu rekal, ali saukasal, temuzh ti si imash sa letu veliko fkerb persadeti, de ti use, kar tvoji vikshe, eden tvoje glihe, ali eden majnfhega stanu od tebe ozhe, ali shelly, sa dobru gori usamesh, inu is svesto volo se possifash dopolniti.

Nej ishe eden leto, ta druge uno rezh, nej se eden s'to, ta drugi s'uno rezhjo fhtema, nej bode vezh, koker taushentkrat polvalen, ti pak nimash ne v' letemu, ne v'unemu, temuzh v'tvojimu lestnemu sanizhuvanju, inu v'mojimu dopadenju, inu zhafty vesellje jiskati:

Le-

Letu si imash ti voshti, de bi Buh, bodi she fkus shivljenje, ali smert, uselej bil v' tebi zheshen, inu hvalen.

L. POGLAVITNE DEJL.

Koku se ima en trojta prasn zhlevak v'roke boshje goriofrat.

1. *Hlap.* Gospud Buh svet Ozha! bo-di sdej, inu na vezhne zha-se zheshen, inu hvalen, sakaj koker ti ozhesh, taku se je sgodilu inu kar ti sturish, tu je dobru.

V' tebi se ima tvoj hlapez, nekar sam v' sebi, ne v' nobenemu drugemu veseliti, sakaj ti o Gospud si sam tu pravu veselje, ti si moje upanje, moja krona, moje resveselenje inu moja zhast.

Kaj ima tvoj hlapez, kar bi on na bil od tebe prejel, tudi bres svojiga saslushenja? Tvoje so ule rezhy, katire si ti stvaril, inu dal. Jest sem ubog, inu reven, inu v' teshkemu dellu, inu terplenju od moje mladosti semkej. Inu moja dusha bode v' zhasu shalostna noter do sols: inu se v' zhasu grima savol terplenja, katiru naprejstoji.

2. Jest shellim veselje tega myru, jest profem is serza sa ta myr tvojih sinov, katire ti v' luzhi tvojiga trojta redysh. Kader ti dash ta myr, inu enu sve-

svetu veselje noterulijeh, postane du-
sha tvojiga hlapza polna hvaleshnega
petja, inu andohtleva v'tvoji zhaſti, inu
hvali. Ali kader se boſh ti odmeknil,
koker zelu pogoftu v' navadi imaſh ſtu-
riti, na bode mogla po poti tvojih sa-
povd tezhi, temuzh bo mogla na ſvoje
perſi ſe poudariti, inu ſvoje kolena
perpogniti. Sakaj s' njo na ſtoji vezh ta-
ku dobru, koker uzherej, inu preduzhe
rejſhnem, kir je tvoja luzh na njeno
glavo ſvejtiia, inu kader je ona bla pod
ſenzo tvojih perut pred noterpadejozhi-
mi ſkuſhnavami ſavarvana.

3. O pravizhn, ſvet, inu uſe hvale
uredne Ozha! ta ura je perſhla, de tvoj
hlapez ima ſkuſhan biti. O lubesnive
Ozha! je zel ſpodobnu, de bi tvoj
hlapez ob ti uri kej ſavol tebe terpel.
O vezhne zhaſty vreden Ozha, ta ura,
katiro ſi ti od vekumej perhodno vidil,
je perſhla, de tvoj hlapez na en mejhen
zhaſ od sunej omaga, inu obleshy, ven-
der uſelej od snotrej per tebi shivy, de
on bode enu malu ſanizhuvan, pred lud-
my ponishan, inu dolidjan, s' hudem na-
guenjam, inu s' bolesnami potert, de bi
on s'tabo v'ti sgudni ſarji te nove luzhi
ſupet goriuſtal, inu to nebeſhko ſvet-
lobo uſhival. O ſvet Ozha, ti ſi taku
uſe odlozhil, inu ſi na takeſhno viſho
othl

othl imeti, inu taistu se je sgodilu, kar si ti sam sapovedal.

4. Letu pak je ena gnada, katiro ti tvojim perjatlu skashefh, de on na temu sveitu is lubesni pruti tebi terpy, inu nadleshan bode, od koga, inu kulkerkrat ti dopustifh, de bi se imelu sgoditi. Bres tvojiga svjeta, inu previdnoti, inu bres urshala se nezhi na sgody na semli.

O Gospud! meni je nuznu, inu dobru de si ti mene ponishal, de bi se tvojo pravizo nauzhil, inu de bi ufo preusetnost, inu napuh tega serza savergil. Meni je tudi nuznu, de sem k'framoti sturjen, sa tu moj trosht vezhi per tebi, koker per ludeh jishem.

Jest sem se tudi nauzhil tvoje naisgruntane sodbe se bati: kir ti tega brumnega, inu pravizhnega, s'tem kervizhnem ured, vender uselej po praviz tepesh.

5. Jest tebe sahvalet, de ti moje pregrehe ni si pregledal, temuzh si meni terplenje, inu nadluge, britkusti, inu shalost od snotrej, inu od sunej poslal, inu de si mene ojsiru udaril. Ni nezhi pod nebam, kar bi mene samoglu potroshtati, koker sam ti o moj Gospud, inu Buh, inu nebeshke osdravelnik teh dush, katir udarefh, inu osdravefh, v' pekov doli,

doli, inu supet unkej pellesh. Ty mene tepesh, inu tvoja shiba bode mene pod-uzhila.

6. Pole lubesniv ozha! v tvojih rokah sim jest; pod shibo tvojiga svarjenja, inu shtrafenge se jest perpognem. Gajshlei moj herbet, inu urat, de moja naukretnost po tvoji voli ukervim. Sturi is mene enga bojabojezhaga, inu ponishnega jogra, koker rad v'navadi imash delati, de bodem po usi tvoji voli hodil. Jest sam sebe, inu use, kar imam, tebi perporozhim, de bosh mene popravit, inu pobulshal; bulshe je tukej, koker tamkej shtrafan biti.

Ti vesh use rezhy fkupej inu sledne posebej inu tebi v'zhlovesnki vesty nezhi skritega. Ti vesh perhodne rezhy, preden se sgode, inu tebi ni potreba, de bi tebe eden uzhil, ali teh rezhy, katire se na semli dopernashajo, opominal. Ti vesh, kar je k' mojemu nuzu, inu gorijemanju dobru, inu kolku meni nadluga flushes teh grehov erjovino ostergati, inu ozhistiti. Sturi, inu delej s' mano po tvojimu dobremu dopadenju, inu nekar nasaversi mene savol mojiga greshnega shivlenja, katiru nobenemu bel, inu ozhitenshe, koker tebi samemu je snanu.

7. Gospud! dej meni vediti, inu snati, kar je urednu snanu tebi, taistu lubiti, kar je spodobnu lubiti, taistu hvalliti, kar je tebi narvezh dopadlivu, taistu veliku shtemati, kar je per tebi shlahtnu, inu shtemanja urednu, inu taistu sanizhuvati, kar je tvojim ozhesam supernu. Na pusti, de bi jest po videsu tih ozhy, inu po besedah nastroptnih ludy sodil inu mislil, temuzh de jest po pravi resnyzi od videozhih inu od duhovnih rezhy sodim, inu zhes ussetu tvojo volo inu dopadajenje skerbnu jishem.

8. Ludje bodo dostikrat v' svojih sodbah ogolfani, tudi ti perjasneki tega svejta, kir ony samu te videjozhe rezhy lubjo. Kaj je ta zhlovek od tega bulshe, de bode od drugega zhloveka sa vezhega shteman?

En goluf golfa, inu sapele enga golufa, al sapelivza, en posveitne zhlovek enga posvejtnega, en slepi enga flepega, en slab enga slabega, kader njega pousdiguje, ali hvali Dokler kulker je en sledne pred tvojimi ozhmy, tulku je on tudi, inu nekar vezh, sam na sebi, pravi ta pohlevne svete Franciscus.

LI. POGLAVITNE DEJL.

*De se ima ta zhlovek na te male della vadi-
ti, kader se vide preslabega k' visokim
dellami, ali opravilami.*

1. *Gosp.* Syn! ti namorešh smirej v' e-
nemu gorezhemu ajfru teh
zhednost, tudi ne v' enemu vikšhemu stanu
nebebešhkega premišhluvanja stati, te-
muzh savol poirbane slabusti je tebi v'
zhafsu potrebnu, de k' niskem rezhem se
dolispustišh, inu tesho tega strohlive-
ga shivlenja tudi super tvojo volo, inu
s' toshlivoſtjo preneſeſh. Koker dolgu
tu strohlivu truplu noſeſh, bodeſh to
otoshnoſt, inu teshavo tega ſerza ob-
zhutil. Satu je potreba pogostu v' temu
meſu zheſ tega meſa teſho sdihuvati,
kir na moreſh ſe uſeſkusi v' duhovneh
opravilih, inu v' boſhjimu permišhlu-
vanju goridershati.

2. Takrat je tebi nuznu, de ſe ti k'
niskimu, inu ſunajnemu dellu podaſh,
ter ſe v' dobremu djanju reſveſeliſh, med
tem pak mojiga prihoda, inu ſgurnu ob-
iſkanje iſ ſtanovitnem ſaupanjem pozh-
kaſh, tvojo edinſheno, inu ſuhoto tega
duha poterpeſhlivu terpiſh, taku dolgu,
de bodeſh ſupet od mene obiſkan, inu
od uſe britkuſti reſhen. Sakaj jeſt bo-
dem

dem sturil, de bodesh na tvoje dellu inu mujo posabil, inu de bosh tvoj snoterne pokoj ushival. Jest ozhem pred tabo te snosheti, sveteh pisaneh naukov resgerniti, de bodesh s' reshirjenem serzam po temu potu mojih sapoved sazhel tezhi. Inu takrat porezhesh: Use terpenje sedanega zhafa ni sadofti urednu te perhodne zhafsty, katira bode nad nami resodeta.

LII. POGLAVITNE DEJL.

De se ta zhlovek nima sa urednega te gnade, ali troshta, ampak sa vrednega tega terpenja dershati.

1. *Hlap.* Gospud! jest nisim ureden ne tvojiga troshta, ne tvojiga obiskanja; satorej pravizhnu s' mano andlash, de mene revnega, inu bres troshta pustish. Sakaj, aku bi jest tolse, koker enu morje mogel tozhiti, vender bi she tvojiga troshta na bil ureden. Satu jest nisim drugega ureden, koker dobru gajshlan, inu shtrafan biti, kir sim dostikrat tebe mozhnu reshalil, inu v' velikeh rezheh sylnu se pregreshil. Dokler, kader s' pravo pametjo premislem, sim tudi tega narmainshega troshta na ureden. Ti pak o dobrutlive, inu usmi-

lene Gospud, inu Buh! kir tvoje della nozhesh pustiti konz useti, de bi tu bogastvu tvoje dobrute v' teli polodah tvoje milosti skasal, pognadash tudi tvojiga hlapza, inu bres ufiga njegoviga saflushenja zhes uto zhloveshko visho njega potrohtash. Sakaj tvoji trofhti niso, koker zhloveshki pogovori.

2. Gospud! kaj sim jest takega sturil, de bi ti meni nebeshkiga trofhta dodej-
lil? Jest na vem nezh dobrega, de bi bil sturil, temuzh, de sim uselej k' pregrehi nagnen, inu k' pobulshanju namarn, inu lejn bil. Refs je, inu jest letu namorem odrezhi, al tajiti. Aku bi jest dergazhi rekal, bi se ti meni super postavil, inu nobeniga bi na bilu, katir bi mene sagovarjal. Kaj drugega sim jest s' mojimi grehami saflushil, koker pek-
kov, inu vezhne ogn? Po usi resnizi jest sposnam, de sim uslega shpota, inu sanizhuvanja ureden, inu de se meni naspodobi med tvoje brunne shter biti. Inu akulih jest letu narad flishem, vendar ozhem savol resnize moje grehe super mene samega sposnati, de bi tvojo milost skus letu loshej sadobil.

3. Jest en krive, inu ufiga shpota polne zhlovek kaj bi imel rezhi? Nimam ust sa govoriti, koker samu to besedo

sedo: Jesti sim gresnil, o Gospud! jesti
 sim gresnil, usmili se zhes mene, od-
 pusti meni moje grehe. Dopusti meni
 en mejhen zhafs, de bom moja shalost
 objokal, prejden de pojdem v' to temno
 s'tem mrakam te smerti pokrito semlo.
 Kaj ti od tega krivega, inu revniga
 gresneka narvezh shellish, koker samu,
 de bi se zhes svoje grehe sgreval, inu
 ponishal? Is ene prave grevenge, inu
 ponishnosti tega serza uftane tu upanje
 tega odpushanja, ta s'britkustjo obdana
 vest bode s' Bugam spravlena, ta sgub-
 lena gnada bode supet najdena, inu
 ponovljena, ta zhlovek bode pred per-
 hodnem serdam obvarvan, inu se v' ene-
 mu svetemu kushuvanju fkupej frezhajo
 Buh, inu ta resgrevana dusha.

4. Ena ponishna grevenga zhes gre-
 he je tebi, o Gospud! en perjeten ofer,
 inu deshy veliku perjetnejsh pred tvo-
 jim oblizhjam, koker enu pershganu ka-
 dilu. Ona je enu perjetnu masilu, ka-
 tiru si othl, de bi se na tvoje svete no-
 ge slilu, sakaj enu resgrevanu, inu po-
 nishnu serze nifi nigdar savergel. V'eni
 pravi grevengi je tu mestu tega per-
 beshalsha pred oblizhjam serditega sov-
 rashneka. V'taisti bo pobulshanu, inu
 opranu, karkuli je od dergot sem per-
 shlu, inu omadeshvanu bilu.

LIII. POGLAVITNE DEJL.

De gnada boshja tēmi, kateri posvejtnu mislijo, na bode dodejlēna.

1. *Gosp.* Syn! moja gnada je shlahitna, inu veliku vela, ter se na pusty is sunajnem rezhmy, ali s' posvejtnemi troshtami mefhati.

Satu je potreba ule sadershbe gnadi boshji is poti spraviti, aku ti vofhish, de bi bila ona v'tebe ulita. Poish si enu fkrivnu mestu, inu rad prebivej sam per sebi; nobenega zhloveka pogovarjanja na ishi, ampak veliku vezh k' meni venkej isli tvojo andohtlevo molituv, de bodesh enu bogaboiezhe, ali sgrevanu ferze, inu eno zhisto vest ohranil. Zel svejt sa nezh fhtemej: s'Bogam hoditi usem sunajnem rezhem naprejpostavi. Sakaj ti na moresh meni flushiti, inu sravn tega tudi v'prejdeozheh rezheh reslushtanje imeti.

Od snaneh, inu lubeh perjatlov se moresh odtegniti, inu tvoje ferze od usega zhasnega troshta odlozhenu dershati.

Taku opomina ta svet Apostel Petr, de se ti virni, koker popotniki, inu ptujizi na temu svejtu sadershati imajo.

2 O kajsenu veliku saupanje bo en zhlovek ob svoji smerti imel, katirega

no-

nohene rezhy poshellenje na temu sveytu na dershy. Ali enu slabu ferze se na sna od usega posemelskega poshellenja odlozhiti, inu en tem shivotnem shel-lam isdan zhlovek nezh na vę sa fra-jost enga snoternega zhloveka. Ozhefh pak en prave duhovne zhlovek biti, morefh tem dalnem, inu tem blishnem rezhem se odpovedati, inu se pred ni-komer taku mozhnu, koker pred sam sabo varvati. Kader ti sam sebe bosh po-polnema premagal, si bodesh skus tu loshej use te druge rezhy podloshne stu-ril. Enu popolnema premaganje je, sam sebe premagati. Sakaj, katir sam sebe podloshnega dershy, de ta shivot, ali shivotnu poshellenje je ti pameti, inu ta pamet meni v' usih rezheh pokorna, leta je sam svoj premagavz, inu Gospud tega lvejta.

3. Aku ti shellish gori do verha le-te popolnomasti se pousdigniti; morefh moshku sazheti, inu to sekiro na korenino postaviti, de bosh mogel tu skrivnu naspodobnu nagnenje pruti sam sebi, inu k' usemu lastnimu, inu pose-melskemu blagu vensruvati, inu po-konzhati.

Na te pregrehi, kir ta zhlovek sam sebe prevezh napzhenu sa lubu ima, sko-rej use vify, karkuli on ima s' koreni-

nino vensruvati, inu premagati: kader je leta pregreha premagana, inu doli-saterta, sdajzi en velek myr, inu pokoj v' temu zhloveku postane. Dokler pak malu njeh je, katiri se pomujajo, de bi sami sebi popolnema odmerli, inu sami od sebe do konza venshli, satu sami v' sebi sapledeni ostanejo, inu se na morjo v' temu duhu zhes se pousdigniti.

Katir pak prostu s' mano hoditi shelly, temu je potrebnu, de on use svoje hudu malupridnu nagnenje samory, ter v' nobeni stvary s' napzheno lubesnio poshellnu na obtizhy.

LIV. POGLAVITNE DEJL.

Od mnogitirega nagibanja ali gnanja te nature, inu te gnade.

I. Gosp. Syn! ti moresh na napelluvanje inu gnanje te nature, inu te gnade dobru merkati, dokler one na eno med sabo spruti stajezho, inu fkorej fkrito visho nafs napellujejo, inu bodo kumej od drugega koker od enega v' duhovneh rezheh uterjenega, inu popolnema resvitlenega zhloveka reslozhene. Uti ludje szer tu dobru shelle, inu v' svojimu govorjenju, ali djanju kei dobrega od sebe na dan dado; al vender je njeh veliku, katiri bodo pod fhtavtjo tega dobrega smamleni, inu ogolfani.

2. Na-

2. Natura je pregnana, inu dosti ludy na se ulezhe, v' svoje saderge samota, inu sapelle, ter sama sebe uselej sa ta zil, inu konz dershy. Ta gnada pak prov, inu svestu visha, varje pred usem, kar ima podobo te hudobe nozhe nobenega golfati, temuzh use sturi samu savol Boga, v' katiremu tudi ona k' puslednemu pozhiva.

3. Ta natura tu dolitrenje navolnu goriusame, nozhe stiskana, ne premagana, ne podloshna, inu ne radovolnu v' bersdah dershana biti. Ta gnada pak se ahta tega odmerjenja, ti lestni pozhutlivosti superstoji, ona ishe podvershena biti, shelly premagana biti; inu se nozhe svoje lestne frajosti poslushiti, nje je tubu, de bode pod shibo, inu straham dershana, ona na shelly zhes nobenega gospoduvati, ampak uselej pod Bugam shiveti, stati, inu biti, inu je perpraulena savol Boga se usaki zhloveshki stvary pohlevnu podvrezhi.

4. Ta natura se po svojimu nuzu, inu dobizhku flisa, inu pomuja, ter mirka, kaj nuza, inu dobizhka bi nje is ene sledne rezhy doshlu. Ta gnada pak se na ahta lestnega nuza, inu obresti, ampak veliku vezh premishluje, kar bi drugim nuznu, inu perloshnu bilu.

5. Ta natura ima rada zhaſt, inu ſpoſhtuvanje: ta gnada pak uſo zhaſt, hvalo, inu ſpoſhtuvanje Bogu ſveſtu daje, inu perpifhe.

6. Ta natura ſe boji ſhpota, inu ſanizhuvanja: ta gnada pak ſe veſely ſa ime JEſusovu ſaſramvanje terpeti.

7. Ta natura ſa lubu ima to lenobo, inu ſhivotnu pozhivanje: te gnada pak na more lejna biti, temuzh radavolnu tu dellu, inu mujo gorjusame.

8. Ta natura iſhe ti rodovednoſti dopadlive, inu ſletne rezhy, inu nje ſe gnufe na ſavershenih, inu grobeh rezheh. Ta gnada pak ima veſelje na ſanizh-livih inu ponishneh rezheh, oſtre, inu terde rezhy na ſametuje, inu ſe na brani v' ſtare, inu ſlabe gvante oblezhena biti.

9. Ta natura gleda na zhaſne rezhy, ſe veſely tega zhaſnega, inu poſvejtne-ga dobizhka, inu ſhaluje ſavol ene zhaſne ſhkode: ona ſe ſavol ene mejhene kervizhne, al ſuperne beſede ſerdy. Ali ta gnada ſe ahta teh vezhneh rezhy, inu na obtizhy v' teh zhaſneh, ſavol pogube tega zhaſnega blaga na ſhaluje, ſe na ſerdy ſavol ſuperneh beſedy; ſakaj ona je ſvoj ſhaz, inu ſvoje veſellje v' nebelsa, kjer nizh konz na uſame, poſtavela.

10. Ta

10. Ta natura je lakomna, inu rajshi usame, koker da, inu kej lestnega inu fufebnega sa lubu ima. Ta gnada pak je dobrutleva, inu je perpravlena se ufem pufitati ushivati, se posebneh rezhy ogible, s' mejhenem sa dobru usame, inu sposna, de je bulshi dati, koker useti.

11. Ta natura ima veliku nagnenje na te ftvary, na fvoje lestuu mefu, na prasne rezhy, inu na tu okulihojenje. Ali ta gnada ulezhe k'Bogu, inu k'zhednostam, se odpove tem ftvarjenem rezhem, pred tem fvejtam beshy, tega mefa poshellenje fovrashe, tega okulihojenja se sdershy, inu se framuje na ozhitnem se perkasuvati.

12. Ta natura ima rada ta sunajne trofht, v'katiremu fvoje pozhutke reslushta, inu resvesely. Ta gnada pak ishe samu v'Bogu potrofhtana, inu zhes use videjozhe rezhy v'ti narvikshi dobruti reslushtana, inu resveselena biti.

13. Ta natura se muja, inu della use savol lestnega nuza, inu dobizhka, ona na more nezh sabstojn fturiti, temuzh ona se trofhta ali kej enakega, ali kej bulshega, ali hvalo, ali perjasnost sa fvoje ifkasane dobrute sadobiti, inu shelly, de bi njene della, inu darovi veliku preshtemani bili. Ta gnada pak
nezh

nezh zhasnega na ishe, inu na shelly nobenega lona, ali plazhila, koker famega Boga, inu od zhasneh potrebnih rezhy nezh vezh na shelly temuzh kulker taiste nje morejo k' sadoblenju teh vezhneh flushiti.

14. Ta natura se veseli nad veliku perjatlov, inu nad shlahto, se preshtema nad svojim shlahtnem rojstvam, inu nad svojim rodam; tu sadershanje teh mogozhneh terdi, se perlisuje tem bogatem, inu prov daje tem sebi enakem. Ta gnada pak tudi sovrashneke lube, inu se nad obilnostjo teh perjatlov na preusame; sa nezh dershy to hisho, inu sazhetek svojiga rodu, sunej aku ona tamkej vezh brumnosti najde. Temu ubogemu zila k' pomuzhi pridti bel, koker temu bogatemu, ima vezhi usmiljenje s' enem nadolshnem, koker s' enem mogozhnem, se vesely nad enem refnizhnim, nekar nad enem golufnem zhlovekam. Ona uselej opomina te brumne, de bi se po vezheh gnadah, inu daroveh possifali, inu Synovu boshjimu fkus zhednosti se enake sturili.

15. Ta natura se hitru pertoshi zhes pomankanje, inu nadleshnost. Ta gnada prenese stanovitnu tu boshtvu, inu to sroshino.

16. Ta natura use k' sebi obrazha, se le sa se shrita, inu le savol sebe druge svary. Ta gnada pak use rezhy k' Bogu visha, od katirega one svirajo: nezh dobri-ga sebi na perpifuje, preusetnu na baha, se naprepira, svojo manengo drugem naprej na ulezhe, temuzh use svoje misli, inu sastopnost ti vezhni modrusti, inu boshjimu sprashuvanju podvershe.

17. Ta natura shelly skrivne rezhy vediti, inu nove flishati, ozhe od sunej se fkasuvati, veliku fkus pozhutke svediti, inu poskusiti, shelly sposnana biti, inu letu sturiti, od katirega hvala, inu tu sazhudenje pride. Ta gnada pak se na ahta nove, inu firbezhne rezhy vediti, sakaj use letu je od te stare, fkus ta greh pokashene nature pershlu, dokier se nezh novega, inu obitojozhega na semli na snajde. Ona tedej uzhy te pozhutke bersdati, tega prasnega dopadenja, inu preusetnega bahanja se anati, inu ogibati, hvale, inu sazhudenja uredne rezhy ponishnu perkrivati, inu od sledne rezhy, inu v' usi uzhenosti ta pridne sad tega nuza, inu to zhast, inu hvalo boshjo iskati. Ona nozhe, de bi ona, inu tu njenu hvalenu bilu, temuzh shelly, inu voshe, de bi Buh, katir use sgol is lubesni vendejly, v' svojih daroveh zheshen, inu hvalen bil.

18. Le-

18. Leta gnada je ena boshja inu zhes-naturalna luzh, en fusebne dar Boshji, en pezhat teh isvoleneh, inu ena sastava vezhnega isvelizhanja, katira tega zhloveka, od posvejtnehh nebeshkih rezhy k' lubesni pousdigne, inu is enga k'tem posvejtnem rezhem nagnenga k' enemu v' te duhovne rezhy isdanemu zhloveku stury. Kulkajn vezh tedej bo ta natura dolitlazhena, inu premagana, tulkajn vezhi gnada bo noter ulita, inu ta snoterne zhlovek bo s' novem objiskanjam po podobi boshji ufake dan ponovlen, inu pobulshan.

LV. POGLAVITNE DEJL.

Koku pokashena, inu spazhena je nasha natura, inu koku mozhna je gnada Boshja.

1. *Hlap.* **O** moj Gospud, inu Buh! kati-
tir si mene po tvoji podobi,
inu glihi stvaril, dodejli meni to gnado,
katira je, koker si ti mene uzhl, ta-
ku mozhna, inu meni k' isvelizhanju ta-
ku potreba: de bodem moja hudobno
naturo, katira mene k' greham, inu k'
pogublenju ulezhe, mogel premagati.
Sakaj jest obzhutem v' mojimu telefusu to
postavo te pregrehe, katira ti postavi
moje dushe super govory, inu mene,
de

de bi jest ti pozhutlivoſti v' mnogeh rezheh pokorn bil, koker enga jetnika okuli vode. Jest na morem temu hudemu nagnenju te nature ſadoſti ſuperſtati, aku tvoja preſveta gnada na bo meni na ſtrani ſtala, inu moje ſerze uſhgala.

2. Potrebna je tvoja gnada, inu ena zelu velika gnada, de bode ta natura premagana, katira je od mladosti k' hudemu nagnena. Sakaj natura je ſkusi Adama tega pervega zhloveka padla, inu ſkusi pregreho pokashena bila, od tod je ta ſhtrafenga tega greha ne uſe ludy perſhla, taku, de ta natura, katira je bla dobra, inu pravizhna od tebe ſtvarjena, ſe sdej ſa en greh, inu ſa eno bolesen te pokashene nature ime nuvati ima; sakaj nienu nagnenje, aku bo ſamu per ſebi puſhenu, uſelej le pod ſe k' temu hudemu, inu k' ti pregrehi ulezhe. Dokler ta mejhena muzh, katira je nje ſhe zhes oſtala, je koker ena iſkerza pod pepelam ſkrita. Leta muzh je ſaſtopnoſt, ali pamet te nature, katira je s' eno veliko temnoto obdana, taku, de akulih ſhe reſlozhe, kaj je prov, kaj ny prov, kaj je reſs, kaj ny reſs, vender na ſamore dopolniti, kar ſa prov derſhy, tudi na more popolnema to luzh te reſnize, ne pravu ſravje ſvojiga nagnenja uſhivati.

3. Od tod pride, o moj Gospud, inu Buh! de jest po temu snoternemu zhlo-veku imam lusht k' tvoji postavi, dok-ler jest vem, de tvoja sapoved je dobra, pravizhna, inu sveta, inu de svary use tu hudu, inu ozhe, de bi se pred gre-ham beshalu. S' tem shivotam pak flu-shem ti postavi te pregrehe, kir se jest veliku vezh ti pozhutlivofti, koker ti pameti pokornega iskashem. Is katire-ga pride, de jest fzer eno volo k' dobre-mu imam, taistu pak dopernesti, v' me-ni mozhy na najdem. Is tega tudi pride, de si jest dostikrat veliku dobrega na-prejusamem, dokler pak ta gnada moji flabufti pomagat ni pred rokami, is mej-henega superstanja odstropim, inu oma-gam. Odtod pride, de jest ta pot ene popolnema brumnostti sposnam, inu kar bi imel jest sturiti, sadofti ozhitnu vi-dem, ali od teshe moje pokashene na-ture dolitlazhen se k' eni bel popolnema brumnostti na pousdignem.

4. O Gospud! koku mozhnu je meni potrebna tvoja gnada, tu dobru sazheti, v' taistemu naprej jiti. inu taistu dokon-zhati! Dokler bres nie namorem nezh sturiti, v' tebi pak use premorem, aku mene tvoja gnada poterde.

O ti resnizhnu nebeshka gnada! bres tebe nezh ni tu lestnu saflushenje, inu
tudi

tudi ti darovi te nature so sa nezh der-shati. Bres tvoje gnade o Gospud! use rezhi per tebi nezh na velajo, ne kunfhti, ne blagu, ne lepota, ali muzh, ne sastopnost, ne sgovornost. Sakaj ti darovi te nature so gmejn tem brumnem, inu tem hudobnem, ta gnada pak, inu lubesn je en fusebne dar teh isvoleneh; katiri so s' taistem ozirani, bodo sa uredne dershani tega vezhnega shivlenja. Ta gnada je taku shlahtna, de tudi ta dar tega prerokvanja, dellanje teh zhu-deshov, ali karkuli sa enu visoku spre-mishluvanje bres lete gnade bode sa nezh dershanu. Ali tudi vira, upanje, inu use druge zhednosti niso tebi perjetne bres lubesni, inu gnade tvoje.

5. O ti presveta grada boshja! ti sturysh is ubogega v' duhu, na zhednosteh bogatega, inu is bogatiga na blagu sturysh v' serzu ponishnega. Pridi inu stopi doli k' meni, napolni mene sdajzi s' tvojim troshtam, de moja dusha od truda, inu fuhote tega serza na omaga, inu konz na usame.

O Gospud! jest tebe ponishnu profem, pusti mene pred tvojimi ozhmy gnado najdti, sakaj sadoosti je meni tvoja gnada, akulih te druge rezhy, katire ta natura shelly, na doseshem. Deslih bom teshku fkuhan, inu s' dostiremi nadlu-

gami obdan, se na bodem nezh hudega bal, koker dolgu tvoja gnada per meni bode. Ona je moja muzh, ona meni da ta svjet, inu pomuzh. Ona je mozhnejshi, koker ufi moji fourashniki, ja bel modra, koker ufi ti modri.

6. Ta gnada je ena mojstrova te resnize, uzheniza tega v'strahu dershanja, ena luzh tega lerza, en trofht v'britkusti: ona preshene shalost, inu strah, ona goriredy to andoht, inu tozhy solse. Kaj sim jest bres nje, koker en suh less, inu en nanuzni brun, katir se ima savrezhi?

Satorej dodejli meni o Gospud! de bode meni tvoja gnada uselej naprej perstopila, inu sa mano hodila, ter mene v'dobremu djanju uselej vishala, de se bodem po taistemu vednu poskerbel, skusi JEfusa Kristusa tvojiga Syna. Am.

LVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo sami sebe satajiti, inu sa Kristusam po poti tega krisha hoditi.

1. Gosp. Syn! koker delezh ti samoreshtam od sebe ven jiti, taku delezh tudi ti premoresht v'mene pridti. Sakaj koker od sunej nezh na shelleti, pomaga k'snoternemu myru, taku tudi sam

fam sebe od snotrej sapustiti, tega zhlo-
veka s' mano f'klene, ali sdrushe. Jest
ozhem, de le nauzhish popolnema sam
sebe satajiti, inu moji voli zhes dati bres
ufiga superrezhenja, inu toshbe. Hodi
sa mano; jest sim ta pot, ta resniza, inu
tu shivlenje. Bres poti se na more ho-
diti, bres resnize se na more sposnati,
bres shivlenja se namore shiveti.

Jest sim ta pot, po katiremu moresh
hoditi, jest sim ta resniza, katiri imash
vijeti, jest sim tu shivlenje, na katiru
imash upati. Jest sim ta obstojezha pot,
ta nafalivna resniza, inu tu vezhnu shiv-
lenje. Jest sim ta nar ravnishi zesta, ta
nar vezhi resniza, tu pravu shivlenje,
tu isvelizhansku shivlenje, tu nestvarje-
na shivlenje.

Aku bosh na mojimu potu ostal, bo-
desh resnizo sposnal, inu ta resniza
bode tebe reshila, inu ti bodesh tu vezh-
nu shivlenje sadobil.

2. Aku ozhesh v' tu shivlenje jiti,
dershi te sapovdi. Aku ozhesh resnizo
sposnati, taku virvej meni. Aku ozhesh
popolnema brumen biti, predej use re-
zhy. Ozhesh le moj Joger biti, sa-
taji sam sebe. Ozhesh le tu isvelizhan-
sku shivlenje sadobiti, sanizhuj tu zhas-
nu shivlenje. Ozhesh v' nebesih pous-
dignen biti, ponishej se na temu svejtu.

Ozhefh ti s' mano krajluvati, noli s' mano ta krish. Sakaj fami ti flushabniki tega krisha najdejo ta pot tega isvelizhanja, inu te prave luzhi.

3. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus! dokler je tvoj pot telen, inu od tega sveita sanizhuvan, inu savershen, do-dejli meni po tvojimu nauku v' sanizhvanju tega svejta shiveti. Sakaj ta hla-pez ni vezh, koker njegov Gospud, inu ta Joger ni zhes svojiga mojstra. Nej bo tvoj hlapez v' tvojimu shivlenju fku-fhen, inu isuzhen, dokler ondi je mo-je isvelizhanje, inu prava svetust. Kar-kuli jest surej tvojiga shivlenja berem, al flis hem, me na more sadofti resveseliti, inu reslushtati.

4. *Gosp.* Syn! dokler ti use letu vesh, inu si bral, frezhen bodesh, aku bosh taistu sturil. Katir moje sapovdi ima, inu dershy, taist mene lube, inu jest tu-di bodem njega lubil, inu mene samega njemu resodel, inu njega k' meni v' kraj-lestvu mojiga Ozheta postavil.

5. *Hlap.* O Gospud JEsus Kristus, nej se meni sgody, koker si rekal, inu ob-lubil, nej se meni sgody letu saslu-shiti. Jest sem ta krish prejel, prejel sem taistega od tvoje roke: jest ozhem taistega nositi, nosil bom taistega noter do smerti, koker si meni naloshil. Sa
ref-

resnizo tu shivljenje enga dobriga kristjana je en prave krish, ali pelle v'ta paradish. Ta pot je sazhet, nasaj se verniti se na sme, inu se naspodobiti taistega sapustiti.

6. No tedej! lubesnivi bratji! hodi-mo fkupej po potu tega krisha; JEsus bode s'nami, savol JEsusa smo ta krish na se useli, savol JEsusa tudi ozhmo v'temu krishu stanovitnu ostati. On bode nash pomozhnik, katir je nash vajvoda, inu sprednik. Pole! nash kralj hode pred nami katir se bo sa nash vojfkval. Podajmo se moshku sa njim, nobeden se nima ustrashit, ali bati, bodimo perpravleni v'temu boju serzhnu umreti, na sturimo nashi zhashty leta shpot, de bi mi pred tem krisham beshali.

LVII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima zaglivega serza ratati, kader v'enu, al drugu pregreshenje pade.

1. Gosp. Syn! meni bel poterplenje, inu ponishnost v'teshavah, inu v'superneh rezheh dopade, koker velik trofht, inu andoht v'srezhi. Sakaj tebe shali, kir bode ena mejhena rezhy zhes tebe rezhena? Akulih bi se tebi bilu kej vezhega pergodilu, bi si vender

na bil imel pustiti k'ferzu jiti. Sdej pak
pusti memujiti, letu ni tu pervu, tudi
ni kej novega, inu tudi na bode tu pu-
flednu, aku bodesh dalej shivel. Ti si
fzer sadoſti moſlike, koker dolgu se
tebi kej supernega na pergody. Ti da-
ješh dobre ſvjete, inu snash druge lu-
dy s'beſedami dobru troſhtat, inu njim
ferze dajati; kader pak ena nagla nad-
luga pred tvoje duri pride, sazhne na
ſvjetu, inu na mozhi tebi permanku-
vati.

Poglej na tvojo ſlabuſt, katiro ti po-
goſtu tudi v' meiheneh rezheh, inu per-
padkeh dobru ſamerkaſh: vender ſe le-
tu ule gody ſavol tvojiga iſvelizhanja,
kader ſe tebi kej takeſhnega permire.

2. Verſi letu iſ tvojiga ferza, koker
narbel moreſh, inu akulih te je ſhe ſa-
delu, vender de ta na bo okuliverglu,
ne dolgu v' smotnjavi derſhalu. Ter-
pi to nadlugo ſaj poterpeſhlivu, aku njo
na moreſh veſelu preneſti. Inu deſlih
v' zhaſu eno rezh narad ſliſheh, inu
eno navolnoſt obzhuteſh, derſhi ſe no-
tri, inu iſ tvojih uſt na puſti kej ven-
priti, kar ni prov, iſ katirega bi ſi ti ſla-
bi enu pohujſhanje uselei. Koker
hitru ſe bo ta gnada v' tebe povernila,
bode ta navola, katira je v' tebi uſtala,
sdajzi potolaſhena, inu uſa ſnoterſhna
sha-

shalost bode flatka postala. Jest she uselej shivim, tebi pomagat, inu te she vezh, koker dosihmalu potroshtati perpravlen, pravi ta Gospud, aku bodesh na mene saupal, inu mene andohtlevu na pomuzh klizal.

3. Bodi terdnega serza, inu perpravlej se she k' vezhemu terplenju. Ni zelu sabstojn, inu bres nuza, de se pogostu v' nadlugeh, inu v' teshkeh skushnavah snajdesh. Ti si le en zhlovek, inu nekar en Buh, ti si le enu mesu, inu nekar en angel. Koku bi ti uselej v' enemu stanu te brumnosti oftati mogel, kir letu je permankalu temu angelu v' nebesih, inu temu pervemu zhloveku v' paradishu? Jest sim taist, katir trosh-tam te shaloftne, inu lete, katiri svoje slabusti sposnajo, k' meni gori pousdignem.

5. *Hlap.* Gospud! bodi hvalena tvoja beseda, katira je meni flatka zhes use medenu satovje. Kaj bi jest v' tulkajn mojih britkusteh, inu nadlugh sazhel, aku bi ti mene s' tvojimi svetemi besedami na poterdil? O de bi jest le enkrat k' temu isvelizhanju mogel pridti! h' zhem bi fkerbel, kaj, inu kulku bi imel sa taistu preterpeti? Dej meni en frezhen odhod is letega tvejta. O moj Buh! spomni na mene, inu vishej mene

ne po temu pravemu potu v' tvoje kraljestvu. Amen.

LVIII. POGLAVITNE DEJL.

De se mi nimamo podstopiti visoke rezhy, inu te skrivne boshje sodbe isprashuvati, inu gruntati.

I. Gosp. Syn! varvej se, de na bodesh visoke rezhy, inu fkrivne boshje sodbe isprashuval, is kajsenea urshaha bode leta taku sapushen, une pak bode k'taku veliki gnadi goriuset: sakaj bode leta taku mozhnu s' nadlugami obdan, en druge pak taku visoku pousdignen.

Lete rezhy preseshejo uso zhloveshko sastopnost, inu nobena stvarjena pamet, nobenu premishluvanje na premore boshje sodbe sgruntati. Kader tedej tebi tvoj sovrashnek takehne rezhy noterdaje, ali pak nekateri redovedni ljudje tebe satu uprashajo, dej njim k' odgovoru te besede tega preroka: Gospod! ti si pravizhen, inu pravizhna je tvoja sodba. Inu tudi lete besede: *Te sodbe tega Gospoda so resnizhne, inu same v' sebi pravizhne.* Mojih sodba se imash bati, inu nekar taishte isprashuvati; sakaj ta zhloveshka pamet na samore taishte sapopasti.

2. Ti tudi nimash sprashuvati, ne se prepirati od tega saflushenja teh svetnikov katir bi pred temi drugemi svetejshe, al vezhe bil v' nebeshkemu krajlestvu. Takehne rezhy perneso dostikrat veliku ardrije, inu napotrebna prepiranja; is katirega tudi uftane ta preusetnost, inu prasna polveitna zhaft: is tega pride navoshlivoft, inu resdirenga, kir leta tega svetnika, ta druge enga drugega preusetnu naprejpostaviti se muja. Takehne rezhy snati, inu sprashuvati nobenega nuza na pernese, temuzh taki ludje se veliku vezh tem svetnikom samirjo; sakaj jest ni sem en Buh tega prepiranja, temuzh tega myru: ta myr pak vezh v' eni pravi pohlevnosti, koker v' lestnemu povikshanju stoji.

3. Nekteri bodo is enga aifra te lubesni k' temu Svetniku nekteri is velikega nagnenja k' unemu ulezheni, katiru use se vezh is enga zhloveshkiga, koker boshiga nagnenja gody. Jest sim taift, katir sim use Svetnike stvaril; jest sim njim gnado dal, jest sim to zhaft dodejil. Jest vem njih usih saflushenje, jest sim njim perstopil, is flatkustjo mojga shegna. Jest sim nje posnal pred sazhetkam tega svejta, jest sim njih is tega svejta isvolil, ony niso mene poprej isvolili. Jest sim njih skus gnado poklizal, jest

jest sim njeh skus milost k' meni ulekel:
 jest sim njeh skus use forte skushnavo
 skus pellal. Jest sim njim zhastitlive
 trofhte noterdajal, jest sim njim stano-
 vitnost dodejlil, jest sim njieh poter-
 plenje kronal.

4. Jest posnam tega pervega, inu pu-
 flednega, jest imam use gladku naisre-
 zheni sa lubu. Jest imam v'usih mojih
 Svetnikeh pohvalen biti, jest imam zhes
 use zheshen, inu v'usih, inu v'fledne-
 mu shposhtuvan biti, katir sim taiste taku
 zhastitlivu bres usiga njieh poprejshe-
 ga, inu lestnega saflushenja she sa na-
 prej isvolil, in taku visoku povikshal. Sa-
 torej, katir tega narmajnshega od mojih
 sanizhuje, tudi tega vezhega on na zha-
 sty, dokler sim jest tega narmajnshega
 inu tega velikega stvaril. Inu katir na
 shposhtuje enga Svetnika, ta na shposh-
 tuje tudi mene, inu nobenega v'nebesh-
 kimu krajlestvu. Ony usi so enu skus
 saveso te lubesni: ony usi enu menjo,
 usi so ene vole, inu usi skupej se ena-
 volnu lubio.

5. K'temu she (kar je veliku vikshe)
 ony veliku vezh mene, koker sami sebe,
 inu svoje saflushenje lubio. Dokler kir
 so se ony verh sebe goriusdignili, inu so
 od lestne lubesni ven potegnjeni, se ony
 zelu, inu do konza v'mojo lubesn spre-
 mine

mine, inu v'taisti tudi s'veseljam, inu s'ushitkam pozhivajo. Nezh ni, kar bi nje samoglu odverniti, ali doliulezhi, dokler so ony te vezhne resnize polni, inu se v'temu ognu te napogaflive lubesni grejejo. Satorej imajo ti tem shivotnem, inu shivinſkem shellam isdani ljudje, katiri nezh drugega, koker svoje lestnu veselje sa lubu imajo, od stanu tih Svetnykov molzhati, inu nezh govoriti; kir taki ljudje Svetnykam po svojimu lestnemu nagnenju perstavlajo, inu odstavlajo, inu na suajo taku, koker ti vezhni resnizi dopade, taiste obraitati.

6 Veliku ludy della is navednosti, slasti takefhneh, katiri so malu resvitleni, inu poredkem enga s'eno popolnema duhovno lubesnjo snajo lubiti. Ja veliku jih bode s'enem nagnenjam po naturi, inu zhloveshki perjasnosti k'tem, al unem ulezheni; inu koker se ony v'posemelfkeh rezheh sadershe, taku tudi misljo od teh nebeshkeh. Je pak en bres use perglike velek reslozhek med temi rezhmy, katire ti boshjih rezhy malu sastopni misljo, inu med temi, katire ti resvetleni ljudje skus nebeshku resodivenje premishlujejo, inu ogledujejo.

7. Satu varvej se moj Syn! od teh rezhy, radovednu se pogovarjati, katire
tvo-

tvojo sastopnost preseshejo, temuzh tega se veliku vezh possisej, inu na tu se podej, de bosh mogel saj ta nar majnshe v'nebeshkemu krajlestvu biti. Inu deslih bi eden vedil, katir je svetejshe, koker ta druge, ali katir je sa vezhega Svetnika v'nebesih derhan, kaj bi nje-mu nuzalu letu snati, sunej samu, de se on savol tega sposnanja pred mano ponisha, inu se k' vezhimu zheshenju mojiga imena obudy, inu pousdigne? Veliku bel Bogu perjetnu stury, katir spre-mishluje, koku veliki so njegovi grehi, inu mejhene njegove zhednosti, inu brumnost, inu koku je she od te popol-nema brumnosti tih Svetnikov delezh, koker pak katir se prepira, koku velike, ali mejhene svetusti so ti Svetniki. Veliku bulshe je te Svetnike s'andohlevemi molitvami, inu solsami pro-liti, inu na njih zhashtitlevo pomuzh s'ponishnem serzam klizati, koker njih fkrivnosti s' prasnem sprashuvanjam sgruntuvati.

8. Ony se prov dobru pozhutjo, ke bi le ludje se snali v'myru ohraniti, inu svoje prasnu besedvanje opustiti. Ti Svetniki se svojigaa lestnega saflushenja, zelu nezah na pohvaljo; dokler ony sam sebi nezah dobrega, temuzh meni same-mu use gladku perpisujejo, kir sim jest
njim

njim is moje naiskonzhane lubesni use
shenkal. Ony so s' eno taku veliko lu-
besnjo pruti moji boshji naturi, inu s'ta-
ku preobilnem veseljam naponeni, de
njim na zhaſti nezha doli na greſ, inu
nezha na more na njih frezhnemu ſtanu
njim permankati. Ufi Svetniki, kulker
vikſhi ſo v'ti zhaſti, tulku ponishniſhi
ſo ony ſami na ſebi, inu meni ſo ſkus
letu blishejſhi, inu lubiſhi. Savol tega
v'ſvetumu pilmu imaſh ſapiſanu: De
ſo ony ſvoje krone pred Bugam dolipo-
loſhili, inu na ſvoje obrase pred tem
jagnetam doli padli, inu ſo molili tega
ſhivega od vekumej do vekumej.

9. Doſti ludy upraſha, kdu je vezhe
v'nebeſih, katiri na vedo, aku bodo
uredni med te nar majnſhe ſhteti biti.
Je ſadoſti veliku, tudi le ta nar majnſhe
v'nebeſih biti, kir en ſledne bode ramnu
velik; ſakai ony ufi bodo veliki; ſakaj
ony bodo ufi boshji otrozi imenovani,
inu ſo tudi. Ta nar majnſhi ſkusi ſvo-
jo pohlevnoſt bode velek zhes njih ve-
liku; inu ta greſhnek, katir ſe je v'ſvo-
jih grehih ſaſtaral, bode umerl, inu po-
ginil. Sakaj kader ſo ti Jogri upraſha-
li, katir bi ta nar vezhe v'nebeſhkemu
krajleſtvu bil, ſo takeſhen odgovor ſli-
ſhali: *Aku ſe vi na preobernete, inu na bo-
ſte, koker otrozi, taku na pridete v'nebeſhku
kraj.*

krajleſtvu, katirikuli tedej je ſam ponisha, ko-
ker letu dette, ta je nar vezhe v'nebeſhkemu
krajleſtvu.

10. Gorje letem! katiri s' temi mejhe-
nemi ſe nozhejo radi ponishati, ſakaj
ony na bodo mogli ſkus te mejhene, inu
niſke duri v'nebela jiti. Gorje tudi tem
bogatem! katiri ſvoje veſelje, inu troſht
letukej imajo; ſakaj kader ti ubogi v'bo-
shje krajleſtvu pojdejo, bodo ony od su-
nej oſtali, inu jokali.

Veſelite ſe vi pohlevni, vi ubogi od
veſelja poſkakujte, dokler vaſhe je tu
krajleſtvu boſhje, aku vi vender v'ti
reſnizi hodite, inu shivite.

LIX. POGLAVITNE DEJL.

*De uſe upanje inu ſanaſhanje ſe ima ſamu
na Boga poſtaviti.*

1. *Hlap.* **G**ospud! kaj je moje ſaupanje,
katiri jeſt v'temu shivlenju
imam, inu kaj je moj nar vezhi troſht
is uſeh rezhy, katire ſe pod nebam snaj-
dejo? Niſi le ti moj Gospud, inu Buh,
katirega miloſt, inu uſmilenja ni nobe-
nega ſhtevenja? Kje je le meni dobru
bilu bres tebe, ali kedaj le bi meni bilu
mogu hudu biti, kir ſi ti v'prizho?

Jeſt

Jest ozhem rajshi savol tebe ubog, koker bres tebe bogat biti. Ozhem rajshi s'tabo na semli en popotnek, inu en ptuji biti, koker bres tebe nebesa posesti; kir ti ti, so tudi nebesa, inu kir ti nisi, tam je ta smert, inu pekel. Ti si o Gospud! katirega jest shellim; satorrej je meni potreba, de jest k'tebi sdiujem, klizhem inu profim. V'nobenega jest na morem popolnema saupati, de bi meni ob pravemu zhasu pomagat, koker v'tebe samega o moj Buh! Ti si moje upanje, inu sanashanje, ti si moj nar svestejshi troshhtar v' usih rezheh.

2. Ufi ludje tu svoje ishejo, sam ti shellish, inu ishesh moje isvelizhanje, inu kar je meni nuznu; ter use rezhy meni k'dobremu obernesh. Akulih meni use forte skushnave, inu supernosti naprej pokladash, vender use letu k'mojimu nuzu odlozhes, kir tvoje lubesni-ve na taushentire vishe skushati v'navadi imash. V'katirimu skushanju ti nimash mejn lublen, inu pohvalen biti, koker ke bi ti mene s'nebeshkem trosh-tam napolnil.

3. V'tebe tedej o Gospud! use moje upanje, inu perbeshalfhe postavem, v'tebe uso mojo britkust, inu teshavo poloshim, dokler use, karkuli sunej tebe videm, flabu, inu nastanovitnu najdem.

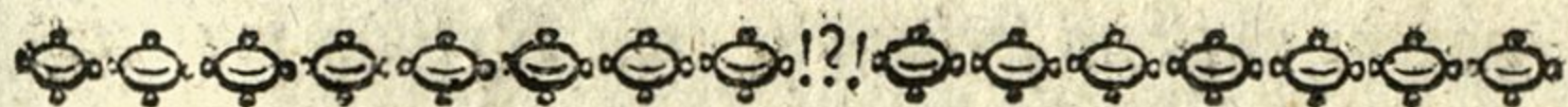
Sa-

Sakaj meni dosti perjatlov na bo nezh moglu nuzati, mogozhni pomozhniki na bodo mogli pomagati, modri svjetuvavzi na dobo mogli en nuzen odgovor dati, teh uzhenikov bukve na bodo mogle mene potroshtati, ne tu shlahtnu, ali dragu blaga odreshiti, tudi ne enu fkrivnu, inu dopadlivu mestu sashibra ti, aku ti sam na perstopefh, na pomagafh, na poterdisfh, na potroshtafh, na poduzhisfh, inu na obvarvasfh.

4. Sakaj use rezhy, katire se k' temu myru, inu frezhnemu stanu nuzne vidjo, so en nezh bres tebe, tudi nezh frezhnega v' resnizi na donefo. Taku tedej si ti sam edine ta sapopadk uslega dobrega, ena visokust tega shivlenja, inu ta globozhina use lepe sgovornosti: v' tebe zhes use rezhy upanje imeti, je tvojih hlapzov ta narmozhnejsh trofht. K' tebi obernem moje ozhy, v' tebe jest saupam moj Gospud, inu Buh, ozha use milosti! Poshegnej, inu posveti, ali sturi sveto mojo dusho s' nebeshkem shegnam, de ona tebi enu svetu prebivalshe, inu en sedesh tvoje vezhne zhashty postane, inu de se tudi v' tvojimu zhashtilevemu templu nezh naurednega na bode snajdlu, kar bi ozhy tvoje svetusti moglu reshaliti. Poglej na mene po velikosti tvoje dobrute, inu po obilnosti tvo-

tvoje milosti, inu uflisli to molituv
tvojiga ubogega hlapza, katir delezh
v'eni ptuji desheli, inu v'senzi te smer-
ti stanuje. Obvari, inu ohrani to dusho
tvojiga hlapza med tulkajn navarnosti
tega strohlivega shivlenja, inu skus tvo-
jo gnado sprejmi, inu vishej taisto po
potu tega myru v'deshelo te vezhne
svetlobe. Amen.

Konz teh tretjeh Bukuv.



ZHETERTE BUKVE

Od presvetiga Sakramenta tega Altaria.

Andohtlivu opominanje k' svetemu
Obhaylu.

Besede Kristusove.

Pridite k' meni usi, pravi Gospud, ka-
tiri ste s'dellam, inu s' mujo oblo-
sheni, inu jest ozhem vam lohkoto stu-
riti.

Ta kruh, katirega jest vam bodem
dal, je moje mesu, sa tu shiuljenje te-
ga sveita.

Usemite, inu jejte, letu je moje Tel-
lu, katiru bode sa vafs danu; letu stu-
rite k' mojimu spominu.

Katir bode ushil moje mesu, inu pil,
mojo kry, leta v' meni ostane, inu jest
v' njemu.

Besede, katire sem jest k' vam govoril,
so duh, inu shivljenje.

I. POGLAVITNE DEJL.

*S' kajsenem visokem sposhtuванjam, inu s' kaj-
senem zhistem serzam se ima Kristus prejeti.*

Besede tega Jogra.

1 **L**ete so tvoje besede, o Gospud Jesus
Kristus, ti vezhna resniza! akulih
taiste ni so ob enemu zhasu rezhene, ne
na enemu mestu sapisane. Dokler pak
so tvoje, inu resnizhne besede, ozhem
jest taiste hvaleshnu, inu svestu gori-
useti. Tvoje so, inu ti si taiste govoril;
inu so tudi moje, dokler ti si taiste sa-
vol mojiga isvelizhanja govoril. Jest
taiste is tvojih ust rad goriusamem, de
bodo globokejshe, inu terdnejshhe v' mo-
je serze usajene. Mene ovessele besede
taku velike dobrute, polne te flatkusti,
inu lubesni; ali mene strashjo moje lest-
ne pregrehe, inu mene odbija moja na-
zhista

zhista vesh, tvoje aku velike skrivnosti prejeti. Mene vabe ta slatkost tvojih besedy, ali mene teshy ta obilnost mojih pregreh.

2. Ti sapovezh, de imam sauplivu k' tebi perstopiti, aku ozhem s' tabo en dejl imeti, inu de imam prejeti to spisho te naumerjozhnosti, aku shellim tu shivlenje, inu to zhaht dosezhi.

Pridite jem k' meni, pravezh ti, katiri sle s' mujo, inu s' dellam oblosheni, inu jest vam ozhem lohkoto sturiti.

O flatka, inu perjasna beseda v' ushesch tega greshneka, s' katiro ti moj Gospud, inu Buh! vabesh tega potrebnega, inu ubogega k' prejemlenju tvojiga presvetega Telefa. Ali kdu sem jest, o Gospud, de imem podstopiti k' tebi perstopiti? Pole! te nebesa te na morejo sapopasti, inu ti pravezh: pridite usi k' meni.

3. Kaj ti menish s' tvojim taku dobrutlivem, inu perjasnem klizanjem, inu vablenjam? Koku bi jest smel k' tebi priditi, kir nezh dobrega od sebe na vem, kar bi meni upanje dati samoglu? Koku te bodem v' mojo hisho pellal, kir sim dostikrat tvoje bres konza dobrotlivu oblizhje reserdil. Tebe shposhtujejo, inu zhahte ti Angeli, inu Arhangeli, tebe se boje ti Svetniki, inu pravizhni,

inu ti pravešh: Pridtite ufi k' meni. Aku bi ti, o Gospud! letu sam na rekal, kdu bi virjel, de je letu refs? Inu aku bi ti letu na sapovedal, aku bi se podstopil k' tebi pridti?

4. Pole! Nöe ta pravizhne mosh je na ti barki ftu lejt zimpral, de bi on, inu s' njim nektiri ohraneni bili: koku bi se jest v' eni uri mogel perpraviti, Stvarnika tega svejta urednu, inu s' zhaftjo prejeti?

Mojses tvoj velek flushabnek, inu sufnebne perjatel je is noštronlivega lesa fhkrino te saveše napravil, katiro je tudi, s' tem nar bel zhistem slatam preulekel, de bi noter te table tvojih sapovd poloshil: inu jest strohliiva stvar se bodem podstopil tebe, katir si to postavo dal, inu katir tu shivljenje dodejlish, taku lohku v' moje tellu prejeti?

Salomon ta nar modrejšehe med Israefkemi krajlami je sedem lejt ta zhaftilive tempel k' zhafti, inu hvali tvojiga imena gorisidal. On je ofem dny ta prasnek tega zirkovnega shegnanja obhajal, taushent volov k' shganemu, inu myrnemu ofru gori ofral, inu to fkri-no te saveše v' glasu telh trobent, inu v' velikimu veseluvanju v' tu nje perpravlenu mestu s' zhaftjo postavil. Inu jest natrezhne, inu sgol revne zhlovek,
ko-

koku se bodem podstopil tebe v' mojo hisho pelati, kir kumej pol ure v' ti andohti morem dopernefti? Ja Buh othl, de bi bil taisto faj enkrat, koker se spodobi, v' pravi andohti dopernefil.

5. O moj Buh! kajseno veliko mujo so si uni persadeli, fkus dobre della tebi dopasti! O koku malu, Bogu se usmili! je taistu, kar jest sturim! kajsen mejhen zhast jest dopernefem, kader se k' prejemlenju tvojiga svetega Telefa perpravlam! Poredkem sem jest v' mojimu ferzu spravlen, inu prov lam per sebi, inu zelu malukedej od uslega restresenja ozhishen. Inu sagvisihnu v' tvoji isvelizhanski prizhnosti bi na imela nobena naspodobna misel v' ferze pasti, ne obena stvar taistu noteruseti, dokler meni naprej na stoji enga Angela, temuzh tega Gospuda teh Angelov v' moje jerperge goriuseti.

6. Je vender en bres konza velik reslozh'ek med to fkrino te savese s' tem, kar je blu v' nje hranenu, inu med tvojim presvetem, inu prezhistem Telefam s' njegovemi naisrezhenemi zhednostami: koker tudi med oframi te stare postave, katiri so samu teh perhodnih ofrov podoba bili, inu med tem pravem ofram tvojiga Telefa, katir je enu dopolnenje teh stareh ofrov,

7. Sakaj tedej nisim jest veliku vezh od aifra ushigan, kader se ti o molitve urędni Buh prizho mene snajdesh? Sakaj se jest s' vezhi fke bjo na perpravlam, tvoje svete rezhy prejeti, kir ti stari Ozhaki, inu Preroki, tudi Krajli, inu Firshti, ali Glavarji is usim ludstvam so taku velike shelle, inu andoht k' boshji flushbi fkasuvali?

8. Ta prov bogabojezhi Krajl David je is ufo mozho plešal pred shkkrino boshjo v' spremishluvanji teh dobrut, katire je Gospud Buh tem starem Ozhakam dodejlil, je mnogitiru orodje (instrumente) te musike, inu pesme napravil, inu je taiste rekal s' veseljam peti, tudi on sam je na arfe pogoftu wil, inu pel is noterdajanja svetega Duha: On je tudi Israëlsku ludstvu poduzhil, is zelega ferza Boga hvaliti, inu is enako shtimo ufake dan zhaštiti, inu njegovo zhašt osnanuvati.

Aku je taku velika andoht, inu taken shen spomin boshje zhašty, inu hvale pred to shkkrino te stare postave bil dershan, kajsena velika andoht, inu shposhtovanje imam jest, inu use kershanskku ludstvu v'ti prizhnosti tega visoku urednega Sakramenta, inu v' prejemanju tega prezhaštitega Reshnega Tellefa iskasti?

9. Ve-

9. Veliku ludy teka okuli po mnogitireh krajih obiskati te svetine teh Svetnikov, ony se sazhudjo, kir njih djanje saflishjo: ony ogledujejo te velike naprave teh zirkov, inu kushujejo te lyete kosty, katire so is slatam, inu shido ovyte, inu ofhyte. Inu pole ti o moj Gospud, inu Buh! si letukej per meni v'prizho na temu Altarju, katir si en Svetnik usih Svetnikov, en Stvarnek teh ludy, inu en Gospud teh Angelov. Dostikrat bodo ludie k'ogledu takefhneh rezhy fkus radovednost, inu od shellja nove rezhy videt, napellani; per temu pak malu nuza enga pobulshanja doseshejo; slasti kadertaku okultekanje, inu romanje bres andohti, inu pravega resgrevanja zhes grehe opravljajo. Letukej pak v' temu Sakramentu tega Altarja li ti sam zel v'prizho Buh, inu zhlovek JESUS Kristus, kir se tudi obilnu sadoby ta sad vezhnega isvelizhanja, kulkukrat bodesh urednu, inu andohtlevu prejet. K' temu nafs na ulezhe ena lohkovirnost, ne radovednost, ali shivotnu poshellenje, temuzh ena terdna vira, inu bogabojezhe upanje, inu ena zhistu lubesn.

10. O ti navideozhe Buh, inu Stvarnek tega svejta! koku prezhudnu ti s' nami andlakh, koku lubesnivu, inu mi-

loftvu s' tvojimi isvolenmi obrazhujesh, katirem sebe samega v' letemu Sakramentu das' saushiti? Sakaj letu ufo sa-stopnost preseshe, letu susebnu ulezhe te ferza teh bogabojezheb, inu ushge njih lubesn. Dokler tvoji pravovirni, inu sveti kerfhenki, katiri use svoje shivlenje k' pobulshanju vishajo, inu rovnajo, dostikrat is tega visoku uredniga Sakramenta to veliko gnado te andohti, inu eno susebno lubesn k' ti brumnosti prejmejo.

11. O ti prezhudna, inu fkrivna gnada tega svetega Sakramenta! katiro samu ti, katiri lo Kristusu sveſti, sposnajo, ti nasveſti pak, inu taiſti, katiri tem greham flushjo, na morejo taiſto obzhutiti, inu ushivati. V' letemu Sakramentu bode dodejlana ena duhovna gnada, inu bode ti dus'hi supet ta sgublena muzh povernena, inu se sadoby supet ta lepota, katira je bila f'kus ta greh ena ostudnost ratala. Leta gnada je v' zhasu taku velika, de is preobilnosti te dodejlene andohti ne samu ta dus'ha, ampak tndi ta flabe shivot se s' vezhi mozhjo obdanega obzhuti.

12. Vender pak je ramnu potreba nasho mlazhnost, inu lenobo obshaluvati, kir mi na homo s' vezhem poshellenjam navishani Kristusa prejeti, v' katirinu
stoji

stoji use upanje, inu saflushenje useh
taisteh, katiri shelle isvelizhanni biti. Sa-
kaj on je nafhe polvezhenje, inu odre-
shenje, on je trofht teh popotnikov,
inu ta vezhne ushitek usih Svetnikov.
Tedej je velikega obshaluvanja urednu,
de veliku ludy se te fkrivnosti tega sve-
tega Sakramenta taku malu ahta, ka-
tir nebesa resvesely, inu zel svejt ohrane.

O flepota, inu terdovratnost teh zhlo-
veshkeh serz! kir taiste te naisrezhene
dary tega svetega Sakramenta nezh na
premislyo, inu kir fkus usakdanu ushi-
vanje taku mersli ratajo, de na taistega
malu porajtajo.

13. Sakaj ke bi se leta narivetejshe
Sakrament le v' enemu samemu kraju,
inu mestu snajdil, inu od enga samega
mashneka na zelemu svejtu bil posheg-
nan, s'kajsenem ajfram, shelljam, inu
andohtjo, menish ti, bi ti ludje k' tai-
stemu mestu, inu k' takefhnemu bosh-
jimu mashneku bli nagneni, inu kjekej
hiteli, de bi mogli videt koku se lete
fkrivnosti ofrujejo. Sdej pak je veliku
mashnekov boshjih, inu bode Kristus
na veliku krajih goriofran, de bi taku
ta gnada, inu lubesn boshja pruti temu
zhloveku se tulkajn obilnishe pustila vi-
diti, inu sposnati, kulker tu svetu Ob-
hailu tega prezartanega Telefa je dalej

po svejtu refhirjenu, inu resdejleno. O
dobrutlive, inu lubesnive Jesus, ti
vezhne pastir! jest tebe prov ponishnu
sahvalem, de si se urednega sturil, nals
uboge, inu revne stvary s' tvojim lest-
nem preslahtnem Telesam, inu presve-
to krivjo spishati, inu k' ushivanju teh
fkrivnost s' tvojimi lestnemi ustmi vabi-
ti, kir pravesh: Pridite k' meni usi, ka-
tiri ste s' mujo, inu s' dellam oblosheni,
inu jest vam ozhem lohkoto sturiti.

II. POGLAVITNE DEJL.

*De v' letemu Sakramentu bode ena velika
dobruta, inu lubesn boshja temu zhloveku
skasana.*

Besede tega Jogra

1. **I**s saupanja na tvojo dobruto, inu ve-
lika milost, o moj Gospud, inu Buh!
te jest perblishujem k' tebi, koker en
bolnik k' temu osdravleniku, koker en la-
zhen, inu shejn k' studenzu tega shiv-
lenja, koker en uboge, inu potrebne k'
temu krajlu teh nebess, koker en hla-
pez k' Gospudu, koker ena stvar k' stvar-
neku, koker en sapushen k' svojimu do-
brutlevemu inu milostvemu trohtarju.
Ali odkod letu meni pride, de ti k' me-
ni prideh? kdu, ali kaj sem jest, de se
ti

ti sam meni dasi? Koku sme ta gre h-
nek. pred tabo se perkasati, inu koku
se ti ponishas k' temu gresneku prid-
ti? Ti ja posnas tvojiga hlapza, inu
vesh, de on nezh dobrega v' sebi nima,
savol katirega bi ti letu njemu iskasa.
Sposnam tedej mojo naurednost, inu spos-
nam tvojo dobruto, hvalem sa tvojo pre-
veliko lubesn.

Sakaj ti letu savol sebe, inu ne sa-
vol mojiga saflushenja sturish, de bi
tvoja dobruta meni bel bila na snanje
dana, vezhi lubesn vmeni ushgana, inu
obilnisthi pohlevnost v' meni se sneshla.
Dokler pak letu tebi dopade, inu si taku
sturiti sapovedal, dopade tudi meni tvo-
je usmilenje pruti meni; o de bi se lete-
mu moja pregresna natura super na sta-
vela!

2. O ti preslatke, inu bres konza do-
brutlive Jesus! koku veliku shposhtu-
vanje, inu sahvalo, bres konza zhast,
inu hvalo smo mi tebi dolshni savol pre-
jemlenja tvojiga svetega Telefa, katire-
ga urednost na samore nobeden zhlovek
sadoosti isrezhi? Ali kaj bom jest mislil
v' letemu obhaylu, inu perstopku k' mo-
jim Gospodu, katirega jest na samorem
urednu zhastiti, inu vender shellim
njega s' andontjo prejeti? Kaj bi jest mo-
gel bulshega, inu nuznisthega misliti,
ko-

koker letu, de se jest pred tabo do konza ponisham, inu tvojo naisrezheno dobruto nad mano povikshujem? Hvalem, inu povikshujem tebe, o moj Buh! na vekumej. Jest sanizhujem sam sebe, inu se tebi podversham v' temu bresnu moje navrednosti.

3. Pole! ti si ta svetnik useh svetnikov, inu jest sem ena gnuloba useh grehov. Pole! ti se naguesh pruti meni, katir nisim ureden na tebe pogledati. Pole! ti pridešh k' meni inu ozheshe per meni biti, inu mene vabeshh k' tvoji gostarij. Ti meni ozheshe dati saushiti to nebesko jed, inu ta kruh teh Angelzov, inu sfer nobenega drugega, koker sam sebe, kir si ti ta shive kruh, katir si od nebes doli perhl, inu temu svejtu tu shivljenje dashe.

4. Pole, od kod pride ta lubesn? o kakeshna dobruta se pusty viditi! koku veliko zhasht, inu sahvalo smo tebi sa use letu dolshni! O koku dober, inu nuzen je tvoj svjet v' letemu, de si leta Sakrament gori postavil! o koku flatka, inu vesela je tvoja gostarija, v' katiri si ti sam sebe k' eni spishi gori postavil! O koku do konza zhudne so tvoje della, o Gospud! koku mogozhna je tvoja oblast, inu muzh! koku naisrezhena je tvoja resniza! Sakaj ti si rekal, inu use
rezhy

rezhy so bile sturjene, inu letu se je sgodilu, kar si ti sapovedal.

5. Ena zhudna, inu vender vire uredna rezh je, katira ufo zhloveshko sastopnost preseshe, de ti moj Gospud prave Buh, inu zhlovek pod to mejheno podobu tega kruha, inu vina si zel sapopaden, inu od teh, katiri tebe prejmejo. bosh saushit, inu vender na bosh pojeden. Ti en Gospud ufih rezhy, katir nobene rezhy pomankanja nimash, si isvolil fkus leta Sakrament per nafs prebivati. Ohrani moje serze, inu shivot bres ufiga, madesha, de bodem s'veselo, inu zhisto vestjo lete tvoje fkrivnosti pogostu samogel ofruvati, inu k' mojemu vezhnemu isvelizhanju prejeti, katire si ti fusebnu k'tvoji zhashty, inu vezhnemu spominu sapovedal, inu gori postavil.

6. Veseli se moja dusha, inu dej Bogu sahvalo sa taku shlahtni dar, inu fusebni trofht, katir je tebi v'leti dolini teh fots dodejlen. Sakaj kulkerkrat ti lete fkrivnosti spremishlujesh, inu tu Telu Kristusovu prejmesh, tulkukrat opravlash tu dellu tvojiga isvelizhanja, inu ufiga saflushenja Kristusovega dejleshen postanesh. Dokler ta lubesn Kristusova na bode nigdar pomajns'hana, inu ta velikust njegove milosti na bode nigdar do dna isjemana. Satu se imash uselej s'po-

s' ponovljenjam tvojiga serza k' temu perpravlat, inu to veliko fkrivnost tega isvelizhanja is fkerbnem premishluvanjam si k' serzu useti. Tebi bi letu taku veliku, novu, inu lubesnivu imelu naprej pridti, kader mas ho bere sh, ali flifesh, koker de bi na leta dan she le pervezh Kristus bil v' tu Tellu te Divize doliper sh, inu zhlovek postal, ali na temu krishu vifeozh sa isvelizhanje teh ludy terpel, inu umerl.

III. POGLAVITNE DEJL:

De je dobru, pogostu tu S. Obhaylu prejeti, inu k' temu S. Sakramenta perstopiti.

Besede tega Jogra.

1. **P**ole, o Gospud! jest k' tebi pridem, de bi meni dobru bilu is tvojiga daru, inu de bi jest bil resveselen per tvoji sveti mifi, katiro si ti o Buh! v' tvoji bres konza dobroti temu ubogemu perpravil.

Pole! v' tebi je use, kar kuli jest samorem, inu imam shelleti; ti si moje isvelizhanje, inu odreshenje, moje upanje, inu muzh, moj zir, inu moja zhast. Resveseli tedej dones dus ho tvojiga hlapza, dokler k' tebi o Gospud JEsus! sim mojo dus ho pousdignil. Jest shellim tebe

v' mo-

v' mojo hisho pellati, de bi bil ureden s' Zahęufam od tebe poshegnan, inu med synove Abrahama shtet biti. Moja du-sha shelly tvoje svetu Tellu, moje ser-ze shelly s' tabo fklenenu biti.

2. Dej se meni, inu letu je meni sa-dosti; sakaj sunej tebe nobeden trosht na vela. Bres tebe na morem biti, inu bres tvojiga obiskanja na morem shive-ti. Satu morem jest pogostu k'tebi per-stopiti, inu tebe k'eni pomuzhi mojiga isvelizhanja prejeti, de kje morebiti na temu potu na omagam, kader bi jest te nebes' hke spishe obropan bil. Sakaj ka-der si ti, o preusmileni JEsus! temu folku pridiguval, inu mnogitere bolesni osdravlal, si djal: Jest nje nozhem tesh damu postiti, de kje ony na temu potu na omagajo. Taku tedej andlej tudi s' mano, kir si k'troshtu teh virneh v'le-temu Sakramentu sebe samiga dal. Sa-kaj ti si ta flatka spisha teh dush, inu katir tebe urednu prejme, postane dej-leshen, inu en irbezh tega vezhnega isvelizhanja. Kir pogostu v' greh pa-dem, hitru namarn, inu toshliv posta-nem, inu doli jemlem, je meni filnu potreba, de fkus pogostne molitve, spov-di, inu prejemlenje tvojiga svetiga Resh-nega Telefa se ponovim, ozhistem, inu ushgem, de bi kje jest, aku bi dalej od-la-

lašhal, od mojiga naprejusetja na odstopil.

3. Sakaj tega zhloveka misli, inu pozhutki so od mladosti k' temu hudemu nagneni, inu aku boshja arznija na pomuzh na pride, ta zhlovek fhe v' hujfhi grehe pade. Tu svetu obhaylu pak odurazha od tega hudega, inu poterde to dusho v' temu dobremu. Sakaj aku fim jest sedej pogostu namarn, inu lejn, kir vender leto fhpisho prejmen, ali fim per fveti Masfi; kaj bi se fhe le meni godilu, ke bi jest leto arznijo noter na jemal, inu eno taku veliko pomuzh na iskal? Inu akulih jest nisim ufake dan perpravlen letu prov doperneſti, vender se ozhem poſſiſſati, ob ſvojimu zhaſu te boshje ſkrivnoſti prejeti, inu ſe take velike gnade dejleſhnega ſturiti. Sakaj letu je en ſuſebne troſht te virne duſhe, koker dolgu ona per tebi ni, inu v' temu revnemu ſhivlenju okuli hode, de ona pogostu na ſvojiga Boga ſpomni, inu njega s' andohtevem ſerzam prejme.

4. O prezhudnu tvoje dobrute prute nam ſkaſuvanje! de ti o Gospud, inu Buh! en Stvarnek, inu oshivelnik uſih duhov ſe zhes to ubogo duſho uſmileſh, inu k' nje prideſh, ter s' zelo tvojo boſhjo, inu zhloveſhko naturo njeno lakoto

koto nafitesh. O frezhnu taistu serze!
 o isvelizhana taista dusha! katira se
 uredna snajde svojiga Boga, inu Gospu-
 da s'andohtjo prejeti, inu v' temu pre-
 jemlenju s' duhovnem veseljam napolne-
 na biti. O kajsenega velikega Gospuda,
 kajsenega lubesnivega gostu, kajsenega
 perjetnega tovarsha, inu svetega per-
 jatla goriusame, inu prejme! O kajse-
 nega lepga, inu fhlahtnega, inu pred
 vsemi lubesnivimi rezhmy nar lubesniv-
 fhega shenena ona objame! O moj pre-
 lubesnivi shenen! pred tvojim oblizhjam
 imajo umolkniti semla, inu nebu, inu
 usa njih lepota; sakaj karkuli hvale ured-
 niga, inu lepiga na sebi imajo, je en dar
 tvoje dobrute, kir tudi nigdar na more-
 jo desezhi to zhasht, inu lepoto tvojiga
 imena, katirega modrusti nobenega
 fhtevenja ni.

IV. POGLAVITNE DEJL.

*De bode veliku dobrega taistem dodejlenu, ka-
 tiri andohtlevu k' temu svetemu Sakra-
 mentu perslopjo.*

Besede tega Jogra.

1. **O** moj Gospud, inu Kuh! pride na-
 prej tvojmu hlapzu v'shegnu tvo-
 je flatkusti, de bodem mogel urednu,
 U inu

inu andohtlevu k' tvojimu zhaſty, inu hvale urednemu Sakramentu perſtopiti. Obudi moje ſerze, inu odreſhi mene od teſhke lenobe, inu obišhi mene s' tvojo gnado, de bodem v' duhu mogel tvojo ſlatkuſt obzhutiti, katira je v' temu Sakramentu, koker v' enemu zhiſtemu ſtudenzu popolnema ſapopadena, inu ſkrita. Reſvetli tudi moje ozhy, de bodem leto taku veliko ſkrivnoſt gledal, inu poterdi mene, de bodem taiſto s' eno terdno viro virval. Sakaj ona je tvoje della, inu ni ena zhloveſhka muzh, inu oblaſt, je tvoje ſvetu goripoſtavljenje, inu ni enu zhloveſhku ſnajdenje.

Dokler nobeden ſe na ſnajde ſam od ſebe taku ſaſtopen, katir be letu ſapopasti, inu ſaſtopit ſamogel, kar tudi to viſoko modruſt teh Angelov preſeſhe. Kaj bi tedej jeſt navredne greſhnek, kir ſim perſt inu pepel, od taku viſoke ſkrivnoſti mogel ſgruntati, ſaſtopiti, inu ſapopasti.

2. O moj Goſpud! v' perproſheni mojiga ſerza, v' dobri, inu terdni viri, inu v' tvojimu povellu gredem jeſt k' tebi is upanjam, inu ſhpofhtuvanjam, inu reſnizhnu virjem, de ti tukej v' temu Sakramentu ſe v' prizho, pravi Buh, inu zhlovek ſnajdeſh. Ti tedej ozheſh, de bi jeſt tebe prejel, inu ſe s' tabo v' pra-

vi lubesni fklenil, inu sdrushil. Sa-
tu profim tvoje milostvo dobruto sa su-
sebno gnado, de ti meni k' temu tvo-
jo pomuzh dodejlifh, de se bodem do
konza v' tebi restajal, inu v' tvoji
lubesni restopil, ter na nobene zhlo-
veshke troshte se posehmalu sana-
fhal. Sakaj leta nar vikfhe, inu nar
uredneshe Sakrament je tu isvelizhanje
te dushe, inu tega telefa, ena arznija
ufe duhovne toshlivofti, inu bolesni:
v' katiremu bodo osdravlene te rane mo-
jih pregreh, te naspodobne shelle v'
bersdah dersthane, f'kushnave premaga-
ne, inu pomajnfthane, vezhi gnada bo
noterulita, te sazhet zhednosti bodo
gmiranje, ta vira uterjena, tu upanje
terdnu sturjenu, inu ta lubesu ushgana,
inu reshirjena bode.

3. Sakaj ti si she veliku dobrega do-
dejilil, inu dodejlifh fhe sdej dostikrat
v' letemu Sakramentu tvojim lubesnivem,
katiri taistega andohtlevu prejmejo, o
moj Buh! ti goriusamefh, inu ohranefh
mojo dusho, osdravish to slabust tega
zhloveka, inu vefs snoterne trosht do-
dejilifh. Dokler ti njim super mnogiti-
re reve, inu nadluge veliku troshta no-
terulijesh, inu is globozhine njih lest-
nega ponishuvanja, inu nasauplivofti k'
temu saupanju tvojiga savarvanja njih

pousdignesh, s' eno novo gnado njeh snotrej resveselish, inu relvetlish, taku, de ony kir so pred prejemljenjam tega Sakramenta polni britkusti, inu bres prave andohti pruti taistemu se pozhutili, po ushivanju lete nebeske spise, inu pitja se v' en bulhi stan spreobnjeni snajdejo. Letu ti s' tvojimi isvolenmi sategavolo iturish, de bi ony resnizhnu sposnali, inu ozhitnu skufili, koku flabi so ony sami v' sebi, inu kajseno dobroto, inu gnado od tebe prejmejo. Sakaj, katir ponishnu k' temu studdenzu te flatkusti pride, grde le on bres use flatkusti prozh? Ali, katir per enemu velikemu ognju stoji, na sadobi le on enukulku gorkute? Ty ti ta shive studenz, katir je uselej poln, inu preobiln, en verek, inu gorezh ogn, katir uselej gory, inu nigdar na ugasne.

4. Sategavolo aku meni ni dopushenu od obilnosti tega studenza sajemati, inu se do sitosti napiti, vender ozhem moje usta na te shlebove te nebeske shirne dershati, de bom saj eno kapelzo k' ogasenju moje sheje sadobil, de zelu do konza na ufahnem. Inu akulih na morem vels nebeske, inu taku ognen biti, koker so ti Kerubini, inu Seraphini, vender se ozhem v' ti andohti taku pomujati, inu moje serze perpraulati,

lati, de bodem samogl faj eno mejheno iskerzo tega boshjiga ognia is ponishnega prejemljenja tega oshiveozega Sakramenta sadobiti. Karkuli pak meni permanka, o dobrutlive JEsus, moj presvete Isvelizhar! dobrutlivu, inu gnadivuu sa mene saloshi, katir si se usmilil use k'febi klizati rekozh: Pridite k'meni ufi, katir ste s'dellam, inu s'mujo oblosheni, inu jest vam ozhem lohko-to sturiti.

5. Jest szer dellam v'potu mojiga ob-rasa, is shalostjo mojiga ferza bodem obdan, s'grehami obloshen, is skushnavam nadleshen, s'mnogem hudem nagenjam bodem samotan, inu stiskan, inu nobeniga ni, katir bi meni pomagat, katir bi mene reshil, inu prostega sturil, koker ti sam, moj Gospud, inu Buh, ti moj isvelizhar! katiremu jest sebe, inu use tu moje do konza isrozhim, de mene obvarvash, inu k'vezhnemu shivlenju perpellefh. Ufemi mene gori k'zhashty, inu hvali tvojiga imena, kir si tvoje svetu Tellu, inu kry meni k'eni spishi, inu pitju perpravil. Dodeli ti meni, moj Gospud, inu Buh, inu moj Isvelizhar! de bi skus pogostu prejemlenje teh sveteh skrivnost v'meni ta andoht gori jemala, inu rasla.

V. POGLAVITNE DEJL.

*Od visoke urednosti tega Sakramenta, inu od
stanu enga Mashnika.*

Besede tega Lubega.

1. **D**eslih bi ti imel to zhystost teh Angelov, inu to svetust svetega Joannesa Kerstnika, vender bi na bil ureden leta svet Sakrament prejeti, ali v'roke useti. Dokler letu na pride od saflushenja teh ludy, de ta zhlovek leta Sakrament shegna, inu v'rokah ima, inu ta kruh teh Angelov saushye. Je ena zel velika fkrivnost, inu visoka zhast teh Mashnekov, katirem je danu, kar tem Angelam ni dodejleno. Sakaj sami ti Mashneki, katiri so po postavi te zirkve shegnani, imajo oblast ta ofer svete Mashe ofruvati, inu Tellu Kristusovu shegnati. Ta Mashnek je szer en flushabnek, katir le teh boshjih besedy poslushi po boshjimu povellu, inu goripostavlenu, Buh pak je taist, katir tukej use, inu na eno navideozho vishostury, katiremu je use, kar ozhe, podvershenu, use je pokornu, kar on sapove.

2. Satorej imash vezh usegamogozhnemu Bogu v'letemu visoku urednemu Sakramentu virjeti, koker tvojim lestnem

nem pozhutkam, ali enemu videozhemu snamenu. Sategavolo se ima tudi is ftraham, inu is shposhtuvanjam k' temu fvetemu Sakramenta perstopiti. Mirkej, inu gledej, zhegava flushba je bila tebi zhes dana fkus gori poloshenje teh rok tega Shkofa. Pole! ti si Mashnek postal, satu shegnan, de bi ta ofer fvette Mashe ofruval; satorej gledej, de bosh ta ofer ob fvojmu zhafu svestu, inu andohtlevu Bogu gori ofral, inu sam sebe bres tadla fkasal. Ti si nifi to butaro lohkejshe sturil, ampak si se s' tesnejshi saveso savesal, Boga se bati; inu je vezhi tvoja dolshnost postala k' eni vikshi fvetusti se pousdigniti.

En Mashnek ima is usemi zhednostami oziran biti, inu drugem ta nauk enga brumnega shivlenja dajati. Njegovu sadershanje nima biti s' temi gmejn ludmy, inu ne po njih navadah, inu poteh, ampak ima po sadershanju teh Angelov v' nebesih, ali po shivlenju teh popolnema brumneh moshov na semli rovnanu, inu vishanu biti.

3. En Mashnek v'shegnanemu gvantu oblezhen, je namesti Kristusa, de bi Boga sa sebe, inu sa use ludy ponishnu molil, inu profil. On ima spred, inu sa fabo tu snamine fvetega krisha, de bi spremishluval, tu terplenje Kristusovu.

Pred sabo on nose ta krish na mashne-
mu plajshu, de bi skerbnu na Kristuso-
ve stopine gledal, inu po njeh hoditi s'
ajfram se flisal. On je tudi od sad na
herbtu s' tem krisham sasnamenovan, de
bi on use njemu od drugeh sturjene te-
shave pohlevnu savol Boga goriusel, inu
prenesil. Pred sabo nosi on ta krish, de
bi on svoje lestne pregrehe obshaluval:
inu sa sabo taistega nose, de bi tudi dru-
geh ludy grehe skusi usmilenje pruti
njim objokal, inu de bi on vedel, de je
on koker en frednek med Bugam, inu
med tem Greshnekam postavlen. On ni-
ma od pohlevne molitve, inu svetega
ofra nehati taku dolgu, de on gnado,
inu milost od Boga doseshe. Kader Mash-
nek mashe here, zhasly Boga, resve-
sely te Angelze, to sveto katolsko
zirkov v' andohti terdy, tem shivem k'
pomuzhi pride, sadoby tem mertvem ta
pokoj, inu sam sebe usiga dobriga dej-
leshnega stury.

VI. POGLAVITNE DEJL.

*Enu uprashanje, koku se ima ta zhlovek pred
svetem Obhaylam sadershati.*

Besede tega Jogra.

1. **K**ader jest, o Gospud! spremishlujem
tvojo visokust, inu urednost, i pru-
ti

ti pak ogledam moj revni stan, inu mo-
jo naurednost, mozhuu trepezhem, inu
sam per sebi saframoten postanem. Sa-
kaj aku jest k' boshji misi na perstopem,
beshym pred shivlenjam, aku se naured-
nu k' ni spustim, v' samiro, inu v' tvoje
reshalenje padem. Kaj je tedej meni stu-
riti, o moj Buh, moj pomozhnik, inu
svjetvavz v' teh potrebah?

2. Uzhi mene ta prave pot: pokashi
meni eno kratko visho, k temu svete-
mu obhaylu spodobnu se perpraviti.
Sakaj nuznu je vediti, koku bi jest imel
moje serze andohtlivu, inu spodobnu
perpraviti, de bi jest tvoj svet Sakra-
ment k' isvelizhanju moje dushe prejel,
ali ta velek, inu boshji ofer te svete
Mashe andohtlevu dopernefil.

VII. POGLAVITNE DEJL.

*Od sprashuvanja lestne vesty, inu od naprej-
usetja tega pobulshanja.*

Besede tega lubega.

1. **Z**hes use rezhy more en Mashnek s'
nar globokejshe ponishnostjo tega
serza, s' nar nishejshem shposhtuvanjam,
s' popolnema viro, s' bogabojezho manen-
go, ali poshellenjam boshje zhashty ta ofer

tega presvetega Sakramenta objiti, dopernafhati, prejeti, inu ushivati

Ti imash s' veliko s'herbjo tvojo vest sprashuvati, inu, kulker je tebi mogozhe, s' pravo grevengo, inu ponishno spovdjo ozhistiti, inu ofnashiti, taku, de na bosh nezh teshkega na sebi imel, ali vedil, katiru bi tebe grislu, ali sadershuvalu, de bi na mogel prost, inu shiher perstopiti. Imej eno grevengo, inu supernost zhes use tvoje grehe, te ufakdane grehe pak posebnu obshaluj, inu obsdihuj. Inu aku zhafs perpufty, Bogu use tvoje skushnave, inu teshave v'ferzu na skrivnem sposnej.

2. Obsdihuj, inu obshaluj, de si she taku tem shellam tega shivota, inu tega sveita podvershen: de nisi temu hudemu nagnenju odumerl, de si taku poln shivotnega poshellenja: taku nasavarvan v'sunajneh pozhutkeh, inu tulkukrat v'mnogeh prasneh misleh samotan: tulkajn nagnen k'sunajnem, inu taku toshliv, k'snoternem rezhem: taku hiter k'sinehu, inu samopashnosti, ali merfkaknosti, taku terd k'joku, inu shaluvanju: taku nagnen k'lohkem, inu temu shivotu perjetnem rezhem, taku leju, inu kefan k'ojstrusti, inu k'ajfru: taku ferbliv nove rezhy flishati, inu lepe rezhy viditi, taku toshliv ponishneh, inu
saver-

savershenen rezhy le amuseti: taku shelan velikn imeti, inu skop vonkej dajati, taku dershezh obdershati: taku napremishlen v'govorjenju, taku nasavarn v'molzhanju: taku samapashen, ali resdjan v'sadershanju, taku nadleshen, inu fiten v'djanju: taku nasmasen v'jedi, taku gluh k'poslufhanju boshje besede: taku rozhen k'pozhiivanju, koker keshan k'delu: taku zhujezh k'norzhijam, inu prasnem pogovaram, taku saspan k'duhovnemu zhuvenju: taku hiter h'konzu te molitve, inu taku restresen v'premishtluvanju teh rezhy, katire k'pravimu konzu pelejo: taku sanikern v'opravljanju teh molituv, taku mlazhen v'branju te sve-te Mashe, taku suhoten v'temu Obhaylu: taku hitru restresen, taku malukedej sam is labo v'serzu pvpolnema spravlen: taku nagel k'jesi, taku hiter temu blishnemu kej shalega sturiti, inu se nje-mu samiret: taku rozhen druge soditi, taku ojster druge svariti: taku vesel v'frezhneh rezheh, taku slab v'teh superneh: taku perpravlen dobre rezhy si naprej useti, inu taku sanikern taiste k'dobremu konzu perpraviti, inu v'djanju dopernafhati.

3. Kader si ti she lete, inu druga tadle s'grevengo, inu s'veliko nadopadlivostjo tvoje lestne slabusti sposnal, inu

inu objakal, al obshaluval, li imash terdnu naprej useti, na use vishe tvoje shivljenje pobulshati, inu v' temu dobremu gori jemati. Potem s' enem popolnema isrozhenjam, inu s' eno pravo volo ofrej sam sebe, k' zhashty mojiga imena na oltarju tvojiga serza. koker en vezhne ofer, namrezh tvoje tellu, inu dusho meni svestu isrozhi: de bodesh skus letu uredn postal ofruvati Bogu ta ofer, inu ta Sakrament mojiga Telefa k' tvojimu isvelizhanju prejeti.

4. Sakaj ni uredneshega ofra, ne vezhega sadoftisturjenja k' sbrisanju teh grehov, koker, de ta zhlovek sam sebe zel, inu do konza s' tem ofram tega Telefa Kristusovega, v' S. Mashu, inu v' temu Obhaylu Bogu gori ofra. Aku bode ta zhlovek sturil, kulker na njemu stoji, inu se bode prov sgrevaj, kulkerkrat on bode k' meni perstopil, to gnado, inu odpushtanje teh grehov sadobiti, taku, koker resnizhnu jest shivim, prave ta Gospud, jest nozhem to smert tega grehneka, temuzh veliku vezh, de se on spreoberne, inu shivy; dokler na use njegove pregrehe nozhem vezh spomniti, ampak njemu bode use odpushtenu.

VIII. POGLAVITNE DEJL.

*Od Kristusovega ofra na svetemu krishu, inu
od isrozhenja te lesne vole.*

Besede tega Lubega.

1. **K**oker fim jest s' respetemi rokami, inu s' nagem shivotam na krishu sa tvoje grehe nebeshkemu Ozhetu sam sebe frejvolnu gori ofral, taku, de v' meni nezhi ni zhes ostalu, katiru bi na bilu k' ofru boshjiga utolashenja ofranu, na takešno visho imash ti tudi usak dan v' sveti Mashi meni radavolnu is uso mozhjo, inu poshellenjam is grunta tvoji-ga serza, koker en zhish, inu sveti ofer sam sebe gori ofrati. Kaj vezhi jest od tebe ozhem imeti, koker de bi se ti possilal meni popolnema se isrozhiti, inu zhes dati. Sakaj use, kar ti dash, sunaj sebe samega, jest nezhi na shitemam, dokler na ishem tvoj dar, temuzhi tebe samega.

2. Glih ramnu, koker bi tebi na bilu sadošti, akulih bi use rezhy imel sunej mene, taku tudi, karkuli ti meni dash, na more meni dopasti, aku sam sebe mene gori na ofrash. Ofrej se meni, inu dej se zelega Bogu, taku bode ta ofer meni ushezh, inu perjeten. Pole! jest
fim

sim se zelega goriofral mojimu Ozhetu sa tebe, jest sim tebe tudi moje zelu tel-
lu, inu kry dal k'eni spishi, inu pitju, de bi jest vefs tvoj, inu ti moj oftal. Aku pak ti bosh sam v' sebi obstal, inu se na bodesh moji voli radavolnu zhes dal, inu isrozhil, na bo enu popolnema ofruvanje, inu na bode med nami enu zelu inu pravu sklenenje. Satu ima pred usim tvojim dianjam naprej jiti tu ofruvanje, skus katiru ti sam sebe v' boshje roke radavolnu ofrash, aku ozhesh to slobodnost, ali frajost, inu gnado sado-
biti. Odtod pride, de taku malu ludy je od snotrej resvitlenih, inu prov prostega serza, dokler na snajo sami sebe popolnema satajiti, inu se Bogu zhesdati. Moja stanovitna sodba je leta: katir se na odpovej usm rezhem, na more moj Joger biti. Satorej aku ozhesh moj Joger biti, ofrej meni sam sebe is usim nagnenjam, inu poshellenjam.

IX. POGLAVITNE DEJL.

*De mi imamo sami sebe, inu kar premoremo,
Bogu gori ofrati, inu sa use druge moliti.*

Besede tega Jogra.

1. Gospud! use rezhy so tvoje, katire
so na nebesih, inu na semli. Jest
shel-

shellim sam sebe k' enemu radavolnu of-
ru tebi ofruvati, inu vezhnu tvoj osta-
ti. Gospud! v' perprosheni mojiga serza
jest sam sebe donefs tebi isrozhim, inu
zhes dam sa enga vezhnega hlapza
k' tvoji flushbi, inu k' enemu ofru tvo-
je vezhne zhafty, inu hvale. Usemi
mene gori s'tem ofram tvojiga preshlaht-
nega Telefa, katiru tebi donefs ofram v'
prizho teh Angelov, katiri navideozhe
tebi streshejo, de bi meni, inu usemu
tvojimu ludstvu k' isvelizhanju bilu.

2. O Gospud! use moje pregrehe, inu
hudobiye, katire sim pred tabo, inu tvo-
jimi Angelzami dopernesil od tega dne-
va lesem, v' katiremu sim samogel
greshti, noter do lete ure, ofram
jest na temu Altarju tega potolashenja,
de bi ti use taishte safhgal, inu poshgal
s'tem ognam tvoje lubesni, inu vensbri-
sal use madeshe mojih grehov: de tudi
ozhistesh mojo vest od use pregrehe, inu
meni supet tvojo gnado dodejlsh, ka-
tiro sim jest skus greh sgubil; de meni
use moje grehe popolnema odpustish, inu
mene s'tem kushuvanjam tega myru mi-
lostvu gori usamesh.

3. Kaj ozhem jest sa moje grehe stu-
riti, koker de taishte pohlevnu sposnam,
inu objokam, inu tebe bres prenehanja
sa odpushanje profim?

Ufli-

Uslifhi mene, profim tebe, bodi meni gnadlev, inu milostuv, kir tukei pred tabo stojim, o moj Buh, inu Gospud! Meni so ramnu shal usi moji grehi, inu jest od sdej nigdar vezh nozhem taiste dopernesti, ampak meni so shal, inu bode mene grevali, dokler dolgu bodem shivil, inu sim tudi perpravlen pokuro dellati, inu sa taiste po moji premoshnosti sadoosti sturiti. Odpusti meni, o Gospud! odpusti meni use moje grehe: sa tvojiga svetega imena volo ohrani mojo dusho, katiro si s' tvojo preshlahtno kryvio odreshil. Pole! Jest se isrozhim tvoji milosti, inu se zhes dam v' tvoje roke. Andlej s' mano po tvoji dobruti, nekar po moji pregrehi, inu hudobiji.

4. Jest ofram tebi tudi use moje dobre della, akulih so taiste mejhene, inu pomanklive; de ti taistu ozhistesh, inu posvetish: de taiste sa lubu imash, tebi tudi perjetne sturish, inu mene uselej k' bulshem navishujesh, ter meni lejnemu, inu napridnemu zhloveku k' enemu dobremu, inu frezhnemu konzu perpomoresh.

5. Jest tudi tebi ofram useh andohtlevih ludy brumne shelle, use potrebe mojih starhov, perjatlov, bratov, sester, inu useh taisteh, katire sa lubu
imam,

imam, ali katiri so meni, ali drugem savol tvoje lubesni kej dobrega sturili: inu katiri so sa se, inu sa use te svoje mojo molituv, inu mashuvanje shelleli, inu profili, aku so ony she shivi v' me-
fu, ali aku so se she is tega svejta lo-
zhili, de bi ony ufi to pomuzh tvoje gnade inu trofhta, savarvanje pred na-
varnostami, odreshenje od shtrafeng mogli prejeti, inu obzhutiti, inu de bi ony od usiga hudega resheni, tebi mogli v' veselju s' zhastjo se hvaleshne fkasati.

6. Tudi tebi ofram te molitve, inu offer tega utolashenja, fusebnu sa taishte, katiri so mene v' eni rezhi reshalili, shkoduvali, ali sanizhuvali, ali kaker-
shno supernost, ali teshavo sturili, tu-
di sa taishte use, katire sim jest s' bese-
do, ali s' djanjam vedeozhe, al nave-
deozhe reshalil, nadleshuval, obteshu-
val, inu pohujshal, de nam use nashe grehe, inu kar smo eden drugemu hude-
ga sturili, odpustish.

O Gospud usemi od nafs use naspodob-
nu domishluvanje super nashega blish-
nega; uso navolnost, serd, inu prepri-
ranje, inu use, kar samore bratovsko
lubesn resdreti, inu pomajushati. Usmi-
li se, o Gospud! usmili se zhes use, ka-
tiri tvojo milost profio; dej tem potreb-
nem to gnado, sturi nafs k' takefhnim

ludem, de bodemo uredni tvojo gnado
nshivati, inu k' vezhnemu shivlenju
mogli pridti. Amen.

X. POGLAVITNE DEJL.

De svetu Obhaylu se nima lohku verspusliti.

Besede tega Lubega.

1. **T**i imash pogostu perstopiti k' temu
studenzu boshje gnade, inu milo-
sti, k' temu studenzu boshje dobrute, inu
use zhivosti, de bodesh od tvojiga hu-
dobnega nagnenja, inu pergrehe se mo-
gel osdraviti, inu de bodesh saflushil
super use fkuhnave, inu sapellave tega
hudizha mozhnejše, inu zhujezh po-
stati. Ta sovrashnek dobru vę, inu
posna ta preslahtne sad, inu arznijo,
katira se v' letemu Sakramentu snajde,
ishe use vishe, inu perloshnosti te vir-
ne, inu andohtleve ludy, kulker on
premore, od taistega odurazhati, inu
prezh dershati.

2. Dokler nekateri ludje, kader se k'
temu obhaylu ozhejo perpravlati, bodo
fkus hudobnu noterdajanje tega hudizha
vezh, koker fzer fkuhani. Sakaj ta
hudobne duh (koker v' Joboveh bukvah
stoji sapisanu) pride med te otroke bo-
shje,

shje, de bi njeh fkus svoje navadno hudobijo mogel omotiti, ali zelu bojezhe, inu smamlene fturiti, de bi njeh dobre shelle, inu nagnenje majnschal, fkus svoje fkušnave njim to pravo viro odusel, inu taku, de bi tu obhaylu ali zel ven-spustil, ali s' eno mlazhno andohtjo kje perftopili. Ali na njegove golfije, inu porrednu noterdajanje nimajo porajtati, akulih so oftudne, inu strafhne; ampak use prasnu domishluvanje ima na njegovo glavo nasaj sagnanu biti. Ta revne duh se ima sanizhuvati, inu safhpotuvati, ter savol njegovega sadershanja, inu napokoja, katirega on obudy, se nima tu fvetu obhaylu opustiti.

3. Dostikrat tudi sadershuje od tega obhayla ta prevelika fkerb eno pravo andoht imeti, inu to spoved prov doperнести. Sturi po fvjetuvanju, ali nauku teh modreh, inu odloshi od sebe teshke, inu use prevezh fkerbne misli, sakaj one sadershujejo to gnado boshjo, inu doli tarejo to andoht tega serza. Savol ene mejhene britkusti, inu teshave nima sh tu obhaylu opustiti, temuzh pojdi, koker hitru moresh, se spovedati, inu radovolnu tu od drugeh tebi fturjenu reshajenje odpusti, inu is misli spusti. Aku si ti koga reshajil, pohlevnu sa samiro, inu odpufhanje

profi, inu Buh bo tudi tebi rad tvoje grehe odpustil.

4. Kaj nuza to spovd, inu svetu obhaylu dolgu odlashti? Ozhisti se bres odlashtanja, versi sdajzi venkej ta strup, hiti prejeti to arzno, inu se bosh bel pozhutil, koker, kader bi na dolgu odlashtal. Aku se ti dones od tega pustish savol ene rezhy odverniti, morebiti te bode jutri ena druga vezhi rezh nasaj dershala, inu taku bi ti kje mogel dolgu zhasa od svetiga obhayla sadershan, inu smirej mejn perpravlen postati. Koker hitru moresh, stresi od sebe to uprizhno teshavo, inu lenobo tigarferza; sakaj nezha nuza, si dolgu teshavne fkerby persadevati, inu dolgu zhasa s' enem teshkem, inu smamlenem ferzam okuli hoditi, ter savol usakdaneh sadershb se od boshjih rezhy odlozhit. Ja zel fhkodlivu je, tu obhaylu predolgu odlashti; sakaj letu odlashtanje ima v' navadi eno teshko lenobo v' temu dobremu obuditi.

So nekateri (Bogu bodi pertoshenu!) taku namarne, inu restresene dushe, de rade odlashtajo se spovedati, inu tu svetu obhaylu prejeti, sategavolo, de bi fkus letu na ble permorane se bel varvati, inu noterdershati.

5. Ah koku mejheno lubesn, inu flabo andoht imajo taiſti, katiri tu obhaylu taku lohku odlafhajo, inu venſpuſte! Koku lrezhen, inu Bogu perjeten je taiſt, katir tuku shivy, inu ſvoje veſt taku zhifto ohrane, de je perpraulen, inu is ſerza ſhelly uſake dan leta ſvete Sakrament prejeti, aku bi njemu letu perpuſhenu bilu, inu aku bi on letu taku ſturiti ſamogl, de bi ſe ludje na reſgleduvali. Aku ſe kdu is ponishnoſti, ali ſkusi en pravi urshah ſadershan od obhayla ſdershy, leta bi bil hvale ureden ſavol ſhpofhtuvanja pruti temu Sakramentu. Aku bi pak enga ta lenoba othla podleſti, ima on ſam ſebe obuditi, inu ima ſturiti, kulker na njemu ſtoji. Buh bode njemu po njegovemu poſhel-lenju, inu dobri voli, na katiro on ſuſebnu gleda, na pomuzh perſhl.

6. Kader je pak eden is pravega urshaha ſadershan, nej uſelej eno dobro volo, inu ſvete ſhelle ima leta Sakrament prejeti, taku na bode tega nuza, ali tega preſhlahtniga ſadu, katir is tega iſtega dojde, pomankanje imel. Sakaj en ſledne brunne zhlovek ſna uſake dan, inu uſako uro k' letemu Sakramentu na eno duhovno viſho s' nuzam bres uſe prepovdi perſtopiti. Ali vender ima ob gvifhneh dneveh, inu ob gori poſtavle-

nemu zhasu tu Tellu svojiga Odrefhenika is serzhnem, inu shelnem shposhtuvanjam v'temu Sakramentu prejeti, inu v' letemu vezh to zhasht, inu hvalo boshjo, koker svoj trofht, inu veselje iskati. Dokler tulkerkrat bode ta dusha na eno duhovno visho naspishana, inu na eno navideozho visho v' gnadi boshji poterdena, kulkerkrat to skrivnost Kristusovega mesupostanja, inu njegovu svetu terplenje andohtlevu premishluje, inu skus letu v'lubesni pruti njemu bode ushgana.

7. Katir se dergazhi na perpravla, koker kader je en prasnek pred rokami, ali ta navada njega pergajna, leta se bode dostikrat bres spodobnega perpravlanja snajdel. Srezhen je taist zhlovek, katir se do konza Bogu gori ofra, kader kuli sveto Mashe bere, ali k'obhaylu grede. Na bodi v'dershanju te Mashe ne prekesan, ne prehiter, temuzh dershi se po eni dobri navadi taistih, s' katirem shivish, ali prebivash. Drugem nimash nadleshn biti, temuzh to gmejv visho po gori postavlenju teh viksheh dershi, inu vezh drugeh ludy nuzu, koker tvoji lestni andohti, inu poshellenju flushi.

XI. POGLAVITNE DEJL.

*De svetu Tellu Kristusovu, inu svetu Fismu
je sledni virni dusni susebnu potrebnu.*

Besede tega Jogra.

1. **O** preslatke Gospud JESUS! koku veliko flatkušt ushyva ena brumna dusha, katira se per tvoji misi gostuje! kir nje nezh drugiga sa spisho na bode naprej postavlenu, koker ti sam njen edin, prelubi, inu zhes use poshellenje tega serza narbel sashelleni, inu dopadlivi Gospud. Meni bi szer flatku bilu v' prizho tebe is serza solse tozhiti, ter s' to bogabojezho Marijo Magdaleno tvoje noge is folsami rofiti: ampak kje je leta andoht, kje je enu takefhnu obilnu prelivanje teh fols?

Sagvisfhnu v' prizho tebe, inu tvojih sveteih Angelov bi moje serze imelu gorreti, inu od veselja se jokati; dokler jest tebe v' temu Sakramentu resnizhnu prizeozhiga imam, akulih si pod eno drugo podobo fkrit.

2. Sakaj v' tvoji lestni, inu boshji svetlobi tebe gledati moje ozhy na premorejo, ja tudi zel svejt bi na mogel obstati pred svetlobo tvoje zhastitlive boshje svetlusti. V' temu se ti tedej po moji

flabusti ravnash, kir se v'temu Sakramentu perkrijesh. Jest sa resnizo imam, inu molem taistega, katirega ti Angelzi v'nebesih moljo; ali jest she sa sdeje skus viro; ony pak v'resnizhnemu pogledu, inu bres sagrinala. Meni ima sadofti biti na ti luzhi te prave vire hoditi, taku dolgu, de pride ta dan vezhne svetlobe. inu prejdejo te senze teh podob. Kader pak pride letu, kar je popolnema, takrat bode nehalu to shpoganje, ali prejemljenje teh Sakramentov; sakaj ti isvelizhani v'nebeshkemu vefelju na potrebujejo te arznije, inu pomuzhi teh Sakramentov. Dokler ony se vetele bres usiga konza v'prizhnosti boshji, kir od obrasa do obrasa njegovo zhaft gledajo. Dokler oni bodo od svetlobe v'to svetlobo te naisgruntane boshje nature spremineni, ter pokushajo, inu ushivajo to boshjo besedo, katira je mesu postala, inu katira je bila od sazhetka, inu ostane na vezhne zhase.

3 Kader jest lete zhudne rezhy spre-mishlujem, meni tudi en sledni duhovne trofht pust, inu toshliv postane: sakaj koker dolgu jest mojiga Gospuda ozhitnu v'njegovi zhafty na videm, sa nezh dershim use, kar na temu svejtu videm, inu flishem. O moj Buh! ti si moja prizha, de mene nobena rezh na
more

more potroshtati, ne obena stvar k' po-koju perpraviti, koker sam ti moj Buh, katirega jest shellim na vezhne zhase gledati. Ali letu ni mogozhe, koker dolgu fhe terpy moje mertvashke shivlenje. Satorej se jest morem v' veliku poterplenje postaviti, inu sam sebe, inu use moje shelle tebi podurezhi. Sakaj tudi tvoji Svetniki o Gospud! katiri se sdej s'tabo v' nebeshkemu krajlestvu vesele, so fkus viro, inu veliku poterplenje, dokler so fhe na temu svejtu shiveli, na perhodno zhast, inu isvelizhanje zhakali. Kar so ony virjeli, tudi jest virjem: na kar so ony upanje imeli, na letu tudi jest upam: kamer so ony pershli, kjakej jest tudi saupam fkus tvojo gnado pridti. V' tem zhassu ozhem jest fkus nauke, inu exemple tvojih Svetnikov poterden, po temu potu te vire hoditi. Jest tudi imam tu svetu Pismu k' enemu troshtu, inu ogledallu tega shivlenja; inu zhes use letu tvoje presvetu Tellu k' eni fusebni arzniji, inu perbeshalfhu.

4. Sakaj jest obzhutem, de v' letemu shivlenju so meni dve rezhy fusebnu potrebne, bres katireh bi meni na bilu mogozhe letu revnu shivlenje prenesti. Koker dolgu bodem v' ti jezhi mojiga trupla sadershan, sposnam, de so meni dve

rezhy potrebne, tu je: ta spisha, inu ta luzh.

Sategavolo si ti meni slabemu zhloveku dal tvoje svetu reshnu Tellu k'eni spishi moje dushe, inu telefa, inu ti postavil, koker enu svitylu sa moja hojo tvojo sveto besedo. Bres letih dveh bi jest na mogel dobru shiveti: sakaj beseda boshja je ena luzh moje dushe; inu tvoj svete Sakrament je ta kruh mojiga shivlenja. Letu dvoje more tudi, koker dve misi imenuvanu biti, katre so na eni, inu drugi plati v' ti kamrite saloge, ali tega fhaza te svete zirkve postavlene. Ena misa je tega svete ga oltarja, katira na sebi ima ta svete kruh, tu je: tu preshlahtnu Tellu Kristusovu. Ta druga misa je te boshje postave, katira v' sebi ima te svete nauke, nafs uzhy to pravo viro, inu noter do snoternega sagrainalla, kir se ta nar svetejshe svetyna hrani, svestu pelle.

5. Jest tebe sahvalet, o moj Gospud JEsus Kristus! kir si ta luzh te vezhne luzhi, sa to miso tvojiga svetega navuka, katiro si ti skus tvoje flushabneke, Preroke, Apostelne, inu druge Uzhenike nam perpravil.

Jest tebi sahvalo rezhem, o Stvarnek, inu Odreshenik teh ludy! kir si k'resodivenju tvoje lubesni eno veliko vezhirjo

jo zelemu svejtu napravil, v' katiri si ti ne enu Jagne stare postave, temuzh tvoje presvetu Tellu, inu sveto kry k' spishi, inu k' pitju naprej postavil, inu s' takehnem svetem gostovanjam use virne resveselish, inu s'tem isvelizhanskem kelham napojish, v' katirimu so ufi lush'ti tega paradisha, tudi s' nami ured se ti sveti Angelzi, akulih s' eno frezhnejsh'e flatkustjo gostujejo.

6. O koku velika, inu zhashty uredna je ta flushba teh Mashnikov! katirem je ta oblast dana tega Gospuda te naisrezhene svitlusti s'temi svetmi besedami v'ta sveti Sakrament poklizati, s' njih shnablami shegnati, s' rokami dershati, s' lestnemi ustmi ushivati, inu drugem vendejliti. O koku snashne imajo biti te roke enga Mashneka, koko zhishte te usta, koku svet ta shivot, koku bres madesha tu serze v' katirega toku pogostu noter grede ta Stvarnek use zhistosti! Is tega Mashneka ust bi na imeli nobene druge, koker svete, brumne, inu nuzne besede venpridti, katire taku pogostu ta svete Sakrament prejmejo.

7. Te ozhy, katire tu Tellu Kristufovou gledajo, imajo biti pohlevne, inu varne, te roke zhishte, inu pruti nebesam pousdignene, katire se tega Stvarneka teh nebels, inu te semle dotikujejo.

jo. Tem Mashtnikam je susebnu v' ti postavi rezheni: Bodite sveti, dokler jest vash Gospud, inu Buh sim svet.

8 O usigamogozhne Buh! nej nam pomaga, inu perstopi tvoja sveta gnada, de bi mi, katiri smo tega mashtva flushbo na se useli, tebi urednu, inu bogabojezhe v' usi zhystosti, inu s' dobro vestjo mogli flushiti. Inu akulih mi v' takeshni nadolshnosti na moremu shiveti, koker bi imeli, taku nam vender dodejli, de bodemo nashe grehe, katire smo dopernefli, urednu objokali, inu v' duhu te ponishnosti, inu v' naprejusetju ene dobre vole od dusehmalu s' vezhem ajfram tebi flushili.

XII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek se ima s' veliko skerbjo perpraviti, kader ozhe k' temu Sakramentu perstopiti.

Besede tega Lubega.

1. Jest sim, katir to zhystost lubem, inu svetust dodejlim. Jest ishem enu zhystu serze, inu v' taistemu je tu mestu mojga pozhivanja. Perpravi meni en velik prostor, inu miso sa mojo vezhirjo, taku jest ozhem per tebi to veliko nozh

nozh s' mojimi Jogrami dershati. Aku ozhes'h, de k' tebi pridem, inu per tebi ostanem, पोस्तेगेज ven ta stare kvafs, inu ozhisti tu prebivalshe tvojiga ferza. Versi ven zel svejt, inu nih grehov hrup, inu napokoj: sedi koker en samotén grabez na ti strehi, inu spremish-luj tvoje grehe v'grenkusti tvoje dushe. Dokler en sledne, katir svojiga lubega perjatla sa lubu ima, njemu tu nar lepshi, inu nar bulshe mestu perprave, sakaj skus letu se sposna ta ferzhna lubesn taistega, katir svojiga perjatla gori usame.

2. Vender imash vediti, de, kar sa-flushenje tvoje muje sadene, ufe tvoje perpravlanje ny sadošti urednu, deslih bi se enu zelu lejtú k' temu perpravlal, inu nezh drugega na mislil. Temuzh tebi bode le samu is moje milosti, inu dobrute k' ti misi perstopiti perpu-shenu: lih ramnu koker de bi en revne berazh k' misi enga bogatega bil poklizan, katirimu on na more nezh drugega poverniti, koker de se on pruti njemu ponisha, inu sa te prejete gnade, inu dobrute pohlevnu sahvali.

Sturi, kar na tebi stoji, inu sturi s' veliko skerbjo, ne is navade, ne is'filo, temuzh is' straham, is' shposhtuvaujam, inu is susebuo lubesnjo prejmi tu tellu tega

ga lubesnivega Gospuda tvojiga Boga, katir se ponisha k' tebi pridti.

Jest sim, katir sim tebe poklizar. Jest sim taku sapovedal; jest bodem dopolnil, kar bode tebi pomankalu. Pridi lesem, inu prejmi mene.

3. Aku jest tebi to gnado te andohti dodejlim, sahvali Boga tvojiga Gospuda, ne koker de bi ti taiste ureden bil, temuzh dokler sim se jest zhes tebe usmilil. Aku ti nimash te gnade te andohti, temuzh se suhotnega, inu otoshnega obzhutesh, bodi stanoviten v' ti molitvi, fdihtuj, inu terkej, ter taku dolgu nanehej, dokler saj eno droftinzo, ali kapelzo te preshlahtne gnade prejmes. Ti mene potrebuješ, jest pak tebe zelu ne. Tudi ti na prideš mene svetega delati; temuzh jest ozhem tebe svetega, inu bulshega sturiti. Ti prideš, de bi is mene posvizhen, inu s' mano sklenen bil. De bi novo gnado od mene prejel, inu v' novizh k' pobulshanju tvojiga shivlenja ushgan bil. Nikar na samudi leto gnado, ampak is uso skerbjo tvoje serze perpravlej, inu pelli noter k' tebi tvojiga lubesnivega.

4. Spodobnu inu potrebnu je, de se ti ne samu pred obhaylam s' pravo andohtjo, perpraves, ampak de se tudi v' ta isti goridershish, inu taisto skerbnu oh-ranesh

ranesh po tem, kir bosh ta Sakrament prejel. Inu ni mejn ene dobre varnosti potler potreba, koker je poprej enga andohtlevega perpravlanja potreba bilu. Sakaj ena dobra savarnost, katira se potler stury, je enu prov dobru perpravlanje vezhi gnade sadobiti. Sakaj skus tu eden zel naperpraven postane te mozhly tega svetega Sakramenta dejleshen ratati, aku se sdajzi na sunajne troshte spufty. Varvej se velikega govorjenja, ostani na tihem, inu samoten, ushivej tvojiga Boga: sakaj ti imash taistiga, katirega tebi zel svejt na more oduseti. Jest sim, katiremu se zelega imash dati, taku, de oddusehmalu ne v' tebi, ampak v' meni, bres use fkerby imash shiveti.

XIII. POGLAVITNE DEJL.

De ena andohtleva dusha ima is zelega serza sheleti s' Kristusam v' temu svetemu Sakramentu se skleniti.

Besede tega Jogra.

1. **K**du bo meni letu dodejlil, o moj Gospud! de bi jest tebe samega neshil, inu tebi moje serze do konza odperl, ter tebe ushival, koker moja dusha shelly; inu de bi mene nobeden posih-

sihmalu na sanizhuval, tudi nobena stvar mene na motila, ali mene kej porajtala, ampak de bi sam ti meni, inu jest tebi govoril, koker en lub v'navadi ima s' tem lubim govoriti, inu en perjatel is' svojim perjatlam v'zaker hoditi inu shiveri? Letu jest profim, letu jest shelim, de bi se jest vefs s'tabo f'klenil, inu moje ferze od ufih stvarjeneh rezhy odlozhil, ter f'kus tu svetu Obhaylu, inu pogostu mafhuvanje se vezh, inu vezh nauzhil te nebes'hke, inu vezhne rezhy sposnati, inu shellei.

Oh moj Gospud, inu Buh! kedaj bodem s'tabo vefs f'klenen, v'tebe pogresnen, inu na mene do konza posabil? Dodejli meni, de bodes'h ti v'meni, inu jest v'tebi, inu de mi obedva enaku ukup oftanema.

2. Sa resnizo ti si moj lubesniv is med taushent isvolenih, v'katiremu je dus'hi dopadlivu vefs zhals njeniga shivlenja prebivati. Sa resnizo ti si moj myrne, v'katiremu je ta nar vezhe myr, inu resnizhnu pozhivanje, sunej katirega je muja, shalost, vezhna reva, inu nadluga. Resnizhnu ti si perkrit Buh, inu tvoje posvjetuvanje ni s'temi hudobnimi, ampak tvoje govorjenje je s'temi pohlevnemi, inu katiri so enga dobrega brumnega ferza. O Gospud! koku fladak je
tvoj

tvoj duh? Sakaj de bi ti tvojo flatkuft
tvojim otrokam iskasal, ti njih s' tem
nar flajshem kruham, katir od nebefs
doli pride, is tvoje milosti naspishafh.
Sa refs nobenga ludstva toku velikega ny,
katiru bi imelu svoje Bogove tatu blisu
sebe, koker se ti nafh Buh usem tvojim
virtuem perblisujesh, katirem se ti k'e-
nemu ufakdanemu troshtu, inu pousdig-
nenju tega serza pruti nebelam sam sebe
dafh k'eni spishi, inu ushitku nafheh
dufh.

3. Kajsenu ludstvu je le taku imenit-
nu, koker ta kerfhanfke folk? Ali kaj-
sena stvar je Bogu taku luba, inu per-
jetna pod nebelam, koker ena andoht-
leva dusha, v'katiro Buh notergrede,
de bi on taisto is svojim preshlahtnem,
inu zhaftitlevem Telefam spishal? O na-
isrezhena gnada! o prezhudna dobruta!
o lubesn bres use mire, temu zhloveku
fufebnu fkasana! Ali kaj bodem jest te-
mu Gospudu sa leto gnado, sa taku
veliko lubesn povernil? Jest navem
nezh dopadlivfhega njemu dati, koker
de jest Bogu moje terze do konza zhes-
dam, inu s'njim taistu popolnema fkle-
nem, inu sdrushem. Takrat se bode
use, kar je v'meni, veselilu, kader bo-
de moja dusha s'Bogam popolnema sdru-
shena. Takrat on k'meni porezbe: aku

ti ozhef'h s' mano biti, ozhem jest tudi per tebi biti. Inu jest bodem njemu odgovoril: Gospud usmili se zhes mene, inu per meni ostane, jest ozhem rad per tebi biti. Letu je moje zelu poshellenje, de bode moje ferze s' tabo f'klenenu.

XIV. POGLAVITNE DEJL.

Od goręzheh shella k' svetemu Sakramentu tega Altarja, katire ene brumne dushe imajo.

Besede tega Jogra.

I. **O** Gospud! koku velika je ta obilnost tvoje flatkusti, katiro si ti sa taiste perkril, katiri se tebe boje. Kader jest spomnem na nekatereh ludy andoht, inu svete shelle, katire ony imajo, kader k' temu svetemu Obhaylu perstopjo, bodem jest sam v' sebi dostikrat shalosten, inu te framujem, de jest k' temu Altarju, inu svetega Obhayla misi taku mlazhen, inu mersi perstopem, de jest taku suhoten, inu toku mersliga ferza ostanem, de nilim do konza ushgan pred tabo mojim Bugam, de toku k' tebi na hrepenym, koker je veliku bogabojezheh ludy bilu, katiri savol velikega poshellenja tega svetega Sakramen-

menta, inu serzhne lubesni se niso mogli od jokanja sdershati: temuzh euaku s'odpertmi ustmi lvojiga serza, inu shivota so ony tebe lvojiga Boga, koker en shiv studenz is serza shelleli; niso mogli dergazhi svojo lazho dusho potolashit, inu nasititi, koker de so ony is usim lushtam, inu is duhovnem poshellenjam tvoje sveru Tellu prejeli.

2. O sa res gorezha vira teh ludy, katira je taku rekozh ozhitnu snamine tvoje svete prizhnosti! Sakaj ony v'resnizi sposnajo lvojiga Golpuda v'prelomenju tega kruha, kir njih serze je taku sylnu ushganu pruti Jesusu, katir s'njimi na temu potu hode. Dostikrat so delezh od mene takefhne, shelle; taku obilna lubesn, inu gorezh ajfer. Bodi meni milostuv o dobrutleve, inu lubesnive Jesus! dodejli meni tvojimu ubogemu berazhu saj v'zhasu enu malu tvoje serzhne lubesni v'temu obhaylu obzhutiti, de bode moja vira terdnejshhe postala, tu upanje na tvojo dobruto gorijemalu, inu tvoja lubesn enkrat popolnema ushgana, inu kir bode ta nebeshke kruh pokusila, de na bo nigdar vezh posihmalu dolijemala.

3. Mogoze je pak tvoji milosti, tudi meni takefhno sashelleno gnado dodejliti, inu v'gorezhemu duhu ob tebi do-

padlivemu zhafu mene dobrutlivu objf-
kati. Akulih jest s' taku velikem po-
shellenjam, koker drugi fusebnu boga-
bojezhi ludje, ni sem ushgan, vender
fkus tvojo gnado velike shelle obzhutem,
taku gorezhe poshellenje, inu lubesu
koker oni pruti tebi imeti, ter profem,
inu shellim, de bi useh tvojih taku go-
rezheh perjatlov mogel dejleshen p sta-
ti, inu v' njeh svetu tovarshstvu perfh-
tet biti.

XV. POGLAVITNE DEJL.

*De ta gnada te andohti se skus ponishnost,
inu samolestnu satajenje sadoby.*

Besede tega Lubega.

1. **T**o gnado te andohti moresh ti sta-
novitnu iskati, shelnu profiti, po-
terpeshlivu, inu sauplivu perzhakari,
hvaleshnu goriuseti, pohlevnu ohraniti,
fkerbnu s' taisto v' zaker hoditi, inu Bo-
gu zhes dati, kdaj inu koku bi on tebe obif-
kati perfhl, dokler on pride.

Ti se imash fusebnu ponishati, kader
od snotrej eno mehenno, ali zel nobeno
andoht na obzhuresh, vender pak ni-
mash prevezh zagliv, ali napokojnu sha-
loften postati. Buh da dottikrat naglu,
kar

kar je popred dolgu zhasa doli udaril. On tudi v'zhasu da per konzu, kar je on v'sazhetku te molitve dati odlafhal.

2. Ke bi se ta gnada uselej, inu kmalu, inu po sledniga poshellenju dedejlila, bi letu en zhlovek savol svoje flabusti na mogel lohku prenesti. Sategavolo se more ta gnada te andohte v'dobremu upanju, inu ponishnemu poterplenju perzhakati. Vender moresh tebi, inu tvojim greham perrajtati, aku ona tebi ne bode dodejlana, ali bode na skrivnem oduseta. Ena mejhena rezh je v'zhasu, fkus katiro bode ta gnada sadershana, inu perkrita; ak se vender sme ena mejhena, inu ne ena velika rezh imenuvati, kar eno taku veliko inu dobro rezh nasaj dershy. Inu aku eno takeshno mejheno, ali veliko sadershbo od sebe odpravish, inu popolnema premagash, bodesh dosegl, kar si profil.

3. Sdajzi pak, koker hitru se bodesh is zeliga serza Bogu zhesdal, ter letu, ali unu po tvojimu lushtu, inu dopadeniu na bodesh ifkal, temuzh do konza se v'njega postavel, se bodesh s'njim sdrushenega, inu myrnega snajdel; dokler tebi nezh na bode taku dobru difhalu, inu dopadlu. koker de bi tu dopadenje boshje vole bilu dopolnenu.

Katir tedej bode svoje misli s' enem dobrem serzam pruti Bogu pousdignil, inu se bode od use napzhene lubesni, ali dopadenja ene stvarjene rezhy sprasnil, inu prostega sturil, leta bode narbel perpraulen gnado sadobiti, inu bode ureden tega daru te andohti. Sakaj ta Gospud ondi svoj shegen dodejly, kir to posodo prasno najde. Inu kulker bel popolnema ta zhlovek tem posemelskem rezhem se odpove, inu kulker vezh skus samulestnu sanizhuvanje sam sebi odmerje, tulku hitrejshe pride gnada boshja, tulku obilneshe ona notergrede, inu tulku vikshe enu prostu serze ona pousdigne.

4. Takrat bode on obilnost vidil, inu se bode zhudil, ter njegovu serze bode v' njemu reshirjenu, sakaj roka boshja je s' njim, inu on se je sa uselej popolnema v' njegove roke postavil. Pole! taku bode ta zhlovek poshegnan, katir Boga is zelega serza ishe, inu to gnado, katiro njegova dusha prejme, si k' nuzu stury. En takeshen saflushi v' prejemlenju tega svetega Sakramenta eno veliko gnado boshjiga sdrushenja, dokler on na gleda na svojo lestno andoht, temuzh zhes uso andoht, inu trofht na boshjo zhasht, inu hvalo.

XVI. POGLAVITNE DEJL.

De imamo nashe potrebe Kristusu naprej poloshiti inu njega sa gnado profiti.

Besede tega Jogra.

1. **O** ti preflatke, inu prelubesnive Gospud! katirega jest shellim sdej prejete, ti vesh mojo flabust, inu potrebo, v'katiri se snajdem, v'kajseni hudobi, inu pregrehi sem sapopaden, kukkrat sem jest obteshan, fkufhan, smamlen, reshale, inu omadeshvan. Jest pridem k'tebi po arznijo, jest te prosem sa trosht, sa preusdignenje, inu sa pomuzh. Jest govorim k'tebi, koker k'taistemu, katir use rezhy ve, inu sna, katiremu se use ozhitnu, kar se v'meni snajde, inu katir tam mene samoresht potroshtati, inu meni k'pomuzhi pridti. Ti vesh, kaj dobrega jest pred usemi rezhmy poterbujem, inu koku ubog, inu reven sem jest na zhednosteh, inu na brumnosti.

2. Pole! jest stojim pred tabo ubog, inu nag; jest prosem sa gnado, inu tvojo milost na pomuzh klizhem. Spishej tvojiga lazhnega uboshza, ushgi mojo mersloto s'ognam tvoje lubesni, re-
fvej-

svejti mojo slepoto s' to svetlobo tvoje uprizhnosti. Spreberni meni use posemelske rezhy v' eno grenkust, use nadleshne, inu superne rezhy v' poterpeshlivoſt, use posvejtne rezhy, inu stvary v' sanizhuvanje, inu posablivoſt. Pousdigni moje serze k' tebi v' nebefa, inu na perpuſti, de bi se onu po semli okuli plasilu. O Gospud! od sdej pouſihmalu na uselej bodi ti meni sladak, dokler ti ſam ſi moja ſpiſha, inu pitje, moja lubesn, inu veſelie, uſa moja ſlatkuſt, inu uſa mojo dobruta.

3. O de bi ti mene uſiga ſkus tvoio uprizhnoſt ſhgal, ja zel ſeſhgal, inu v' tebe ſprebernil, de bi jeſt ſkus gnado snoterniga sdruſhenja, inu reſtoplenja tvoje gorezhe lubesni s' tabo en duh poſtal, Na perpuſti, de bi jeſt od tebe laſhen inu ſuhoten ſhal, temuzh ſturi s' mano miloſtvu, koker ſi doſtikrat s' tvoji isvolenmi prezhudnu ſturil. Bi le zhudu bilu kir bi jeſt veſs is tebe ognen poſtal, ſam v' ſebi pak omagal? dokler ti ſi ta uselej gorezh ogn, katir nigdar na ugafne, inu ta vezhna lubesn, kati-ra te ſerza zhifti, inu to ſaſtopnoſt reſſvetly.

XVII. POGLAVITNE DEJL.

*Od gorezhe lubesni, inu velikega poshellenja
Kristusa prejeti.*

Besede tega Jogra

1. **S'** to narvezhi andohtjo, inu gorezho lubesnjo, s'zelem poshellenjam, inu ajfram mojga serza shellim jest tebe, o Gospud! prejeti, koker je tebe veliku Svetnikov, inu andohtleveh ludy v'temu obhaylu shellelu prejeti, katire so tebi v' fvetustji svojiga shivljenja narbel dopadli, inu so v'ti narbel gorezhi andohti bili. O moj Buh! moja vezhna lubesn, ufa moja dobruta, moja naiskonzhana frezha, jest tebe shellim prejeti s'tem nar vezhem poshellenjam mojga serza, inu s' narbel urednem shposhtuvanjam, koker je kedej eden tvojih Svetnikov imel, ali samogel imeti.

2. Inu akulih sim jest naureden use takefhne obzhutke te andohti imeti, vender jest tebi gori ofram use poshellenje mojiga serza, koker de bi jest sam edine use taiste nar bel gorezhe, inu tebi nar perjetneshe shelle imel. Inu karkuli enu bogabojezhe serze si more smisliti, inu shelleti, letu use jest tebi s' nar vezhem shposhtuvanjam, inu s' gorezho

lubesnjo dam, inu ofram. Jest na shel-
lim nezh sam sebi perhraniti, temuzh
mene. inu ule, kar imam, shellim, tebi
radavolnu gori ofrati.

3. O moj Gospud, inu Buh, moj Stvar-
nek, inu Odreshenik! jest shellim tebe
donefs prejeti s'takeshnemi shellami,
shposhtuvanjam, zhashtjo, inu hvalo;
s'takeshno hvaleshnostjo, urednostjo,
inu lubesnjo, s'takeshno viro, upanjam,
inu zhiftoftjo, koker je tebe prejela,
inu shellela prejeti tvoja presveta zha-
sty uredna Mati inu Diviza Maria, ka-
der je temu Angelu, katir je nje to
fkrivnost tvojiga zhloveshkega postanja
osnanuval, ponishnu, inu andohtlevu
odgovorila: Pole! jest sim ta dekla te-
ga Gospuda, meni se isgodi po tvoji be-
ledi. Inu koker svet Joannes Kerstnik,
tvoj naprejosnanvavz ta nar imenitneshe
med tvojimi Svetniki, katiri je she v'ma-
ternimu telesu v'prizho tebe od svetega
Duha resveselen poskakval, inu se je,
kader je potler tebe, o Gospud JESUS!
med ludmy hodeozhega sagledal, nisku
ponishal, inu s'andohtlevem serzam re-
kal: Perjatel tega Shenina, katir tukej
stoji, inu njega poslusha, se mozhnu
vesely savol glasu tega Shenena. Na
enako visho jest shellim s'velikemi, inu
sve-

svetemi shellami ushgan biti, inu mene tebe is zelege ferza zhesdati.

Satu jest tebi naprej nesem, inu ofram tudi usih andohtleveh ferz veselje, gorezhe shelle, njeh v' duhu samaknenje, odsgurnu refvezhenje, inu nebeshke perkasne is usimi zhednostami, inu zheshenjam, katiru je od usih stvary v' nebelih, inu na semli tebi k' zhashty dershanu bilu, inu bode: usse letu, jest ofram sa mene, inu sa usse taishte, katirifo v' moje molitve perporozheni, de bi ti od njeh usih urednu zheshen, hvalen, inu na vezhne zhase s' zhashtjo, inu hvalo pousdignen bil.

4. Ussemi gori moj Gospud, inu Buh! moje shelle tebe vezhnu zhashtiti, inu bres prenehanja hvaliti, kar tebi po obilnosti tvoje naisrezhene visokusti po usi pravizi flishe. Lete shelle jest tebi dam, inu shellim sledne dan, uro, inu zhass dati, inu is serzhno profhnjo vabem, inu profim use nebeshke duhove, inu use tvoje virne, de bi tebi zhast, inu hvalo s' mano ured dajali.

5. Nej tebe zhaste, inu hvaljo usi folki, rodovi, inu jesiki, inu s' nar vezhem veseljam, inu s' gorezho andohtjo nej

nej povikshajo tvoje svetu, inu flatku ime. Inu jest shellim, de ufi, katiri ta svete Sakrament s' andohtjo, inu ponishnem shposhtuvanjam ofrujejo, inu s'eno popolnema viro prejemlejo, per tebi gnado, inu milost najdejo, inu sa mene ubogega greshneka ponishnu prolsjo. Inu kir ony to sashelleno andoht bodo dosegli, ter s'Kristusam skleneni, inu skustu presvetu spishanje potroshtani, od tvoje svete nebeslike mise pojdejo, nej se na mene ubogega greshneka spomnjo.

XVIII. POGLAVITNE DEJL.

De ta zhlovek nima en radoveden sprashuvauz te skrivnosti tega Sakramenta biti, ampak ima sa Kristusam ponishnu hoditi, inu te pozhutke, inu to sastopnost ti sveti viri podurezhi.

Besede tega Lubega.

1. **V**arvej se pred radovednem, inu napridnem sprashuvanjam letega na-isgruntanega Sakramenta, aku nozhesh v'ti globozhini tega zviblanja utoniti. Katir bode othl to mogozhnost boshjo isgruntati, bode od njene svitlusti doli-potert. Buh samore vezh sturiti, koker ta zhlovek sastopiti, inu sapopasti. Enu boga-

bogabojezhe, inu ponishnu premishluvanje te resnize, je perpushenu, aku je ta zhlovek uselej perpravlen se pustiti poduzhiti, inu se ahta, teh lepeh navkov teh svetih Ozhakov se dershati.

2. Srezhna je taista perprofhena, katera se varva teh teshkeh potov tega uprashanja, inu hode po terdneh, inu ravneh stesah teh sapovd boshjih. Veliku ludy je to andoht sgubilu, kir so visoke rezhy othli sgruntati. V' tebi se ishe ta vira, inu enu brumnu shivljenje, ne visoka sastopnost, inu globoku sposnanje teh skrivnost boshjih. Aku te rezhy na sastopesh, katire so pod tabo, kaku ozheshe sgruntat, kar je nad tabo? Podversi se Bogu, inu tvojo sastopnost ti viri ponishno sturi, taku bode tebi dana ta luzh tega snanja, kulker bode tebi nuznu, inu potrebnu.

3. Nakateri bodo slu skushani zhes viro tega Sakramenta, ali letu nima njim, ampak temu hudemu sovrashneku perrajtanu biti. Na bodi tebi mar satu, inu na prepirej se s' tvojimi misli, ter na te tebi od hudizha noterane zvible na odgovarej, ampak verjemi boshjim besedam, verjemi njegovem Svetnikam, inu Prerokam, taku bode ta hudobne sov-

fovrashnek od tebe beshal. Dostikrat je slu nuznu, de en flushabnek boshji takeshne skushnave terpy. Sakaj ta fovrashnek na skusha te naverneke, inu greshneke, katire on bres fkerby v' svoji oblasti ima, ampak on skusha, inu drashe te virne, inu andohtleve ludy na mnogitire vishe.

4. Hodi tedej s' eno perprosto, inu terdno viro, inu perstopi k' temu svete-
mu Sakramentu s' enem pohlevnem
shposhtuvanjam. Inu karkuli ti napre-
moresh sastopiti, letu Bogu usigamo-
gozhnemu bres use fkerby isrozhi. Buh
tebe na sapelle, inu on na fally; fally
pak, inu se sapelle ta, katir sam sebi
prevezh virjame, inu saupa. Buh je
rad s' temi perprostemi, on se resodeva
tem pohlevnem, da to sastopnost tem
mejhenem, odpre ozhy tem zhistem ser-
zam, inu fkriva svojo gnado pred ra-
dovednemi, inu preusetnemi. Ta zhlo-
veshka pamet je flaba, inu se lohko o-
golfa, ali ta prava, inu resnizhna vira
na more ogolfana biti.

5. Usa zhloveshka sastopnost, inu is-
prashuvanje ima sa viro, ne pred viro
hoditi, tudi ne taisto lomiti, ali nje se
superstaviti. Sakaj v' letemu presvete-
mu

mu, inu ufe zhafty urednemu Sakramentu ta vira, inu lubesn tu pravu mestu imajo, inu na eno skrivno visho opraviti imajo. Ta vezhne, naismirjene, naprefeshene, inu usigamogozhne Buh della velike, zhudne, inu naisgruntane rezhy v'nebefih, inu na semli, inu ni mogozhe njegove zhudne della sapopasti. Aku bi boshje della takefhne bile, de bi se skus zhloveshko sastopnost lohku samogle sapopasti, bi se imele prezhudne, inu naisrezhene imenuvati.

K O N Z.



V^o LUBLANI,

Stiskane per Joh. Frideriku Egerju.

